

ปัจจัยการบริหารที่ส่งผลต่อความสำเร็จของนวัตกรรมท้องถิ่น
กรณีศึกษาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตภาคใต้

Management Factors Affecting the Success of Local Innovation:
A Case Study of Local Administrative
Organization in Southern Region

จิรพจน์ สังข์ทอง

Jirapoj Sangthong

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญา
รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements for the
Degree of Master of Public Administration
Prince of Songkla University

2562

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

ปัจจัยการบริหารที่ส่งผลต่อความสำเร็จของนวัตกรรมท้องถิ่น
กรณีศึกษาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตภาคใต้
Management Factors Affecting the Success of Local Innovation:
A Case Study of Local Administrative
Organization in Southern Region

จิรพจน์ สังข์ทอง
Jirapoj Sangthong

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญา
รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements for the
Degree of Master of Public Administration
Prince of Songkla University
2562
ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

ขอรับรองว่า ผลงานวิจัยนี้มาจากการศึกษาวิจัยของนักศึกษาเอง และได้แสดงความขอบขอบคุณบุคคลที่มีส่วนช่วยเหลือแล้ว

ลงชื่อ.....

(ดร. หมายนีย์ ช. บุญพันธ์)

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ลงชื่อ.....

(นายจิรพจน์ สังข์ทอง)

นักศึกษา

ข้าพเจ้าขอรับรองว่า ผลงานวิจัยนี้ไม่เคยเป็นส่วนหนึ่งในการอนุญาติปริญญาในระดับใดมาก่อน
และไม่ได้ถูกใช้ในการยื่นขออนุญาติปริญญาในขณะนี้

ลงชื่อ.....

(นายจิรพจน์ สังข์ทอง)

นักศึกษา

ชื่อวิทยานิพนธ์ ปัจจัยการบริหารที่ส่งผลต่อความสำเร็จของนวัตกรรมท้องถิ่น กรณีศึกษาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตภาคใต้

ผู้เขียน นายจิรพจน์ สังข์ทอง

สาขาวิชา รัฐประศาสนศาสตร์

ปีการศึกษา 2561

บทคัดย่อ

การวิจัยเรื่อง ปัจจัยการบริหารที่ส่งผลต่อความสำเร็จของนวัตกรรมท้องถิ่น กรณีศึกษาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตภาคใต้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับปัจจัยการบริหารและศึกษาปัจจัยการบริหารที่ส่งผลต่อความสำเร็จของนวัตกรรมท้องถิ่น โดยปัจจัยการบริหารประกอบด้วย ด้านบุคลากร ด้านงบประมาณ ด้านอุปกรณ์ ด้านวิธีการดำเนินงาน และด้านขวัญและกำลังใจ การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยแบบผสมผสาน โดยเก็บข้อมูลเชิงคุณภาพจากการสัมภาษณ์เชิงลึกผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ได้รับรางวัล จำนวน 6 คน และรวบรวมข้อมูลเชิงปริมาณจากกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผู้ปฏิบัติงานภายในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ได้รับรางวัล จำนวน 500 คน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ ได้แก่ ค่าร้อยละ การแจกแจงความถี่ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์ความถดถอยพหุคูณ ผลการศึกษาพบว่าระดับปัจจัยการบริหารโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้านพบว่าด้านที่อยู่ในระดับมากที่สุด ได้แก่ ด้านบุคลากร ด้านขวัญและกำลังใจ และด้านงบประมาณ ตามลำดับ ส่วนระดับความสำเร็จของนวัตกรรมท้องถิ่น โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก จากการวิเคราะห์โดยรวมพบว่าปัจจัยการบริหารด้านบุคลากร ด้านงบประมาณ ด้านวิธีการปฏิบัติงาน และด้านขวัญและกำลังใจ ที่ส่งผลต่อความสำเร็จของนวัตกรรมท้องถิ่น กรณีศึกษาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตภาคใต้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 สำหรับข้อมูลเชิงคุณภาพพบว่าปัจจัยการบริหารที่ส่งเสริมให้นวัตกรรมท้องถิ่นประสบความสำเร็จ ได้แก่ ด้านบุคลากร เพราะองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้ความสำคัญกับผู้ปฏิบัติงานด้านบุคลากรไม่พร้อมนวัตกรรมท้องถิ่นก็จะไม่สามารถประสบความสำเร็จได้ ด้านงบประมาณ เน้นการใช้งบประมาณที่มีอยู่อย่างจำกัดให้เกิดประโยชน์สูงสุด และด้านขวัญและกำลังใจ ผู้ปฏิบัติงานทุกคนต้องไม่แบ่งแยกทางความเชื่อ ศาสนา หรือการแบ่งเป็นพรรคเป็นพวก เพราะจะทำให้นวัตกรรม

(6)

ท้องถิ่นที่จะประสบความสำเร็จจะเกิดขึ้นได้ยาก ควรมีส่งเสริมให้กิจกรรมร่วมกัน หรือสร้าง
ความสัมพันธ์ระหว่างผู้ปฏิบัติงานด้วยกัน

คำสำคัญ: นวัตกรรมท้องถิ่น องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ภาคใต้

Thesis Title	Management Factors Affecting the Success of Local Innovation: A Case Study of Local Administrative Organization in Southern Region
Author	Jirapoj Sangthong
Major Program	Master of Public Administration
Academic Year	2561

ABSTRACT

The present study entitled Management Factors Affecting the Success of Local Innovation: A Case Study of Local Administrative Organization in Southern Region was aimed at investigating the levels and effect of management factors and the success in creating local innovation of local administrative organizations in the Southern region. The management factors include human resource administration, budget administration, equipment and supply administration, administration procedure, and morale and encouragement. The data collection of this mixed design research consisted of the qualitative data collected from six executives from the awarded local administrative organizations through in-depth interviews, and the quantitative data sought from 500 officers working at the local administrative organizations that received the national tri-annual award for excellent innovation competition. Statistical analyses were performed to identify percentages, frequencies, means, standard deviations, and multiple regression. It was found that the overall satisfaction for management factors were at the *High* level. When investigating the satisfaction level of each aspect of management, three aspects (human resource administration, morale and encouragement, and budget administration) received *Very High* level of satisfaction. Regarding the overall success in creation innovation, the levels of satisfaction was *High*. The data analysis performed showed that the management factors were significantly related to the success in creating local innovation, at 0.05. Regarding the qualitative data analysis, it was discovered that the management factors that enhance the success of innovation creation was the personnel of the

organizations because the local administrative organizations valued the personnel. If the personnel was not prepared, local innovation would not be successful. As for budget administration, emphasis was on spending the limited budget for the utmost benefits of the public. Considering morale and encouragement, it was found that operation personnel must not be discriminate according to religion, beliefs, or groups. Otherwise it would be difficult to attain success. There should be encouragement for personnel to have activities together, or building personal relationship among the personnel.

Key words: Local Innovation, Local Administrative Organization, Southern Thailand

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จสมบูรณ์ได้ด้วยความกรุณาจากอาจารย์ ดร.ชายนิษฐ์ ช. บุญพันธ์ ที่รับเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ซึ่งได้ให้คำปรึกษา แนะนำ และสละเวลาอันมีค่าในการแนะนำและชี้แนะเกี่ยวกับหัวข้อความสนใจของผู้เขียน และแนะแนวทางการดำเนินงาน พร้อมทั้งมอบกำลังใจแรงกระตุ้น และการผลักดันให้แก่ผู้เขียนทำให้เกิดเป็นวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ได้อย่างเสร็จสมบูรณ์ ขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ ที่นี้

ขอกราบขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. อนิวัช แก้วจำนงค์ ประธานกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ และกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ที่ได้ให้ความกรุณาชี้แนะแนวทางการแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆของวิทยานิพนธ์ฉบับนี้

ขอกราบขอบพระคุณอาจารย์ ดร.สิริวิทย์ อิศโร กรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ที่ได้สละเวลารวมทั้งชี้แนะแนวทางการแก้ไข อบรมสั่งสอนให้ความรู้ทางด้านวิชาการรวมทั้งความรู้ในการใช้ชีวิตแก่ผู้เขียนตลอดการศึกษาที่ผ่านมา รวมไปถึงเจ้าหน้าที่หลักสูตรผู้ที่คอยอำนวยความสะดวก ขอขอบพระคุณ ผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตภาคใต้ที่ได้รับรางวัลนวัตกรรมการท้องถิ่นทุกท่านที่ได้ให้ความร่วมมือในการสัมภาษณ์และตอบแบบสอบถามการวิจัย

สุดท้ายผู้เขียนขอกราบขอบพระคุณ คุณพ่อบุญเยี่ยม สังข์ทอง และคุณแม่ภรรณิกา สังข์ทอง และครอบครัวของผู้เขียน ที่ช่วยสนับสนุนในทางการศึกษาแก่ผู้เขียน ให้กำลังใจและแรงผลักดันให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี

หากวิทยานิพนธ์ฉบับนี้มีประโยชน์และคุณค่าทางการศึกษาอยู่บ้าง ผู้เขียนขอขอบคุณดี ความชอบทั้งหมดต่ออาจารย์ ดร.ชายนิษฐ์ ช. บุญพันธ์ และกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ทุกท่าน รวมทั้ง บิดา มารดา คณาจารย์และผู้มีพระคุณที่ได้ให้การอบรมเลี้ยงดู ให้ความรู้ ความเมตตาแก่ผู้เขียน แต่หากวิทยานิพนธ์ฉบับนี้มีความบกพร่องประการใด ผู้เขียนขอน้อมรับผิดพลาดไว้แต่เพียงผู้เดียว

จิรพจน์ สังข์ทอง

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ	(5)
ABSTRACT	(7)
กิตติกรรมประกาศ	(9)
สารบัญ	(10)
รายการตาราง	(12)
บทที่ 1 บทนำ	1
ความเป็นมาของปัญหาและปัญหา	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	7
สมมติฐานของการวิจัย	7
ความสำคัญและประโยชน์ของการวิจัย	8
ขอบเขตการวิจัย	8
นิยามศัพท์เฉพาะ	10
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	14
การให้บริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	14
นวัตกรรมและนวัตกรรมท้องถิ่น	19
รางวัลเกี่ยวกับนวัตกรรมท้องถิ่น	35
ปัจจัยการบริหาร	37
ความสำเร็จของนวัตกรรมท้องถิ่น	46
ตัวอย่างโครงการนวัตกรรมท้องถิ่นที่ได้รับรางวัลพระปกเกล้าทองคำ	48
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	59
กรอบแนวคิดการวิจัย	66
บทที่ 3 วิธีการดำเนินการวิจัย	67
ประชากร กลุ่มตัวอย่าง วิธีการสุ่มตัวอย่าง	67
แบบแผนการวิจัย	70

สารบัญ (ต่อ)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	70
การเก็บรวบรวมข้อมูล	73
การวิเคราะห์ข้อมูลวิธีการทางสถิติต่างๆ ที่ใช้	73
บทที่ 4 ผลการวิจัย	77
การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ	78
การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ	93
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ	108
สรุปผลการวิจัย	108
อภิปรายผล	110
ข้อเสนอแนะ	118
บรรณานุกรม	120
ภาคผนวก	130
ก เกณฑ์การประเมินรางวัลพระปกเกล้าทองคำ	131
ข องค์ประกอบรองส่วนท้องถิ่นที่ได้รับรางวัลพระปกเกล้าทองคำ	141
ค ค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของเครื่องมือ	178
ง ค่าความมั่นคงของเครื่องมือ	179
จ ข้อมูลสัมภาษณ์	182
ฉ แบบสัมภาษณ์	216
ช แบบสอบถาม	219
ซ หนังสือขอความอนุเคราะห์เป็นผู้ทรงวุฒิตรวจสอบแผ่นดินตรงของแบบสอบถาม	225
ฌ หนังสือขอทราบจำนวนบุคลากรในสังกัด	229
ฎ หนังสือขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลเพื่อการศึกษาวิจัย	236
ประวัติผู้เขียน	243

รายการตาราง

ตาราง	หน้า
2.1 สรุปแนวคิดเกี่ยวกับนวัตกรรมท้องถิ่น	22
3.1 จำนวนประชากรแยกตามเขตการปกครอง	69
4.1 ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความสำเร็จของนวัตกรรมท้องถิ่น	94
4.2 ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยการบริหาร	95
4.3 ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยการบริหาร ด้านบุคลากร	96
4.4 ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยการบริหาร ด้านงบประมาณ	96
4.5 ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยการบริหาร ด้านอุปกรณ์	97
4.6 ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยการบริหาร ด้านวิธีการปฏิบัติงาน	98
4.7 ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยการบริหาร ด้านขวัญและกำลังใจ	98
4.8 การวิเคราะห์ปัจจัยการบริหารด้านบุคลากรที่ส่งผลต่อความสำเร็จของนวัตกรรมท้องถิ่น กรณีศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตภาคใต้	99
4.9 การวิเคราะห์ปัจจัยการบริหารด้านงบประมาณที่ส่งผลต่อความสำเร็จของนวัตกรรมท้องถิ่น กรณีศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตภาคใต้	101
4.10 การวิเคราะห์ปัจจัยการบริหารด้านอุปกรณ์ที่ส่งผลต่อความสำเร็จของนวัตกรรมท้องถิ่น กรณีศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตภาคใต้	102
4.11 การวิเคราะห์ปัจจัยการบริหารด้านวิธีการปฏิบัติงานที่ส่งผลต่อความสำเร็จของนวัตกรรม ท้องถิ่นกรณีศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตภาคใต้	103
4.12 การวิเคราะห์ปัจจัยการบริหารด้านขวัญและกำลังใจที่ส่งผลต่อความสำเร็จของนวัตกรรม ท้องถิ่น กรณีศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตภาคใต้	104
4.13 การวิเคราะห์ปัจจัยการบริหารที่ส่งผลต่อความสำเร็จของนวัตกรรมท้องถิ่น กรณีศึกษา องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตภาคใต้	105
4.14 ตารางสรุปผลการทดลองสมมติฐาน	107

บทที่ 1

บทนำ

1. ความเป็นมาของปัญหาและปัญหา

การกระจายอำนาจสู่ท้องถิ่นเป็นยุทธศาสตร์หนึ่งในการบริหารจัดการบ้านเมืองของรัฐ ในระบอบประชาธิปไตยโดยมุ่งลดบทบาทของรัฐส่วนกลางเลือกภารกิจหลักเท่าที่รัฐบาล จำเป็นต้องทำเท่านั้น และให้ประชาชนได้มีส่วนร่วมในการบริหารงานท้องถิ่นของตนเอง ตามเจตนารมณ์ของประชาชนมากขึ้น การกระจายอำนาจสู่ท้องถิ่นจึงเป็นการจัดความสัมพันธ์ทางอำนาจหน้าที่ใหม่ระหว่างส่วนกลางกับส่วนท้องถิ่นเพื่อให้สอดคล้องกับสภาพการณ์บ้านเมือง ที่เปลี่ยนแปลงไปในสถานะที่สังคมมีกลุ่มที่หลากหลายมีความต้องการ และความคาดหวังจากรัฐที่เพิ่มขึ้น และแตกต่างกัน ในขณะที่รัฐเองก็มีขีดความสามารถและทรัพยากรที่จำกัด ในการตอบสนองปัญหาความต้องการที่เกิดขึ้นในแต่ละท้องถิ่นได้ทันต่อเหตุการณ์ และตรงกับความต้องการของท้องถิ่น การบริหารจัดการงานบริการสาธารณะตามภารกิจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นครอบคลุมภารกิจตามความในพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 มาตรา 16, 17 และ 18 ดังนั้นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจำเป็นต้องมีเครื่องมือในการบริหารจัดการเพื่อให้สามารถบริการสาธารณะตามภารกิจได้สำเร็จลุล่วง ซึ่งเป็นสิ่งที่สะท้อนและแสดงให้เห็นถึงการพัฒนาองค์กรของท้องถิ่นได้อย่างดี

ในปัจจุบันกระแสการเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อมส่งผลกระทบต่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่จะต้องมีการปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงในด้านต่างๆ เช่น การเมือง เศรษฐกิจ สังคม และเทคโนโลยี ที่ส่งผลกระทบต่อการทำงานทั้งในภาครัฐและเอกชน ทำให้นักวิชาการให้ความสำคัญกับคำว่า “นวัตกรรม” หรือ “Innovation” เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ มีการผลิตและการใช้ประโยชน์จากความคิดใหม่ เพื่อให้เกิดผลดีทางเศรษฐกิจและสังคม (กองทุนพัฒนานวัตกรรม, 2545) แม้แต่ประเทศไทยรัฐบาลก็ได้มีการสนับสนุนวิสัยทัศน์เชิงนโยบายการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศไทย หรือ โมเดลพัฒนาเศรษฐกิจของรัฐบาล “ประเทศไทย 4.0” โดยมีฐานคิดหลัก คือ เปลี่ยนจากการผลิตสินค้า “โภคภัณฑ์” ไปสู่สินค้าเชิง “นวัตกรรม” รวมถึงการกำเนิดผลิตภัณฑ์ การ

บริการกระบวนการใหม่ การปรับปรุงเทคโนโลยี การแพร่กระจายเทคโนโลยี และการใช้เทคโนโลยีให้เป็นประโยชน์และเกิดผลพวงทางเศรษฐกิจ และสังคมภายใต้การกระจายอำนาจขององค์กรปกครองท้องถิ่นระยะเวลากว่า 15 ปี นำไปสู่การเริ่มคิดค้นการทำงานโดยนำวิธีนวัตกรรมการทำงานหรือการจัดบริการสาธารณะ ซึ่งก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงที่มีอิทธิพลต่อผลการดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพราะเป็นองค์ประกอบหนึ่งของความสำเร็จขององค์กร นอกจากนี้การที่ได้นำนวัตกรรมมาใช้ในการแก้ปัญหาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น เป็นการเพิ่มศักยภาพในการตอบสนองความต้องการ และการสร้างความท้าทายเพื่อทำให้องค์กรเกิดความสำเร็จโดยนำเอาวิธีการบริหารจัดการนวัตกรรมท้องถิ่น ดังนั้นการกระจายอำนาจสู่ท้องถิ่นในช่วงที่ผ่านมา นวัตกรรมท้องถิ่นถือได้ว่ามีผลต่ออย่างชัดเจนและพบว่าความหลากหลายของนวัตกรรมท้องถิ่นมีความสัมพันธ์เชื่อมโยงกับสภาวะแวดล้อมทางเศรษฐกิจ สังคม และสภาพปัญหาของภูมิภาคและชุมชนแต่ละแห่งอย่างชัดเจน และเพื่อให้เข้าใจและสะดวกต่อการจัดกลุ่มของนวัตกรรมท้องถิ่น ประกอบด้วยด้านการศึกษา ด้านโครงสร้างพื้นฐาน ด้านสังคมและสาธารณสุข ด้านเศรษฐกิจชุมชนและการส่งเสริมอาชีพ ด้านการจัดการสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติ ด้านการรักษาความสงบและความปลอดภัยในชุมชน ด้านการศาสนา วัฒนธรรม ประเพณี การท่องเที่ยวและกีฬา ด้านการเกษตร ด้านการเมืองและการมีส่วนร่วม และด้านการบริหารจัดการ โดยสรุปองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นส่วนใหญ่จะมีการปรับตัวและพัฒนาศักยภาพเพื่อรับมือในการแก้ปัญหาที่จะเกิดขึ้นในชุมชนท้องถิ่น โดยเฉพาะการริเริ่มนวัตกรรมท้องถิ่นที่เน้นการมีส่วนร่วมของประชาชนในท้องถิ่น และความโปร่งใสและตรวจสอบได้เพื่อให้เกิดการเข้าฟังเข้าถึงข้อมูลและกระบวนการทำงานของท้องถิ่น (วีระศักดิ์ เครือเทพ และคณะ, 2558)

นวัตกรรมท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในประเทศไทยนั้นถือว่าเป็นศาสตร์ใหม่ เนื่องจากนวัตกรรมเป็นการดำเนินการให้เกิดสิ่งใหม่หรือวิธีใหม่ เพื่อเป็นการสร้างความได้เปรียบในการแข่งขันในอนาคต โดยมีจุดเน้นที่สำคัญคือ การบริหารคนด้วยสติปัญญาเพื่อให้นักมีสติปัญญาโดยสร้างทัศนคติในด้านเชิงบวก มีความอยากรู้อยากเห็นเกิดกระบวนการตั้งคำถามมีการคิดแบบญาณหยั่งรู้มีปรัชญาและหลักการที่ถูกต้อง มีการคิดเชิงกลยุทธ์คิดเป็นระบบ คิดเปรียบเทียบ คิดแบบสร้างอนาคต คิดแบบแผนที่ความคิดและบริหารคนด้วยการส่งเสริมสนับสนุน โดยสร้างความเข้าใจที่ถูกต้อง การสร้างความผูกพันที่ถูกต้อง การสร้างความคิดที่ถูกต้อง การกระทำที่ถูกต้อง

การประเมินที่ถูกต้องนวัตกรรมและความสามารถในการแข่งขัน (Innovation and Competitiveness) ขึ้นอยู่กับความสามารถในการใช้คน ทู่น และทรัพยากรธรรมชาติ และความสามารถด้านนวัตกรรมจะทำให้องค์กรมีศักยภาพในการแข่งขันส่งผลให้องค์กรมีความเจริญรุ่งเรืองรวมถึงการมีส่วนร่วมของประชาชนที่เข้ามามีบทบาทเพื่อทำให้เกิดแรงผลักดันเพื่อให้กิจกรรมหรืองานนั้นๆ ประสบความสำเร็จได้เร็วขึ้น (โกวิท พวงงาม, 2558) สถาบันวิถิใหม่ท้องถิ่น คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ค้นพบคุณลักษณะของนวัตกรรมท้องถิ่นไทยว่า 1) นวัตกรรมแต่ละด้านมีที่มาและคุณสมบัติแตกต่างกัน 2) นวัตกรรมบางประเภทแม้จะเกิดขึ้นในท้องถิ่นที่แตกต่างกันแต่มีลักษณะคล้ายคลึงกัน (เรียนรู้ – เลียนแบบจากกันและกันได้ง่าย) 3) นวัตกรรมบางประเภทแตกต่างกันไปสภาวะแวดล้อมของท้องถิ่น (ความเรียนรู้จากกันและกันด้วยความระมัดระวัง) 4) นวัตกรรมแต่ละเรื่องเกิดจากปฏิสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยหลายตัว 5) นวัตกรรมหนึ่งนำไปสู่นวัตกรรมอื่นๆ และ 6) นวัตกรรมที่เกิดขึ้นในท้องถิ่นหนึ่งส่งผลให้เกิดนวัตกรรมในท้องถิ่นอื่นๆ

สถาบันพระปกเกล้าได้กำหนดให้มีรางวัลเกียรติภูมิท้องถิ่นเป็นรางวัลที่มอบให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่เป็นเลิศ และโดดเด่น ซึ่งเป็นรางวัลที่มีอายุยาวนานที่สุดในประเทศไทย รางวัลพระปกเกล้าทองคำ เป็นรางวัลที่ริเริ่มขึ้นในปี พ.ศ. 2549 เพื่อเป็นแรงจูงใจแก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่เคยได้รับรางวัลพระปกเกล้า และมีการพัฒนาต่อยอดการดำเนินงานอย่างต่อเนื่อง หรือสร้างสรรค์นวัตกรรมทางการบริหารท้องถิ่นอยู่เสมอ ทั้งนี้รางวัลพระปกเกล้าทองคำจะเป็นเครื่องหมายเชิดชูขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นว่าเป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่บริหารงานและตอบสนองความต้องการของประชาชนและพื้นที่อย่างโดดเด่นต่อเนื่อง รวมถึงมีการสร้างสรรค์นวัตกรรมทางการบริหารงานใหม่ๆ อันเป็นแบบอย่างที่ดีแก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นในประเทศไทย โดยสถาบันพระปกเกล้าได้กำหนดให้มีการมอบรางวัลพระปกเกล้าทองคำทุกๆ 2 ปี ประเภทของรางวัลพระปกเกล้าทองคำ แบ่งออกเป็น 3 ประเภทคือ ประเภทที่ 1 รางวัลพระปกเกล้าทองคำ สำหรับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีความเป็นเลิศ ด้านความโปร่งใสและส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชน ประเภทที่ 2 รางวัลพระปกเกล้าทองคำ สำหรับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีความเป็นเลิศ ด้านการเสริมสร้างสันติสุขและความสมานฉันท์ ประเภทที่ 3 รางวัลพระปกเกล้า

ทองคำ สำหรับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีความเป็นเลิศ ด้านการเสริมสร้างเครือข่าย รัฐ เอกชน และประชาสังคม (สถาบันพระปกเกล้า, 2561)

ปัจจัยการบริหารที่ส่งผลต่อนวัตกรรมท้องถิ่นถือว่าเป็นปัจจัยที่ทำให้การดำเนินงานประสบความสำเร็จ โดยผู้วิจัยมุ่งไปที่การบริหารขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นคือ 5M ได้แก่ บุคลากร (Man) งบประมาณ (Money) อุปกรณ์ (Machine) วิธีปฏิบัติงาน (Method) และขวัญและกำลังใจ (Morale) โดยในการเลือกหลักการบริหาร 5M เป็นปัจจัยการบริหารขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ก่อให้เกิดนวัตกรรมท้องถิ่น (สุรพันธ์ ฉันทแดนสุวรรณ, 2550) ซึ่งบุคลากร (Man) เป็นทรัพยากรที่เป็นหัวใจขององค์กร ซึ่งมีผลต่อความสำเร็จในการจัดการเพราะคนมีชีวิตจิตใจ มีอารมณ์ ความรู้สึก ดังนั้น การบริหารจึงให้ความสำคัญกับคนมากที่สุด ทั้งนี้ผู้วิจัยมุ่งไปที่ผู้ปฏิบัติงานในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้แก่ ข้าราชการ พนักงาน และลูกจ้างขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้นๆ เพราะว่านวัตกรรมจะประสบความสำเร็จได้ต้องมีบุคลากรเหล่านี้ในการขับเคลื่อน ในส่วนของงบประมาณ (Money) เป็นปัจจัยสำคัญ ที่จะช่วยสนับสนุนให้กิจกรรมขององค์กร ดำเนินการต่อไป โดยที่ผู้วิจัยถือว่าเป็นปัจจัยหลักของการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพราะงบประมาณได้รับการสนับสนุนจากรัฐบาลเพื่อนำมาบริหารจัดการโครงการหรือกิจกรรมภายในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ได้ ทั้งนี้อุปกรณ์ (Machine) เครื่องจักรอุปกรณ์ที่มีศักยภาพที่ดีอันจะก่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อการผลิตเช่นกัน โดยที่ผู้วิจัยมุ่งไปที่อุปกรณ์ถือได้ว่าเป็นอีกปัจจัยหนึ่งในการดำเนินงานและเป็นเครื่องมือทุ่นแรง ประหยัดเวลา และช่วยในการปฏิบัติงานในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ที่ช่วยในการสนับสนุนเพื่อให้นวัตกรรมท้องถิ่นประสบความสำเร็จก็เป็นปัจจัยที่ส่งผลโดยตรงต่อผู้ปฏิบัติงานเพราะว่าการนำอุปกรณ์หรือเทคโนโลยีที่ทันสมัยเข้ามาใช้ถือเป็นการส่งเสริมและต่อ ยอดกระบวนการทำงานของผู้ปฏิบัติได้อย่างดีและสามารถต่อยอดไปถึงวิธีปฏิบัติงาน (Method) เป็นการจัดการหรือการบริหารในองค์กร ประกอบด้วยระบบการผลิต หรือระบบการให้บริการต่างๆ หากมีระบบที่ชัดเจนตลอดจนมีระเบียบขั้นตอน วิธีการต่างๆ ในการทำงาน ย่อมส่งผลให้ องค์กรประสบความสำเร็จได้ด้วยดี อย่างไรก็ตามผู้วิจัยมองว่าเป็นกระบวนการควบคุมการดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งมีการปฏิบัติงานในแต่ละขั้นตอนของการดำเนินงาน

การวางแผน การกำหนดนโยบาย การติดตามและตรวจสอบ รวมถึงการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการบริหารจัดการเพื่อให้งานนั้นเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

สุดท้ายขวัญและกำลังใจ (Morale) สมศักดิ์ ขาวลาภ (2544) ได้ให้ความหมายของขวัญและกำลังใจว่า หมายถึง ความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันของกลุ่มหรือสมาชิกของกลุ่มที่จะปฏิบัติงานได้ดีที่สุด เพื่อให้บรรลุถึงวัตถุประสงค์หรือให้ถึงจุดหมายปลายทางที่กลุ่มได้วางไว้และในทางการบริหารขวัญและกำลังใจเป็นดัชนีของสภาวะการณ์การปฏิบัติงานที่มีความราบรื่นและวิถีในทางบวกเกี่ยวกับการเสริมสร้างองค์การให้มีประสิทธิภาพสูง ขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติงานสะท้อนให้เห็นถึงสภาวะการณ์ทางจิตวิทยาและทางสังคม สภาพแห่งจิตใจของผู้ปฏิบัติงานในองค์การทั้งหญิงและชาย ที่ได้แสวงหาวิธีการพัฒนาและประยุกต์พลังทั้งหมดที่มีอยู่ด้วยความสมัครใจ เพื่อที่จะปฏิบัติภาระหน้าที่ที่มีอยู่ให้บรรลุสูงสุดด้วยความรู้สึกสำนึกด้วยตนเองและมีความพอใจที่จะปฏิบัติต่อภารกิจด้วยความรู้สึกภาคภูมิใจ ทั้งนี้ผู้วิจัยมองไปที่ขวัญและกำลังใจเป็นองค์ประกอบแห่งพฤติกรรมของผู้ปฏิบัติงานที่แสดงออกถึงความรู้สึกและแสดงให้เห็นถึงสภาพการทำงานของผู้ปฏิบัติงานนั้นๆ อาทิ ความกระตือรือร้น อารมณ์ ความหวัง ความมั่นใจ ดังนั้นปัจจัยการบริหารถือว่าเป็นปัจจัยที่สำคัญของผู้บริหารที่จะทำให้งานองค์กรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้นประสบความสำเร็จ

ความสำเร็จของนวัตกรรมท้องถิ่นในเขตพื้นที่ภาคใต้ ผู้วิจัยพบว่านวัตกรรมท้องถิ่นมีความสำคัญต่อการพัฒนาท้องถิ่นและประเทศ คือ ความสำเร็จขององค์กรท้องถิ่นและประเทศนั้นจะต้องเกิดขึ้นจากนวัตกรรมไม่ทางใดก็ทางหนึ่งไม่ว่าจะเป็นนวัตกรรมทางด้านสินค้า ด้านกระบวนการทำงาน ด้านการให้บริการ ด้านการจัดการ หรือด้านการตลาด และการที่องค์กรจะสามารถประสบความสำเร็จได้อย่างต่อเนื่องจะต้องเกิดขึ้นจากนวัตกรรม องค์กรสามารถนำนวัตกรรมทางด้านการจัดการใหม่ๆ มาประยุกต์ใช้ในองค์กรได้ ย่อมทำให้องค์กรมีความพร้อมและสามารถที่จะแข่งขันกับองค์กรอื่นๆ ได้ ได้แก่ การนำหลักการแนวคิดและวิธีการใหม่ทางด้านการจัดการเข้ามาใช้ในการบริหารองค์กร ถ้าองค์กรที่ไม่สามารถก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลง และพัฒนาตัวเองจากสิ่งใหม่ๆ ได้แล้วยากที่องค์กรนั้นจะครองความเป็นหนึ่งได้โดยความสำเร็จของนวัตกรรมท้องถิ่นในเขตพื้นที่ภาคใต้นั้นประกอบด้วย (กมลวรรณ โยงราช, 2554) การสร้างขึ้นมาใหม่หรือ

การต่อยอด เป็นโครงการหรือกิจกรรมที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้นๆ เกิดการคิด วิเคราะห์ และวางแผนเพื่อสร้างโครงการหรือกิจกรรมขึ้นมา หรือนำสิ่งที่มีอยู่แล้วมาต่อยอดเพื่อให้เกิดคุณค่า แก่ชุมชน ทั้งนี้ การมีส่วนร่วมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ถือเป็นความสำเร็จขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพราะการมีส่วนร่วมนั้นก่อให้เกิดความร่วมมือจากทุกภาคส่วนเพื่อให้การมีส่วนร่วมนั้นประสบความสำเร็จและโครงการหรือกิจกรรมนั้นออกมาอย่างมีประสิทธิภาพ โดยผ่านการยอมรับจากชุมชน ซึ่งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องมีการเผยแพร่ผลงาน โครงการ โดยโครงการหรือกิจกรรมต้องผ่านมติจากการประชุมประชาคมหมู่บ้าน โครงการได้รับการยอมรับจากชุมชน และหน่วยงานต่างๆ เพื่อนำไปใช้ได้จริง เพราะโครงการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถดำเนินการจริงในพื้นที่อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล ทำให้หน่วยงานอื่นใช้เป็นต้นแบบเพื่อประยุกต์ใช้ในการพัฒนา ทั้งนี้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องมีความสอดคล้องกับทิศทางการพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และเกี่ยวข้องกับแผนการบริหารราชการแผ่นดิน งบประมาณรายจ่ายประจำปี ทำให้เกิดคุณค่ามีประโยชน์ต่อประชาชน เพื่อการสร้างมูลค่าเพิ่ม ก่อให้เกิดการบูรณาการร่วมกับหน่วยงานต่างๆ เกิดความเข้มแข็งในท้องถิ่น เกิดการสร้างและเพิ่มคุณค่าให้กับชุมชน และสุดท้ายการเป็นแม่แบบถือว่าเป็นปัจจัยขั้นสุดท้ายขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ถือได้ว่าประสบความสำเร็จและสามารถเป็นแม่แบบกับโครงการอื่นก่อให้เกิดโครงการใหม่ที่เป็นประโยชน์ต่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ชุมชน และสังคมโดยรวม

การศึกษาความสำเร็จนวัตกรรมท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ผู้วิจัยมุ่งศึกษาพื้นที่เขตภาคใต้ เนื่องจากภาคใต้มีความหลากหลายทางทรัพยากรธรรมชาติ ภูมิศาสตร์ เศรษฐกิจ การเมือง สังคมและวัฒนธรรมที่มีลักษณะแตกต่างกันทำให้จึงทำให้ผู้วิจัยสนใจที่จะศึกษาปัจจัยการบริหารที่ส่งผลต่อความสำเร็จของนวัตกรรมท้องถิ่นเขตในพื้นที่ภาคใต้นั้นว่ามีอะไรเป็นปัจจัยที่สามารถขับเคลื่อนให้ประสบความสำเร็จ ทั้งนี้ผู้วิจัยพบว่าลักษณะของเศรษฐกิจภาคใต้มีความเจริญรุ่งเรือง และเป็นพื้นที่เศรษฐกิจหลักของประเทศที่มีการท่องเที่ยวและนำรายได้เข้าสู่ประเทศจากชาวไทยและชาวต่างชาติ อีกทั้งลักษณะภูมิศาสตร์ที่ติดทะเลสองฝั่งทั้งอันดามันและอ่าวไทย และมีพรมแดนที่ติดกับประเทศมาเลเซียที่สามารถเป็นประตูที่เชื่อมสู่อาเซียนได้ ดังนั้นเองจึงทำให้มีงบประมาณที่จัดสรรให้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นจำนวนมากเมื่อเทียบกับภาคอื่นๆ โดยได้รับจัดสรรงบประมาณเป็นอันดับที่สองรองลงมาจากภาคกลางเพื่อการบริหารโครงการหรือ

กิจกรรมภายในขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและเป็นการกระตุ้นการท่องเที่ยวของชาวไทยและชาวต่างชาติ (สำนักงบประมาณของรัฐบาล, 2560) สำหรับนวัตกรรมท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่เขตภาคใต้จะมีความโดดเด่นในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการสร้างความใกล้ชิดกับประชาชนเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วม ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้เลือกองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่เขตภาคใต้ของประเทศไทยที่ได้รับรางวัลพระปกเกล้าทองคำ ตั้งแต่ พ.ศ. 2555 ถึง 2559 โดยมีองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ได้รับรางวัลอยู่ใน 6 จังหวัด ได้แก่ จังหวัดกระบี่ จังหวัดนครศรีธรรมราช จังหวัดสงขลา จังหวัดสตูล จังหวัดปัตตานี และจังหวัดยะลา ซึ่งเป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่เขตภาคใต้ที่มีความโดดเด่นในการบริหารงานและเป็นที่ยอมรับในการแสดงพลังจากสังคมและประชาชนในการร่วมกันทำกิจกรรมของท้องถิ่น และมีความสำคัญต่อการพัฒนาท้องถิ่นเป็นอย่างดี

2. วัตถุประสงค์

1. ศึกษาระดับความสำเร็จของนวัตกรรมท้องถิ่นกรณีศึกษาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตภาคใต้
2. ศึกษาระดับปัจจัยการบริหาร (ด้านบุคลากร ด้านงบประมาณ ด้านวิธีการปฏิบัติงาน ด้านอุปกรณ์ และด้านขวัญและกำลังใจ) ที่ส่งผลต่อความสำเร็จของนวัตกรรมท้องถิ่นกรณีศึกษาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตภาคใต้
3. ศึกษาปัจจัยการบริหารที่ส่งผลต่อความสำเร็จของนวัตกรรมท้องถิ่นกับความสำเร็จของนวัตกรรมท้องถิ่นกรณีศึกษาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตภาคใต้

3. สมมติฐาน

1. ระดับความสำเร็จของนวัตกรรมท้องถิ่นกรณีศึกษาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตภาคใต้อยู่ในระดับมาก
2. ระดับปัจจัยการบริหารส่งผลต่อความสำเร็จของนวัตกรรมท้องถิ่นกรณีศึกษาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตภาคใต้อยู่ในระดับมาก
3. ปัจจัยการบริหารด้านบุคลากร ด้านงบประมาณ ด้านอุปกรณ์ ด้านวิธีการปฏิบัติงาน และด้านขวัญและกำลังใจ ส่งผลต่อความสำเร็จของนวัตกรรมท้องถิ่น กรณีศึกษาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตภาคใต้

4. ความสำคัญและประโยชน์ของการวิจัย

1. ทำให้ทราบถึงปัจจัยการบริหารที่ส่งผลต่อความสำเร็จของนวัตกรรมท้องถิ่น ภูมิศึกษาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตภาคใต้
2. ทำให้ทราบถึงความสำเร็จของนวัตกรรมท้องถิ่น ภูมิศึกษาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตภาคใต้
3. ทำให้้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทราบถึงสภาพปัญหา และแนวทางการแก้ไขปัญหา ในการนำนวัตกรรมท้องถิ่นไปปฏิบัติขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตภาคใต้

5. ขอบเขตของการวิจัย

ปัจจัยการบริหารที่ส่งผลความสำเร็จของนวัตกรรมท้องถิ่น ภูมิศึกษาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตภาคใต้

5.1 ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการศึกษานี้ ประกอบด้วย องค์กรบริหารส่วนจังหวัดกระบี่ จังหวัดกระบี่ องค์กรบริหารส่วนจังหวัดสตูล จังหวัดสตูล เทศบาลนครยะลา จังหวัดยะลา เทศบาลเมืองปัตตานี จังหวัดปัตตานี เทศบาลเมืองทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช และเทศบาลตำบลปริก จังหวัดสงขลา

- 1) การสัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลได้แก่ นายองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น รองนายกองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ปลัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หัวหน้าส่วน จำนวน 6 คน
- 2) แบบสอบถาม ประชากรคือ ผู้ปฏิบัติงานได้แก่ ข้าราชการ ลูกจ้างประจำ และพนักงานจ้าง จากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ได้รับรางวัลพระปกเกล้าทองคำ ตั้งแต่ พ.ศ. 2555 ถึง 2559 จำนวน 2,390 คน(ที่มา: งาน/กองการเจ้าหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทั้ง 6 แห่ง) และกลุ่มตัวอย่างจากผู้ปฏิบัติงานภายในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ได้รับรางวัลพระปกเกล้าทองคำ พ.ศ. 2555 ถึง 2559 จำนวน 500 คน

5.2 ขอบเขตด้านเนื้อหา

ในการวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยความสำเร็จในการสร้างนวัตกรรมท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตภาคใต้

โดยกำหนดตัวแปร ดังนี้

ตัวแปรต้น: ปัจจัยการบริหารที่ส่งผลต่อความสำเร็จของนวัตกรรมท้องถิ่น

1. ด้านบุคลากร
2. ด้านงบประมาณ
3. ด้านอุปกรณ์
4. ด้านวิธีปฏิบัติงาน
5. ด้านขวัญและกำลังใจ

ตัวแปรตาม: ความสำเร็จของนวัตกรรมท้องถิ่น

1. การสร้างขึ้นมาใหม่หรือการต่อยอด
2. การมีส่วนร่วมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
3. การยอมรับจากชุมชน
4. การนำไปใช้ได้
5. ความสอดคล้องกับทิศทางการพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
6. การสร้างมูลค่าเพิ่ม
7. การเป็นแม่แบบ

5.3 ขอบเขตด้านพื้นที่

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่อยู่ในเขตพื้นที่ภาคใต้ ได้แก่ องค์กรบริหารส่วนจังหวัด กระบี่ จังหวัดกระบี่ องค์กรบริหารส่วนจังหวัดสตูล จังหวัดสตูล เทศบาลนครยะลา จังหวัดยะลา เทศบาลเมืองปัตตานี จังหวัดปัตตานี เทศบาลเมืองทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช และเทศบาลตำบลปริก จังหวัดสงขลา

5.4 ขอบเขตด้านเวลา

ระยะเวลาศึกษาตั้งแต่เดือน สิงหาคม 2561 – มิถุนายน 2562

6. นิยามศัพท์เฉพาะ

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นภาคใต้ หมายถึง องค์กรบริหารส่วนจังหวัดกระบี่ อำเภอเมือง จังหวัดกระบี่ องค์กรบริหารส่วนจังหวัดสตูล อำเภอเมือง จังหวัดสตูล เทศบาลนครยะลา อำเภอเมืองยะลา จังหวัดยะลา เทศบาลเมืองปัตตานี อำเภอเมืองปัตตานี จังหวัดปัตตานี เทศบาลเมืองทุ่งสง อำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช และเทศบาลตำบลปริก อำเภอสะเดา จังหวัดสงขลา

นวัตกรรม หมายถึง การริเริ่ม ปรับปรุง พัฒนาการทำงานให้มีความแปลกใหม่ หรือการนำแนวความคิด เทคนิควิธีการบริหารใหม่ๆ หรือการใช้ประโยชน์จากสิ่งที่มีอยู่แล้วนำมาประยุกต์ใช้สำหรับการบริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อให้เกิดการบริหารจัดการที่ดี

นวัตกรรมท้องถิ่น หมายถึง การริเริ่ม ค้นคว้า พัฒนาการแก้ไขหรือจัดการปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้นในชุมชนเพื่อให้สอดคล้องกับภารกิจหลักขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในภาคใต้ในการจัดบริการสาธารณะ การพัฒนาการเมืองการปกครอง และ/หรือ การบริหารจัดการสามารถเกิดประโยชน์แก่ชุมชนท้องถิ่นที่เห็นชัดเป็นรูปธรรม และถ่ายทอดหรือขยายผลให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นๆ ได้

รางวัลนวัตกรรมท้องถิ่น หมายถึง รางวัลที่มอบโดยสถาบันพระปกเกล้า ประเภทรางวัลพระปกเกล้าทองคำ ซึ่งเป็นรางวัลที่มีการพัฒนาต่อยอดการดำเนินงานอย่างต่อเนื่อง หรือสร้างสรรค์นวัตกรรมทางการบริหารท้องถิ่น ในปี พ.ศ. 2555 ถึง 2559 ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นภาคใต้

องค์กรบริหารส่วนจังหวัด หมายถึง องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีขนาดใหญ่ที่สุดของประเทศไทยมีพื้นที่อยู่ในพื้นที่เขตภาคใต้ซึ่งมีจังหวัดละหนึ่งแห่ง โดยมีเขตพื้นที่รับผิดชอบครอบคลุมทั้งจังหวัด จัดตั้งขึ้นเพื่อบริการสาธารณประโยชน์ในเขตจังหวัด ตลอดทั้งช่วยเหลือพัฒนางานของเทศบาล และองค์กรบริหารส่วนตำบล รวมทั้งการประสานแผนพัฒนาท้องถิ่นเพื่อไม่ให้งานซ้ำซ้อนของจังหวัดในภาคใต้

เทศบาลนคร หมายถึง ท้องถิ่นชุมนุมชนในภาคใต้ที่มีราษฎรตั้งแต่ห้าหมื่นคนขึ้นไปทั้งมีรายได้พอควรแก่การที่จะปฏิบัติหน้าที่อันต้องทำตามพระราชบัญญัตินี้และซึ่งมีประกาศกระทรวงมหาดไทยยกฐานะเป็นเทศบาลนคร ประกาศกระทรวงมหาดไทยนั้นให้ระบุชื่อและเขตของเทศบาลไว้ด้วย

เทศบาลเมือง หมายถึง ท้องถิ่นของภาคใต้อันเป็นที่ตั้งศาลากลางจังหวัด หรือท้องถิ่นชุมนุมชนที่มีราษฎรตั้งแต่หนึ่งหมื่นคนขึ้นไป ทั้งมีรายได้พอควรแก่การที่จะปฏิบัติหน้าที่อันต้องทำตามพระราชบัญญัตินี้และซึ่งมีประกาศกระทรวงมหาดไทยยกฐานะเป็นเทศบาลเมืองประกาศกระทรวงมหาดไทยนั้นให้ระบุชื่อและเขตของเทศบาลไว้ด้วย

เทศบาลตำบล หมายถึง ท้องถิ่นของภาคใต้ซึ่งมีประกาศกระทรวงมหาดไทยยกฐานะขึ้นเป็นเทศบาลตำบลที่มีราษฎรตั้งแต่หนึ่งหมื่นคนขึ้นไป มีรายได้พอควรแก่การปฏิบัติหน้าที่อันต้องทำตามพระราชบัญญัตินี้และซึ่งมีประกาศกระทรวงมหาดไทยยกฐานะเป็นเทศบาลเมืองประกาศกระทรวงมหาดไทยนั้นให้ระบุชื่อและเขตของเทศบาลไว้ด้วย

การบริหาร หมายถึง กระบวนการบริหารการทำงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่เขตภาคใต้ที่ร่วมกระทำกับผู้อื่นเพื่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์ตามเป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพโดยนำทรัพยากรที่มีอยู่ในด้าน บุคลากร วัสดุ งบประมาณ การวางแผน การจัดการ เพื่อให้เกิดความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้

ผู้บริหาร หมายถึง ผู้บริหารขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่เขตภาคใต้ ซึ่งประกอบด้วย นายกองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น รองนายกองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และปลัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ผู้ปฏิบัติงาน หมายถึง ข้าราชการ พนักงาน ลูกจ้างประจำ ลูกจ้าง ที่อยู่ในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตพื้นที่ภาคใต้

บุคลากร หมายถึง ผู้บริหาร ผู้ปฏิบัติงานในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่เขตภาคใต้ที่มีความคิดริเริ่ม สร้างสรรค์ ทักษะความสามารถ และวิธีการทำงานใหม่ๆ อย่างสม่ำเสมอ ชอบความท้าทาย และกระตือรือร้นต่อการเปลี่ยนแปลงกับสิ่งใหม่ๆ

งบประมาณ หมายถึง งบประมาณที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่เขตภาคใต้ได้รับจัดสรรต่อการจัดทำ วัตถุประสงค์เพียงพอ หรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถบริหารงบประมาณที่อยู่อย่างจำกัดได้อย่างมีประสิทธิภาพ และมีการสนับสนุนจากหน่วยงานภายนอกอย่างต่อเนื่อง

อุปกรณ์ หมายถึง เครื่องมือ เครื่องใช้สำนักงาน ในการดำเนินกิจกรรมของนวัตกรรมท้องถิ่นในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่ภาคใต้มีอย่างเพียงพอ มีการนำเทคโนโลยีเข้ามาใช้ในกระบวนการทำงาน และสามารถปฏิบัติงานได้โดยไม่ขัดต่อระเบียบว่าด้วยงานพัสดุ

วิธีปฏิบัติงาน หมายถึง องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่เขตภาคใต้มีกำหนดการปฏิบัติงานในแต่ละขั้นตอนของการดำเนินงานอย่างชัดเจน มีการบูรณาการร่วมกันระหว่างฝ่ายหรือกองต่างๆ ภายในหน่วยงาน โดยมีการกำหนดระเบียบ กฎเกณฑ์ในการปฏิบัติงานอย่างชัดเจน

ขวัญและกำลังใจ หมายถึง ความรู้สึกที่แสดงออกทางด้านพฤติกรรมในการปฏิบัติงาน มีการสร้างแรงจูงใจ สร้างความรู้สึกเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน การปฏิบัติต่อกันอย่างมีความเท่าเทียมกัน และเปิดโอกาสให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการวางแผนและปฏิบัติงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่เขตภาคใต้

การสร้างขึ้นมาใหม่หรือการต่อยอด หมายถึง โครงการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่เขตภาคใต้ที่เกิดจากความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ขึ้นมาใหม่หรือต่อยอดจากเดิมแล้วพัฒนาขึ้นมาใหม่

การมีส่วนร่วมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หมายถึง โครงการที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่เขตภาคใต้เป็นเจ้าของโครงการ โดยได้รับความร่วมมือจากทุกส่วนที่เกี่ยวข้องจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

การยอมรับจากชุมชน หมายถึง โครงการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่เขตภาคใต้ได้รับการยอมรับและผ่านความเห็นชอบของคนในชุมชน ประชาคมหมู่บ้าน และชุมชน

การนำไปใช้ได้จริง หมายถึง โครงการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่เขตภาคใต้สามารถดำเนินการจริงในพื้นที่อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

ความสอดคล้องกับทิศทางการพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หมายถึง โครงการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสอดคล้องกับนโยบายการพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

การสร้างมูลค่าเพิ่ม หมายถึง โครงการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นก่อให้เกิดการบูรณาการร่วมกับหน่วยงานต่างๆ เกิดความเข้มแข็งในท้องถิ่น เกิดการสร้างเพิ่มคุณค่า และมีการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนในชุมชนภาคใต้

การเป็นแม่แบบ หมายถึง โครงการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่เขตภาคใต้สามารถพัฒนาขึ้นทุกปีๆ อย่างต่อเนื่องและสามารถเป็นแม่แบบ/ต้นแบบให้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นๆ เพื่อการศึกษาเรียนรู้ และเป็นประโยชน์ต่อชุมชน และสังคมโดยรวม

บทที่ 2

เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาเรื่อง ปัจจัยการบริหารที่ส่งผลต่อความสำเร็จของนวัตกรรมท้องถิ่น กรณีศึกษาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตภาคใต้ ผู้ศึกษาได้ศึกษาทฤษฎี แนวคิด และผลงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นพื้นฐานและแนวทางการศึกษาดังนี้

1. การให้บริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
2. นวัตกรรม และนวัตกรรมท้องถิ่น
3. รางวัลเกี่ยวกับนวัตกรรมท้องถิ่น
4. ปัจจัยการบริหารที่ส่งผลต่อความสำเร็จนวัตกรรมท้องถิ่น
5. ความสำเร็จของนวัตกรรมท้องถิ่น
6. ตัวอย่างโครงการนวัตกรรมที่ได้รับรางวัลพระปกเกล้าทองคำประจำปี 2555 - 2559
7. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
8. กรอบแนวคิดการวิจัย

1. การให้บริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

การบริหารงานแบบรวมศูนย์ทำให้การดำเนินการต่างๆ ของรัฐบาลไม่อาจตอบสนองความต้องการที่หลากหลายของประชาชนในด้านการบริการ และการอำนวยความสะดวกได้ ดังนั้นจึงเกิดแนวความคิดในเรื่องการกระจายอำนาจการบริหารการปกครองให้ประชาชนในท้องถิ่น เพื่อแบ่งเบาภาระหน้าที่และความรับผิดชอบของรัฐบาล และเพื่อให้การดำเนินการให้บริการและอำนาจการในด้านต่างๆ สามารถตอบสนองความต้องการของประชาชนได้อย่างแท้จริง ทัวถึงและรวดเร็ว และประการสำคัญอีกประการหนึ่งเพื่อส่งเสริมให้ประชาชนในท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการปกครองตนเองตามระบอบประชาธิปไตย เนื่องจากมีบริการสาธารณะบางประเภทเป็นเรื่องที่กระทบต่อผลประโยชน์ส่วนรวมทั้งระดับชาติ และระดับท้องถิ่น โดยไม่อาจแยกประโยชน์ของมหาชนทั้งสองให้ออกจากกันได้เด็ดขาด การจัดทำบริการสาธารณะที่รัฐและท้องถิ่นร่วมกันดูแลนี้อาจ

แบ่งแยกได้เป็นลำดับขั้นของกิจการ โดยอาศัยหลักเกณฑ์เช่นเดียวกันกับการแบ่งแยกการจัดทำบริการสาธารณะระหว่างรัฐกับท้องถิ่น โดยอาศัยหลักทั่วไป คือหลักประโยชน์มหาชน และหลักประสิทธิภาพซึ่งการบริการเหล่านี้เป็นภารกิจรองที่ทั้งรัฐบาลและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องแบ่งหน้าที่รับผิดชอบดำเนินการ เช่น การจัดการศึกษาความต้องการบริการทางการศึกษาขั้นพื้นฐานเป็นความต้องการของส่วนรวมของคนทั้งประเทศ โดยกำหนดนโยบายและวางแผนการศึกษาไว้เป็นหลักเกณฑ์ทั่วไปซึ่งเป็นสิ่งที่จำเป็นสำหรับการศึกษาขั้นต่อไป และการวัดมาตรฐานการศึกษาซึ่งต้องเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันทั้งระบบในขณะที่เดียวกันศึกษาในชั้นประถมศึกษา ซึ่งเป็นความต้องการของคนในท้องถิ่นแต่ละแห่งมีความแตกต่างกันไปด้วย เช่น การสร้างโรงเรียน การจัดการศึกษาเสริมที่สอดคล้องกับสภาพของชุมชนในแต่ละท้องถิ่น จึงเป็นหน้าที่ของท้องถิ่นที่จะจัดทำในส่วนนี้ ส่วนการจัดการศึกษาระดับสูงจึงเป็นหน้าที่ของรัฐในการจัดทำและสำหรับการจัดการศึกษานอกโรงเรียน เป็นการจัดการศึกษาเพื่อส่งเสริมทักษะและฝึกฝนฝีมือเพื่อส่งเสริมการประกอบอาชีพของคนในท้องถิ่น ซึ่งเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับผลประโยชน์มหาชน ท้องถิ่นจึงเป็นหน้าที่ในการดำเนินกิจการ หรือหน้าที่ในการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม ซึ่งรัฐและท้องถิ่นในการดูแลร่วมกัน (กรมการปกครอง, 2536)

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยพุทธศักราช 2540 2550 และ 2560 และกฎหมายจัดตั้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้ระบุอำนาจหน้าที่ และขยายขอบเขตประเภทและรูปแบบบริการสาธารณะที่ท้องถิ่นสามารถจัดทำได้ ขณะเดียวกันแผนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้มีการระบุถึงการถ่ายโอนภารกิจบริการสาธารณะของส่วนกลางให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไปดำเนินการ และรูปแบบการจัดบริการสาธารณะที่สามารถจัดทำได้อีกด้วย

พระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 ได้มีการกำหนดอำนาจและหน้าที่ในการจัดบริการสาธารณะให้องค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล องค์การบริหารส่วนตำบล กรุงเทพมหานคร และเมืองพัทยา มีอำนาจและหน้าที่ในการจัดบริการสาธารณะให้เป็นไปตามที่ได้รับมอบหมาย และกำหนดให้รัฐบาล เป็นผู้จัดสรรเงินอุดหนุนและเงินจากการจัดสรรภาษีและอากร เพื่อให้การดำเนินการด้านบริการสาธารณะเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพโดยภารกิจที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้รับการถ่ายโอน

จากรัฐแบ่งออกได้เป็น 4 ด้านหลัก คือ 1) ด้านการจัดบริการสาธารณะที่เกี่ยวกับโครงสร้างพื้นฐาน เช่น การสร้างถนน ทางระบายน้ำ ไฟฟ้าสาธารณะ และการบริหารจัดการแหล่งน้ำเพื่อการเกษตร 2) ด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิต เช่น การบริการศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก การบริการสาธารณสุขมูลฐาน การจัดการศึกษาท้องถิ่น และการบริการสถานที่พักผ่อนหย่อนใจในท้องถิ่น 3) ด้านการจัดระเบียบชุมชน สังคม และรักษาความสงบ เช่น การป้องกันอุบัติเหตุทางถนน การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย และการจัดบริการท้องถิ่นสาธารณะในท้องถิ่น และ 4) ด้านการลงทุน ทรัพยากร สิ่งแวดล้อม และศิลปวัฒนธรรม เช่น การส่งเสริมการท่องเที่ยวและอาชีพ การพัฒนาป่าชุมชน และการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม และจารีตประเพณีท้องถิ่น (กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น, 2550)

หลักสำคัญในการจัดบริการสาธารณะตามแผนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นซึ่งมีสาระสำคัญ เกี่ยวกับการถ่ายโอนภารกิจหน้าที่ที่รัฐดำเนินการอยู่ในปัจจุบันให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และหลักสำคัญซึ่งคณะกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ใช้เป็นหลักการสำคัญในการประกอบการพิจารณาเพื่อการถ่ายโอนภารกิจหน้าที่ประกอบด้วย 4 หลักการสำคัญ ได้แก่

1) หลักผลประโยชน์มหาชนของรัฐ (Public Interest)

โดยหลักความรับผิดชอบของท้องถิ่นแต่ละระดับกับรัฐบาลกลางนี้จะสะท้อนให้เห็นว่ามีภารกิจบางประเภท หรือบางอย่างที่รัฐยังคงต้องสงวนไว้สำหรับดูแล รับผิดชอบและปฏิบัติเอง ทั้งนี้เพื่อประโยชน์แก่คนส่วนรวม และเพื่อเสถียรภาพและความมั่นคงของประเทศ อาทิ (1) ภารกิจด้านการป้องกันประเทศ เช่น กิจการทหาร (2) ภาระหน้าที่ในการรักษาความสงบเรียบร้อยภายใน เช่น กิจการตำรวจ (3) ภารกิจด้านการรักษาความมั่นคง หรือเสถียรภาพในทางเศรษฐกิจ และ(4) ภารกิจด้านการเป็นตัวแทนในด้านความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ เช่น กิจการทางการทูต ภารกิจดังกล่าวข้างต้นถือเป็นภารกิจรวมของชาติ ซึ่งรัฐบาลส่วนกลางยังคงต้องดำเนินการต่อไป ส่วนภารกิจที่ถือว่าเป็นความรับผิดชอบโดยตรงขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไม่ว่าจะเป็นองค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล หรือองค์การบริหารส่วนตำบล ก็ควรจะเป็นภารกิจที่เกี่ยวข้องกับท้องถิ่นนั้น โดยเฉพาะ และเป็นไปเพื่อสนองตอบความต้องการของคนในท้องถิ่น โดยมีลักษณะคือเป็นกิจการ

ที่เป็นไปเพื่อสนองความต้องการของคนในท้องถิ่นนั้น ที่สามารถแยกออก หรือมีลักษณะที่แตกต่างจากท้องถิ่นอื่นได้ เช่น การจัดการขยะมูลฝอย การจัดให้มีและบำรุงรักษาทางบกและทางน้ำ และทางระบายน้ำ และการจัดการศึกษาขั้นต่ำ เป็นต้นภารกิจดังกล่าวข้างต้นถือเป็นภารกิจรวมของชาติ ซึ่งรัฐบาลส่วนกลางยังคงต้องดำเนินการต่อไป ส่วนภารกิจที่ถือว่าเป็นความรับผิดชอบโดยตรงขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ไม่ว่าจะเป็นองค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล หรือ องค์การบริหารส่วนตำบลก็ควรจะเป็นภารกิจที่เกี่ยวข้องกับท้องถิ่นนั้น โดยเฉพาะ และเป็นไปเพื่อสนองตอบความต้องการของคนในท้องถิ่น โดยมีลักษณะ คือเป็นกิจการที่เป็นไปเพื่อสนองความต้องการของคนในท้องถิ่นนั้นที่สามารถแยกออก หรือมีลักษณะที่แตกต่างจากท้องถิ่นอื่นได้

2) หลักความรับผิดชอบของท้องถิ่นในการจัดบริการ (Local Accountability)

หลักการทั่วไปที่จะทำให้สามารถแบ่งภารกิจระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแต่ละประเภทในสังคม จะมีความรับผิดชอบแตกต่างกันอย่างไร หลักการทั่วไปประการหนึ่งที่จะชี้ให้เห็นว่าภารกิจใดจะส่งมอบให้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบใด จะต้องพิจารณาหลักสำคัญ ซึ่งได้แก่ ผลที่เกิดขึ้นหรือผู้ได้รับผลประโยชน์จากบริการสาธารณะนั้นตั้งอยู่ในถิ่นฐานอยู่ในเขตพื้นที่ใดถ้าบริการสาธารณะใดส่งผลกระทบต่อคนในเขตพื้นที่ท้องถิ่นนั้น โดยเฉพาะ ก็ควรจะมีการถ่ายโอนการให้บริการสาธารณะดังกล่าวให้โดยตรง เช่น โอนไปให้องค์การบริหารส่วนตำบล หรือ เทศบาล แต่ภารกิจใดที่เป็นภารกิจที่ต้องมีผลกระทบต่อคนจำนวนมาก มากกว่าเขตพื้นที่ท้องถิ่นก็ควรส่งมอบภารกิจนั้นๆ ให้กับองค์การบริหารส่วนจังหวัด เป็นต้น

3) หลักความสามารถของท้องถิ่น (Local Capability)

หลักความสามารถของท้องถิ่น เป็นหลักการที่กล่าวในเรื่องของความพร้อมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นว่าการจัดสรรกิจกรรม หรือภารกิจใดก็ตามไปให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแต่ละประเภทนั้น ต้องคำนึงถึงความพร้อมของแต่ละองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นด้วย และแม้ว่าความพร้อมของท้องถิ่นไม่ได้เป็นเงื่อนไขของการมอบภารกิจนั้นๆ ไปให้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หากแต่เป็นเงื่อนไขในการกำหนดเงื่อนไขเวลาและความพยายามที่จะเพิ่มขีดความสามารถให้กับท้องถิ่นในการจัดการ ฉะนั้นถ้าบอกว่าท้องถิ่นยังไม่พร้อมในการจัดการ ก็มีความจำเป็นที่ส่วนราชการจะต้องมีแผนพัฒนาความพร้อมให้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อรองรับบริการ

สาธารณะเพื่อให้สามารถจัดการบริการสาธารณะเหล่านั้นได้ ทั้งนี้ความพร้อมอาจจะไม่ใช่สาเหตุของการที่บอกว่ากิจการนั้นๆ จะไม่สามารถถ่ายโอนไปให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้ นอกจากนั้นในเรื่องของหลักความสามารถแล้วการจัดโครงสร้างเพื่อรองรับการบริหารงานใหม่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น สภาพในอนาคตขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นทิศทางในอนาคตโครงสร้างต่างๆ หรือการจัดองค์กรต่างๆ ของท้องถิ่นต้องเปลี่ยนแปลงไป เพราะภารกิจจำนวนหนึ่งได้ส่งมอบเพื่อรองรับการกระจายอำนาจและภารกิจใหม่ไปด้วย แต่อย่างไรก็ตามโครงสร้างที่จะรองรับขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่จะรองรับภารกิจอันใหม่นั้น จะต้องจัดโครงสร้างเท่าที่จำเป็น ซึ่งอาจจะไม่จำเป็นที่จะต้องให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีโครงสร้างขนาดใหญ่มากเกินไปที่จะไปทำให้การทำงานเกิดความทับซ้อน หรือกลายเป็นปัญหาภาระค่าใช้จ่ายด้านบุคลากร ฉะนั้นโครงสร้างที่จะเกิดขึ้นใหม่จะเป็นโครงสร้างเท่าที่จำเป็น ที่ถือว่าเป็นงานหลัก หรือเป็นงานพื้นฐานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น แต่หากท้องถิ่นใดมีความต้องการที่จะจัดงานบางเรื่องนี้อาจเป็นงานเฉพาะ เช่น งานท่องเที่ยว องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถที่จะดำเนินการได้เองซึ่งอาจไม่อยู่ใน โครงสร้างหลักที่ต้องเหมือนกันทั่วประเทศขึ้นอยู่กับความต้องการหรือความจำเป็นในแต่ละพื้นที่เป็นหลัก ฉะนั้นในเรื่องหลักความสามารถขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นก็จึงเป็นเรื่องการสร้างความพร้อม การเตรียมความพร้อม และการจัดโครงสร้างเพื่อการรองรับ

4) หลักประสิทธิภาพในการจัดบริการ (Management Efficiency)

หลักประสิทธิภาพในการจัดบริการ เป็นหลักที่ให้ความสำคัญกับการประหยัด ขนาดของการลงทุน หรือการคำนึงถึงต้นทุนในการให้บริการ การจัดบริการสาธารณะ เมื่อถ่ายโอนให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อดำเนินการแทนรัฐบาล หรือหน่วยงานราชการแล้วนั้น ต้องคำนึงและพิจารณาด้วยว่าจะทำให้ต้นทุนแพงขึ้นมากน้อยขนาดไหน หากเป็นต้นทุนที่แพงขึ้นมากๆ แนวทางก็คือจำเป็นต้องมีการร่วมกันมากขึ้นระหว่างท้องถิ่นอื่น ไม่ว่าจะเป็นท้องถิ่นรูปแบบเดียวกัน หรือรูปแบบอื่นๆ กิจกรรมบางอย่าง หรืองานบางอย่างที่มีการถ่ายโอน หรือจะมีการส่งมอบให้กับท้องถิ่นแล้ว ท้องถิ่นอาจมีความจำเป็นที่ต้องหายุทธศาสตร์ในการทำงานร่วมกันให้มากขึ้นเพื่อให้ขนาดของการลงทุนถูกลง

นอกจากนั้นในเรื่องของหลักประสิทธิภาพเพื่อประโยชน์ของประชาชนโดยรวมยังคงต้องพิจารณาถึงการสร้างหลักประกันด้านคุณภาพในการจัดบริการสาธารณะกล่าวคือ เมื่อราชการส่วนกลาง หรือบริหารส่วนกลางและส่วนภูมิภาคยุติการให้บริการสาธารณะบางอย่างลง และส่งมอบบริการสาธารณะให้กับท้องถิ่นเพื่อดำเนินการสิ่งสำคัญที่เป็นหลักการทั่วไป คือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องดำเนินการจัดบริการสาธารณะนั้นให้มีคุณภาพไม่น้อยกว่าสิ่งที่ราชการส่วนกลางเคยทำ ดังนั้นหลักประกันด้านคุณภาพการให้บริการจึงเป็นเรื่องจำเป็นที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะต้องยึดถือไว้หลักเกณฑ์มาตรฐานซึ่งถือว่าเป็นมาตรฐานในส่วนของราชการ หรือเป็นมาตรฐานทางวิชาการก็ยังคงมีความสำคัญในการที่จะไปกำหนดว่าท้องถิ่นจำเป็นต้องทำให้ถึงขั้นต่ำของมาตรฐานนั้นอย่างไร

ดังนั้นผู้วิจัยสรุปการให้บริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้นคือการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามแผนการกระจายอำนาจซึ่งเป็นจุดเริ่มต้นของพัฒนาการของการกระจายอำนาจของประเทศไทย ซึ่งต้องการกลไกและมาตรการที่จะพัฒนาขึ้นในอนาคตเพื่อให้การกระจายอำนาจบรรลุผลสำเร็จ โดยเฉพาะอย่างยิ่งต้องการความเข้าใจที่ตรงกันและความมุ่งมั่น เชื่อมั่นต่อปรัชญาและคุณค่าของการกระจายอำนาจจากทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง นับแต่รัฐบาลส่วนราชการองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและประชาชนที่พร้อมจะร่วมกันพัฒนาการกระจายอำนาจโดยผ่านกระบวนการการเรียนรู้ที่ต่อเนื่องและมั่นคง

2. นวัตกรรม และนวัตกรรมท้องถิ่น

2.1 ความหมายนวัตกรรม

บุญเกื้อ คชรหาวช (2543) ได้ให้ความหมายนวัตกรรมว่า นวัตกรรมเป็นกระบวนการที่มาจากทางความคิด จากการปฏิบัติ หรือสิ่งประดิษฐ์ใหม่ๆ จนตกผลึกกลายเป็นสิ่งที่นำไปสู่การพัฒนาการที่เกี่ยวกับการสร้างนวัตกรรมที่เป็นกระบวนการทางความคิดเพื่อนำไปสู่ความสำเร็จขององค์กรในยุคปัจจุบัน ดังนั้น นวัตกรรม (Innovation) มีรากศัพท์มาจาก Innovare ในภาษาละติน แปลว่าทำสิ่งใหม่ขึ้นมาซึ่งสอดคล้องกับความหมายของ คำว่า นวัตกรรมที่รูปศัพท์เดิมมาจากภาษาบาลี คือ นว + อตต + กรรม กล่าวคือ นว แปลว่า ใหม่ อตต แปลว่า ตัวเอง และกรรม แปลว่า การกระทำเมื่อนำคำ นว มาสนธิ กับ อตต จึงเป็น นวัตกรรม และเมื่อรวมคำ นวัตกรรม มาสนธิ กับกรรม จึง

เป็นคำว่า นวัตกรรม แปลตามรากศัพท์เดิมว่า การกระทำที่ใหม่ของตนเองหรือการกระทำของตนเองใหม่ โดยมีผู้เชี่ยวชาญ นักคิด นักวิชาการ ให้ความหมายเกี่ยวกับ นวัตกรรมที่เกิดขึ้นอย่างมากมายเพื่อเป็นการทำความเข้าใจถึงแนวคิดต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับนวัตกรรมรวมทั้งบทบาทและความสำคัญของนวัตกรรมที่มีการบริหารองค์การศึกษาในส่วนนี้จึงได้ทำการรวบรวมแนวคิดต่างๆ ดังต่อไปนี้

ไชยยศ เรืองสุวรรณ (2521) ได้ให้ความหมาย นวัตกรรมไว้ว่า วิธีการปฏิบัติใหม่ๆ ที่แปลกไปจากเดิมโดยอาจจะได้มาจากการคิดค้นพบวิธีการใหม่ๆ ขึ้นมาหรือมีการปรับปรุงของเก่าให้เหมาะสมและสิ่งทั้งหลายเหล่านี้ได้รับการทดลอง พัฒนาจนเป็นที่เชื่อถือได้แล้วว่าได้ผลดีในทางปฏิบัติ ทำให้ระบบก้าวไปสู่จุดหมายปลายทางได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น โดยที่ ศาโรช โศภิตรักษ์ (2546) ได้กล่าวว่า นวัตกรรม หมายถึงการนำวิธีใหม่ๆ เข้ามาใช้และเปลี่ยนแปลงวิธีเดิมกลับมาพัฒนาให้มีประสิทธิภาพ หรือนำวิธีการที่คิดว่าไม่ใช่แล้วกลับมาพัฒนาขึ้นใหม่แล้วใช้อีกครั้ง เพื่อสร้างและเพิ่มศักยภาพของนวัตกรรมให้มีประโยชน์และมีคุณค่าเหมาะสมกับเศรษฐกิจขณะเดียวกัน ถวัลย์ มาศจรัส (2548) ได้ให้ความหมายของนวัตกรรม หมายถึง ความพยายามใดๆ จะเป็นผลสำเร็จหรือไม่ มากน้อยเพียงใดก็ตามที่เป็นไปเพื่อจะนำสิ่งใหม่ๆ เข้ามาเปลี่ยนแปลงวิธีการที่ทำอยู่เดิมแล้ว กับอีกระดับหนึ่งซึ่งวงการวิทยาศาสตร์แห่งพฤติกรรมได้พยายามศึกษาถึงที่มา ลักษณะ กรรมวิธี และผลกระทบที่มีอยู่ต่อกลุ่มคนที่เกี่ยวข้อง คำว่า นวัตกรรม มักจะหมายถึงสิ่งที่ได้้นำความเปลี่ยนแปลงใหม่เข้ามาใช้ได้ผลสำเร็จและแผ่กว้างออกไป จนกลายเป็นการปฏิบัติอย่างธรรมดาสามัญ นวัตกรรม แบ่งออกเป็น 3 ระยะ คือ

ระยะที่ 1 มีการประดิษฐ์คิดค้น (Innovation) หรือเป็นการปรุงแต่งของเก่าให้เหมาะสมกับกาลสมัย

ระยะที่ 2 พัฒนาการ (Development) มีการทดลองในแหล่งทดลองจัดทำอยู่ในลักษณะของโครงการทดลองปฏิบัติก่อน (Pilot Project)

ระยะที่ 3 การนำเอาไปปฏิบัติในสถานการณ์ทั่วไป ซึ่งจัดว่าเป็นนวัตกรรมขั้นสมบูรณ์

สำนักงานนวัตกรรมแห่งชาติ (2549) เป็นหน่วยงานที่ทำหน้าที่เป็นตัวแทนให้การส่งเสริมและพัฒนา นวัตกรรมของประเทศได้กำหนดความหมายของนวัตกรรมไว้ว่า นวัตกรรม คือ

“สิ่งใหม่ที่เกิดจากการใช้ความรู้ และความคิด สร้างสรรค์ที่มีประโยชน์ต่อเศรษฐกิจและสังคม” จาก การให้ความหมายของนวัตกรรมดังที่ได้กล่าวข้างต้น จะพบว่ามิตินัยสำคัญที่มีความหมายแตกต่าง จากคำว่า “Invention” ก็คือ ประเด็นในส่วนของการแสวงหาผลประโยชน์ในเชิงพาณิชย์ และสังคม เนื่องจากคำว่า Invention ที่แปลว่า สิ่งประดิษฐ์ หรือประดิษฐานกรรมมีความหมายเพียงการทำให้ ความคิดใหม่เป็นความจริงขึ้นมา และสามารถจับต้องได้

นวัตกรรม หมายถึง การทำสิ่งใหม่ขึ้นมา นวัตกรรมนั้นมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อองค์กร บุคคล สังคม และเศรษฐกิจ ดังนั้นมีผู้ให้คำนิยาม สำหรับคำว่า นวัตกรรม หลายแง่มุม ดังนี้ (สำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ, 2554)

- 1) นวัตกรรม คือ สิ่งใหม่ เช่น แนวคิดผลิตภัณฑ์ หรือ โครงการที่มีผู้เห็นว่าใหม่สำหรับตน
- 2) นวัตกรรม คือ กระบวนการรับสิ่งใหม่ๆ เพื่อมาปรับปรุงให้เกิดแก่นตน (บุคคล องค์กร หรือสังคม) ทั้งในรูปแบบเทคนิควิธีการหรือสิ่งที่จับต้องได้ จนทำให้เกิดนวัตกรรม
- 3) นวัตกรรม คือ การคิดค้นและดำเนินการเพื่อแก้ไขปัญหา โดยอาศัยความรู้ ความชำนาญ ที่มีอยู่ในตน (บุคคล องค์กรหรือสังคม) และอุปกรณ์เครื่องมือต่างๆ จนทำให้เกิดนวัตกรรม
- 4) นวัตกรรม คือ คุณลักษณะของบุคคล องค์กรหรือสังคมที่มุ่งแสวงหาการสร้างสรรค์สิ่ง ใหม่จนทำให้เกิดนวัตกรรม
- 5) นวัตกรรม คือ การเรียนรู้ การผลิต และการใช้ประโยชน์จากความคิดใหม่ เพื่อให้เกิดผล ดีทางเศรษฐกิจและสังคม รวมถึงการกำเนิดผลิตภัณฑ์ การบริการ กระบวนการผลิตใหม่ การ ปรับปรุงเทคโนโลยี การแพร่กระจายเทคโนโลยี และการใช้เทคโนโลยีให้เป็นประโยชน์และเกิดผล พวงทางเศรษฐกิจและสังคม (กองทุนพัฒนานวัตกรรม, 2545)

ในขณะเดียวกัน ได้มีนักวิชาการต่างประเทศได้มีการให้ความหมายของนวัตกรรมดังตาราง 2.1 สรุปแนวคิดเกี่ยวกับนวัตกรรมดังนี้

ตาราง 2.1 สรุปแนวคิดเกี่ยวกับนวัตกรรม

นักวิชาการ	ความหมายของนวัตกรรม
Utterback (1971, 1994, 2004)	นวัตกรรมเป็นสิ่งที่ต่อ ยอดของสิ่งประดิษฐ์ให้เข้าถึง และเป็นที่ยอมรับของตลาด ในลักษณะของผลิตภัณฑ์ใหม่หรือกระบวนการใหม่ที่มีการพัฒนาขึ้นมาใช้เป็นครั้งแรก และทำให้เกิดประโยชน์ในเชิงเศรษฐกิจ
Hughes (1971)	นวัตกรรมเป็นการนำวิธีการใหม่ๆ มาปฏิบัติหลังจากได้ผ่านการทดลองหรือได้รับการพัฒนามาเป็นขั้นๆ แล้วโดยขั้นตอนตามลำดับคือการคิดค้นการพัฒนา และการนำไปปฏิบัติจริง
Damanpour (1987)	นวัตกรรมในแง่มุมของนวัตกรรมองค์การหมายถึงสิ่งใหม่ที่ถูกพัฒนาขึ้นมาใช้ในองค์การ และเป็นที่ยอมรับของคนในองค์การ
Rogers (1995)	นวัตกรรมคือความคิดการปฏิบัติหรือสิ่งที่ของที่เป็นสิ่งใหม่สำหรับบุคคลหรือหน่วยงานต่างๆ ที่นำไปใช้
Ferrman and Soete (1997)	นวัตกรรมคือผลิตภัณฑ์ใหม่หรือกระบวนการใหม่หรือสิ่งที่ได้ทำการปรับปรุงแล้วมาใช้ในเชิงพาณิชย์เป็นครั้งแรก
Perez- Bustamante (1999)	นวัตกรรมเป็นเรื่องของกระบวนการแสวงหาคำเนินงานจัดเก็บตลอดจนใช้ประโยชน์จากข้อมูลในด้านการสร้างความรู้การวิจัย และพัฒนาการผลิตการพาณิชย์และการอยู่รอดของธุรกิจ
Smith (2002)	นวัตกรรมเป็นความสำเร็จของการผสมเชื่อมโยงในเรื่องของวัสดุอุปกรณ์ และความคิดให้เป็นประโยชน์ในเชิงสังคมและเศรษฐกิจ

Herkema (2003)	นวัตกรรมเป็นการใช้ความคิดหรือพฤติกรรมที่เกิดขึ้นใหม่ในองค์กรหรือนวัตกรรมสามารถเป็นได้ทั้งผลิตภัณฑ์ใหม่บริการใหม่หรือเทคโนโลยีใหม่ซึ่งอาจจะเกิดจากการเปลี่ยนแปลงในลักษณะเฉียบพลันหรือค่อยเป็นค่อยไป
DTI (2004)	นวัตกรรมคือความสำเร็จจากการใช้ประโยชน์จากความคิดใหม่
Schilling (2008)	นวัตกรรมเป็นเรื่องของการนำความคิดไปใช้ในเชิงปฏิบัติเพื่อให้ได้สิ่งใหม่หรือกระบวนการใหม่

ที่มา: (สำนักงานนวัตกรรมแห่งชาติ, 2549)

จากนิยามความหมายของนวัตกรรมข้างต้นพบว่า มีนักวิชาการได้ให้ความหมายของนวัตกรรมในลักษณะที่แตกต่างกันและหลายแง่มุมตามพื้นฐานความรู้ของแต่ละท่านซึ่งหากได้พิจารณาประเด็นที่เป็นแก่นหลักสำคัญของนิยามต่างๆ แล้วจะพบว่า มี 3 ประเด็น ที่เป็นมิติสำคัญของนวัตกรรม คือความใหม่ (Newness) สิ่งที่ได้รับการยอมรับว่ามีคุณลักษณะเป็นนวัตกรรมได้นั้น ต้องมีความใหม่และเป็นสิ่งใหม่ที่ถูกพัฒนาขึ้น ซึ่งอาจจะมีลักษณะเป็นผลิตภัณฑ์บริการหรือกระบวนการ โดยจะเป็นการปรับปรุงจากของเดิม หรือพัฒนาขึ้นใหม่เลยก็ได้ประโยชน์ในเชิงเศรษฐกิจ (Economic Benefits) คือการให้ประโยชน์ในเชิงเศรษฐกิจหรือการสร้างความสำเร็จในเชิงพาณิชย์กล่าวคือนวัตกรรมจะต้องสามารถทำให้เกิดมูลค่าเพิ่มขึ้นได้จากการพัฒนาสิ่งใหม่ๆ นั้น ซึ่งประโยชน์ที่เกิดขึ้นอาจจะสามารถวัดได้เป็นตัวเงินโดยตรงหรือไม่เป็นตัวเงินโดยตรงก็ได้การใช้ความรู้และความคิดอย่างสร้างสรรค์ (Knowledge and Creativity Idea) สิ่งที่จะถือว่าเป็นนวัตกรรมได้นั้นจะต้องเกิดจากการใช้ความรู้ และความคิดสร้างสรรค์เป็นฐานของการพัฒนาให้เกิดขึ้นใหม่ ไม่ใช่เกิดจากการลอกเลียนแบบการทำซ้ำ เป็นต้น (ธนพล วีราสา และคณะ, 2547)

ผู้วิจัยสรุปความหมายนวัตกรรมได้ว่า การริเริ่ม ปรับปรุง พัฒนาการทำงานให้มีความแปลกใหม่ หรือนำแนวความคิด เทคนิควิธีการบริหารใหม่ๆ หรือการใช้ประโยชน์จากสิ่งที่มีอยู่แล้วนำมาประยุกต์ใช้สำหรับการบริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อให้เกิดการบริหารจัดการที่ดี

2.2 ประเภทของนวัตกรรม

นักวิชาการได้มีการแบ่งประเภทของนวัตกรรมไว้หลายประเภท โดยการศึกษาได้ศึกษาการแบ่งประเภทของนวัตกรรมที่จำแนกตามเป้าหมายของนวัตกรรมซึ่งพอสรุปโดยสังเขปได้ดังนี้ (สำนักงานนวัตกรรมแห่งชาติ, 2547 อ้างถึงใน ภาณุ ลิ้มมานนท์, 2549)

1) นวัตกรรมผลิตภัณฑ์ (Product Innovation) เป็นผลิตภัณฑ์ที่ถูกผลิตขึ้นในเชิงพาณิชย์ที่ได้ปรับปรุงหรือเป็นสิ่งใหม่ในตลาด การสร้างนวัตกรรมผลิตภัณฑ์จำเป็นต้องมีการคิดค้น และพัฒนาผลิตภัณฑ์อย่างต่อเนื่องเพื่อเสนอคุณค่าให้แก่ลูกค้า ซึ่งต้องอาศัยองค์ประกอบที่สำคัญ คือ การพัฒนาคุณสมบัติและลักษณะของผลิตภัณฑ์ในการออกแบบต้องคำนึงถึงประโยชน์ที่ลูกค้าจะได้รับนวัตกรรมผลิตภัณฑ์แบ่งได้ 2 แบบ คือ 1) ผลิตภัณฑ์ที่สามารถจับต้องได้ (Tangible Product) หรือสินค้าทั่วไป (Goods) และ 2) ผลิตภัณฑ์ที่จับต้องไม่ได้ (Intangible Product) หรือการบริการ (Service)

2) นวัตกรรมกระบวนการ (Process Innovation) เป็นการเปลี่ยนแนวทาง หรือวิธีการผลิตสินค้า หรือการให้บริการในรูปแบบที่แตกต่างออกไปจากเดิม ด้วยการพัฒนาสร้างสรรค์กระบวนการให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ซึ่งต้องอาศัยความรู้ทางเทคโนโลยีตลอดจนความรู้ กระบวนการและเทคนิคต่างๆ ที่เกี่ยวข้องรวมถึงการประยุกต์ใช้แนวคิดวิธีการ หรือกระบวนการใหม่ๆ ที่ส่งผลให้กระบวนการผลิตและการทำงานโดยรวมให้มีประสิทธิภาพ และประสิทธิผลสูงขึ้น

3) นวัตกรรมการจัดการ (Management Innovation) การสร้างนวัตกรรมทางการจัดการนั้นองค์กรจะต้องใช้ความรู้ทางด้านการบริหารจัดการมาปรับปรุงระบบ โครงสร้างเดิมขององค์กร ซึ่งรูปแบบการบริหารจะเป็นไปในลักษณะการมีส่วนร่วมของพนักงาน ซึ่งจะทำให้เกิดความคิดเห็นใหม่ๆ เกิดความคิดสร้างสรรค์ สามารถตอบสนองความต้องการของลูกค้า และสามารถสร้างรายได้ และนำไปสู่ผลกำไรให้กับบริษัทได้ เช่น การบริหารขององค์กรในลักษณะที่เป็นงานประจำ กับสายการบังคับบัญชาที่เป็นแบบโครงการ เป็นต้น

4) นวัตกรรมบริการ (Service Innovation) จะเกี่ยวข้องกับการนำเสนอบริการใหม่ที่เกิดจากการสร้างสิ่งใหม่ หรือปรับปรุงสิ่งเดิม เช่น การปรับปรุงลักษณะการทำงาน เทคโนโลยี การใช้

งานหรือด้านอื่นๆ กลยุทธ์ที่ใช้กระบวนการทางธุรกิจร่วมกับองค์ความรู้ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ และการสื่อสารมาประยุกต์ในการสร้างสรรค์นวัตกรรมองค์กรภายใต้แนวคิดของ Co-creation ให้ได้ผลอย่างเป็นรูปธรรมนำไปสู่การออกแบบกระบวนการที่สรรค์สร้างข้อเสนอ (Offering) ใหม่ๆ และทำให้เกิดคุณค่า (Value) แก่ผู้บริโภคหรือลูกค้า

5) นวัตกรรมรูปแบบธุรกิจ (Business Model Innovation) จะเกี่ยวข้องกับการเปลี่ยนแปลงแนวทางการดำเนินทำธุรกิจที่สามารถสร้างมูลค่าให้เกิดขึ้น

6) นวัตกรรมการตลาด (Marketing Innovation) คือ การพัฒนาตลาดใหม่ที่มีการปรับปรุงวิธีการในการออกแบบผลิตภัณฑ์หรือบรรจุภัณฑ์

7) นวัตกรรมองค์กร (Organizational Innovation) คือ การสร้างการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างธุรกิจ การปฏิบัติการตัวแบบ และอาจรวมถึงกระบวนการ การตลาดและรูปแบบธุรกิจ เป็นนวัตกรรมที่เน้นการเพิ่มขีดความสามารถในการจัดการและบริหารองค์กร ซึ่งจะต้องใช้ความรู้ความสามารถในด้านการบริการจัดการมาปรับปรุงการบริหารภายในองค์กร

ผู้วิจัยสรุปประเภทของนวัตกรรมได้ว่า ประเภทของนวัตกรรมนั้นถูกจำแนกตามเป้าหมายที่วางไว้เพื่อให้เกิดการบริหารจัดการอย่างเป็นระบบแต่มีความยั่งยืนในการบริหารจัดการของนวัตกรรมตามเป้าหมายของนวัตกรรมโดยจะแบ่งตามผลิตภัณฑ์ที่ถูกผลิตขึ้นในเชิงพาณิชย์ การพัฒนาสร้างสรรค์การสร้างนวัตกรรมทางการจัดการ การนำเสนอบริหารใหม่ที่เกิดจากการสร้างชิ้นใหม่ หรือปรับปรุงสิ่งเดิม เป็นต้น

2.3 รูปแบบของนวัตกรรม

Shapiro (2006 อ้างถึงใน เนาวนิตย์ สงคราม, 2556) ได้ให้ความหมายของ นวัตกรรม ไว้ว่า นวัตกรรมเกี่ยวข้องกับความสามารถขององค์กร ซึ่งถ้าหากองค์กรให้ความสำคัญกับการเสริมสร้างความสามารถขององค์กรแล้วก็จะสามารถสร้างนวัตกรรมได้มากขึ้น โดยนวัตกรรมในองค์กรสามารถแบ่งออกเป็น 3 ระดับดังนี้

1) นวัตกรรมระดับกิจกรรม (Event Idea) นวัตกรรมเป็นเพียงกิจกรรมในการรวบรวมความคิดที่เกิดขึ้นเป็นครั้งๆ เช่น การระดมความคิดการประกวดความคิดใหม่ซึ่งหลายครั้งที่แนวความคิดดีๆ สามารถสร้างคุณค่ามหาศาลให้แก่องค์กรแต่ในปัจจุบันการนำแนวคิดปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรมยังมีอยู่ค่อนข้างน้อย

2) นวัตกรรมระดับกระบวนการ (Process Deliverable) นวัตกรรมระดับนี้จะเกี่ยวข้องกับกระบวนการทำงานมากขึ้นองค์กรมีกระบวนการในการระบุปัญหา และเลือกแนวความคิดเพื่อมาช่วยแก้ปัญหาโดยจัดทำแผนดำเนินการเพื่อนำแนวความคิดมาปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรมซึ่งจะเกิดขึ้นเป็นช่วงๆ ไม่มีความต่อเนื่อง

3) นวัตกรรมระดับองค์กร (Capability Environment) นวัตกรรมในระดับนี้จะมีความสามารถหลักขององค์กรพนักงานจะดำเนินการสร้างนวัตกรรมเพื่อการแก้ไขปัญหาปรับปรุงเปลี่ยนแปลงบริการ และกระบวนการทำงานอย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอโดยระดับของนวัตกรรมจะมีการพัฒนาเป็นลำดับขั้นจากระดับกิจกรรมไปสู่ระดับกระบวนการ และระดับองค์กร

ดังนั้นผู้วิจัยสรุปรูปแบบของนวัตกรรมได้ว่า รูปแบบนวัตกรรมให้ความสำคัญกับการเสริมสร้างความสามารถขององค์กรโดยแบ่งรูปแบบเป็นนวัตกรรมระดับกิจกรรม ซึ่งจะเป็นการระดมความคิด แนวคิดดีๆ นำไปสู่การปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรม นำไปสู่ นวัตกรรมระดับกระบวนการ ซึ่งจะเกี่ยวข้องกับกระบวนการทำงานให้มีกระบวนการที่ดี และนวัตกรรมระดับองค์กร จะเป็นความสามารถหลักของผู้ปฏิบัติงานที่จะดำเนินการสร้างนวัตกรรมเพื่อให้เกิดการแก้ไขปัญหาปรับปรุงเปลี่ยนแปลงการบริหาร และกระบวนการทำงานได้อย่างมีคุณภาพ

2.4 ความหมายนวัตกรรมท้องถิ่น

นวัตกรรมท้องถิ่น หรืออาจเรียกง่ายๆ ว่าโครงการเด่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หมายถึง 1) การริเริ่ม คิดค้น พัฒนา หรือการแก้ไขปัญหาด้วย “วิธีใหม่” ในบริบทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยอาจเป็นการพัฒนาต่อยอดมาจากหน่วยงานอื่นหรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแห่งอื่นได้ และต้องเป็นเรื่องเกี่ยวกับการใช้บริการสาธารณะกิจกรรมสาธารณะ แก้ไข

ปัญหาเคือคร็อนของประชาชน การบังคับใช้กฎหมายการมีส่วนร่วมของประชาชน หรือการบริหารจัดการภายในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และต้องไม่ใช้งานประจำโดยปกติทั่วไป 2) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องมีบทบาทสำคัญที่เห็นได้ชัดเจนใน โครงการนั้นๆ และมีความต่อเนื่อง 2) ก่อให้เกิดประโยชน์เป็นรูปธรรมต่อชุมชนท้องถิ่น ต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตประชาชน ต่อการพัฒนาการเมืองการมีส่วนร่วม หรือต่อการเสริมสร้างประสิทธิภาพประสิทธิผลในการบริหารจัดการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยต้องไม่เป็งานหรือกิจกรรมที่จัดขึ้นเพียงครั้งคราว และไม่ควรใช้งบประมาณที่สูงเกินไป และ4) สามารถถ่ายทอดให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หน่งอื่นๆ สามารถนำไปประยุกต์ใช้หรือต่อยอดได้ในวงกว้าง (วีระศักดิ์ เครือเทพ และคณะ, 2560)

ทั้งนี้นวัตกรรมท้องถิ่นเป็นการสะท้อนถึงความคิดใหม่ๆ สำหรับการพัฒนาระดับบริการสาธารณะหรือการแก้ไขปัญหาในชุมชนท้องถิ่นให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลมากกว่าการทำงานโดยใช้กรอบคิด วิธีการ หรือระบบงานแบบเดิมๆ ทั้งนี้ภายใต้สภาวะการณ์ปัจจุบันที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีข้อจำกัดทางด้านทรัพยากรบุคลากร หน้าที่และอำนาจตัดสินใจค่อนข้างมาก การแสวงหาทางเลือกใหม่ในการดำเนินงานเพื่อให้บรรลุผลลัพธ์ที่ต้องการถือเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่ง ประเด็นสำคัญของการคิดริเริ่มและลงมือดำเนินการนวัตกรรมท้องถิ่นไม่ใช่เรื่องของความคิดที่ต้องใหม่ แต่เป็นเรื่องของความสอดคล้องกันอย่างเป็นเหตุเป็นผล (Logical Congruence) ระหว่างปัญหาที่เกิดขึ้น (Problem) สาเหตุของปัญหา (Identification) การกำหนดวิธีลงมือปฏิบัติ (Means) และการติดตามผล (Outcome Evaluation) แต่ถ้าหากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไม่สามารถคิดพัฒนาวิธีทำงานหรือการแก้ไขปัญหาให้มีตรรกะที่สอดคล้องกันได้แล้ว มันยากกว่าการดำเนินนวัตกรรมนั้น ประสบผลสำเร็จเพราะหากไม่สามารถแสดงได้ว่าปัญหาของประชาชนได้รับการแก้ไขอย่างตรงจุด หรือมีกระบวนการที่ที่ดี ก็เท่ากับว่านวัตกรรมเรื่องนั้นยัง “เกาไม่ถูกที่คัน” (วีระศักดิ์ เครือเทพ และคณะ, 2560)

นวัตกรรมการบริหารสำหรับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นถือว่าเป็นเรื่องใหม่เนื่องจาก นวัตกรรมการบริหารเป็นการคิดค้นริเริ่มการพัฒนารูปแบบ หรือการแสวงหาเทคนิคการบริหาร รวมถึงกลไกการบริหารองค์กร โดยใช้รูปแบบใหม่ๆ หรือเทคนิควิธีการในการประยุกต์ใช้รูปแบบ

การบริหารที่มีอยู่แล้ว เพื่อให้การบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นประสบผลสำเร็จโดยมีการนำมาใช้สำหรับการบริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืนซึ่งในปัจจุบันมีกระบวนการส่งเสริมกระบวนการในการเรียนรู้เกี่ยวกับนวัตกรรมชุมชนในท้องถิ่นให้มีการพัฒนาอย่างต่อเนื่องด้วยบทบาท และกลไกการขับเคลื่อนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยการส่งเสริมและพัฒนานวัตกรรมเพื่อการทำงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นซึ่งการบริหารงานนั้นไม่ได้ประสบผลสำเร็จทุกองค์กร อีกทั้งประกอบกับนวัตกรรมที่เกิดขึ้นปัจจุบันมีการเกิดขึ้นอยู่ในลักษณะที่แตกต่างกันด้วยบริบทของสังคมของการบริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น นอกจากนี้ยังเกี่ยวข้องกับปัจจัยทั้งภายใน และภายนอกองค์กรตลอดจนสภาพแวดล้อมทางการบริหารก็มีส่วนสำคัญที่จะส่งผลให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นองค์กรที่มีการพัฒนาอย่างต่อเนื่องโดยภาพรวมทางการบริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องดำเนินการแสวงหาแนวทางในการบริหารจัดการภารกิจนั้นๆ ให้มีประสิทธิภาพมากที่สุด อาทิเช่น ด้านงบประมาณด้านบุคลากร และด้านการมีส่วนร่วม เป็นต้น (สำนักงานนวัตกรรมแห่งชาติ, 2549)

โดยที่ โกวิท พวงงาม (2553) ได้ศึกษาการสังเคราะห์และถอดบทเรียนนวัตกรรมท้องถิ่นและการบริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นการรวบรวมและประมวลนวัตกรรมท้องถิ่นของทั้ง 4 ภาค และทำการสังเคราะห์และถอดบทเรียนนวัตกรรมท้องถิ่นในบางโครงการหรือกิจกรรมที่เห็นว่ามีคุณค่าเด่นเป็นนวัตกรรมท้องถิ่นสร้างสรรค์ภายใต้กรอบหลักเกณฑ์ซึ่งผลการศึกษาพบว่า

1) นวัตกรรมท้องถิ่นสร้างสรรค์ด้านคุณภาพชีวิตพบว่าส่วนใหญ่เกี่ยวกับงานด้านสาธารณสุข การศึกษา และสวัสดิการสังคม เช่น การพัฒนาเด็ก ผู้สูงอายุ (คนชรา) ผู้พิการ และผู้ด้อยโอกาส

2) นวัตกรรมท้องถิ่นสร้างสรรค์ด้านโครงสร้างพื้นฐาน พบว่ามีโครงการหรือกิจกรรมที่แสดงถึงความเป็นนวัตกรรมท้องถิ่นน้อย และโครงการหรือกิจกรรมที่มักได้รับการคัดเลือกให้เป็นนวัตกรรมท้องถิ่นสร้างสรรค์ด้านโครงสร้างพื้นฐานส่วนใหญ่เป็นโครงการที่มีระบบการบริหารจัดการในลักษณะของการประสานความร่วมมือ หรือภาคีความร่วมมือในลักษณะการบันทึกตกลงความร่วมมือ เพื่อจัดทำบริการสาธารณะร่วมกัน ดังเช่น โครงการศูนย์ประสานงาน และการบริหาร

จัดการร่วมด้านโครงสร้างพื้นฐานในอำเภอปลวกแดง จังหวัดระยอง ที่สร้างภาคีความร่วมมือระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจำนวน 8 แห่ง “บันทึกข้อตกลงร่วม” เพื่อจัดทำบริการสาธารณะ

3) นวัตกรรมท้องถิ่นสร้างสรรค์ด้านการบริหารจัดการการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมพบว่าส่วนใหญ่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะดำเนินการด้านสิ่งแวดล้อมได้มาก ในกิจกรรมการกำจัดขยะมูลฝอยในลักษณะต่างๆ เช่น โครงการเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อจัดการมูลฝอยอย่างมีประสิทธิภาพของกรุงเทพมหานคร โดยใช้ระบบ GPS ในการติดตามรถขนขยะ เพื่อวัดประสิทธิภาพโครงการธนาคารขยะรีไซเคิลที่ใช้ระบบการย่อย และถังย่อยขยะแบบใช้อากาศของกรุงเทพมหานคร

4) นวัตกรรมท้องถิ่นสร้างสรรค์ด้านการวางแผน พาณิชยกรรม และการท่องเที่ยว พบว่ามีโครงการหรือกิจกรรมเกี่ยวกับการท่องเที่ยวในมิติต่างๆ ดังเช่น โครงการจัดงานเทศกาลเชียงรายดอกไม้งาม การจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในชุมชนขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองแม่นา จังหวัดเพชรบูรณ์

5) นวัตกรรมท้องถิ่นสร้างสรรค์ด้านการจัดระเบียบชุมชน สังคม และการรักษาความสงบเรียบร้อย พบว่า ส่วนใหญ่เป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในภาคใต้ และภาคกลางได้ผ่านการคัดสรรนวัตกรรมด้านนี้ในโครงการ เช่น อนุญาโตตุลาการหมู่บ้านดำเนินการโดยองค์การบริหารส่วนจังหวัดกระบี่ ซึ่งเป็นนวัตกรรมท้องถิ่นสร้างสรรค์เพราะเป็นกระบวนการสร้างคนในชุมชนเป็นผู้แก้ไขปัญหาของคนในชุมชนด้วยการลดความขัดแย้ง คณะบุคคลที่เป็นอนุญาโตตุลาการหมู่บ้านจะเป็นบุคคลที่เป็นที่เคารพนับถือเชื่อมั่นจากประชาชนและเป็นกลาง

6) นวัตกรรมท้องถิ่นสร้างสรรค์ด้านศิลปะ วัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่นพบว่าส่วนใหญ่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดำเนินการในโครงการและกิจกรรมเกี่ยวกับการส่งเสริมจารีตประเพณี และกิจกรรมพิพิธภัณฑสถานของท้องถิ่น เช่น โครงการหนึ่งกิจกรรมหอศิลป์วัฒนธรรมแห่งกรุงเทพมหานครของกรุงเทพมหานคร ซึ่งเป็นที่รวมของการเป็นศูนย์กลางด้านศิลปวัฒนธรรมของกรุงเทพมหานคร ความโดดเด่นที่ทำให้เป็นนวัตกรรมท้องถิ่น ได้แก่

ความร่วมมือของทั้งภาครัฐ (องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น) และประชาชน รวมทั้งเครือข่ายศิลปิน คิดสร้างหอศิลปะ รูปแบบอาคารที่เป็นเอกลักษณ์ และเป็นแหล่งเรียนรู้ และโครงการหรือกิจกรรม ที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ทำได้มากอีกประการหนึ่งก็คือ งานประเพณีตามจารีตประเพณี จะ เห็นได้จากหลายองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เช่น ตามรอยลายสีไทย สุขุขทัยเมืองน่าอยู่ ของ เทศบาลเมืองสุโขทัย การเป็นนวัตกรรมท้องถิ่น โดยการนำส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมแบบครบวงจร ทั้งกิจกรรมการเรียนรู้ในโรงเรียน การจัดการเรียนการสอนอักษรลายสีไทย การสร้างเจดีย์ การ สร้างสะพานรูปแบบศิลปะสุโขทัย

ทั้งนี้ รงค์ บุญสวยขวัญ (2553) ได้ศึกษาโครงการบริการสาธารณะที่เป็นนวัตกรรมท้องถิ่นที่ ภาคใต้ซึ่งพบว่า นวัตกรรมท้องถิ่นสร้างสรรค์ของภาคใต้ได้ผ่านกระบวนการและขั้นตอนการ คัดเลือก ทั้งการประชุมปฏิบัติการระดับจังหวัดและการนำเสนอผลงานในระดับภาค และการ คัดเลือกจากเอกสารที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทั้งหลายสมัครเข้าร่วมโครงการถึง 108 โครงการ และเมื่อมีการพิจารณาคัดเลือกแล้วปรากฏว่า นวัตกรรมท้องถิ่นสร้างสรรค์ของภาคใต้ที่ผ่านเกณฑ์ คัดเลือกจำนวน 13 โครงการ แยกเป็นภารกิจ 5 ด้าน คือ นวัตกรรมท้องถิ่นด้าน โครงสร้างพื้นฐาน นวัตกรรมท้องถิ่นด้านงานส่งเสริมคุณภาพชีวิต นวัตกรรมท้องถิ่นด้านการจัดระเบียบชุมชน/สังคม และการรักษาความสงบเรียบร้อย นวัตกรรมท้องถิ่นด้านการวางแผน การส่งเสริมการลงทุน พาณิชยกรรมและการท่องเที่ยว และนวัตกรรมท้องถิ่นด้านศิลปวัฒนธรรมจารีตประเพณี และ ภูมิปัญญาท้องถิ่น ผลการศึกษาพบว่า นวัตกรรมท้องถิ่นภาคใต้ที่ผ่านเกณฑ์คัดเลือกจำนวน 13 โครงการ เป็นนวัตกรรมท้องถิ่นด้านงานส่งเสริมคุณภาพชีวิตมากที่สุด คือจำนวน 5 โครงการ รองลงมา คือ นวัตกรรมท้องถิ่นด้านการจัดระเบียบชุมชน/สังคม และการรักษาความสงบเรียบร้อย จำนวน 4 โครงการ

ผู้วิจัยสรุปแนวคิดเกี่ยวกับความหมายนวัตกรรมท้องถิ่น ได้ว่าการริเริ่ม ค้นค้น พัฒนาการ แก้ไขหรือจัดการปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้นในชุมชนเพื่อให้สอดคล้องกับภารกิจหลักขององค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่นในภาคใต้ในการจัดบริการสาธารณะ การพัฒนาการเมืองการปกครอง และ/ หรือ การบริหารจัดการสามารถเกิดประ โยชน์แก่ชุมชนท้องถิ่นที่เห็นชัดเป็นรูปธรรม และถ่ายทอด หรือขยายผลให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นๆ ได้

2.5 ปัจจัยที่กระตุ้นให้เกิดนวัตกรรมท้องถิ่น

การกระตุ้นนวัตกรรมท้องถิ่นอาจมีความแตกต่างกันในกระบวนการของการกระตุ้นนวัตกรรมท้องถิ่น ซึ่งปัจจุบันรัฐบาลก็ได้กำหนดแผนพัฒนาประเทศโดยมีการส่งเสริมเพื่อให้เกิดนโยบายของรัฐบาลที่เกี่ยวข้องกับนวัตกรรมท้องถิ่นโดยมีการแบ่งเป็นด้านซึ่งสามารถแบ่งออกเป็น 8 ลักษณะ คือ

- 1) รัฐบาลสั่งการให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นปฏิบัติตามนโยบายของรัฐบาลในเรื่องใดเรื่องหนึ่งเป็นการเฉพาะ
- 2) รัฐบาลถ่ายโอนหรือมอบหมายให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีหน้าที่รับผิดชอบในการจัดบริการสาธารณะเป็นการถาวร
- 3) รัฐบาลเพิ่มขีดความสามารถให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในด้านการคลังและบุคลากร
- 4) ลักษณะทางเศรษฐกิจสังคมของชุมชนเขตชนบทที่มีฐานเศรษฐกิจด้านการเกษตรและประชาชนมีรายได้น้อยกว่าส่งผลให้เกิดนวัตกรรมที่สอดคล้องกับแนวนโยบายของรัฐบาลในสัดส่วนที่สูงกว่าเขตเมืองขนาดใหญ่ที่ประชาชนมีรายได้สูง
- 5) การรับรู้ถึงปัญหาและโอกาสในท้องถิ่นนวัตกรรมในท้องถิ่นที่เกิดขึ้นโดยส่วนใหญ่มักเกี่ยวข้องโดยตรงกับการแก้ไขปัญหาที่ชุมชนกำลังเผชิญอยู่หรือการมองเห็นช่องทางถึงโอกาสที่อำนวยต่อการริเริ่มนวัตกรรมเพื่อประโยชน์ของชุมชน
- 6) ภาวะผู้นำของเทศบาลมีลักษณะการรวมศูนย์หรือแบบ Chief Executive Officer: CEO ซึ่งนายกเทศมนตรีเป็นผู้มีบทบาทหลักในการรับรู้และกำหนดประเด็นนโยบายนวัตกรรมเป็นส่วนใหญ่ ขณะที่องค์กรปกครองส่วนตำบลมีการรับรู้และกำหนดประเด็นนวัตกรรมผ่านองค์กรชุมชนในสัดส่วนที่สูงกว่า
- 7) นวัตกรรมที่เกิดจากแรงผลักดันของประชาชนและองค์กรชุมชนเป็นเรื่องการแก้ปัญหาเฉพาะหน้าเป็นส่วนใหญ่ขณะที่นวัตกรรมที่ริเริ่มโดยผู้บริหารท้องถิ่นมักเป็นเรื่องการป้องกันปัญหาซึ่งเป็นการทำงานเชิงรุก
- 8) วัฒนธรรมการเมืองท้องถิ่นมีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกับวิธีการรับรู้ และการกำหนดประเด็นนวัตกรรมท้องถิ่น โดยวัฒนธรรมการเมืองท้องถิ่นสามารถแบ่งออกเป็น 3 ประเภท ได้แก่

1) การเมืองแบบสมาคม 2) การเมืองแบบแข่งขันรุนแรง และ 3) การเมืองแบบผูกขาดอำนาจ ประเภทและขนาดขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นขนาดใหญ่มีการริเริ่มหรือจัดทำนวัตกรรมในหลายด้านและในแต่ละด้านมีจำนวนมากกว่า 1 นวัตกรรมที่ตั้งทางภูมิศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ที่ตั้งทางภูมิศาสตร์ที่แตกต่างกันก่อให้เกิดปัญหาในพื้นที่ที่แตกต่างกันจึงส่งผลต่อการคิดริเริ่มนวัตกรรมเพื่อการแก้ไขปัญหาต่างๆ ด้วยปัจจัยที่ส่งเสริมสนับสนุนให้นวัตกรรมประสบความสำเร็จการศึกษากระบวนการนวัตกรรมท้องถิ่นในด้านต่างๆ ทำให้ทราบถึงปัจจัยความสำเร็จของนวัตกรรมท้องถิ่นในแต่ละด้าน อย่างไรก็ตามปัจจัยที่คล้ายคลึงกันที่ส่งเสริมให้นวัตกรรมท้องถิ่นประสบความสำเร็จ ได้แก่ ภูมิหลังของผู้บริหาร อาทิ อาชีพ ประสบการณ์การศึกษา ฯลฯ

ธนวิทย์ บุตรอุดม และดวงใจ ปิยะ (2553) ได้ศึกษาปัจจัยในและเงื่อนไขความสำเร็จในการจัดทำยุทธศาสตร์ด้านเด็กและเยาวชนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พบว่าปัจจัยและเงื่อนไขความสำเร็จของการจัดทำยุทธศาสตร์ด้านเด็กและเยาวชนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ประกอบด้วยปัจจัยภายใน และปัจจัยภายนอก ดังนี้

1. ด้านการบริหาร การกำหนดวิสัยทัศน์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีความสำคัญเป็นอย่างมากหากผู้บริหารท้องถิ่นเล็งเห็นถึงความสำคัญของการพัฒนาเด็กและเยาวชนและมีความมุ่งมั่นปัญหาที่เกิดขึ้นโดยกำหนดประเด็นดังกล่าวให้เป็นแนวนโยบายหรือวิสัยทัศน์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมักส่งผลให้การกำหนดยุทธศาสตร์ด้านเด็กและเยาวชนประสบความสำเร็จด้วยดี

2. ด้านภาวะผู้นำ ผู้บริหารท้องถิ่นแสดงถึงความมุ่งมั่นและจุดยืนที่พร้อมเป็นผู้นำในการแก้ปัญหาของเด็กและเยาวชนในพื้นที่อย่างชัดเจนมักส่งผลให้การกำหนดยุทธศาสตร์ด้านเด็กและเยาวชนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นประสบความสำเร็จ

3. ด้านความรู้ ความสามารถและประสบการณ์ของผู้บริหารผู้บริหารที่มีประสบการณ์การทำงานที่เกี่ยวข้องกับเด็กและเยาวชน อาทิ คุณครูจะให้ความสนใจต่อการแก้ปัญหาเด็กและเยาวชนรวมถึงรับทราบปัญหาของเด็กและเยาวชนในพื้นที่ได้เป็นอย่างดี

4. ด้านการจัดการภายในองค์กร การวางแผนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ประสบความสำเร็จในการจัดการยุทธศาสตร์ด้านเด็กและเยาวชนมักกำหนดแนวทางในการพัฒนาเด็กและเยาวชนไว้ในแผนพัฒนาสามปี ภายใต้ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาสังคมโดยกำหนดวัตถุประสงค์ไว้อย่างกว้างๆ ไม่ว่าจะเป็นการส่งเสริมการป้องกันหรือการสนับสนุนกิจกรรมโครงการให้แก่เยาวชน ครอบครัวเด็กเยาวชนสตรีและผู้ด้อยโอกาสในสังคม เพื่อให้กลุ่มเป้าหมายมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นการจัดองค์กรบุคลากรในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีบทบาทเด่นชัดในการเป็นผู้นำนโยบายหรือแผนยุทธศาสตร์ไปสู่การปฏิบัติให้เกิดเป็นรูปธรรม การสั่งการผู้บริหารท้องถิ่น ในฐานะที่เป็นผู้นำในการจัดทำยุทธศาสตร์ด้านเด็กและเยาวชนมีบทบาทหน้าที่เป็นทั้งผู้นำและผู้ตามการเป็นผู้นำคือการแสดงเจตนาารมณ์ให้บุคลากรในองค์กรทราบถึงความมุ่งมั่นในการพัฒนาเด็กและเยาวชนขณะที่การเป็นผู้ตามคือการมอบหมายให้บุคลากรเป็นผู้ดำเนินการและคอยติดตามผลการดำเนินงานเป็นระยะรวมทั้งรับฟังแนวทางข้อเสนอแนะในการพัฒนาจากผู้ได้บังคับบัญชา

ผู้วิจัยสรุปได้ว่า ปัจจัยที่กระตุ้นให้เกิดนวัตกรรมท้องถิ่น ในแต่ละพื้นที่ที่มีความแตกต่างกัน โดยลักษณะทางเศรษฐกิจสังคม ชุมชน และวัฒนธรรมการเมือง ซึ่งผู้บริหารต้องเป็นคนขับเคลื่อนในด้านวิสัยทัศน์ การวางแผน เพื่อกำหนดนโยบายในการขับเคลื่อนนวัตกรรมให้ประสบความสำเร็จโดยผู้นำต้องความรู้ หลักการบริหาร และการจัดการภายในองค์กรที่ดีก็จะส่งต่อการกระตุ้นให้เกิดนวัตกรรมท้องถิ่น

2.6 ประเภทของนวัตกรรมท้องถิ่น

นวัตกรรมท้องถิ่นสามารถนำมาซึ่งการพัฒนาในคุณภาพชีวิตหรือความเป็นอยู่ของประชาชนเพิ่มขึ้นอย่างชัดเจน ซึ่งนวัตกรรมท้องถิ่นมีรายละเอียดดังนี้ (วีระศักดิ์ เครือเทพ และคณะ, 2558)

1) ด้านการศึกษา จัดการเรียนการสอนเสริมทักษะภาษาต่างประเทศทำให้เด็กนักเรียน มีผลการศึกษาดีขึ้นได้รับรางวัลทางวิชาการ มีการรับรางวัลด้านกีฬาหรือความสามารถพิเศษอื่นๆ ที่ทัดเทียมหรือเหนือกว่าโรงเรียนสังกัดกระทรวงศึกษาธิการ หรือ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจัดตั้งโรงเรียน/หลักสูตรเฉพาะสำหรับเด็กที่บกพร่องในการเรียนรู้สามารถช่วยขยายโอกาสการเรียนรู้ให้แก่เด็กเป็นการเฉพาะ

2) ด้านโครงสร้างพื้นฐาน นวัตกรรมด้านนี้ช่วยให้การคมนาคมสัญจรไปมาของประชาชนมีความสะดวกรวดเร็วขึ้น ลดความสูญเสีย เสียเวลา ลดอัตราการเกิดอุบัติเหตุ อันตราย ช่วยให้คุณภาพชีวิตของประชาชนดีขึ้นจากการมีระบบสาธารณูปโภคขั้นพื้นฐานอย่างเพียงพอ ไม่มีอันตรายต่อชีวิตหรือการคมนาคมสัญจร

3) ด้านสังคมและสาธารณสุข นวัตกรรมที่ท้องถิ่นบางประเภทสามารถนำไปสู่การให้บริการผู้ป่วยฉุกเฉิน ได้รวดเร็วครอบคลุมมากขึ้น ลดอัตราการเสียชีวิตลง คุณภาพชีวิตผู้สูงอายุ ผู้พิการ ได้รับการดูแลมากขึ้น

4) ด้านเศรษฐกิจชุมชนและการส่งเสริมอาชีพ ช่วยเพิ่มงานสร้างอาชีพให้แก่ประชาชน โดยเฉพาะในระดับฐานราก และสามารถสร้างรายได้เฉลี่ยเพิ่มขึ้นต่อเดือนต่อคน กลุ่มอาชีพที่ได้รับการส่งเสริมมีผลิตภัณฑ์ที่มีคุณภาพเป็นที่ยอมรับของตลาดกลุ่มอาชีพสามารถดำเนินงานได้อย่างยั่งยืนมีความเข้มแข็ง

5) ด้านการจัดการสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติ การจัดการขยะช่วยลดปริมาณขยะลงได้สามารถช่วยให้ประชาชนเกิดความสำนึก และตระหนักเรื่องขยะ สิ่งแวดล้อมหรือสามารถลดปริมาณหมอกควันมลพิษในชุมชนลง ทั้งนี้สามารถจัดการขยะได้ถูกต้องตามหลักสุขอนามัยมากขึ้น

6) ด้านการรักษาความสงบและความปลอดภัยในชุมชน การจัดการสายตรวจชุมชน การติดตั้งกล้องวงจรปิด CCTV ช่วยลดปัญหาสถิติอาชญากรรม อุบัติเหตุลง ลดปัจจัยเสี่ยงจากสาธารณภัย หรือการจัดการภัยพิบัติทำให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีการซักซ้อมและแผนรับมือกับภัยพิบัติ ซึ่งเป็นระบบที่ช่วยลดความสูญเสียในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนและทางราชการ

7) ด้านการศาสนา วัฒนธรรม ประเพณี การท่องเที่ยวและกีฬา ประเพณีสำคัญ ภูมิปัญญาหรือวัฒนธรรมท้องถิ่นได้รับการอนุรักษ์ได้มีการสืบทอดให้รุ่นลูกรุ่นหลานจำนวนนักท่องเที่ยวในพื้นที่เพิ่มขึ้น และประชาชนมีรายได้เพิ่มขึ้น ภูมิปัญญาหรือวัฒนธรรมท้องถิ่นได้รับการอนุรักษ์

8) ด้านการเกษตร องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถเพิ่มแหล่งน้ำเพื่อการเกษตรให้ประชาชนได้เกษตรกรมีผลผลิตทางการเกษตรที่ดีขึ้นและต่อเนื่องมากขึ้น ประชาชนมีทางเลือกในการทำงานการเกษตรมากขึ้น เช่น เกษตรอินทรีย์ เกษตรเชิงพหุทางเลือก เศรษฐกิจพอเพียง ฯลฯ

การจัดการตลาดกลางขององค์การบริหารส่วนจังหวัดระยองทำให้เกษตรกรรายได้ดีขึ้น ราคาสินค้าไม่ผันผวน และผลการดำเนินการของตลาดได้ผลกำไร ฯลฯ

9) ด้านการเมืองและการมีส่วนร่วม การส่งเสริมการมีส่วนร่วมทำให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการทำงานกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยมีตัวแทนประชาชนซึ่งมาจากหลากหลายกลุ่มในการประชุมประชาคม โดยที่ประชาชนในตำบลเกิดสำนึกรับผิดชอบต่อบทบาทหน้าที่ของพลเมือง และมีความเข้าใจในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพิ่มขึ้น

10) ด้านการบริหารจัดการ การจัดการอาสาสมัครตรวจสอบการทำงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นช่วยให้มีประชาชนร่วมทำงานตรวจสอบ และสามารถตรวจสอบบุคลากรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ไม่มีการกระทำการทุจริตหรือประพฤติชอบ

ผู้วิจัยสรุปได้ว่า การพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้นสามารถพัฒนาขึ้นได้อย่างชัดเจนในมิติต่างๆ อาทิ การสอนเสริมภาษาต่างประเทศหรือภาษาพื้นบ้าน การเดินทางไปมาของประชาชนเพื่อให้เกิดความสะดวกและรวดเร็วขึ้น แต่ต้องลดความสูญเสีย อันตราย นำไปสู่การบริการด้านแพทย์ฉุกเฉินและช่วยทำให้คุณภาพชีวิตของประชาชนดีขึ้น ทั้งนี้การเพิ่มอาชีพให้กับประชาชนในพื้นที่ก็เป็นการยกระดับฐานรากทำให้ประชาชนมีรายได้เฉลี่ยเพิ่มขึ้นไม่ว่าจะเป็นเกษตรกร หรือการส่งเสริมกลุ่มอาชีพเพื่อให้เกิดผลิตภัณฑ์ในท้องถิ่นนั้นๆ ได้ ซึ่งจะต้องให้ประชาชนในชุมชนได้มีการส่งเสริมให้ตระหนักต่อประมาณขยะในท้องถิ่นนั้นๆ ขณะเดียวกันองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องเป็นผู้ริเริ่มการอนุรักษ์ประเพณี วัฒนธรรมของท้องถิ่นนั้นๆ ไว้ให้รุ่นลูก รุ่นหลานได้สืบทอดต่อไป

3. รางวัลเกี่ยวกับนวัตกรรมท้องถิ่น

รางวัลนวัตกรรมท้องถิ่นนั้นเป็นรางวัลที่หน่วยงานต่างๆ มอบให้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อเป็นขวัญและกำลังใจในการทำงานเพื่อท้องถิ่น ในขณะที่ปัจจุบันสถาบันพระปกเกล้าได้จัดการประกวดรางวัลนวัตกรรมท้องถิ่นซึ่งเป็นการมอบรางวัลให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อให้ความสำคัญต่อการพัฒนาการบริการ การจัดการ และการดำเนินงานในท้องถิ่นที่สามารถตอบสนองต่อความต้องการของประชาชนได้อย่างแท้จริง โดยเพื่อให้บุคลากรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีทักษะการบริหารงานเชิงรุก และมุ่งพัฒนาท้องถิ่นในรูปแบบใหม่ๆ แตกต่างจากการบริหารแบบเดิมๆ เพื่อให้บุคลากรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มี

ทัศนคติต่อการดำเนินงานในปัจจุบัน ตามแนวทางสร้างสรรค์ สามารถพัฒนาวัดกรรมการบริหารงานได้อย่างต่อเนื่องหลากหลาย เพื่อให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ได้รับรางวัลพระปกเกล้า ประสานความร่วมมือการพัฒนาระหว่างพื้นที่ และต่อยอดสู่การเป็นเครือข่ายหลักในการพัฒนาประเทศในอนาคต

รางวัลพระปกเกล้าทองคำ ถือเป็นรางวัลที่ริเริ่มขึ้นในปี พ.ศ. 2549 เพื่อเป็นแรงจูงใจแก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่เคยได้รับรางวัลพระปกเกล้า มีการพัฒนาต่อยอดการดำเนินงานอย่างต่อเนื่อง และสร้างสรรค์นวัตกรรมทางการบริหารงานท้องถิ่นอยู่เสมอ ทั้งนี้ รางวัลพระปกเกล้าทองคำจะเป็นเครื่องหมายเชิดชูขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นว่าเป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่บริหารงานและตอบสนองความต้องการของประชาชน และพื้นที่อย่างโดดเด่นต่อเนื่อง รวมถึงมีการสร้างสรรค์นวัตกรรมทางการบริหารงานใหม่ๆ อันเป็นแบบอย่างที่ดีแก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นในประเทศ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อจูงใจให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่เคยได้รับรางวัลพระปกเกล้าเข้าร่วมโครงการรางวัลพระปกเกล้า และพัฒนาความเป็นเลิศและนวัตกรรมอย่างต่อเนื่อง เพื่อเชิดชูเกียรติขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่เป็นสุดยอดด้านความโปร่งใส และส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชน ด้านการเสริมสร้างสันติสุขและความสมานฉันท์และด้านการเสริมสร้างเครือข่ายรัฐ เอกชน และประชาสังคม พร้อมเป็นแบบอย่างแก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นๆ และเพื่อธำรงรักษาความศักดิ์สิทธิ์ของรางวัลพระปกเกล้านี้ไว้ โดยมีรายละเอียดดังนี้ (สถาบันพระปกเกล้า, 2559)

3.1 ด้านความโปร่งใสและส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชน จำนวนโครงการหรือกิจกรรมที่โดดเด่นซึ่งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนำเสนอเป็นเรื่องที่สะท้อนให้เห็นมิติความโปร่งใสในการบริหารงาน หรือการมีส่วนร่วมของประชาชนและมีจำนวนโครงการหรือกิจกรรมที่โดดเด่นอย่างเหมาะสม ไม่น้อยเกินไป และควรเป็นโครงการหรือกิจกรรมซึ่งเป็นที่รู้จักโดยทั่วไป รวมถึงมีลักษณะต่อเนื่องให้เกิดความยั่งยืนในการดำเนินงานไม่ใช่เป็นในลักษณะชั่วคราวหรือเฉพาะกิจ สะท้อนให้เห็นถึงความคิดริเริ่มสร้างสรรค์และการมีส่วนร่วมของประชาชนในกระบวนการตัดสินใจ ร่วมทำ ร่วมรับผิดชอบ

3.2 ด้านการเสริมสร้างสันติสุขและความสมานฉันท์ เป็น โครงการหรือกิจกรรมที่โดดเด่น ซึ่งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นควรสะท้อนให้เห็นถึงการจัดการความขัดแย้งที่เกิดขึ้นในพื้นที่ได้ มีการให้ความสำคัญกับบริบทหรือสภาพขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้นๆ ตามความแตกต่างทางด้านเชื้อชาติ ศาสนา

3.3 ด้านการเสริมสร้างเครือข่ายรัฐ เอกชน และประชาสังคม เครือข่ายหรือกิจกรรม เครือข่ายที่โดดเด่น ควรเป็นเครือข่ายที่เกิดขึ้นจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้นๆเป็นผู้ริเริ่มให้เกิดเครือข่าย ต้องดำเนินงานต่างๆให้เห็นรูปธรรม มีการทำงานในลักษณะ ความร่วมมือเต็มเต็มซึ่งกันและกัน มีหน้าที่ร่วมมือกันอย่างชัดเจน

ดังนั้นผู้วิจัยได้สรุปเกณฑ์การประเมินของรางวัลพระปกเกล้าทองคำดังนี้ ด้านความ โปร่งใส และส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชน เป็นกิจกรรมที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น ร่วมคิด ร่วมทำ ร่วมรับผิดชอบ ระหว่างประชาชนในท้องถิ่นกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ด้าน การเสริมสร้างสันติสุขและความสมานฉันท์ เป็นกิจกรรมที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสะท้อนให้เห็นถึงการจัดการความขัดแย้งภายในพื้นที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ และด้านการเสริมสร้างเครือข่าย รัฐ เอกชน และประชาสังคมนั้นคือการมีความคิดแบบองค์รวมหรือการเชื่อมโยงผสมผสานกัน (Matrix) โดยใช้กลไกองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นควบคู่กับเอาความต้องการประชาชนเป็นที่ตั้ง เน้นการมีส่วนร่วม เพื่อสะท้อนความต้องการของประชาชนให้มากที่สุด ซึ่งมีการทำงานในลักษณะ ความร่วมมือซึ่งกันและกัน และแบ่งหน้าที่อย่างชัดเจน

4. ปัจจัยการบริหาร

ปัจจัยการบริหารที่ส่งผลต่อการยอมรับนวัตกรรมท้องถิ่นถือว่าเป็นปัจจัยที่ทำให้การ ดำเนินงานประสบความสำเร็จ สัมพันธ์ ภูไพบูลย์ (2540) ได้กล่าวว่า ลักษณะการบริหารหรือการ จัดการปัจจุบันการบริหารหรือการจัดการมีบทบาทที่สำคัญในสังคมมากขึ้น มีลักษณะแตกต่างไป จากวิชาชีพอื่น ๆ ลักษณะสำคัญ มีดังนี้

1. การบริหารหรือการจัดการเป็นศาสตร์อย่างหนึ่งที่เกี่ยวข้องกับมนุษย์เนื่องจากมนุษย์มีชีวิตจิตใจและความต้องการซึ่งแปรเปลี่ยนไปตามอารมณ์สถานการณ์และสิ่งแวดล้อมตลอดเวลา ถึงแม้จะไม่มีหลักเกณฑ์ตายตัวเหมือนศาสตร์บริสุทธิ์แต่การบริหารหรือการจัดการยังเป็นระบบวิชาความรู้ประกอบด้วยหลักการ กระบวนการ วิธีการ แนวความคิด และลักษณะสำคัญของการบริหารหรือการจัดการเป็นศิลป์อย่างหนึ่งที่สามารถประยุกต์ความรู้ด้านการบริหารหรือการจัดการให้เกิดพลังต่อองค์กรได้

2. วิชาการจัดการ สามารถศึกษา เรียนรู้ถ่ายทอดวิชาอย่างเป็นระบบ มีการเปิดสอนวิชาการจัดการในระดับอุดมศึกษาอย่างเป็นทางการแสดงให้เห็นว่าการจัดการมีความสำคัญ และครอบคลุมไปถึงวิชาอื่นอย่างกว้างขวาง

3. การบริหารหรือการจัดการเป็นกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มบุคคล เช่น ลูกค้า ผู้ถือหุ้น ผู้ร่วมงาน ประชาชน โดยทั่วไป ชุมชน สังคม และกลุ่มวิชาชีพต่างๆ เป็นต้น ดังนั้นความสำเร็จของการบริหารหรือการจัดการต้องอาศัยความร่วมมือของกลุ่มบุคคล และกลุ่มวิชาชีพต่างๆ

4. งานในหน้าที่ด้านการบริหารหรือการจัดการ มีลักษณะงาน โดยทั่วไปที่คล้ายคลึงกันมีอำนาจหน้าที่ความรับผิดชอบเหมือนกันแทบทุกองค์การ อาจแตกต่างกันเชิงปริมาณ ตามขนาดและขอบเขตขององค์การ

โดยผู้วิจัยมุ่งไปที่การบริหารขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งการพัฒนาความสามารถทางการบริหารจัดการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีองค์ประกอบหลายๆ อย่างที่มีส่วนในการบริหารจัดการเพื่อให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้นประสบความสำเร็จ ขณะเดียวกันผู้บริหารท้องถิ่นและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจำเป็นต้องพัฒนาความสามารถในการบริหารขององค์กรอย่างน้อย 4 ด้าน ประกอบด้วย ความสามารถด้านการพัฒนาท้องถิ่น ความสามารถด้านพัฒนาองค์กร ความสามารถด้านการบริหารการเงินการคลัง และความสามารถในการบริหารการมีส่วนร่วมของประชาชนซึ่งมิติทั้ง 4 ด้านนี้มีความสัมพันธ์เชื่อมโยงซึ่งกันและกัน และถือเป็นหัวใจของการบริหารจัดการองค์กรปกครองท้องถิ่นยุคใหม่ นอกจากนี้ ความสำเร็จในการบริหารจัดการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นยังจะต้องเกิดขึ้นใน 2 ระดับ ได้แก่ ความสำเร็จในการบริหารจัดการ

ระดับโครงการและความสำเร็จในการบริหารจัดการระดับองค์กร ซึ่งความสำเร็จทั้ง 2 ระดับนี้ จะมีส่วนเกื้อหนุน และส่งเสริมกันและกัน กล่าวคือ หากสร้างความสำเร็จในระดับโครงการได้ก็จะมีผลทำให้การบริหารจัดการในระดับองค์กรประสบความสำเร็จตามไปด้วย และในขณะเดียวกัน หากมีความสามารถในการบริหารระดับองค์กรภาพรวมประสบความสำเร็จก็จะมีผลให้การบริหารโครงการต่างๆ ที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจัดทำขึ้นมีผลสำเร็จลุล่วงได้ง่ายเช่นกัน

ทั้งนี้ผู้วิจัยได้นำหลักการบริหาร 5M ซึ่งเป็นกระบวนการของการบริหารงานภายในขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อเป็นปัจจัยการบริหารที่ส่งผลต่อความสำเร็จของนวัตกรรมท้องถิ่น ดังนี้

1. บุคลากร (Man) เป็นกระบวนการเกี่ยวกับบุคคล เพื่อให้ได้มาซึ่งบุคคลดี มีความรู้ความสามารถ เหมาะสมกับงาน เข้ามาทำงานให้ได้ผลดีที่สุด โดยหน่วยงานสามารถดึงดูด ชำรงรักษา และพัฒนาให้มีความรู้ ความสามารถ ทั้งนี้ เพื่อให้หน่วยงานสามารถทำภารกิจได้อย่างมีประสิทธิภาพ และประสิทธิผลตามความมุ่งหมาย

กัญญา สาธร (2523) กล่าวว่า บุคลากรเป็นหัวใจของการบริหาร เพราะความสำเร็จของงานขึ้นอยู่กับคน บรรดาสิ่งก่อสร้าง อาคาร สถานที่ วัสดุ ครุภัณฑ์ และเงิน แม้จะมีบริบูรณ์สักเพียงใด จะไม่มีความหมายเลย ถ้าคนที่ใช้สิ่งเหล่านี้ ไม่มีความสามารถเพียงพอที่จะใช้ หรือขาดขวัญและกำลังใจที่จะร่วมมือในการปฏิบัติงาน โดยที่ สุเมธ เดียววิเศษ (2529) กล่าวว่า บุคคล หมายถึง การบริหารทรัพยากรมนุษย์ เพื่อให้การดำเนินงานบรรลุวัตถุประสงค์ขององค์กร โดยมีขอบข่ายของการบริหาร ตั้งแต่การวางแผน การสรรหา การบรรจุ การแต่งตั้ง การพัฒนา บำรุงขวัญและการให้พ้นจากงาน เป้าหมายที่สำคัญของการบริหารบุคคล คือ การได้มาซึ่งบุคคลที่มีความรู้ความสามารถเหมาะสมกับความต้องการของหน่วยงาน และทำให้เขามีความพอใจในการปฏิบัติงานด้วย งานที่ได้รับมอบหมายจึงจะสำเร็จอย่างมีประสิทธิภาพ ในขณะเดียวกัน ปัทมา พุทธเสน (2551) ได้ให้ความหมายไว้ว่า การบริหารงานบุคคล หมายถึง การดำเนินการเกี่ยวกับบุคคลนับตั้งแต่การวางแผน สรรหา การใช้ การพัฒนา ตลอดจนดูแลรักษาไว้เพื่อให้บุคลากรมีประสิทธิภาพในการดำเนินงานพอเพียง สามารถปฏิบัติงานให้สำเร็จลุล่วงตามเป้าหมายขององค์กร ทั้งนี้ พิมพพัชรา สินธุรัตน์ (2558) ได้ให้ความหมายไว้ว่า เป็นงานที่เกี่ยวข้องกับการจัดหา การจัดบุคคลให้เกิดผลขึ้นทั้งในด้าน

ทักษะความรู้ ความสามารถ การบำรุงรักษาบุคคล ทั้งในด้านความรู้ และขวัญกำลังใจ ตลอดจนการให้พ้นจากงานเพื่อประโยชน์ต่อการดำเนินการขององค์กรที่มีประสิทธิภาพ

ผู้วิจัยสรุปได้ว่า บุคลากร หมายถึง ผู้บริหาร ผู้ปฏิบัติงานในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่เขตภาคใต้ที่มีความคิดริเริ่ม สร้างสรรค์ ทักษะความสามารถ และวิธีการทำงานใหม่ๆ อย่างสม่ำเสมอ ชอบความท้าทาย และกระตือรือร้นต่อการเปลี่ยนแปลงกับสิ่งใหม่ๆ

2. งบประมาณ (Money) คือการจัดสรรงบประมาณแผ่นดินเป็นกิจกรรมที่สำคัญที่สุดกิจกรรมหนึ่งของรัฐบาล เพราะงบประมาณสามารถสนองวัตถุประสงค์หรือความต้องการหลายๆ อย่างได้ในขณะเดียวกัน โดยมีนักวิชาการได้ให้ความหมายไว้ว่า งบประมาณ เป็นแผนการเงินของรัฐบาลหรือหน่วยงาน ที่จัดทำขึ้นเพื่อแสดงรายรับและรายจ่ายของแผนงานหรือโครงการต่างๆ ที่รัฐบาลกำหนดว่าจะกระทำในเวลาที่กำหนด โดยกำหนดจำนวนเงินค่าใช้จ่ายของแต่ละแผนงานโครงการว่าจะต้องใช้จ่ายเงินเป็นจำนวนเท่าใด และจะหาเงินจากทางใดเพื่อนำมาใช้จ่ายตามโครงการนั้นๆ (ศุภรักษ์ หมั่นยาว, 2534) โดยที่ ศุภวัฒน์ ปภัสสรากาญจน์ (2546) ได้ให้ความหมายของงบประมาณไว้ว่า งบประมาณเป็นแผนการใช้จ่ายของรัฐบาลประกอบด้วยขั้นตอนต่างๆ เช่น การเตรียมแผนงบประมาณได้แก่ การจัดทำขั้นตอนอันประกอบไปด้วยโครงสร้างการบริหาร การทำตารางเวลาและการบริหารการควบคุมงบประมาณ ทั้งนี้การจัดทำแผนควรคำนึงถึงกฎระเบียบหรือกฎหมาย และปทัสถาน ทั้งด้านการเมืองและนโยบายของรัฐ ในขณะเดียวกัน พรชัย ลิขิตธรรมโรจน์ (2550) ได้ให้ความหมายไว้ว่า งบประมาณแผ่นดิน หมายถึง แผนทางการเงินเกี่ยวกับประมาณการรายได้และรายจ่ายของรัฐบาลในระยะเวลาหนึ่งซึ่งจะต้องขออนุมัติจากรัฐสภา

อย่างไรก็ดี ไพรัช ตระการศิรินนท์ (2548) ได้ให้ความหมายไว้ว่างบประมาณเป็นเครื่องมืออย่างหนึ่งของรัฐบาลที่เป็นเอกสารแสดงถึงความต้องการของรัฐบาลหรือหน่วยงานต่างๆ ในภาครัฐซึ่งประกอบด้วยแผนทางการเงินและโครงการที่จะดำเนินการในปีงบประมาณหนึ่งๆ ตามที่รัฐบาลได้สัญญาไว้กับรัฐสภา และประชาชนที่จะใช้เงินภายใต้เงื่อนไขและแนวทางการบริหารงานที่กำหนดไว้ ทั้งนี้สำนักงานนโยบายและงบประมาณ (2546) ได้ให้ความหมายของงบประมาณไว้ว่า คือ การจัดทำงานงบประมาณ การดำเนินงานด้านแผนพัฒนาการศึกษาและคำขอตั้งงบประมาณรายจ่ายประจำปีการจัดสรรงบประมาณ การบริหาร การใช้จ่ายงบประมาณและการควบคุมงบประมาณที่ได้รับให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์และเป้าหมายที่ตั้งไว้ให้เกิดประโยชน์สูงสุดถูกต้องตามระเบียบทันเวลา อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลได้ทั้งผลผลิตและผลลัพธ์ ตลอดจนติดตามรายงานประเมินผลและรายงาน อย่างไรก็ตาม ประมล ลิมสกุล (2553) ได้ให้ความหมายไว้ว่า แผนในการ

จัดสรรงบประมาณเพื่อใช้ในการดำเนินงานของหน่วยงานให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ในช่วงเวลาใดเวลาหนึ่งในอนาคต โดยส่วนมากจะจัดสรรในลักษณะของเงินและวัสดุอุปกรณ์ต่างๆ โดยที่ คิลป์ซัย อ่วงตระกูล (2553) ได้ให้ความหมายไว้ว่า การจัดทำและเสนองบประมาณการจัดสรรงบประมาณ การตรวจสอบ ติดตาม ประเมินผลและรายงานการใช้จ่ายเงิน การระดมทรัพยากรและการลงทุนเพื่อการศึกษา การบริหารการเงิน การบริหารบัญชี การบริหารพัสดุและสินทรัพย์ ทั้งนี้ วรกาญจน์ สุขสดเขียว (2556) การดำเนินการใช้เงินงบประมาณที่ได้รับอย่างเป็นระบบตรงตามวัตถุประสงค์ถูกต้องตามระเบียบ ทันทเวลาและเพื่อประโยชน์สูงสุดในการพัฒนานักเรียน

ผู้วิจัยสรุปได้ว่า งบประมาณ หมายถึง งบประมาณที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่เขตภาคใต้ได้รับจัดสรรต่อการจัดทำโครงการเพียงพอ หรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถบริหารงบประมาณที่อยู่อย่างจำกัดได้อย่างมีประสิทธิภาพ และมีการสนับสนุนจากหน่วยงานภายนอกอย่างต่อเนื่อง

3. อุปกรณ์ (Machinc) หมายถึง เครื่องมือ เครื่องใช้สำนักงาน โดยครอบคลุมตั้งแต่อุปกรณ์เล็กๆ จนถึงอุปกรณ์ที่มีกลไกยุ่งยากซับซ้อนมากขึ้นและมีราคาแพงขึ้นด้วย งานในสำนักงานทุกแห่งย่อมมีความจำเป็นที่จะต้องใช้อุปกรณ์สำนักงาน เพื่อเป็นการทุ่นแรง ประหยัดเวลาในการทำงาน เพราะอุปกรณ์สำนักงานเหล่านี้ผลิตขึ้นมาโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อช่วยในการปฏิบัติงานในสำนักงานเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ประหยัดเวลาและแรงงานอีกด้วย ทั้งนี้ มานัส มหาวงค์ (2559) ได้ให้ความหมายไว้ว่า วัสดุอุปกรณ์ หมายถึง การบริหารงานเกี่ยวกับวัสดุโดยมีการจัดหาวัสดุอุปกรณ์ที่ทันสมัยที่นำมาใช้ในสำนักงาน เช่น โต๊ะ เก้าอี้ และคอมพิวเตอร์ โดยมีการบำรุงรักษาวัสดุอุปกรณ์อย่างชัดเจน ใช้อย่างประหยัด คุ่มค่า และให้เกิดประโยชน์สูงสุด โดยที่ สมยศ นาวิการ (2544) ได้ให้ความหมายไว้ว่า วัสดุสิ่งของเป็นปัจจัยที่สำคัญไม่แพ้ปัจจัยอื่น จำเป็นต้องมีคุณภาพและมี ต้นทุนที่ต่ำ เพราะมีผลกระทบต่อต้นทุนการผลิต ดังนั้น องค์กรควรมีการสนับสนุนการบริหารงานวัสดุ คือ

1. จัดให้มีวัสดุอุปกรณ์ที่ครบครันพร้อมใช้งานมีการจัดเตรียมวัสดุ อุปกรณ์อย่างครบครันพร้อมใช้งาน จัดวางเป็นสัดส่วน จะเป็นส่วนที่ทำให้ลักษณะของงานเดินไปได้อย่างสะดวก และมีประสิทธิภาพ

2. วางระเบียบเกี่ยวกับการใช้วัสดุอุปกรณ์ให้เหมาะสม การวางระเบียบเกี่ยวกับการใช้วัสดุอุปกรณ์ให้เหมาะสมมีส่วนทำให้ประหยัดค่าใช้จ่ายภายใน สำนักงานได้เป็นอย่างดีและเพิ่มประสิทธิภาพในการให้บริการสาธารณะแก่ประชาชนมากขึ้น

3. การจัดวัสดุอุปกรณ์ นอกจากปัจจัยด้านกำลังคน และด้านการเงินงบประมาณแล้ววัสดุอุปกรณ์ เครื่องมือเครื่องใช้ นับว่ามีความสำคัญและจำเป็นต่อการบริหารงานให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ เพราะในการปฏิบัติงานนั้นจำเป็นต้องใช้เครื่องมืออุปกรณ์ในการช่วยสนับสนุนเพื่อให้การปฏิบัติงานเป็นไปอย่างราบรื่น ในขณะเดียวกัน สมพร เพชรสุวรรณ (2544) ได้ให้ความหมายไว้ว่า อุปกรณ์เครื่องมือเครื่องใช้ อาจเรียกรวมกันว่า “พัสดุ” ซึ่งหมายถึง สิ่งจำเป็นที่งปงที่จัดหาไว้ในหน่วยงานเพื่อใช้ในการปฏิบัติงาน แบ่งออกได้เป็น 2 ประเภท คือ 1) ครุภัณฑ์ หมายถึง เครื่องมือเครื่องใช้และสิ่งของต่างๆ ที่มีอายุการใช้งานนานๆ ที่มีความคงทนถาวร และส่วนใหญ่มีราคาค่อนข้างแพงเมื่อเทียบกับราคาต่อหน่วย และ 2) วัสดุ หมายถึง เครื่องใช้และสิ่งของที่สิ้นเปลืองต่างๆ มีอายุการใช้งานสั้นและมักจะมีราคาถูกเมื่อเทียบกับราคาต่อหน่วยในการบริหารทรัพยากรด้านพัสดุไม่ว่าจะเป็นวัสดุหรือครุภัณฑ์ ผู้บริหารงานทุกระดับจะต้องมีความรอบรู้และสามารถบริหารพัสดุต่างๆ ให้ดีที่สุดในด้านถึงประสิทธิภาพและการประหยัดเป็นสำคัญการบริหารพัสดุมิ ขึ้นตอนที่ต้องทราบ 5 ประการ คือ ขั้นตอนที่ 1 เป็นการประมาณปริมาณพัสดุที่ต้องการใช้ในหน่วยงานทุกประเภท ซึ่งอาศัยข้อมูลรายงานด้านพัสดุที่มีอยู่ และ/หรือการพยากรณ์หรือคาดคะเนว่าจะต้องใช้อะไรมาอย่างน้อยเพียงใดในช่วงเวลาที่กำหนด ขั้นตอนที่ 2 การจัดหาพัสดุตามปริมาณและชนิดของสิ่งของให้ตรงตามรายละเอียดที่ระบุไว้ ซึ่งอาจเป็นการสั่งซื้อโดยตรงหรือการยื่นซองประกวดราคาขึ้นอยู่กับกฎหมายหรือกฎระเบียบเกี่ยวกับพัสดุที่วางไว้ ขั้นตอนที่ 3 เป็นการแจกจ่ายพัสดุให้หน่วยงานอื่น ตามที่ต้องการ หลังจากได้ตรวจสอบสภาพเรียบร้อยแล้วขั้นตอนที่ 4 เป็นการบำรุงรักษาพัสดุ ซึ่งรวมถึงการกระทำทุกอย่างที่มุ่งเพื่อการรักษาป้องกัน หรือแก้ไขเครื่องมือเครื่องใช้ให้อยู่ในสภาพที่ใช้งานได้ตลอดเวลา และขั้นตอนที่ 5 เป็นการจำหน่ายพัสดุ หมายถึง การปลดเปลื้อง ความรับผิดชอบเกี่ยวกับวัสดุและครุภัณฑ์ที่ชำรุดใช้การไม่ได้ เนื่องจากการเสื่อมสภาพล้าสมัยหรือสูญหาย โดยการตัดยอดออกจากบัญชีควบคุมพัสดุด้วยการขาย การแลกเปลี่ยน ทำลายหรือ โอนให้กับหน่วยงานอื่น

4. เครื่องใช้สำนักงาน เครื่องใช้สำนักงาน หมายถึง เครื่องมือเครื่องใช้ที่ช่วยในการปฏิบัติงานของพนักงานในสำนักงานให้เกิดความสะดวกรวดเร็ว มีความเป็น ระเบียบเรียบร้อยและ ถูกต้องชัดเจน สร้างความประทับใจแก่ผู้รับอันจะนำไปสู่ความสำเร็จในการติดต่อ เครื่องใช้สำนักงานในปัจจุบันโดยส่วนใหญ่จะเป็นกลไกอิเล็กทรอนิกส์หรืออาจ เรียกได้ว่าเป็นเครื่องใช้สำนักงานอัตโนมัติ เครื่องใช้สำนักงานในปัจจุบันได้รับการพัฒนาให้มีความทันสมัย มีความสามารถ และมีประสิทธิภาพในการทำงานสูงขึ้นการใช้เครื่องใช้สำนักงานจึงช่วยอำนวยความสะดวกในการทำงานของพนักงานในสำนักงานได้มากสำนักงานจึงควรเลือกใช้เครื่องใช้สำนักงานอัตโนมัติโดยคำนึงถึงหลักเกณฑ์ในการเลือกเครื่องใช้สำนักงานเพื่อให้ได้เครื่องใช้สำนักงานที่มี ประโยชน์คุ้มค่ามากที่สุด ความสำคัญของเครื่องใช้สำนักงาน เครื่องใช้สำนักงานนับว่ามีความสำคัญต่อสำนักงาน และองค์การในการนำมาใช้ช่วยพนักงานในการปฏิบัติงานให้มีความ สะดวก ประหยัดแรงงาน และทำงานอย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งปัจจุบันเครื่องใช้สำนักงานมีราคาที่ถูก ลงช่วยให้สำนักงานขนาดเล็กสามารถซื้อเพื่อนำไปใช้งานได้ และเครื่องใช้สำนักงานในปัจจุบัน ได้ มีการพัฒนาระบบการทำงาน โดยนำเทคโนโลยีใหม่ๆ เข้ามาใช้เพื่อให้พนักงานสามารถใช้งาน เครื่องใช้สำนักงาน ได้ง่าย และสะดวกมากยิ่งขึ้น การบำรุงรักษาเครื่องใช้สำนักงาน มีการบำรุงรักษา อาจทำได้ 3 วิธี คือ เรียกใช้บริการเป็นครั้งคราว ทำสัญญารับบริการจากผู้จำหน่ายโดยตรง และ ศึกษาวิธีการบำรุงรักษาจากหนังสือคู่มือการใช้

ผู้วิจัยสรุปได้ว่า อุปกรณ์ หมายถึง เครื่องมือ เครื่องใช้สำนักงาน ในการดำเนินกิจกรรมของ นวัตกรรมท้องถิ่นในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่ภาคใต้มีอย่างเพียงพอ มีการนำ เทคโนโลยีเข้ามาใช้ในกระบวนการทำงาน และสามารถปฏิบัติงานได้โดยไม่ขัดต่อระเบียบว่าด้วย งานพัสดุ

4. วิธีปฏิบัติงาน (Method) คือการปฏิบัติงานในแต่ละขั้นตอนของการดำเนินงาน ควรมีการ วางแผน และควบคุมให้การปฏิบัติงานนั้นมีประสิทธิภาพโดยวิธีการขั้นตอน หรือขบวนการในการ ดำเนินงาน ความสำเร็จของการดำเนินงานนั้นส่วนใหญ่จะมาจากการที่องค์กรมีการกำหนดขั้นตอน แนวทางในการดำเนินงานที่ดี การที่จะมีแนวทางการปฏิบัติงานและขั้นตอนของการดำเนิน นวัตกรรมท้องถิ่นที่ดีได้ ควรต้องมีการกำหนดนโยบายที่ชัดเจน มีวิสัยทัศน์ที่ดี มีการวางแผน

จัดการ การติดตามความก้าวหน้าของงาน การตรวจสอบคุณภาพผลงานที่ได้ และการควบคุมการทำงาน ธุรกิจอย่าง มีการพัฒนาขั้นตอนการทำงาน นำเอาความรู้เทคโนโลยีใหม่ และวางแผนขบวนการทำงานให้ดีขึ้น มีขั้นตอนที่ไม่ยุ่งยาก ประหยัดเวลา สามารถติดตามตรวจสอบได้ง่าย และกระบวนการจัดการบริหารควบคุมเพื่อให้งานทั้งหมดเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผลสูงสุดต่อองค์กร โดยที่ ชูศักดิ์ เทียงตรง (2528) ได้ให้ความหมายไว้ว่า ผลการปฏิบัติงาน หมายถึงคุณค่าของบุคคลผู้ปฏิบัติงานในด้านต่างๆ ทั้งผลงานและคุณค่าต่อการปฏิบัติงาน

อย่างไรก็ตาม สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน (2529) ได้ให้ความหมายไว้ว่า วิธีการปฏิบัติงาน เป็นผลการปฏิบัติงานในระดับใดระดับหนึ่งซึ่งถือว่าเป็นเกณฑ์ที่น่าพอใจหรืออยู่ในระดับที่ผู้ปฏิบัติงานส่วนใหญ่ทำได้ การกำหนดมาตรฐานการปฏิบัติงานจะเป็นลักษณะข้อตกลงร่วมกันระหว่างผู้บังคับบัญชากับผู้ใต้บังคับบัญชาในงานที่ต้องปฏิบัติโดยจะมีการรอบในการพิจารณากำหนดมาตรฐานหลายๆ ด้านด้วยกัน อาทิ ด้านปริมาณ คุณภาพ ระยะเวลา ค่าใช้จ่าย หรือพฤติกรรมของผู้ปฏิบัติงาน เนื่องจากมาตรฐานของงานบางประเภทจะออกมาในรูปของปริมาณ ในขณะที่บางประเภทอาจออกมาในรูปของคุณภาพองค์การจึงจำเป็นต้องกำหนดมาตรฐานการปฏิบัติงานให้เหมาะสมและสอดคล้องกับลักษณะของงานประเภทนั้นๆ หากจะพิจารณาถึงประโยชน์ที่องค์การและบุคคลในองค์การจะได้รับจากการกำหนดมาตรฐานการปฏิบัติงานขึ้นใช้ก็พบว่ามิด้วยกันหลายประการไม่ว่าจะเป็นทางด้านประสิทธิภาพการ ปฏิบัติงาน การสร้างแรงจูงใจ การปรับปรุงงาน และการประเมินผลการปฏิบัติงาน ดังที่ จำเนียร จวงตระกูล (2531) กล่าวว่า ผลการปฏิบัติงาน หมายถึง ผลงานที่พนักงานผู้นั้นปฏิบัติได้ในช่วงระยะเวลาหนึ่งทั้งในแง่คุณภาพ ปริมาณ และแบบอย่างของการปฏิบัติที่แสดงออกมาว่าเป็นอย่างไร โดยที่ อลงกรณ์ มีสุทธา และสมิต สัจฉกร (2539) ได้อธิบายไว้ดังนี้ 1. ด้านประสิทธิภาพการปฏิบัติงาน มาตรฐานการปฏิบัติงานจะช่วยให้ผู้ปฏิบัติงานสามารถปฏิบัติงานได้อย่างถูกต้อง การเปรียบเทียบผลงานที่ทำได้กับที่ควรจะเป็นมีความชัดเจนมองเห็นแนวทางในการพัฒนาการปฏิบัติงานให้เกิดผลได้มากขึ้น และช่วยให้มีการฝึกฝนตนเองให้เข้าสู่มาตรฐานได้ ในขณะเดียวกัน และ ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์(2544) ได้ให้ความหมายไว้ว่า กิจกรรมทางด้านการบริหารงานบุคคลที่เกี่ยวข้องกับวิธีการที่หน่วยงานจัดขึ้นเพื่อวัดผลการปฏิบัติงานของผู้ปฏิบัติงานทั้งด้านคุณภาพ และงานที่ได้ปฏิบัติไปแล้ว

ผู้วิจัยสรุปได้ว่า วิธีปฏิบัติงาน หมายถึง องค์ประกอบส่วนท้องถิ่นในพื้นที่เขตภาคใต้มี กำหนดการปฏิบัติงานในแต่ละขั้นตอนของการดำเนินงานอย่างชัดเจน มีการบูรณาการร่วมกัน ระหว่างฝ่ายหรือกองต่างๆ ภายในหน่วยงาน โดยมีการกำหนดระเบียบ กฎเกณฑ์ในการปฏิบัติงาน อย่างชัดเจน

5. ขวัญและกำลังใจ (Morale) ตามศัพท์ภาษาไทย “ขวัญและกำลังใจ” สามารถแยกได้เป็น สองคำ คือ “ขวัญ” และ “กำลังใจ” พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2525 ให้ความหมาย ดังนี้ขวัญ หมายถึง สิ่งที่ไม่มีความนิยมนักว่ามีอยู่ประจำชีวิตของคนตั้งแต่เกิดมาเชื่อกันว่าถ้าขวัญ อยู่กับตัวก็เป็นสิริมงคล เป็นสุขสบาย จิตใจมั่นคง ถ้าคนตกใจหรือเสียขวัญ ขวัญก็จะออกจากร่าง ไปเสีย เรียกว่า ขวัญหาย ขวัญหนี เป็นต้นกำลังใจ หมายถึง สภาพจิตใจ ที่มีความเชื่อมั่น และ กระตือรือร้น พร้อมจะเผชิญกับเหตุการณ์ทุกอย่างภาษาอังกฤษใช้คำว่า “Morale” หมายถึง “ขวัญ และกำลังใจ” พจนานุกรมเว็บสเตอร์ Webster (1968) ได้ให้คำจำกัดความ ขวัญและกำลังใจหมายถึง สภาพทางจิตใจซึ่งอาจแสดงออกในรูปของพฤติกรรมต่างๆ อาทิ ความกระตือรือร้นความหวัง ความกล้า และความเชื่อมั่น ในทางตรงกันข้ามก็อาจแสดงออกในรูปของความเฉื่อยชาความเฉยเมย ความหวาดระแวง การขาดความเชื่อมั่น เป็นต้น ดังนั้นคำว่าได้มีนักวิชาการหลายท่านให้ความหมาย ขวัญและกำลังใจหลายลักษณะ ดังนี้

สมพงษ์ เกษมสิน (2526) ให้ความหมายว่า ขวัญและกำลังใจ คือองค์ประกอบแห่ง พฤติกรรมของผู้ปฏิบัติงาน ที่แสดงออกในความรู้สึก ซึ่งรวมกันแล้วจะแสดงให้ทราบถึงสภาพการ ทำงาน เช่น ความกระตือรือร้น อารมณ์ ความหวัง ความมั่นใจ เป็นความสัมพันธ์ในการทำงานของ ผู้บังคับบัญชา หรือผู้ร่วมงานอื่นๆ ในขณะเดียวกัน ดิน ปรัชญพฤทธิ (2538) ให้ความหมายว่า morale คือขวัญและกำลังใจหมายถึง ความรู้สึกรักหมู่คณะ ซึ่งรวมถึงความจงรักภักดี ความ กระตือรือร้น ความเชื่อมั่นและความมุ่งหวังให้บรรลุวัตถุประสงค์ร่วมกัน อย่างไรก็ตาม สุรพล พะยอมรัมย์ (2541) ได้กล่าวไว้ว่า ขวัญและกำลังใจ หมายถึง สภาพที่ความต้องการของบุคคล ได้รับการตอบสนองในระดับที่พึงพอใจ และมีความพร้อมที่จะกระทำสิ่งอื่นต่อไปด้วยความเต็มใจ และ เต็มความสามารถเมื่อถูกจูงใจ โดยที่ อารยา เจริญกุล (2543) ขวัญและกำลังใจในการทำงาน หมายถึง สภาพทางจิตใจของผู้ปฏิบัติงาน เช่น ความรู้สึก หรือความนึกคิดที่ได้รับอิทธิพลแรงกดดัน

หรือสิ่งเร้าจากปัจจัย หรือสภาพแวดล้อมในองค์กรที่อยู่รอบตัวเขา และจะมีปฏิริยาโต้กลับ คือ พฤติกรรมในการทำงาน ซึ่งมีผลโดยตรงต่อผลงานของบุคคลนั้น ในขณะเดียวกัน นางสาวพัชรี คงดี (2556) ได้ให้ความหมายไว้ว่า ขวัญและกำลังใจ หมายถึง สภาวะจิตใจหรือความรู้สึกตลอดจนทัศนคติ ความพึงพอใจ ของบุคลากรในองค์กรที่มีผลต่อการทำงาน และความเชื่อมั่น มุ่งมั่นที่จะตั้งใจทำงานในองค์กร โดยที่ อัครเดช ไม้จันทร์ (2560) ได้ให้ความหมายไว้ว่า ขวัญและกำลังใจ พนักงานมีความเชื่อมั่นในความมั่นคงของบริษัทค่าตอบแทน หรือเงินเดือนที่ได้รับเหมาะสมกับความรู้ และความสามารถ สวัสดิการที่บริษัทจัดให้มีมากกว่ากฎหมายแรงงานกำหนด บริษัทได้จัดให้มีสถานที่พักผ่อนและกิจกรรมสันทนาการกับพนักงานไว้อย่างเพียงพอ บริษัทได้ให้ค่าตอบแทนแก่พนักงานที่ช่วยปรับปรุงของบริษัทอย่างเหมาะสม

ผู้วิจัยสรุปได้ว่า ขวัญและกำลังใจ หมายถึง ความรู้สึกที่แสดงออกทางด้านพฤติกรรมในการปฏิบัติงาน มีการสร้างแรงจูงใจ สร้างความรู้สึกเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน การปฏิบัติต่อกันอย่างมีความเท่าเทียมกัน และเปิดโอกาสให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการวางแผนและปฏิบัติงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่เขตภาคใต้

5. ความสำเร็จของนวัตกรรมท้องถิ่น

ความสำเร็จของนวัตกรรมท้องถิ่นถือได้ว่าเป็นการปรับเปลี่ยนคุณลักษณะหรือปรับเปลี่ยนพฤติกรรมองค์กรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งเป็นสิ่งที่ไม่เคยปรับเปลี่ยนมาก่อน เพื่อตอบสนองต่อสิ่งเร้าของบริบทโลกาภิวัตน์ที่มีความรู้และนวัตกรรมเป็นปัจจัยหลักในการเพิ่มคุณค่า พัฒนา ผลิตภัณฑ์และบริการที่ดีมีคุณภาพ เพื่อตอบสนองความต้องการและความพึงพอใจของประชาชนโดยมีการพัฒนาท้องถิ่น คือ ผลิตภัณฑ์ กระบวนการการจัดการใหม่ที่คิดค้น และพัฒนาจากองค์ความรู้และประสบการณ์ของชุมชน เพื่อแก้ปัญหาการประกอบอาชีพ การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต และการเสริมสร้างสุขภาวะอย่างเป็นระบบตามภูมิสังคมของชุมชน ก่อให้เกิดประโยชน์ต่อเศรษฐกิจและสังคม ตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงและการพัฒนาที่ยั่งยืน โดยความสำเร็จของนวัตกรรมท้องถิ่นแบ่งออกได้ 7 ประเภทดังนี้ (กมลวรรณ โยงราช, 2554)

1. การสร้างขึ้นมาใหม่หรือการต่อยอด หมายถึง โครงการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเกิดจากความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ขึ้นมาใหม่หรือต่อยอดจากเดิมแล้วพัฒนาขึ้นมาใหม่ ก่อให้เกิดคุณค่าเพิ่มขึ้นแก่ชุมชนและประชาชนที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรับผิดชอบ
2. การมีส่วนร่วมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หมายถึง องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นเจ้าของโครงการของตนเอง โดยใช้งบประมาณกำลังคน กำลังความคิดขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และความร่วมมือจากทุกภาคส่วน
3. การยอมรับจากชุมชน หมายถึง องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้เผยแพร่ผลงานโครงการต่างๆ โครงการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นผ่านมติการประชุมประชาคมหมู่บ้าน โครงการได้รับการยอมรับจากชุมชน และหน่วยงานต่างๆ
4. การนำไปใช้ได้จริง หมายถึง โครงการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถดำเนินการจริงในพื้นที่อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล ทำให้หน่วยงานอื่นใช้เป็นต้นแบบเพื่อประยุกต์ใช้ในการพัฒนา
5. ความสอดคล้องกับทิศทางการพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หมายถึง โครงการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสอดคล้องกับทิศทางการพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และเกี่ยวข้องกับแผนการบริหารราชการแผ่นดิน นโยบายสังคม และข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี ก่อให้เกิดคุณค่ามีประโยชน์ต่อประชาชน
6. การสร้างมูลค่าเพิ่ม หมายถึง โครงการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นก่อให้เกิดการบูรณาการร่วมกับหน่วยงานต่างๆ เกิดความเข้มแข็งในท้องถิ่น เกิดการสร้างและเพิ่มคุณค่าให้กับชุมชน
7. การเป็นแม่แบบ หมายถึง โครงการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถพัฒนาขึ้นทุกปีๆ อย่างต่อเนื่องและเป็นแม่แบบกับโครงการอื่นก่อให้เกิดโครงการใหม่ที่เป็นประโยชน์ต่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ชุมชน และสังคมโดยรวม

ดังนั้นผู้วิจัยสรุปได้ว่า ความสำเร็จของนวัตกรรมท้องถิ่นจะประสบความสำเร็จได้นั้นเป็นการสร้างขึ้นมาใหม่หรือมีการต่อยอดจากเดิมแล้วพัฒนาขึ้นมาใหม่เพื่อให้เกิดคุณค่าแก่ชุมชนซึ่งการมีส่วนร่วมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยปฏิบัติและงบประมาณจะเป็นสิ่งสำคัญของการดำเนินกิจกรรมนั้นๆ เพื่อนำไปใช้ได้จริงและเกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลต่อท้องถิ่นนั้นๆ ทั้งนี้จะต้องสอดคล้องกับทิศทางการพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยการบูรณาการระหว่างหน่วยงานรัฐและหน่วยงานเอกชนรวมถึงชุมชนหรือท้องถิ่นนั้นๆ เพื่อเป็นการสร้างและเพิ่มมูลค่าให้กับชุมชน ดังนั้นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ประสบความสำเร็จของนวัตกรรมท้องถิ่นนั้นจะต้องเป็นแม่แบบให้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นๆ ได้ และต้องมีการพัฒนาเพื่อให้เกิดโครงการใหม่และเป็นประโยชน์ต่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้

6. ตัวอย่างโครงการนวัตกรรมที่ได้รับรางวัลพระปกเกล้าทองคำประจำปี 2555 – 2559

6.1 รางวัลพระปกเกล้าทองคำ ประจำปี 2559 ด้านเสริมสร้างสันติสุขและความสมานฉันท์เทศบาลเมืองปัตตานี

เทศบาลเมืองปัตตานี มีวิสัยทัศน์การสร้างเมืองด้วย “พัฒนาเมืองให้น่าอยู่เพิ่มมาตรฐานคุณภาพชีวิต พัฒนาประสิทธิภาพการศึกษา เพื่อประชาชนมีสุข” โดยมีจุดมุ่งหมายที่การพัฒนาคนและยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนในท้องถิ่นให้เป็นส่วนหนึ่งของแนวทางการพัฒนาที่ยั่งยืนในขณะเดียวกันก็ทำให้ประชาชนอยู่ดีมีสุขภายใต้สังคมที่มีความหลากหลายทางวัฒนธรรมด้วยความสมานฉันท์และเอื้ออาทรต่อกัน แนวทางการทำงานดังกล่าวได้ถูกสอดแทรกไว้ในนโยบายด้านต่างๆ ของเทศบาลเมืองปัตตานี ไม่ว่าจะเป็นนโยบายด้านการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม การจัดงานสำคัญทางประเพณีและวัฒนธรรม โดยเทศบาลเมืองปัตตานีจึงถือเป็นการสร้างพื้นที่ให้กลุ่มคนต่างๆ เข้ามามีส่วนร่วมเรียนรู้และเข้าใจความเป็นท้องถิ่นร่วมกัน

โดยสรุปแล้ว การดำเนินงานของเทศบาลเมืองปัตตานี จะให้ความสำคัญต่อการทำให้กลุ่มต่างๆ ในพื้นที่ โดยเฉพาะกลุ่มคนไทยพุทธและกลุ่มคนไทยมุสลิม สามารถอยู่ร่วมกันด้วยความเข้าใจ และสามารถประสานความร่วมมือกัน เพื่อพัฒนาพื้นที่เมืองปัตตานี โดยผ่านการดำเนินโครงการและกิจกรรมต่างๆ ซึ่งมีเทศบาลทำหน้าที่เป็นกาวใจในการประสานงานได้เป็นอย่างดี

ตลอดมา สำหรับโครงการหรือกิจกรรมที่สะท้อนให้เห็นถึงความเป็นเลิศ ด้านการเสริมสร้างสันติสุขและความสมานฉันท์ของเทศบาลเมืองปัตตานี ได้แก่

โครงการอุโมงค์น้ำสงกรานต์ การเล่นน้ำสงกรานต์ของคนในเขตเทศบาลเมืองปัตตานีในอดีต มักจะไปเล่นกันบริเวณถนนเจริญประดิษฐ์ซึ่งเป็นเส้นทางไปสู่มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์วิทยาเขตปัตตานี ซึ่งเป็นเส้นทางสัญจรสำคัญของเมืองปัตตานี เมื่อเข้าสู่เทศกาลสงกรานต์ในแต่ละปีจึงเกิดการทะเลาะวิวาท ชกต่อย และความไม่เข้าใจระหว่างคนที่เล่นน้ำกับผู้สัญจรไปมาทั้งที่เป็นกลุ่มคนไทยพุทธและมุสลิมที่ใช้เส้นทางโดยไม่ต้องการเล่นสาดน้ำ อีกทั้งในขณะนั้น การใช้เส้นทางทั่วไปในการเล่นสาดน้ำยังไม่มีมาตรการรักษาความปลอดภัยอย่างเป็นระบบ เทศบาลเมืองปัตตานีจึงจัดพื้นที่เพื่อใช้ในประเพณีสงกรานต์โดยเฉพาะ โดยใช้ชื่อว่า “ถนนข้าวยา สาดน้ำคลายร้อน” ไว้ที่บริเวณถนนมะกรูดตลอดเส้นทาง

โครงการกวนอาซุรอ โครงการกวนอาซุรอถือเป็นการสืบทอดประเพณีเก่าแก่ของมุสลิมมลายูในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ โดยเทศบาลเมืองปัตตานีต้องการส่งเสริมและสืบสานประเพณีให้คงอยู่ต่อไป ทั้งยังถือเป็นการสร้างความสามัคคีร่วมกันระหว่างคนไทยมุสลิมและไทยพุทธให้มีกิจกรรมร่วมกัน ไม่ว่าจะเป็นการมีส่วนร่วมทั้งการบริจาคเครื่องปรุง ไม่ว่าจะเป็นเครื่องแกง ข้าวสาร เครื่องปรุง ผัก ผลไม้ เนื้อสัตว์ หรือร่วมลงแรงในการกวนอาซุรอ และรับประทานร่วมกันซึ่งเชื่อว่าจะเป็นการพัฒนาทักษะในการอยู่ร่วมสังคมเดียวกันด้วยความเข้าใจ นอกจากการส่งเสริมความเข้าใจอันดีบนฐานของวัฒนธรรมเฉพาะแล้ว โครงการนี้ยังสร้างความเข้าใจอันดีระหว่างเทศบาล ฝ่ายความมั่นคงอย่างทหารและตำรวจ และประชาชนที่เข้าร่วมกิจกรรม

โครงการบริหารจัดการกองทุนหลักประกันสุขภาพเทศบาลเมืองปัตตานี เนื่องมาจากปัญหาที่สังคมเมืองต้องเผชิญอย่างเลี่ยงไม่ได้คือ คุณภาพในการดำรงชีวิตที่เกิดจากความแตกต่างทางเศรษฐกิจและสังคมของคนในเมือง เทศบาลเมืองปัตตานีจึงมองว่าเป็นความท้าทายสำคัญสำหรับการทำให้ประชาชนในพื้นที่รับผิดชอบของเทศบาลสามารถเข้าถึงบริการสาธารณสุขของเทศบาลได้อย่างทั่วถึงและมีความเท่าเทียมกันเพื่อลดช่องว่างทางสังคมลง การให้บริการทางสุขภาพ

การป้องกันโรค การฟื้นฟูสมรรถภาพ และการปฐมพยาบาล จึงเป็นบริการสาธารณะที่เทศบาลเมืองปัตตานีให้ความสำคัญเพื่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตบนฐานของการมีส่วนร่วมของประชาชน

โครงการอาสาสมัครพลเมืองของเทศบาลเมืองปัตตานี (อาสาสมัครกู้ชีพหลักเมือง) โครงการนี้มีที่มาจาก “หนึ่งตำบล หนึ่งทีมกู้ชีพกู้ภัย (One Tambon One Search and Rescue Team)” เพื่อทำหน้าที่เป็นหน่วยเผชิญเหตุและเป็นทีมกู้ภัยและให้ความช่วยเหลือประชาชนผู้ประสบเหตุสาธารณภัยต่างๆ ซึ่งสอดคล้องกับกระบวนการทางการแพทย์ฉุกเฉิน

6.2 รางวัลพระปกเกล้าทองคำ ประจำปี 2559 ด้านความโปร่งใสและการมีส่วนร่วมของประชาชน องค์การบริหารส่วนจังหวัดสตูล

องค์การบริหารส่วนจังหวัดสตูล กำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดสตูลในปี พ.ศ. 2557 - 2561 ที่เกี่ยวกับการสร้างเครือข่ายในการทำงานร่วมกับองค์การบริหารส่วนจังหวัดสตูลไว้จำนวน 7 ด้าน อันประกอบไปด้วย

ด้านที่ 1 การท่องเที่ยวเชิงนิเวศและการท่องเที่ยวที่ประทับใจ โดยเน้นที่การจัดการด้านการท่องเที่ยวแก่ชุมชน เอกชน และปลูกจิตสำนึกให้ชุมชนพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน

ด้านที่ 2 การเกษตรยั่งยืน โดยเป็นการส่งเสริมอาชีพ สนับสนุนการผลิต การลดต้นทุนการผลิต การแปรรูปผลผลิตทางการเกษตร และการสร้างองค์ความรู้การเกษตรตามแนวเศรษฐกิจพอเพียง

ด้านที่ 3 การส่งเสริมการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้ยั่งยืน โดยเป็นการสร้างจิตสำนึกให้กับประชาชนเพื่อการเฝ้าระวังปัญหาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ด้านที่ 4 การอนุรักษ์ศิลปะ วัฒนธรรม จารีตประเพณี และพัฒนาภูมิปัญญาท้องถิ่น โดยส่งเสริมให้ผู้นำศาสนาและสถาบันศาสนามีบทบาทในการพัฒนาประชาชนให้มีคุณธรรมประจำใจ

ด้านที่ 5 การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์และสังคม เป็นการมุ่งเน้นพัฒนาทักษะทางวิชาชีพ และพัฒนาคุณภาพชีวิตของเด็กเยาวชน สตรี ผู้สูงอายุ ผู้พิการ และผู้ด้อยโอกาสทางสังคมให้มีชีวิตที่ดีขึ้น

ด้านที่ 6 เมืองสงบสุข โดยการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนและสร้างความสามัคคีและความเข้มแข็งให้กับชุมชน

ด้านที่ 7 การบริหารจัดการที่ดี โดยเป็นการส่งเสริมประชาธิปไตย ความเสมอภาค ความโปร่งใสในการทำงานมาเป็นหลักในการพัฒนาท้องถิ่น

โครงการเครือข่ายการท่องเที่ยวโดยชุมชนจังหวัดสตูล (CBT-SATUN: Satun Community-Based Tourism) กระแสการท่องเที่ยวที่เข้ามาในจังหวัดสตูลซึ่งมีทรัพยากรที่อันอุดมสมบูรณ์อยู่มากนั้น ทำให้หลายชุมชนที่เป็นสถานที่ท่องเที่ยวได้รับกระทบ อย่างน้อยก็ในแง่ของทรัพยากรธรรมชาติที่ถูกรุกล้ำมากขึ้น โดยกระแสดังกล่าวยังทำให้เกิดจุดเปลี่ยนสำคัญที่ชาวบ้านในชุมชนบ้านบ่อเจ็ดลูกรวมตัวกันตั้งกลุ่มการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์เพื่อจัดการท่องเที่ยวด้วยตนเองจนประสบความสำเร็จ ประกอบกับตั้งแต่ปี พ.ศ. 2550 เป็นต้นมา กระแสการจัดการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ได้แพร่ขยายไปในหลายชุมชนท่องเที่ยวของจังหวัดสตูล ไม่ว่าจะเป็น ชุมชนบากันเคย เกาะหลีเป๊ะ บ้านห้วยทาง บ้านเกตรี พญาบังสา (บ้านควนโพธิ์) โตนปาหนัน ภูเขาเพชร บูโบย นาทอน และทุ่งสะโง๊ะ จนทำให้ในปี พ.ศ. 2552 ชุมชนท่องเที่ยวที่มีการรวมตัวกันได้เหนียวแน่นและได้พัฒนาเป็นเครือข่ายการท่องเที่ยวโดยชุมชนจังหวัดสตูล (Satun-Community-Based Tourism: CBT-SATUN) ขึ้นมา และแบ่งพื้นที่ของเครือข่ายออกเป็น 4 ประเภท คือ เขา ป่า นา เล แต่ถึงพบว่าในช่วงนั้น เครือข่ายนี้ยังมีปัญหาในด้านงบประมาณเพื่อการบริหารจัดการ ทั้งในส่วนที่เป็นการประชาสัมพันธ์ และกลยุทธ์ทางการตลาด โดยเป็นผลให้ไม่สามารถดึงดูดนักท่องเที่ยวได้เท่าที่ควร ในปี พ.ศ. 2555 องค์การบริหารส่วนจังหวัดสตูลเข้ามามีส่วนร่วมในการเสริมสร้างความเข้มแข็งของเครือข่ายการท่องเที่ยวโดยชุมชนจนถึงปัจจุบัน

เครือข่ายการท่องเที่ยวโดยชุมชนจังหวัดสตูลมีกิจกรรมที่โดดเด่นอยู่ 2 โครงการคือ

1. มหกรรมเปิดโลกทัศน์การท่องเที่ยวเชิงวิถีชีวิตชุมชนสตูล โดยเริ่มมาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2555 ถึงปัจจุบัน และเน้นการประชาสัมพันธ์เพื่อวางแผนกลยุทธ์ทางการตลาดต่างๆ ดังนั้นการจัดทำฐานข้อมูลเครือข่ายการท่องเที่ยวของแต่ละชุมชน การเผยแพร่จุดเด่นของแต่ละชุมชนเพื่อนำมาเป็นกลยุทธ์ส่งเสริมการท่องเที่ยว เช่น เครือข่ายการท่องเที่ยวโดยชุมชนพญาบังสาที่โดดเด่นเรื่องการทำนาด้วยเกษตรอินทรีย์ เครือข่ายการท่องเที่ยวชุมชนบ้านโคกพะยอมมีจุดเด่นเรื่องการอนุรักษ์ป่าชายเลนเพื่อการท่องเที่ยว

2. มหกรรมการท่องเที่ยวโดยชุมชนจังหวัดสตูลและระดับภาคใต้ หรืองาน “มาแล๊ะท่องเที่ยวโดยชุมชน” ปี พ.ศ. 2557 และ พ.ศ. 2558 เพื่อการประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวของชุมชนที่ช่วยขยายเครือข่ายการท่องเที่ยวเพิ่มมากกว่าเดิม โดยมีการสาธิตการแสดงพื้นบ้าน ศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่น และการจำหน่ายอาหารและผลิตภัณฑ์พื้นบ้านเพื่อการประชาสัมพันธ์กิจกรรมของเครือข่ายให้เป็นที่รู้จักมากกว่าเดิม

โครงการที่โดดเด่นของเครือข่ายอาสาสมัครอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (ทสม.) อันมาจากการทำงานเป็นภาคร่วมของกลุ่มต่างๆ ที่ดำเนินกิจกรรมร่วมกัน ดังนี้

โครงการปลูกจิตสำนึกอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โครงการนี้มีเป้าหมายเพื่อการสร้างทัศนคติ และการปลูกจิตสำนึกที่ดีต่อการดำเนินชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมผ่านการจัดกิจกรรมทั้งที่เป็นการประชุมเพื่อระดมความเห็นเพื่อให้เป็นพื้นที่ที่สมาชิกของเครือข่ายร่วมสะท้อนปัญหา และแลกเปลี่ยนแนวทางการพัฒนาที่ยั่งยืน โดยโครงการดังกล่าวเป็นโครงการที่เป็นการระดมคลังสมอง และสร้างองค์ความรู้ซึ่งอยู่บนฐานของภูมิปัญญาเพื่อการอนุรักษ์เครือข่ายให้สามารถเป็นหลักในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของจังหวัดสตูลต่อไป

โครงการติดตั้งหุ่นจอดเรือจุดชมปะการัง มาจากการเสนอความเห็นมาจากผู้ประกอบการนำเที่ยวทางทะเล อำเภอเมืองสตูล อำเภอทุ่งหว้า และอำเภอละงูที่เห็นว่าแนวปะการังน้ำตื้นเงินถูกทำลายและเสียหายในช่วงที่มีนักท่องเที่ยวเข้ามามาก องค์การบริหารส่วนจังหวัดสตูลจึงทำหน้าที่ในการประสานงานกับหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง ทั้งยังให้การสนับสนุนโครงการเพื่อป้องกันแนวปะการังน้ำตื้นจากเรือนำเที่ยวที่ทิ้งสมอแล้วทำให้ปะการังเสียหาย โดยตั้งแต่ปี พ.ศ.2555 ที่มีการดำเนินโครงการนี้เป็นต้นมา

โครงการอาสาสมัครพิทักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (ทสม.) แม้ว่าจะเป็นส่วนหนึ่งของภาคประชาชนที่เข้าไปมีส่วนร่วมในการรักษาทรัพยากรธรรมชาติของชุมชน ซึ่งเป็นผลมาจากการนำของหน่วยงานของรัฐ แต่ในแง่ของการมีส่วนร่วมของประชาชนสามารถทำได้อย่างกว้างขวาง ทั้งการใช้กลไกที่เกี่ยวข้องมาบูรณาการการทำงานให้สำเร็จ และการขยายเครือข่ายของโครงการเพื่อมาทำงานร่วมกันได้มากขึ้น จนได้รับรางวัลลูกโลกสีเขียวระดับประเทศ รางวัลผลงานเครือข่ายดีเด่นจังหวัดสตูล ในปีพ.ศ. 2554

6.3 รางวัลพระปกเกล้าทองคำ ประจำปี พ.ศ. 2557 ด้านการเสริมสร้างสันติสุขและความ
 สมานฉันท์เทศบาลตำบลปริก อำเภอสะเตกา จังหวัดสงขลา

เทศบาลตำบลปริก พัฒนาท้องถิ่นโดยใช้พื้นที่เป็นตัวตั้ง และบูรณาการทรัพยากร ธรรมชาติ
 ทรัพยากรบุคคล องค์ความรู้ ทุนทางสังคม และงบประมาณ หรือกล่าวได้ว่ามีการระดมสมอง ระดม
 กำลัง ระดมทรัพยากร ระดมทุน ฯลฯ จากทั้งหน่วยงานภาครัฐ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
 ประชาชน และประชาสังคม ซึ่งภาคส่วนต่างๆ เหล่านี้ เรียกว่า ภาคีเครือข่ายของเทศบาลตำบลปริก

โครงการเทศบาลสีเขียว เทศบาลตำบลปริกมุ่งสู่การเป็นเทศบาลสีเขียว (Green Office)
 หรือสำนักงานที่เป็นมิตรต่อ บุคลากร สิ่งแวดล้อม และสังคม โดยมุ่งลดการปล่อยก๊าซ
 คาร์บอนไดออกไซด์ด้วยการปรับเปลี่ยนทัศนคติและพฤติกรรมบุคลากรในองค์กรให้ประหยัด
 พลังงาน เทคนิคการประหยัดพลังงานที่นำมาใช้ภายในเทศบาล ได้แก่ Reuse (การใช้ซ้ำจนกว่าจะ
 ใช้ไม่ได้) Recycle (การนำกลับมาใช้ใหม่) Refuse (การปฏิเสธการใช้พลังงานแบบสิ้นเปลือง)
 Repair (การนำกลับมาซ่อมแซมใหม่) และ Reduce (การลดการใช้ทรัพยากรให้ได้มากที่สุด)

โครงการสร้างค่านิยมร่วมในการปฏิบัติงานของพนักงานเทศบาลตำบลปริก เนื่องด้วย
 เทศบาลตำบลปริกมีเป้าประสงค์พัฒนาบุคลากรให้มีความรู้และทักษะในการปฏิบัติงาน ควบคู่ไป
 กับการเป็นผู้มีคุณธรรมและจริยธรรม เพื่อก่อให้เกิดการทำงานที่มีประสิทธิผลสูงสุด กล่าวคือ
 สามารถให้บริการประชาชนหรือตอบสนองความต้องการของประชาชนได้อย่างแท้จริง เทศบาล
 ตำบลปริกจึงได้จัดทำโครงการอบรมหลักสูตรสร้างค่านิยมร่วมในการปฏิบัติงานให้แก่พนักงาน
 เทศบาลและภาคีเครือข่าย การจัดอบรมครั้งนี้ไม่อาจสำเร็จลุล่วงได้ หากเทศบาลตำบลปริกไม่มีภาคี
 เครือข่ายในการดำเนินงานทั้งจากภาครัฐและประชาสังคม

โครงการฝึกทบทวนอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน สาธารณภัยที่เกิดขึ้นบ่อยครั้งทั้งภัย
 ธรรมชาติและภัยที่เกิดจากการกระทำของมนุษย์สร้างความเสียหายต่อชีวิตและทรัพย์สินของ
 ประชาชนในพื้นที่ การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยที่มีประสิทธิภาพจำเป็นต้องอาศัยทักษะ
 ความรู้ ความสามารถ ประสบการณ์ และความร่วมมือจากทั้งหน่วยงานภาครัฐ เอกชน และภาค
 ประชาสังคม โดยเฉพาะกลุ่มอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน (อปพร.) เทศบาลตำบลปริกจึง

จัดการฝึกอบรมอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน และการฝึกซ้อมแผนปฏิบัติการเมื่อเกิดเหตุร่วมกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่อำเภอสะเตาะ และภาคราชการของตำบล Kubang Pasu ของประเทศมาเลเซีย จากการฝึกอบรมครั้งนี้ส่งผลให้สมาชิกอปพร.เข้าใจบทบาทอำนาจหน้าที่ และภารกิจของตนเอง และมีประสบการณ์ในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

โครงการร่วมมือ ร่วมใจ คัดแยกขยะในชุมชน ปัญหาขยะมูลฝอยในพื้นที่ตำบลปริกทวี ความรุนแรงเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง เทศบาลตำบลปริกเล็งเห็นว่า แนวทางการจัดการขยะที่สำคัญประการหนึ่ง คือ การคัดแยกขยะโดยชุมชน และเพื่อให้ชุมชนเป็นกลไกหลักในการดำเนินการแก้ไขปัญหามาขยะ เทศบาลตำบลปริกจึงเริ่มดำเนินโครงการร่วมมือ ร่วมใจ คัดแยกขยะในชุมชน โดยให้ความรู้เรื่องการคัดแยกขยะแก่คนในชุมชน เก็บถังขยะเดิมที่ชำรุดและมอบถังขยะใหม่ให้แก่ชุมชน พร้อมทั้งดำเนินการจัดประกวดหน้าบ้านนำมองในทุกชุมชนควบคู่กันไป ทั้งนี้การดำเนินกิจกรรมต่างๆ ได้รับความร่วมมือจากภาคีเครือข่ายเดิมและก่อให้เกิดภาคีเครือข่ายใหม่จากทั้งภาครัฐ สถาบันการศึกษา และภาคประชาสังคม

โครงการคลองสวย น้ำใส “คลองปริก” เป็นคลองสายหลักของเทศบาลตำบลปริก ประชาชนใช้น้ำจากคลองนี้เพื่อการอุปโภค บริโภค และเกษตรกรรม เนื่องจากบริเวณริมคลองเป็นที่ตั้งของโรงงานอุตสาหกรรม เทศบาลตำบลปริกและโรงงานอุตสาหกรรมต่างคำนึงถึงความเสี่ยงต่อความเสื่อมโทรมของคุณภาพน้ำ จึงร่วมกันจัดทำโครงการคลองสวย น้ำใส เพื่อกระตุ้นรวมและปลุกจิตสำนึกให้คนในชุมชนรักและรู้จักดูแลรักษาคลองปริก ทั้งนี้กิจกรรมในโครงการประกอบด้วย การปรับภูมิทัศน์ การปลูกต้นไม้ การเก็บขยะ การกำจัดวัชพืชบริเวณริมคลอง การปรับปรุงคุณภาพน้ำในคลองโดยการใส่น้ำหมักชีวภาพ หรือ E-M BALL

โครงการรักษ้ำป่าสร้างคน 84 ตำบลวิถีพอเพียง เทศบาลตำบลปริก บริษัท ปตท. จำกัด (มหาชน) ได้ดำเนินโครงการรักษ้ำป่า สร้างคน 84 ตำบลวิถีพอเพียง เพื่อเทิดพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เนื่องในวโรกาสมหามงคลที่ทรงพระชนม์มาครบ 84 พรรษา ร่วมกับชุมชนตำบลปริก โครงการนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาคนและชุมชนให้ดำเนินชีวิตตามวิถีเศรษฐกิจพอเพียง พร้อมทั้งตระหนักถึงความสำคัญและดูแลรักษาทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมในพื้นที่ของตน เริ่มแรกคณะกรรมการชุมชนและครอบครัวเป็นกลุ่มเป้าหมายนำ

ร้องในการใช้ชีวิตตามวิถีเศรษฐกิจพอเพียง ต่อมาได้ขยายผลสู่เพื่อนบ้านใกล้เคียงและชุมชนโดยภาพรวม ชุมชนปรับเปลี่ยนพฤติกรรมและดำเนินกิจกรรมต่างๆ ที่เป็นการขับเคลื่อนการใช้ชีวิตตามวิถีเศรษฐกิจพอเพียง โดยได้รับการสนับสนุนจากปตท. และเทศบาลตำบลปรึกเรื่อยมา

โครงการพัฒนาศักยภาพกรรมการชุมชน กลุ่มอาชีพ และกลุ่มกิจกรรมต่างๆ ในชุมชนเทศบาลตำบลปรึกมุ่งเน้นให้คนเป็นศูนย์กลางในการพัฒนา และมุ่งสร้างความเข้มแข็งของชุมชน เพื่อให้คนและชุมชนกลายเป็นกลไกในการบริหารจัดการพื้นที่ให้ได้อย่างมีประสิทธิภาพและยั่งยืน ทั้งนี้เทศบาลตำบลปรึกเล็งเห็นว่า ชุมชนที่เข้มแข็งต้องเกิดจาก “จิตสำนึกแห่งการพึ่งตนเองบนพื้นฐานของทุนที่มีอยู่ และจัดการตนเองได้อย่างเป็นระบบ” ตลอดจนต้องสามารถพัฒนาทุนให้ตอบสนองความต้องการของชุมชนให้ได้อย่างแท้จริง ชุมชนจึงควรมีค่านิยมที่ว่าการพัฒนาชุมชนอย่างยั่งยืนมิใช่การพึ่งพาผู้อื่น หรือรอรับการช่วยเหลือสงเคราะห์ ขณะที่ยังต้องปกครองส่วนท้องถิ่นหรือภาคีเครือข่ายเข้ามามีบทบาทเป็นเพียงผู้ให้การสนับสนุนชุมชนในการพัฒนาศักยภาพตนเองเพื่อบริหารจัดการชุมชนด้วยตัวชุมชนเองเท่านั้น ดังนั้นเทศบาลตำบลปรึกจึงริเริ่ม โครงการพัฒนาศักยภาพกรรมการชุมชน กลุ่มอาชีพ และกลุ่มกิจกรรมต่างๆ เพื่อบริหารจัดการตำบลแบบมีส่วนร่วมอย่างยั่งยืน

โครงการฝึกอบรมอาชีพช่างไฟฟ้า เทศบาลตำบลปรึกเคยจัดกิจกรรมบำบัดฟื้นฟูผู้ติดยาเสพติด และเพื่อต่อ ยอดการดำเนินงานให้กลุ่มเป้าหมายมีโอกาสความพร้อม และสามารถกลับเข้าสู่สังคมได้ เทศบาลตำบลปรึกจึงจัดกิจกรรมฝึกอบรมอาชีพช่างเดินสายไฟฟ้าและติดตั้งอุปกรณ์ไฟฟ้าภายในบ้านให้กับผู้ติดยาเสพติด/ผู้เสพยาเสพติด นอกจากการฝึกอบรมในภาคทฤษฎีแล้วยังมีการสอบปฏิบัติเดินสายไฟฟ้าภายในบ้าน ตลอดจนถึงติดตามพฤติกรรมกรรมการประกอบอาชีพ และสอบถามความพึงพอใจจากผู้รับบริการ

โครงการสนับสนุนการขับเคลื่อนกลุ่มแปรรูปผลผลิตทางการเกษตร (กล้วยทองม้วน) เนื่องจากตำบลปรึกเป็นสังคมเกษตรกรรมและมีผลผลิตทางการเกษตรที่สำคัญอย่างหนึ่งในพื้นที่คือ กล้วย เทศบาลตำบลปรึกจึงใช้ทุนทางการเกษตรที่มีอยู่มาช่วยเสริมสร้างรายได้ให้แก่กลุ่มสตรีแม่บ้านและครัวเรือนในพื้นที่ โดยส่งเสริมให้มีการจัดตั้งกลุ่มอาชีพในการแปรรูปกล้วยเป็นผลิตภัณฑ์กล้วยทองม้วน ส่งผลให้กลุ่มอาชีพมีรายได้เสริมให้แก่ครอบครัว และเกษตรกรผู้ปลูก

กล้วยมีตลาดรองรับผลผลิต นอกจากนี้การจำหน่ายกล้วยหอมม้วนได้อาศัยช่องทางเครือข่ายที่เป็นร้านค้า อาทิ ร้านกนิษฐาจังหวัดตรัง การทำอากาศยาน (สนามบินหาดใหญ่) ฯลฯ

6.4 รางวัลพระปกเกล้าทองคำ ประจำปี พ.ศ. 2557 ด้านการเสริมสร้างสันติสุขและความสมานฉันท์ เทศบาลนครยะลา อำเภอเมือง จังหวัดยะลา

จากเหตุการณ์ความไม่สงบที่เกิดขึ้นในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ รวมถึงจังหวัดยะลา ส่งผลให้คุณภาพชีวิตและความสุขของประชาชนลดลง เทศบาลนครยะลา จึงปรับเปลี่ยนรูปแบบการดำเนินงานให้เป็นเชิงรุกมากยิ่งขึ้น ซึ่งผู้บริหารเทศบาลนครยะลา มีนโยบายที่จะสร้างจิตสำนึกรักท้องถิ่นการเอื้ออาทรซึ่งกันและกัน ไม่มีการแบ่งเชื้อชาติ ศาสนา ให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการดูแลท้องถิ่น เน้นการทำความเข้าใจและลดความหวาดระแวง และเป็นแกนกลางในการสร้างความร่วมมือระหว่างภาคส่วนต่างๆ โดยใช้กระบวนการมีส่วนร่วม คือ ร่วมคิด ร่วมทำ และร่วมตรวจสอบ มาใช้เป็นแนวทางในการดำเนินงาน มีการพบปะและรับฟังความคิดเห็นจากภาคประชาชน ภาครัฐ และภาคเอกชน เพื่อประสานความร่วมมือและบูรณาการร่วมกัน รวมทั้งสร้างความเข้าใจ ให้ความเป็นธรรมและเสมอภาค นำแนวพระราชดำริเข้าใจ เข้าถึง และพัฒนา มาเป็นหลักในการดำเนินงาน เน้นกระบวนการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในการเข้าถึงประชาชน

โครงการออร์เคสตราเยาวชน เนื่องจากปัญหาความไม่สงบที่เกิดขึ้นเทศบาลนครยะลาได้นำแนวคิดที่ว่าเด็กในวันนี้คือผู้ใหญ่ในวันหน้า ซึ่งเป็นนิยามที่ให้ความสำคัญกับเด็กและเยาวชนเป็นตัวแปรสำคัญในการแก้ไขปัญหาคความรุนแรงให้หมดไปจากพื้นที่ชายแดนภาคใต้ เทศบาลนครยะลาจึงได้จัดกิจกรรมต่างๆ ที่มีเด็กและเยาวชนเป็นเป้าหมายหลัก เนื่องจากเชื่อว่าปัญหาที่เกิดขึ้นเป็นปัญหาเชิงโครงสร้างทางสังคม เด็กและเยาวชนเติบโตมาในสังคมที่มีการปลุกฝังความเกลียดชัง มีการรับรู้ทางประวัติศาสตร์ที่ผิดเพี้ยนไป เพื่อเป็นการสร้างทุนทางสังคมในการอยู่ร่วมกันและเป็นการสร้างเกราะป้องกันไม่ให้ถูกชักจูงให้เห็นว่าความรุนแรงที่เกิดขึ้น

โครงการเมืองต้นแบบเศรษฐกิจสร้างสรรค์ ยะลา: เมืองนก (Yala: Bird City) งานมหกรรมแข่งขันนกเขาชาวอาเซียน เป็นกิจกรรมที่เทศบาลนครยะลาจัดตั้งขึ้นต่อเนื่องยาวนานมาถึง 26 ปี เริ่มต้นครั้งแรกเมื่อปี 2529 โดยได้รับความร่วมมือจากหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน พี่น้อง

ประชาชนชาวยะลาและจังหวัดใกล้เคียง รวมทั้งชาวชวาจากหลายพื้นที่ทั้งในประเทศและประเทศเพื่อนบ้านในกลุ่มอาเซียน อาทิ มาเลเซีย สิงคโปร์ อินโดนีเซีย และบรูไน ด้วยศักยภาพการบริหารจัดการอย่างเป็นระบบภายใต้ความร่วมมือของทุกฝ่าย ประกอบกับการตัดสินใจที่ยุติธรรม ความพร้อมในด้านสนามแข่งขันที่ได้มาตรฐานและสามารถรองรับคนได้มากกว่า 1,500 ตัว ส่งผลให้งานมหกรรมแข่งขันนกอพยพอาเซียนเป็นงานแข่งขันนกอพยพที่ยิ่งใหญ่ ซึ่งการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยได้บรรจุในปฏิทินท่องเที่ยวของประเทศไทยเผยแพร่ไปทั่วโลก นอกจากกิจกรรมนี้จะทำให้ “คอนก” ที่มาจากหลากหลายเชื้อชาติ ศาสนา ได้มาพูดคุยเรื่องเดียวกันอย่างถูกคอ รวมทั้งเป็นการกระตุ้นเศรษฐกิจเชิงสร้างสรรค์ (Creative Economy) แบบครบวงจร สร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจและการท่องเที่ยว เป็นกิจกรรมที่สร้างงาน สร้างรายได้ และเสริมสร้างความแข็งแกร่งของเศรษฐกิจและการค้าการท่องเที่ยว เป็นกิจกรรมทางวัฒนธรรมที่จะช่วยดับไฟได้ นำไปสู่สังคมที่มีความสงบสุข

6.5 รางวัลพระปกเกล้าทองคำ ประจำปี พ.ศ. 2557 ด้านการเสริมสร้างสันติสุขและความสมานฉันท์ องค์การบริหารส่วนจังหวัดสตูล

สตูล เป็นจังหวัดที่มีความสงบสุขแม้จะเป็นหนึ่งในจังหวัดชายแดนภาคใต้ แต่เพื่อป้องกันความเสี่ยงที่จะเกิดเหตุการณ์ความไม่สงบ องค์การบริหารส่วนจังหวัดสตูลทำหน้าที่สร้างเกราะป้องกันเชิงรุกในการเสริมสร้างสันติสุขและความสมานฉันท์บนความหลากหลายของเชื้อชาติ ศาสนา ประเพณี และวัฒนธรรม โดยการเสริมสร้างความรัก ความเข้าใจและความสมัคสมานสามัคคีให้กับผู้คนในสังคม โดยใช้ทุนทางสังคมที่มีอยู่ในพื้นที่

โครงการศาสนิกสัมพันธ์สร้างสรรค์ความรักกลุ่มมนุษยชาติ ในอดีตการส่งเสริมกิจกรรมทางด้านศาสนาขององค์กรต่างๆ ในจังหวัดสตูล จะจัดแบบแยกส่วนแต่ละศาสนา ทำให้การปฏิบัติศาสนกิจและกิจกรรมทางสังคมในด้านศาสนาเป็นไปอย่างต่างคนต่างทำ ขาดความรู้ ความเข้าใจในวิถีชีวิตของคนในศาสนาอื่น ซึ่งอาจจะนำไปสู่ความไม่เข้าใจและความขัดแย้งทางสังคมในอนาคตได้ แต่หากประชาชนได้มีโอกาสเรียนรู้ถึงวิถีชีวิต แนวทางการปฏิบัติทางด้านศาสนาซึ่งกันและกัน จะเป็นหนทางที่จะทำให้สังคมมีความเข้าใจกันมากขึ้น องค์การบริหารส่วนจังหวัดสตูลจึงริเริ่มจัดกิจกรรมการส่งเสริมศาสนาแบบมีส่วนร่วม ภายใต้ “โครงการศาสนิกสัมพันธ์สร้างสรรค์ความรักสู่

มนุษยชาติ” ขึ้น โดยได้รับความร่วมมือจากสำนักคณะกรรมการอิสลามประจำจังหวัด พุทธสมาคม คริสตจักรสตูล โรงเรียนมัธยม โรงเรียนสอนศาสนาอิสลาม

โครงการใช้โรงเรียนเป็นฐาน เพื่อพัฒนาสังคมสู่ความสมานฉันท์อย่างยั่งยืน “การลงทุน เพื่อสร้างเป็นมรดกให้ลูกหลาน โดยการให้การศึกษาเป็นสิ่งที่พ่อแม่ ผู้ปกครองทุกคนยินดีสร้าง ให้กับลูกหลาน” องค์การบริหารส่วนจังหวัดสตูลใช้หลักการนี้มาเป็นนโยบายให้โรงเรียนเป็นฐาน ในการพัฒนานักเรียนให้มีความเป็นเลิศ เพื่อสร้างความมั่นใจให้แก่พ่อแม่ ผู้ปกครองในชุมชนและ ท้องถิ่น ให้นำลูกหลานเข้ามาเรียนใน โรงเรียนมากขึ้น และ โรงเรียนได้ใช้กระบวนการให้นักเรียนมี ส่วนร่วมในการดึงผู้ปกครองในชุมชนท้องถิ่นเข้ามามีส่วนร่วมสร้างสรรค์สิ่งดีงาม เพื่อความสันติ สุขแก่ชุมชน

6.6 รางวัลพระปกเกล้าทองคำ ประจำปี พ.ศ. 2555 ด้านการเสริมสร้างเครือข่ายรัฐ เอกชน และประชาสังคม เทศบาลเมืองทุ่งสง อำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช

เทศบาลเมืองทุ่งสง ดำเนินนโยบายเพื่อขับเคลื่อนยุทธศาสตร์การพัฒนา โดยการให้ความสำคัญกับภาคส่วนอื่นในการดำเนินงานแก้ไขปัญหาท้องถิ่น ด้วยตระหนักว่า การทำงาน รูปแบบเครือข่ายพัฒนาเมืองนั้น คือ พลังมหาศาลที่จะแก้ไขปัญหาของท้องถิ่นตนเองได้ ซึ่งการ ขับเคลื่อนกิจกรรมต่างๆ แต่เพียงลำพังเทศบาลจะไม่สามารถแก้ไขปัญหาท้องถิ่นได้อย่างยั่งยืน การ เสริมสร้างวัฒนธรรม ร่วมคิด ร่วมวางแผน ร่วมปฏิบัติ ร่วมติดตามประเมินผล ร่วมรับผลประโยชน์ และการมีความเข้าใจซึ่งกันและกันระหว่างหน่วยงานภาครัฐและภาคส่วนอื่นๆ เป็นการเปิดทางสู่ “การทำงานร่วมกัน” อย่างแท้จริง มิใช่การมีส่วนร่วมเฉพาะการ “ร่วมรับรู้และให้ความคิดเห็น” เท่านั้น นอกจากนี้ ยังเล็งเห็นความสำคัญของการสร้างความเข้มแข็งให้ภาคประชาชน รวมทั้ง กระจายการตัดสินใจและการดำเนินการสาธารณะออกสู่หน่วยงาน ภาคเอกชน และประชาชน จำนวนมากเป็นรากฐานที่สำคัญประการหนึ่งของการบริหารงาน

เครือข่ายอนุรักษ์คลองท่าแพ คลองท่าแพเป็นลำน้ำที่ถือกำเนิดเป็นต้นน้ำของแม่น้ำตรัง คลองท่าแพเป็นลำคลองสายเล็กสายน้อยมาเชื่อมบรรจบกันและไหลผ่านชุมชนต่างๆ ในอำเภอ ทุ่งสง คลองท่าแพเป็นสายน้ำที่สำคัญต่อชุมชนสำหรับใช้ในการอุปโภค บริโภค อีกทั้งยังมี

ความสำคัญต่อเมืองทุ่งสงในการเป็นแหล่งน้ำดิบในการผลิตน้ำประปา ด้วยสภาพธรรมชาติที่เอื้ออำนวยในพื้นที่ส่วนใหญ่จึงเป็นพื้นที่ทางการเกษตร แต่เนื่องจากในปัจจุบันคลองท่าแพมีการเปลี่ยนแปลงทางด้านสิ่งแวดล้อมและนิเวศวิทยาของลำน้ำ อาจเกิดขึ้นจากหลายสาเหตุ เช่น การทำลายป่าต้นน้ำ การปล่อยน้ำเสียจากชุมชน การปนเปื้อนของสารเคมีจากการทำการเกษตร การเปลี่ยนแปลงการใช้ที่ดิน ซึ่งสาเหตุเหล่านี้ส่งผลต่อคุณภาพน้ำ ดิน พีชน้ำ การแพร่กระจายของสัตว์น้ำซึ่งส่งผลกระทบต่อเนื่องไปถึงความหลากหลายทางด้านชีวภาพของชุมชนสิ่งมีชีวิตตั้งแต่ขนาดเล็กจนถึงขนาดใหญ่ และทำให้ประชากรสิ่งมีชีวิตในลำคลองลดน้อยลงตามลำดับและสูญหายไป ในบางชนิด

7. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

สำหรับงานวิจัยที่เกี่ยวข้องผู้วิจัยได้ทำการศึกษาปัจจัยการบริหาร ความสำเร็จของนวัตกรรมท้องถิ่น และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องของต่างประเทศ โดยแบ่งออกเป็น 3 ข้อดังนี้

7.1 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการบริหาร

จิรภรณ์ ปฐมกุลนิธิ (2546) ได้ศึกษาเรื่อง การบริหารทรัพยากรมนุษย์ของบริษัทในนิคมอุตสาหกรรมในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า กระบวนการบริหารทรัพยากรมนุษย์โดยรวมของบริษัทในนิคมอุตสาหกรรมในเขตกรุงเทพมหานครอยู่ในระดับดีมาก เมื่อพิจารณาแต่ละด้านพบว่า การให้รางวัลทรัพยากรมนุษย์มีค่าคะแนนมากที่สุด รองลงมาได้แก่ การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ การป้องกันและการรักษาทรัพยากรมนุษย์ และการจัดหาทรัพยากรมนุษย์ ตามลำดับ ในขณะที่เดียวกัน งานวิจัยเรื่องการบริหารทรัพยากรมนุษย์ของ โรงงานอุตสาหกรรมขนาดกลางในเขตจังหวัดขอนแก่น ได้ศึกษาเรื่อง การบริหารทรัพยากรมนุษย์ของ พบว่าผู้จัดการทรัพยากรมนุษย์มีการปฏิบัติเกี่ยวกับการบริหารทรัพยากรมนุษย์โดยรวมอยู่ในระดับมาก (นัทธยา ภูแย้มไสย, 2550) ซึ่งงานวิจัยของ กรสรณ์ เอนกศักยพงศ์ (2556) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง กระบวนการบริหารทรัพยากรมนุษย์ที่มีผลต่อประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของอุตสาหกรรมยานยนต์และชิ้นส่วน ผลการวิจัย พบว่า ระดับความเห็นด้านกระบวนการบริหารทรัพยากรมนุษย์อยู่ระดับปานกลางถึงสูง

นอกจากนี้ นฤป สืบวงษา (2552) ได้วิจัยเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารงานบุคคลของผู้บริหารสถานศึกษากับสมรรถนะการปฏิบัติงานหน้าที่ของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่

การศึกษาอุดรธานี ผลการศึกษาพบว่า การบริหารงานบุคคลของผู้บริหารสถานศึกษาขนาดเล็ก ขนาดกลาง ขนาดใหญ่ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้ จันทนา ครบแก้ว (2555) ได้วิจัยเรื่อง การบริหารทรัพยากรมนุษย์ที่ส่งผลต่อสมรรถนะครูของสถานศึกษาเอกชนในจังหวัดเพชรบุรี ผลการวิจัยพบว่า การบริหารทรัพยากรมนุษย์ของสถานศึกษาเอกชนในจังหวัดเพชรบุรี โดยภาพรวม อยู่ระดับมาก และรายชื่ออยู่ในระดับมากเช่นเดียวกัน

อย่างไรก็ตาม เสกมนต์ สัมมาเพ็ชร (2557) ได้ทำการศึกษาเรื่องทรัพยากรการบริหารกับ ประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ ทัณฑสถานบำบัดพิเศษกลาง กรุงเทพมหานคร พบว่า ทรัพยากรการบริหารในภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยด้านการบริหารงานทั่วไป มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด รองลงมาคือ ด้านการบริหารเวลา หรือกรอบเวลาในการปฏิบัติงาน ด้านวิธีการ ระเบียบ แบบแผน หรือเทคนิค และด้านการบริหารข่าวสาร หรือข้อมูล ข่าวสารตามลำดับ ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ด้านการบริหารทรัพยากรมนุษย์ สำหรับ ประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่อยู่ในระดับมาก โดยด้านรวมพลังแก้ไขปัญหาเสพติดให้ได้ผลอย่างยั่งยืนมีค่าเฉลี่ยมากที่สุด รองลงมา คือ ด้านเสริมสร้างประสิทธิภาพการควบคุมและการ ปฏิบัติต่อผู้ต้องขัง และด้านพัฒนาความเป็นมืออาชีพในงานราชการตามลำดับ และความสัมพันธ์ ระหว่างทรัพยากรการบริหารกับ ประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ พบว่า ทรัพยากรทั้ง 11 ด้าน คือ ด้านการบริหารทรัพยากรมนุษย์ ด้านการบริหารงบประมาณ ด้านการบริหารงานทั่วไป ด้านการบริหารวัสดุอุปกรณ์ ด้านการบริหารคุณธรรม ด้านการให้บริการประชาชน ด้านการบริหาร ข่าวสารหรือข้อมูลข่าวสาร ด้านวิธีการ ระเบียบ แบบแผน หรือเทคนิค ด้านการบริหารเวลา หรือ กรอบเวลาในการปฏิบัติงาน ด้านการประสานงาน หรือการประนีประนอม ด้านการวัดผล หรือการประเมินผลการปฏิบัติงาน ล้วนมี สหสัมพันธ์เชิงบวกกับประสิทธิผลการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ทัณฑสถานบำบัดพิเศษกลาง กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

วรัญญา เลิศกวินชนะกิจ (2550) วิจัยเรื่อง ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับประสิทธิภาพการบริหารจัดการงบประมาณขององค์การบริหารส่วนตำบลอำเภอเมืองสมุทรปราการ ผลการวิจัยพบว่า ประสิทธิภาพการบริหารจัดการงบประมาณ มีค่าคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก และมี

ความสัมพันธ์ทางบวกกับปัจจัยภายในองค์กร และปัจจัยแวดล้อมองค์กรอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05

โดยที่ สุเมธ จันทร์เจ็ญ (2553) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง คุณลักษณะของผู้บริหารกับการบริหาร งบประมาณสถานศึกษา สังกัดเทศบาลในภูมิภาคตะวันตก ผลการวิจัยพบว่า การบริหารงบประมาณ สถานศึกษา สังกัดเทศบาลในภูมิภาคตะวันตกอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้ วัชระ บุรีมาตา (2554) ได้ ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง การบริหารจัดการแหล่งเรียนรู้โดยใช้หลัก บริหาร 4M's ในสถานศึกษาชั้น พื้นฐาน อำเภอเซกา จังหวัดหนองคาย ผลการศึกษาค้นคว้าพบว่า การบริหารจัดการแหล่งเรียนรู้ โดยใช้หลักการบริหาร 4M's ในสถานศึกษาชั้นพื้นฐาน อำเภอเซกา จังหวัดหนองคาย โดยรวมอยู่ ระดับมาก ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดได้แก่ การบริหารจัดการด้านงบประมาณ

เชิดโฉม ภูศรี (2549) ได้ศึกษาเรื่อง ขวัญในการทำงานของพนักงานระดับปฏิบัติการของ ธนาคารออมสินในจังหวัดเชียงใหม่ ผลการศึกษาพบว่า ขวัญในการทำงานของพนักงานระดับ ปฏิบัติการอยู่ในระดับสูง โดยที่ สรัญญา มิ่งเมือง (2551) ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อขวัญและ กำลังใจในการปฏิบัติงานของพนักงานส่วนท้องถิ่น:ศึกษากรณี อำเภอน้ำโสม จังหวัดอุดรธานี ผลการวิจัยพบว่า ระดับขวัญกำลังใจในการปฏิบัติงานของพนักงานส่วนท้องถิ่น อำเภอน้ำโสม จังหวัดอุดรธานี ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก

ซึ่ง อัมพร คำคำนิล (2550) ศึกษาเรื่องขวัญและกำลังใจของบุคลากรราชทัณฑ์และแนวทาง ที่มีผลต่อขวัญและกำลังใจของบุคลากรราชทัณฑ์เรือนจำกลางเชียงราย จังหวัดเชียงราย พบว่า ขวัญและกำลังใจของบุคลากรราชทัณฑ์เรือนจำกลางเชียงราย จังหวัดเชียงรายในภาพรวม อยู่ใน ระดับมาก

7.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความสำเร็จของนวัตกรรม

กมลวรรณ โยงราช (2554) ได้ทำการวิจัยเรื่องการค้นหาและถอดบทเรียนนวัตกรรม ท้องถิ่นตามภารกิจด้านการวางแผน การส่งเสริมการลงทุน พาณิชยกรรม และการท่องเที่ยว จาก องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในอำเภอท่ามาง จังหวัดสุราษฎร์ธานี และปัจจัยที่ทำให้เกิดความสำเร็จ ในการสร้างนวัตกรรมท้องถิ่น กลุ่มตัวอย่างเป็น โครงการเด่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจาก

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในอำเภอท่าฉาง จังหวัดสุราษฎร์ธานี 7 แห่ง และศึกษาผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและผู้ที่เกี่ยวข้อง ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่เป็นโครงการเด่น โดยได้หลักเกณฑ์การประเมิน 8 ข้อ ประกอบดังต่อไปนี้

1. การสร้างขึ้นมาใหม่หรือการต่อยอด
2. การมีส่วนร่วมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
3. การยอมรับจากชุมชน
4. การนำไปใช้ได้จริง
5. ความสอดคล้องกับทิศทางการพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
6. การสร้างมูลค่าเพิ่ม
7. การเป็นแม่แบบ

ผลการศึกษาโดยสรุปพบว่า ปัจจัยที่ทำให้การดำเนินงานประสบผลสำเร็จ คือผู้บริหารท้องถิ่น ทัศนคติของผู้บริหารท้องถิ่นมีความสำคัญอย่างมาก ที่ได้มองเห็นถึงแนวทางในการสร้างอาชีพ เพิ่มรายได้หลังจากการที่ประชาชนในพื้นที่ประสบกับปัญหาอุทกภัยน้ำท่วม จึงได้มีการจัดฝึกอบรมการเพาะเห็ดฟางในตะกร้า และพัฒนาโดยจดทะเบียนเป็นกลุ่มวิสาหกิจชุมชนเพาะเห็ดเทศบาลตำบลท่าฉางขึ้นมา เพื่อพัฒนาโครงการดังกล่าวมาเป็นนวัตกรรมที่ประสบผลสำเร็จ ในด้านของบุคลากร โดยเฉพาะเจ้าหน้าที่พัฒนาชุมชนเทศบาลตำบลท่าฉาง ซึ่งเป็นผู้ประสานงานโดยตรงระหว่างกลุ่มชาวบ้าน กับผู้บริหารท้องถิ่น และหน่วยงานต่าง ๆ ที่ให้การสนับสนุนกลุ่มวิสาหกิจชุมชนเพาะเห็ดเทศบาลตำบลท่าฉาง ตลอดจนการให้ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับการดำเนินงานของกลุ่ม ทั้งนี้ผู้นำชาวบ้าน ผู้นำชุมชน กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน สมาชิกสภาเทศบาล ให้ความร่วมมือในการประสานงานการมีส่วนร่วมกับชาวบ้านในการจัดตั้งกลุ่มวิสาหกิจชุมชน และได้สนับสนุน อำนาจ ความสะดวกด้านต่างๆ และสร้างทัศนคติที่ดีระหว่างชาวบ้านกับหน่วยงานท้องถิ่น สมาชิกกลุ่มวิสาหกิจชุมชน ให้ความร่วมมือ มีความสามัคคีมีวิสัยทัศน์ร่วมกับผู้บริหารท้องถิ่นที่จะนำพาโครงการเพาะเห็ดของกลุ่มวิสาหกิจชุมชนเพาะเห็ดเทศบาลตำบลท่าฉางให้เป็นนวัตกรรมที่ประสบความสำเร็จเพื่อเพิ่มรายได้ให้กับกลุ่ม และประชาชนในพื้นที่ เพื่อหน่วยงานต่างๆ โครงการเพาะเห็ดของกลุ่มวิสาหกิจชุมชนเพาะเห็ดเทศบาลตำบลท่าฉาง จะไม่ได้รับความสำเร็จสูงสุดถ้าไม่ได้รับการสนับสนุนด้านงบประมาณ วัสดุอุปกรณ์การอบรมให้ ความรู้กระบวนการผลิตและการจัดทำ

ระบบบัญชีและการทำการตลาด จากหน่วยงานเหล่านี้ ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์ การเกษตรสาขาท่าฉาง สำนักงานตรวจบัญชีสหกรณ์สำนักงาน พัฒนาสังคมและความมั่นคงของ มนุษย์จังหวัดสุราษฎร์ธานีสำนักงานจัดหางานจังหวัดสุราษฎร์ธานี

นอกจากนี้ โกวิท พวงงาม (2549) ได้ทำการศึกษาเรื่องโครงการนวัตกรรมบ้านต้นแบบ สุขภาวะผู้ป่วยเรื้อรังและผู้สูงอายุ เทศบาลตำบลเขาพระงาม จังหวัดลพบุรี ผลจากสถานการณ์ ผู้สูงอายุที่ต้องพึ่งพิงหรือผู้สูงอายุที่ต้องพึ่งพิงบางส่วน ได้ส่งผลให้อัตราการครองเตียงใน โรงพยาบาลสูงขึ้น ซึ่งนำไปสู่ภาระค่าใช้จ่ายของทางโรงพยาบาลและการดูแลระยะยาวใน โรงพยาบาล จากปัญหาดังกล่าวได้นำไปสู่การริเริ่มและออกแบบนวัตกรรม อันมีแนวคิดหลักอยู่บน พื้นฐานที่ว่าเพื่อให้ผู้ป่วยมีโอกาสได้รับบริการการดูแลสุขภาพอย่างครอบคลุม ไม่ใช่เพียงด้าน สุขภาพแต่รวมไปถึง ด้านกิจกรรม สังคม สิ่งแวดล้อม และเทคโนโลยี ผลลัพธ์ที่ได้คือ 1) มีบ้าน ต้นแบบการดูแลผู้ป่วยติดเตียงจำนวน 5 หลัง ที่ได้รับมาตรฐานมิติดูแลสุขภาพ ครบทั้ง 5 ด้านและได้รับ สติ๊กเกอร์เป็นสัญลักษณ์ติดหน้าบ้าน 2) มีมาตรฐานระบบการดูแลผู้ป่วยในชุมชนตำบลเขาพระงาม ที่ดีขึ้น ซึ่งเป็นระบบที่จับต้องได้และสามารถเผยแพร่แบ่งปันไปยังพื้นที่นาร่องอื่นที่สนใจได้อีก ด้วย 3) มีเครือข่ายการทำงานที่ชัดเจน เป็นการทำงานแบบบูรณาการหน่วยงานที่เกี่ยวข้องจากทุกๆ ภาคส่วน 4) มีการแจกจ่ายมือถือไร้สายให้กับบ้านทุกหลังที่มีผู้ป่วยติดเตียง รวมทั้งสิ้น 45 เครื่อง 45 คริวเรือน ในปี 2559 และ 5) อาสาสมัครที่ทำหน้าที่ดูแลผู้ป่วยติดเตียงได้รับการติดอาวุธองค์ ความรู้เพิ่มเติมและได้เข้ารับการอบรมที่ได้รับการรับรอง นอกจากนี้บ้านต้นแบบยังได้สะท้อนให้เห็นถึงระบบการดูแลผู้สูงอายุที่บ้านได้อย่างสมบูรณ์แบบซึ่งทำให้เกิดคุณค่าทางจิตใจอีกด้วย สิ่ง เหล่านี้ทำให้ทั้งผู้ป่วยและผู้สูงอายุรู้สึกภูมิใจและมีความสุขที่ได้อยู่ที่บ้านในชุมชนของตนเอง แม้กระทั่งในยามเจ็บป่วยชุมชนได้จัดให้มีระบบการดูแลที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิตของผู้ป่วย ซึ่งมี คุณค่าทางจิตใจต่อผู้ป่วยที่ไม่สามารถประเมินเป็นตัวเลขออกมาได้ นวัตกรรมนี้ยังสร้างให้เกิด ค่านิยมระบบความสัมพันธ์ในครอบครัวอีกด้วย อีกประเด็นหนึ่งที่สำคัญ คือ การที่ผู้ป่วยได้พักรักษาตัวที่บ้านช่วยลดค่าใช้จ่ายในการพยาบาลดูแลของทาง โรงพยาบาล ดังนั้นจึงกล่าวได้ว่าระบบ การดูแลในชุมชนเป็นระบบที่ประหยัดทั้งแรงงานและต้นทุน

โดยที่ วิทยา จิตนุพงศ์ (2553) ได้ทำการศึกษาเรื่องนวัตกรรมการบริการสาธารณะโดยองค์การบริหารส่วนตำบล อำเภอคอนสาร จังหวัดสุราษฎร์ธานี ผลการวิจัยพบว่า 1) นวัตกรรมบริการสาธารณะที่ทำไปแล้วเป็นโครงการพื้นฐาน เช่น ไฟฟ้า ประปาฯ แต่บาง อบต. มีบริการสาธารณะใหม่ ๆ เช่น โครงการขยะไร้ถัง โครงการระบบแผนที่ภาษี 2) การก่อตัวของนวัตกรรมบริการสาธารณะเกิดจากประชาชนในหมู่บ้านและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย และ 3) ประชาชนส่วนใหญ่ของกลุ่มตัวอย่างพึงพอใจเทคโนโลยีใหม่ๆ ร้อยละ 71.43

นอกจากนี้ ปิยะพงษ์ บุษบงก์และสุนทรชัย ขอบยศ (2558) ได้ทำการศึกษาเรื่องนโยบายและการบริหารจัดการท้องถิ่นบนฐานของทุนทางสังคม : ทางเลือกการพัฒนาท้องถิ่นในศตวรรษที่ 21 พบว่าแนวคิดการส่งเสริมนวัตกรรมท้องถิ่นได้รับความสนใจเป็นอย่างมากในทศวรรษที่ผ่านมา หลังจากพบว่าการกระจายอำนาจนำไปสู่ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ของท้องถิ่น เพื่อรับมือกับความแตกต่างหลากหลายของปัญหาที่แต่ละท้องถิ่นเผชิญ ซึ่งสร้างมิติใหม่และความแตกต่างเมื่อเทียบกับการกำหนดนโยบายและการบริหารจัดการโดยรัฐบาลในส่วนกลาง ในขณะที่แสวงหานวัตกรรมหรือของใหม่อาจทำให้มองข้ามไปได้ว่าของเก่าหรือทุนทางสังคมที่มีรากฐานเชื่อมโยงกับประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม และความสัมพันธ์ทางสังคมมีศักยภาพที่จะนำมาพัฒนาท้องถิ่นได้ เช่นเดียวกันไม่ว่าจะเป็นความไว้วางใจกัน การเกื้อกูลกัน การยึดมั่นในหลักศีลธรรมร่วมกัน การสร้างเครือข่ายทางสังคม การมีบรรทัดฐานและกฎเกณฑ์ทางสังคมร่วมกัน และการมีภูมิปัญญาของตนเอง ทั้งนี้บทความชิ้นนี้สำรวจพบประเด็นดังกล่าวเพื่อสร้างทางเลือกการพัฒนาท้องถิ่นในศตวรรษที่ 21 ที่นอกเหนือไปจากการแสวงหานวัตกรรม โดยเสนอความเป็นไปได้ของแนวทางการกำหนดนโยบายและการบริหารจัดการท้องถิ่นบนฐานของทุนทางสังคมผ่านกรณีศึกษาของการพัฒนาท้องถิ่นที่เป็นชุมชนเมืองเก่าในจังหวัดร้อยเอ็ด ขอนแก่น มหาสารคาม และกาฬสินธุ์

อย่างไรก็ตาม อุมพร กาญจนคลอด วิโรจน์ เกษญาติกษณ์ จันทนา แสนสุข (2559) ได้ศึกษาเรื่อง ประสิทธิภาพในการจัดการนวัตกรรมการของเทศบาลในประเทศไทย ผลการศึกษพบว่า 1) ประสิทธิภาพในการจัดการนวัตกรรมการของเทศบาลในประเทศไทยเป็นรูปแบบวิธีในการจัดการองค์กร การดำเนินงานและการให้บริการที่มาจากการพัฒนาการริเริ่มสร้างสรรค์ การประยุกต์องค์ความรู้ให้มีคุณภาพและประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น 2) การจัดการนวัตกรรมการส่งผลต่อภาพลักษณ์ที่ดี

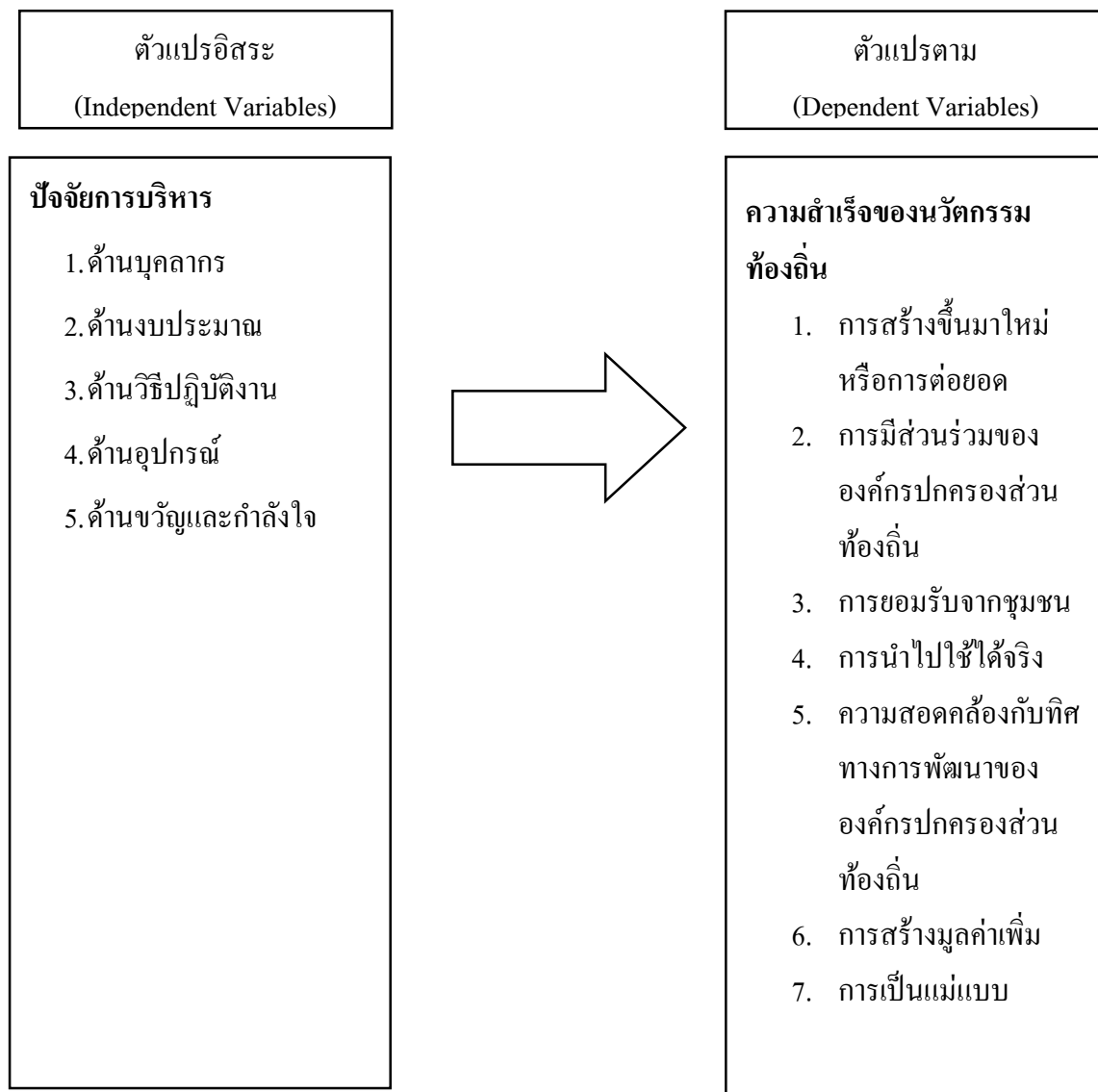
ขององค์กรซึ่งจะนำไปสู่ผลการปฏิบัติงานที่มีประสิทธิภาพเป็นไปตามตัวชี้วัดและมาตรฐานที่กำหนดไว้ และ3) ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการจัดการนวัตกรรม พบว่าปัจจัยด้านการจัดสรรทรัพยากรเป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อการทำงานที่มีประสิทธิภาพการทำงานที่มีระบบและการพัฒนาการดำเนินงานที่ได้มาตรฐาน และปัจจัยด้านการจัดการความรู้เป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อการจัดการนวัตกรรมพบว่าองค์กรมีการนำเอาเทคโนโลยีสารสนเทศเข้ามาเป็นเครื่องมือที่สำคัญในการจัดการความรู้ที่เป็นระบบและมีการใช้ช่องทางสารสนเทศในการเข้าถึงข้อมูลได้รวดเร็วเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงานประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัยครั้งนี้ ทำให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและหน่วยงานภาครัฐสามารถนำแนวคิดประสิทธิผลในการจัดการนวัตกรรมไปใช้ในองค์กร เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงาน และนำไปสู่ความสำเร็จขององค์กร

7.3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องต่างประเทศ

สำหรับงานวิจัยในต่างประเทศเกี่ยวกับนวัตกรรม ได้แก่ งานของ Osborne and Plastrik (2000) ซึ่งได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับการปฏิรูประบบราชการ และนวัตกรรมในองค์กรที่ไม่แสวงหากำไร รวมทั้งองค์การภาครัฐขนาดเล็ก พบว่า การสร้างนวัตกรรมในองค์การภาครัฐมีที่มาหลากหลาย เช่น การสนับสนุนจากผู้บริหารระดับสูง มุมมองจากภายนอกผู้มีส่วนได้เสีย การมีส่วนร่วม การทดลอง การมีทรัพยากรที่เหมาะสม การส่งเสริม การสร้างความมั่นใจ การเรียนรู้ที่จะยอมรับ การบริหารความเสี่ยง และการประเมินผล เป็นต้น ผลการวิจัยพบว่ารูปแบบการยอมรับนวัตกรรมเทคโนโลยีในท้องถิ่นขึ้นอยู่กับสภาพแวดล้อมของชุมชน ลักษณะขององค์การ สภาพแวดล้อมองค์กร และข้อเรียกร้องในชุมชนนั้นๆ โดยที่ Duygu Keskin, Jan Carel Diehl, Nelliene Molenaar (2012) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาองค์กรให้มีคุณภาพการบริการตามมาตรฐานที่กำหนดไว้ซึ่งจะนำไปสู่ความสำเร็จตามแนวปฏิบัติที่ดีขององค์กร และประสิทธิผลความร่วมมือของเครือข่ายเป็นการดำเนินกิจกรรมที่นำไปสู่การเรียนรู้ร่วมกันกับเครือข่ายและองค์กรร่วมกัน เพื่อนำไปสู่การพัฒนาชุมชนท้องถิ่นในระดับต่างๆ ร่วมกัน โดยองค์กรได้มีการสนับสนุนให้เครือข่ายขององค์กรที่เกี่ยวข้องมาร่วมดำเนินกิจกรรมและโครงการต่างๆ ร่วมกัน ซึ่งองค์กรได้มุ่งเน้นรูปแบบในการดำเนินงานร่วมกันเพื่อนำไปสู่การเสริมสร้างความเข้มแข็งให้กับองค์กร และความร่วมมือที่ดีต่อกัน การสร้างความเข้มแข็งให้กับชุมชน

8. กรอบแนวคิดการวิจัย

เพื่อให้เห็นความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระและตัวแปรตาม สรุปเป็นกรอบแนวคิดในการวิจัยครั้งนี้

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การดำเนินการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้รูปแบบการวิจัยเชิงพรรณนา (Descriptive Research) โดยการใช้แบบสัมภาษณ์ (Interview Guide) และแบบสอบถาม (Questionnaire) เพื่อหาปัจจัยการบริหารที่ส่งผลความสำเร็จของนวัตกรรมท้องถิ่น กรณีศึกษาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตภาคใต้ โดยผู้วิจัยได้ดำเนินการ ดังนี้

1. ประชากร กลุ่มตัวอย่าง วิธีการสุ่มตัวอย่าง
2. แบบแผนการวิจัย
3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
4. การเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การวิเคราะห์ข้อมูล วิธีการทางสถิติต่างๆ ที่ใช้

1. ประชากร กลุ่มตัวอย่าง วิธีการสุ่มตัวอย่าง

ในการวิจัยครั้งนี้เป็นวิธีการวิจัยแบบผสมผสาน (Mixed Methods) โดยประกอบไปด้วยการวิจัยเชิงคุณภาพและเชิงปริมาณร่วมกันสามารถเสริมต่อกัน โดยใช้ผลการวิจัยจากวิธีหนึ่งอธิบายขยายความผลการวิจัยอีกวิธีหนึ่ง เพื่อช่วยให้การตอบคำถามการวิจัยได้ละเอียดชัดเจนมากขึ้น โดยแบ่งการศึกษาการวิจัยได้ดังนี้

1.1 การวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research)

การวิจัยในครั้งนี้เริ่มจากการเลือกผู้ให้ข้อมูลเพื่อให้ข้อมูลในแบบสัมภาษณ์ ได้แก่ผู้บริหารขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ได้รับรางวัลนวัตกรรมท้องถิ่น 6 แห่ง จำนวน 6 คน โดยการเลือกกลุ่มผู้ให้ข้อมูลแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เป็นการเลือกคุณลักษณะของผู้ให้ข้อมูล ได้แก่ นายกองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หรือรองนายกองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หรือ ปลัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยใช้แบบสัมภาษณ์ และทำการสัมภาษณ์ตามลักษณะคำถามที่กำหนดไว้ มีการเตรียมคำถามไว้ล่วงหน้า เพื่อใช้เป็นข้อมูลเชิงคุณภาพประกอบในการสร้างแบบสอบถามและวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อให้เกิดการศึกษามุมมองยิ่งขึ้น

1.2 การวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research)

ในส่วนของข้อมูลปริมาณ ได้ทำการสุ่มตัวอย่างจากผู้ปฏิบัติงานในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ได้รับรางวัลนวัตกรรมท้องถิ่นใน 6 จังหวัด ได้แก่ องค์การบริหารส่วนจังหวัดกระบี่ จังหวัดกระบี่ องค์การบริหารส่วนจังหวัดสตูล จังหวัดสตูล เทศบาลนครยะลา จังหวัดยะลา เทศบาลเมืองปัตตานี จังหวัดปัตตานี เทศบาลเมืองทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช และเทศบาลตำบลปริก จังหวัดสงขลา

ต่อมาเป็นการสุ่มตัวอย่างแบบชั้นภูมิ (Stratified Sampling) ซึ่งเป็นการสุ่มตัวอย่างโดยแยกประชากรออกเป็นกลุ่มประชากรย่อยๆ หรือแบ่งเป็นชั้นภูมิจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ได้รับรางวัลนวัตกรรมท้องถิ่น 6 จังหวัดภาคใต้ ซึ่งมีจำนวนผู้ปฏิบัติรวมทั้งสิ้นจำนวน 2,390 คน

จากนั้นจึงทำการสุ่มตัวอย่างง่ายจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ได้รับรางวัลนวัตกรรมท้องถิ่น 6 จังหวัดภาคใต้ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจำนวนกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยซึ่งใช้สูตรของ ทาโร ยามานะ Taro Yamane (1967) ซึ่งพัฒนาสูตรขึ้นมาเพื่อใช้ในการคำนวณหาขนาดของกลุ่มตัวอย่างดังนี้

$$n = \frac{N}{1 + N(e)^2}$$

เมื่อ n = ขนาดของตัวอย่าง

N = ขนาดของกลุ่มประชากร

e = ค่าความคลาดเคลื่อนที่ยอมรับได้ ซึ่งในการวิจัยครั้งนี้

ยอมรับให้เกิดความคลาดเคลื่อนได้ร้อยละ 5 ที่ระดับค่าความเชื่อมั่นที่ 95 เปอร์เซนต์

แทนค่าในสูตร $N = 2,390$ แห่ง n = จำนวนกลุ่มตัวอย่าง และ $e = 5\%$ (0.05)

$$n = \frac{2,390}{1 + 2,390(0.05)^2}$$

$$n = \frac{2,390}{6.975}$$

$$n = 342.65$$

ดังนั้น การศึกษาปัจจัยความสำเร็จในการสร้างนวัตกรรมท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตภาคใต้ ครั้งนี้ใช้กลุ่มตัวอย่างที่ได้จากการคำนวณ จำนวน 343 คน แต่ในการเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างทางผู้วิจัยได้รับการตอบรับเป็นอย่างดีจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่เกี่ยวข้องทำให้เก็บข้อมูลได้ทั้งหมดจำนวน 500 คน ซึ่งจะทำให้ผลการศึกษายิ่งแม่นยำมากยิ่งขึ้น

วิธีการสุ่มตัวอย่าง

วิธีการสุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้เป็นการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นภูมิ (Stratified Sampling) โดยสามารถแบ่งสัดส่วนกลุ่มตัวอย่าง

ตาราง 3.1 จำนวนประชากรแยกตามเขตการปกครอง

ลำดับ	ชื่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	จำนวนผู้ปฏิบัติงาน	กลุ่มตัวอย่าง
1.	องค์การบริหารส่วนจังหวัดกระบี่	322	67
2.	องค์การบริหารส่วนจังหวัดสตูล	176	37
3.	เทศบาลนครยะลา	945	198
4.	เทศบาลเมืองปัตตานี	308	64
5.	เทศบาลเมืองทุ่งสง	512	107
6.	เทศบาลตำบลปริก	127	27
	รวม	2,390	500

ที่มา: (ฝ่าย/กอง การเจ้าหน้าที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น 6 จังหวัด, 2562)

2. แบบแผนการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) โดยอาศัยข้อมูลต่อไปนี้

1. ข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data) ได้แก่ ข้อมูลที่ได้จากการสำรวจเก็บรวบรวมจากแบบสัมภาษณ์และแบบสอบถาม
2. ข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) ได้แก่ ข้อมูลที่ได้จากเอกสาร หนังสือ บทความ แนวคิด ทฤษฎีจากงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

3.1 แบบสัมภาษณ์

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้เป็นแบบการสัมภาษณ์โดยโครงสร้างการสัมภาษณ์ (Interview Guide) ซึ่งโครงสร้างการสัมภาษณ์เป็นเครื่องมือที่ทำให้ผู้วิจัยมั่นใจว่าผู้สัมภาษณ์ทุกคนเข้าใจเรื่องตามประเด็นหรือคำถามหลัก ขณะเดียวกันผู้สัมภาษณ์ยังมีอิสระที่จะสร้างการสนทนาและคำถาม

โดยแบบสัมภาษณ์ทั้งหมด 3 ตอน เป็นการสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง (Semi Structured Interview) มีการเตรียมหัวข้อสัมภาษณ์และเตรียมขึ้นตอนการสัมภาษณ์ล่วงหน้า เพราะเก็บข้อมูลง่ายและวิเคราะห์ได้ง่าย และได้มีการศึกษาเอกสารวิธีวิจัยของ กมลวรรณ โยงราช (2554)

ตอนที่ 1 ถาม-ตอบ คำถามตามประเด็นที่กำหนด มี 8 ข้อ เป็นคำถามเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของนวัตกรรมท้องถิ่น

ตอนที่ 2 ถาม-ตอบ คำถามตามประเด็นที่กำหนด มี 7 ข้อ เป็นคำถามเกี่ยวกับความสำเร็จของนวัตกรรมท้องถิ่น

ตอนที่ 3 ถาม-ตอบ คำถามตามประเด็นที่กำหนด มี 7 ข้อ เป็นคำถามเกี่ยวกับอื่นๆ หรือข้อเสนอแนะเพิ่มของผู้ให้สัมภาษณ์

ผู้วิจัยทำการบันทึกข้อมูลจากการสัมภาษณ์โดยการบันทึกเทป โดยสามารถเก็บคำพูดทุกคำได้ต่อเนื่องทำให้การเก็บข้อมูลมีความแม่นยำ (Accuracy) และการจดบันทึกเพื่อเป็นการสำรองข้อมูล (Back up data) ที่บันทึกในเทป

3.2 แบบสอบถาม

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้เป็นแบบสอบถามซึ่งแบ่งเป็น 3 ตอน ได้แก่ ตอนที่ 1 เป็นแบบ (Checking Scale) ตอนที่ 2 ถึงตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามปลายปิด แบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) จำนวน 36 ข้อ โดยใช้เลือกตอบเพียงคำตอบเดียวที่ตรงกับความคิดเห็น ความรู้สึกของผู้ตอบ แบบสอบถามที่สร้างขึ้นใช้วิธีการวัดแบบประมาณค่าได้พัฒนาแบบสอบถามจาก Likert Scale โดยผู้ศึกษาจัดแบ่งระดับการมีส่วนร่วมเป็น 5 ระดับ ตั้งแต่ระดับความคิดเห็นมากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด โดยเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

ระดับความคิดเห็น	คะแนน
มากที่สุด	5
มาก	4
ปานกลาง	3
น้อย	2
น้อยที่สุด	1

วิธีสร้างแบบสอบถาม

1. ศึกษาเอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น การให้บริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และนวัตกรรมท้องถิ่น ปัจจัยการบริหารที่ส่งผลต่อความสำเร็จของนวัตกรรมท้องถิ่นเพื่อนำมาเป็นแนวทางในการกำหนดขอบเขตและโครงสร้างของเนื้อหาในการสร้างข้อคำถาม

2. รวบรวมข้อมูลที่ได้จากการศึกษาทั้งหมด สร้างแบบสอบถาม ฉบับร่างที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเองโดยได้ดัดแปลงมาจากงานวิจัยของ กมลวรรณ โยงราช (2554) เรื่องการค้นหาและถอดบทเรียนนวัตกรรมท้องถิ่นตามภารกิจด้านการวางแผนการส่งเสริมการลงทุนพาณิชยกรรม และการท่องเที่ยวในอำเภอท่าฉาง จังหวัดสุราษฎร์ธานี

3. นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้น เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อขอคำแนะนำแก้ไขปรับปรุง ข้อคำถาม คลอบคลุมรายละเอียดของเนื้อหายิ่งขึ้นตามวัตถุประสงค์

4. การหาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของเครื่องมือ (Content Validity) โดยผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 คน ตรวจสอบความถูกต้องหาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของคำถามในแต่ละข้อว่าตรงตามประเด็นหรือไม่ โดยหาการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index Objective Congruence: IOC) จากนั้นนำข้อเสนอแนะมาปรับปรุงแก้ไขเพื่อดำเนินการต่อไป

5. การหาความเชื่อมั่นของเครื่องมือ (Reliability) โดยการนำแบบสอบถามไปทดลองใช้ (Try out) กับกลุ่มตัวอย่างที่มีคุณลักษณะใกล้เคียงกับประชากรของงานวิจัยที่ได้กำหนดไว้ 30 ชุด เพื่อตรวจสอบประเด็นความเข้าใจ ความหมาย การเข้าถึงกลุ่มตัวอย่าง และอื่นๆ หลังจากนั้นนำแบบสอบถามมาทดสอบวิเคราะห์หาความเชื่อมั่นของแบบสอบถามตามลักษณะของข้อกำหนด โดยจะทำการวิเคราะห์หาความเชื่อมั่นโดยการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาตามวิธีของ ครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) (Cronbach, 1984: 161) ซึ่งผลการทดสอบพบว่าทุกด้านมีค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา เท่ากับ 0.896 ซึ่งเกินตามวิธีของครอนบาคเกิน 0.7

6. คำถามการสัมภาษณ์ให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบความถูกต้องของข้อคำถามองค์ประกอบของแบบสอบถาม ประกอบด้วย 4 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ได้แก่ คำถามเกี่ยวกับ ข้อมูลลักษณะพื้นฐานของการองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ประกอบด้วยคำถามเกี่ยวกับ ชื่อหน่วยงาน การส่งผลงาน/โครงการ/กิจกรรม เข้าร่วมประกวดเกี่ยวกับนวัตกรรมท้องถิ่น ส่งประกวดเกี่ยวกับนวัตกรรมท้องถิ่นแล้วกี่ครั้ง การได้รับรางวัลเกี่ยวกับนวัตกรรมท้องถิ่น เป็นลักษณะคำถามแบบปิด

ตอนที่ 2 คำถามเกี่ยวกับปัจจัยการบริหารที่ส่งผลต่อความสำเร็จของนวัตกรรมท้องถิ่น กรณีศึกษาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตภาคใต้ แบบสอบถามชนิดปลายปิด แบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) ได้พัฒนาแบบสอบถามมาจาก **Likert Scale** โดยผู้ศึกษาจัดแบ่งระดับออกเป็น 5 ระดับ ตั้งแต่ระดับความคิดเห็น มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด

ตอนที่ 3 คำถามเกี่ยวกับความสำเร็จของนวัตกรรมท้องถิ่นในเขตพื้นที่ภาคใต้ เป็นแบบสอบถามชนิดปลายปิด แบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) โดยใช้เลือกตอบเพียงคำตอบเดียวที่ตรงกับความคิดเห็น ความรู้สึกของผู้ตอบ ซึ่งเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้เป็นแบบสอบถาม ซึ่งสร้างขึ้นโดยวิธีการแบบประมาณค่าได้พัฒนาแบบสอบถามมาจาก

Likert Scale โดยผู้ศึกษาจัดแบ่งระดับระดับการมีส่วนร่วมออกเป็น 5 ระดับ ตั้งแต่ระดับความคิดเห็น มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด

ตอนที่ 4 ข้อเสนอแนะ เป็นคำถามปลายเปิดได้แก่ ปัจจัยอื่นๆ ที่เป็นปัญหาอุปสรรค และผลสำเร็จของนวัตกรรมท้องถิ่น

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลดังนี้

1. ทำหนังสือขออนุญาตองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ได้รับรางวัลพระปกเกล้าทองคำปี พ.ศ. 2555 ถึง พ.ศ. 2559 ซึ่งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตพื้นที่ภาคใต้ที่ได้รับรางวัลมีจำนวน 6 แห่ง ได้แก่ องค์การบริหารส่วนจังหวัดกระบี่ จังหวัดกระบี่ องค์การบริหารส่วนจังหวัดสตูล จังหวัดสตูล เทศบาลนครยะลา จังหวัดยะลา เทศบาลเมืองปัตตานี จังหวัดปัตตานี เทศบาลเมืองทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช และเทศบาลตำบลปริก จังหวัดสงขลา เพื่อแจกแบบสอบถามโดยเลือกผู้ปฏิบัติงาน และขอทำการสัมภาษณ์ผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

2. สัมภาษณ์ผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตพื้นที่ 6 จังหวัดที่ได้รับรางวัลพระปกเกล้าทองคำ แล้วนำข้อมูลที่ได้มาปรับแบบสอบถามเพื่อให้เหมาะสมและเป็นข้อมูลที่นำเชื่อถือได้ หลังจากนั้นนำแบบสอบถามไปตามผู้ปฏิบัติงานต่อไป

3. รวบรวมข้อมูลจากการสัมภาษณ์จากผู้บริหารมาประมวลเพื่อประกอบการข้อมูลให้ชัดเจนมากขึ้น

4. ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามด้วยตนเอง และขอความอนุเคราะห์จากผู้ปฏิบัติงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทั้ง 6 แห่ง

5. การวิเคราะห์ข้อมูล วิธีการทางสถิติต่างๆ ที่ใช้

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยใช้การวิจัยเชิงคุณภาพร่วมกับการวิจัยเชิงปริมาณ โดยสามารถแบ่งการวิเคราะห์ข้อมูลได้เป็น 3 ส่วน ดังนี้

1. การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ โดยวิธีการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) โดยการสัมภาษณ์แล้วนำเสนอแบบความเรียง โดยที่ สุกวงค์ จันทวนิช (2540) ได้กล่าวว่า การวิเคราะห์ส่วนประกอบของข้อมูลเป็นการวิเคราะห์คุณสมบัติของส่วนประกอบของข้อมูลแต่ละชุด แล้วนำ

คุณสมบัติของส่วนประกอบของข้อมูล มาเปรียบเทียบเพื่อหาลักษณะร่วมที่เหมือนกันและแตกต่างกัน หลังจากนั้นจึงทำการสรุปบรรยายให้เห็นถึงความหมายของข้อมูลเหล่านั้น โดยการวิเคราะห์ส่วนประกอบจะกระทำได้ดีต่อเมื่อมีข้อมูลตั้งแต่สองชุดขึ้นไป แต่ไม่ควรมากเกินไป เพราะ ถ้าหากข้อมูลมากเกินไปจะทำให้ยากแก่การลงสรุปเกี่ยวกับคุณสมบัติของส่วนประกอบข้อมูลนั้น นอกจากนั้น แล้วการลงสรุปข้อมูลที่เหมาะสมสำหรับนำมาวิเคราะห์ส่วนประกอบ ควรเป็นข้อมูลที่มีความละเอียดและได้จากการเก็บรวบรวมด้วยการวิเคราะห์ที่เจาะลึก หรือเน้นจุดสนใจ ทั้งนี้ เพราะข้อมูลดังกล่าวสามารถนำมาแยกส่วนประกอบได้หลายส่วน ทั้งนี้การจะแยกส่วนประกอบของข้อมูลเพื่อพิจารณาคูสมบัตินั้นจะแยกออกเป็นกี่ส่วน นั้นขึ้นอยู่กับการตัดสินใจของผู้วิจัยว่า หากแยกแล้วจะทำให้ได้ข้อมูลสำหรับการเปรียบเทียบได้ชัดเจนขึ้นก็ควรแยกส่วนประกอบตามนั้น สำหรับการวิเคราะห์ส่วนประกอบของข้อมูล อาจสรุปได้เป็น 5 ขั้นตอนตามลำดับดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 เลือกข้อมูล (ที่ทำการวิเคราะห์จัดกลุ่มหรือ กำหนดชื่อข้อมูลแล้ว) ที่จะนำมาแยกส่วนประกอบเพื่อหาคุณสมบัติที่ต้องการเปรียบเทียบ ซึ่งควรมีข้อมูลอย่างน้อยตั้งแต่สองชุดขึ้นไป แต่ก็ไม่ควร มากเกินไปควรพิจารณาให้เหมาะสมสะดวกต่อการเปรียบเทียบ

ขั้นตอนที่ 2 วิเคราะห์แยกส่วนประกอบข้อมูลแต่ละชุด โดยพิจารณาว่าจะแยกส่วนประกอบของ ข้อมูลเป็นกี่ส่วนจากคุณสมบัติใดบ้าง ส่วนประกอบที่จะแยกควรพิจารณาว่าถ้าแยกแล้วสามารถให้คุณสมบัติที่จะนำมาเปรียบเทียบกันได้หรือไม่

ขั้นตอนที่ 3 จดรายชื่อข้อมูลและส่วนประกอบที่จะแยกข้อมูลชุดนั้นๆ ไว้ในกระดาษบันทึก เพื่อป้องกันการลืม

ขั้นตอนที่ 4 จัดทำตารางเปรียบเทียบคุณสมบัติข้อมูลแต่ละชุดแยกตามส่วนประกอบและใส่คุณสมบัติข้อมูลแต่ละชุดแยกตามส่วนประกอบลงในตาราง ถ้าคุณสมบัติของข้อมูลและส่วนประกอบใด ขาดหายไปอาจต้องเก็บข้อมูลเพิ่มเติม

ขั้นตอนที่ 5 เปรียบเทียบคุณสมบัติของข้อมูลทั้งหมดตามส่วนประกอบ โดยพิจารณาความเหมือนและความแตกต่าง และสร้างข้อสรุปที่ได้จากการเปรียบเทียบโดยบรรยายโยงให้เห็นคุณสมบัติของข้อมูลตาม ส่วนประกอบนั้น ๆ

2. สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ใช้บรรยายเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปและคุณสมบัติของผู้ตอบแบบสอบถาม คือ ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบคำถาม ได้แก่ ข้อมูลลักษณะพื้นฐานของการองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ประกอบด้วยคำถามเกี่ยวกับ ชื่อหน่วยงาน การส่งผลงาน/โครงการ/กิจกรรม เข้าร่วมประกวดเกี่ยวกับนวัตกรรมท้องถิ่น ส่งประกวดเกี่ยวกับนวัตกรรมท้องถิ่นแล้วกี่ครั้ง การได้รับรางวัลเกี่ยวกับนวัตกรรมท้องถิ่น

เกณฑ์ค่าเฉลี่ย

การแปลผลข้อมูลผู้ทำวิจัยได้กำหนดค่าอันตรายภาคชั้น สำหรับการแปลผลข้อมูลโดยคำนวณค่าอันตรายภาคชั้น เพื่อกำหนดช่วงชั้น ด้วยการใช้สูตรคำนวณค่าอันตรายภาคชั้น (บุญชม ศรีสะอาด, 2554) และคำอธิบายสำหรับแต่ละช่วงชั้น ดังนี้

$$\begin{aligned} \text{อันตรายภาคชั้น} &= \frac{\text{ค่าสูงสุด} - \text{ค่าต่ำสุด}}{\text{จำนวนชั้น}} \\ &= \frac{5 - 1}{5} = 0.08 \end{aligned}$$

ช่วงชั้น	คำอธิบายสำหรับการแปลผล
1.00 – 1.80	ระดับน้อยที่สุด
1.81 – 2.61	ระดับน้อย
2.62 – 3.42	ระดับปานกลาง
3.43 – 4.23	ระดับมาก
4.24 – 5.00	ระดับมากที่สุด

3. สถิติเชิงอ้างอิง เป็นการวิเคราะห์การเปรียบเทียบและวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลกับตัวแปรที่ศึกษา คือการวิเคราะห์หาผลกระทบโดยใช้การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression) ในการวิเคราะห์ตัวแปรต้นตัวเดียวคือ ปัจจัยที่ส่งเสริมสนับสนุนให้นวัตกรรมประสบผลสำเร็จในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตพื้นที่ภาคใต้และตัวแปรตามคือ ความสำเร็จของนวัตกรรม

ท้องถิ่น ในการวิเคราะห์ตัวแปรย่อยของตัวแปรต้นคือ ปัจจัยการบริหารที่ส่งผลต่อความสำเร็จของ
นวัตกรรมท้องถิ่นในคือ บุคลากร งบประมาณ อุปกรณ์ วิธีการปฏิบัติงาน และขวัญและกำลังใจ
และการสนับสนุนจากใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS ในการประมวลผลข้อมูล วิเคราะห์ข้อมูล และ
จัดทำตารางวิเคราะห์ทางสถิติ

บทที่ 4

ผลการวิจัย

การวิจัยข้อมูล ปัจจัยการบริหารที่ส่งผลต่อความสำเร็จของนวัตกรรมท้องถิ่น ภูมิศึกษาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตภาคใต้ ซึ่งเป็นแนวทางการจัดทำนวัตกรรมท้องถิ่นให้ประสบความสำเร็จ ผู้วิจัยทำการรวบรวมข้อมูลโดยใช้วิธีการวิจัยเชิงคุณภาพ และเชิงปริมาณ โดยการเก็บข้อมูลเชิงคุณภาพมีผู้ให้ข้อมูลคือ ผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จำนวน 6 คน และเก็บกลุ่มตัวอย่างจำนวน 500 ชุด คิดเป็นร้อยละ 100 ทำการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติพรรณนา เพื่อใช้อธิบายปัจจัยการบริหารที่ส่งผลต่อความสำเร็จของนวัตกรรมท้องถิ่น และความสำเร็จของนวัตกรรมท้องถิ่น โดยนำเสนอข้อมูลคะแนนเฉลี่ยแล้วทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงพรรณนาได้แก่ค่าร้อยละ การแจกแจงความถี่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์เพื่อสร้างสมการถดถอย แล้วนำเสนอในรูปตารางประกอบคำอธิบายความหมายในรูปความเรียงตามลำดับหัวข้อต่อไปนี้

1. การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ

1.1 การนำเสนอผลการสัมภาษณ์

ตอนที่ 1 ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของนวัตกรรมท้องถิ่น

ตอนที่ 2 ความสำเร็จของนวัตกรรมท้องถิ่น

ตอนที่ 3 อื่นๆ

2. การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ

2.1 สัญลักษณ์ทางสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ

2.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ

ตอนที่ 1 ปัจจัยการบริหารที่ส่งผลต่อความสำเร็จของนวัตกรรมท้องถิ่น
ภูมิศึกษาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตภาคใต้โดยการหาค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยการบริหารกับความสำเร็จของนวัตกรรมท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตพื้นที่ภาคใต้ ทั้งภาพรวมและรายด้าน โดยใช้การวิเคราะห์ความถดถอยพหุคูณ (Regression Analysis)

1. การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ

1.1 การนำเสนอผลการสัมภาษณ์

ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตภาคใต้ที่ได้รับรางวัลนวัตกรรมท้องถิ่น จำนวน 6 คน ได้มีการนำข้อมูลมาสรุปเพื่อนำข้อมูลที่ได้ไปใช้ในการพัฒนาแบบสอบถามสำหรับเก็บข้อมูลเชิงปริมาณต่อไปสรุปได้ดังนี้

ตอนที่ 1 ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของนวัตกรรมท้องถิ่น

ข้อที่ 1 ความสำคัญของการบริหารคน

ผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่ให้ความสำคัญกับการบริหารคนของตนเอง เพื่อให้เกิดการสร้างกระบวนการทำงานเป็นทีม มีความเสียสละ และเป็นหนึ่งเดียวกันเพื่อนำองค์กรไปสู่ความสำเร็จ และยึดหลักของการบริหาร 4 M ในทำปฏิบัติงาน

โดยที่ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 1 (20 ธันวาคม 2561) กล่าวไว้ว่า “ข้าราชการองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทั้งหมดเขาต้องทำงานเขาก็จะพยายามทำงานที่ได้รับมอบหมาย และผู้บริหารก็ต้องบริหารจัดการคนให้ตรงกับเป้าหมายขององค์กรแต่ถ้าถามว่าให้คิดนวัตกรรมก็ไม่ใช่ เพราะผู้ปฏิบัติงานจะต้องทำงานตามคำสั่งตามระเบียบของผู้บังคับบัญชามากกว่า”

ทั้งนี้ ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 2 (21 ธันวาคม 2561) เห็นว่า “ทรัพยากรบุคคลหรือผู้ปฏิบัติงานในองค์กรของเราสามารถปฏิบัติงานได้ทุกสถานการณ์ เพราะการบริหารคนนั้น ผู้บริหารต้องเข้าใจและจัดสรรความพร้อมของผู้ปฏิบัติงานให้ตรงกับความถนัด เพื่อความสำเร็จในอนาคต ทั้งนี้ ผู้ปฏิบัติงานต้องมีความรู้ความสามารถ ความเสียสละ และมองการทำงานเป็นทีมจะส่งผลให้ผู้ปฏิบัติงานสามารถทำร่วมกันเป็นทีมได้”

นอกจากนี้ ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 3 (21 ธันวาคม 2561) เพิ่มเติมไว้ว่า “การบริหารคนหรือการบริหารทรัพยากรบุคคลในองค์กรนั้นช่วยสร้างความเจริญเติบโตมั่นคงให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในฐานะที่งานด้านการบริหารทรัพยากรมนุษย์จะทำให้ได้บุคลากรที่มีความรู้ ความสามารถ และมีความพร้อมเข้ามาเชื่อมโยงภารกิจต่างๆ ของแต่ละหน่วยงานในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น”

ในขณะที่เดียวกัน ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 4 (25 ธันวาคม 2561) ได้กล่าวว่า “การบริหารคนเป็นองค์ประกอบที่สำคัญอย่างยิ่งในองค์กร เพราะการที่จะคิดสิ่งใหม่ หรือคิดนอกกรอบ ต้องเปลี่ยนแนวคิดของคนก่อน ถ้าไม่เปลี่ยนการยอมรับก็ไม่เกิด อาจเกิดการขัดแย้งที่ไม่สุด”

ซึ่งผู้ให้ข้อมูลคนที่ 5 (5 มกราคม 2562) กล่าวว่า “การบริหารตามหลักของ HR คือ การบริหารคน การบริหารงบประมาณ การบริหารวัสดุ การบริหารวิธีการดำเนินการ และการบริหารขวัญและกำลังใจ ทั้งนี้การบริหารคนถือว่าเป็นสิ่งสำคัญที่สุดในการขับเคลื่อนนวัตกรรมท้องถิ่น”

โดยที่ ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 6 (8 มกราคม 2562) เพิ่มเติมไว้ว่า “หลักการบริหาร 4M คือ คน งบประมาณ วัสดุ และวิธีการดำเนินงานนั้น เรื่องของการบริหารจัดการคนก็เป็นหนึ่งใน 4 ปัจจัยนี้ แต่หมายถึงว่าเราต้องใช้คนให้ถูกกับงาน”

ข้อที่ 2 การวางแผนโครงการตามยุทธศาสตร์

ผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่กล่าวว่า การวางแผนต้องมีการดำเนินการวางแผน เขียนแผน และจัดทำยุทธศาสตร์เพื่อเขียนโครงการหรือกิจกรรมขึ้นในบริหารจัดการภายในองค์กร ในขบวนการวางแผนเพื่อให้เป็นไปตามยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะต้องดำเนินการเพื่อให้โครงการนวัตกรรมท้องถิ่นเข้าแผนการดำเนินงาน เพื่อให้มีการขับเคลื่อนและดำเนินการไปสู่เป้าหมายได้

ซึ่งผู้ให้ข้อมูลคนที่ 1 (20 ธันวาคม 2561) กล่าวว่า “การวางแผน การจัดการแผน ดำเนินการตามยุทธศาสตร์ขององค์กรที่ได้วางไว้ เนื่องจากโครงการหรือแผนงานที่วางไว้ต้องดำเนินการส่งพิจารณาของงบประมาณในการดำเนินงานเพื่อให้โครงการสามารถขับเคลื่อนไปสู่ความสำเร็จได้ โดยที่โครงการนวัตกรรมท้องถิ่นที่ได้รับรางวัลก็จะเป็น โครงการที่ดำเนินมาแล้วในปีก่อน แต่นำข้อผิดพลาดหรือสิ่งที่ควรปรับปรุงมาพัฒนาต่อยอดเพื่อให้เกิดความแปลกใหม่ให้เป็นที่น่าสนใจ”

ทั้งนี้ ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 2 (21 ธันวาคม 2562) เพิ่มเติมไว้ว่า “การวางแผนโครงการนั้นมีความต่อเนื่องอยู่แล้ว เนื่องจากการที่เราสร้างนวัตกรรมหรือโครงการขึ้นมา นั้น เราจำเป็นต้องใช้เวลา เพราะจะดำเนินการในปีเดียวคงไม่เห็นผล แต่บางโครงการนั้นก็เป็สิ่งใหม่ๆ ที่สร้างขึ้นมาก็เป็นโครงการต่อเนื่อง เพื่อให้บรรลุตามวิสัยทัศน์”

ในขณะที่เดียวกัน ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 5 (5 มกราคม 2562) กล่าวเพิ่มไว้ว่า “โครงการทุกโครงการที่เป็นโครงการต่อเนื่องหรืออาจจะมีโครงการใหม่ในแต่ละปี”

ซึ่งผู้ให้ข้อมูลคนที่ 6 (8 มกราคม 2562) เพิ่มไว้ว่า “การวางแผนตามยุทธศาสตร์มีหลายกระบวนการ อันดับแรกคือ อำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดหรือภารกิจ แต่ถ้าในทางนิตินัยคืออำนาจหน้าที่ที่สามารถปฏิบัติได้ และต่อมาคือนโยบายของผู้บริหารผู้จัดการโครงการ โดยเป็นแผนพัฒนา เป็นแผน 1 ปี 3 ปี 5 ปี แล้วมาสู่การทำบัญชีงบประมาณเพื่อนำงบประมาณมาใช้ในปีถัดไป”

โดยที่ ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 3 (21 ธันวาคม 2561) กล่าวว่า “การวางแผนตามยุทธศาสตร์นั้น โดยมีการดำเนินการดังนี้”

1. จัดลำดับความสำคัญของปัญหา เป็นขั้นตอนแรกของการจัดการที่มีประสิทธิภาพ คือต้องตัดสินใจเลือกพิจารณาจากงบประมาณ และคนที่มีอยู่ว่าจะทำอะไรก่อน
2. การวางแผน และจัดทำโครงการการแก้ปัญหา เป็นขั้นตอนที่มีการใช้ข้อมูลที่เกี่ยวข้อง และจำเป็นต้องระดมประสบการณ์ ความคิด วิธีการ จากผลการศึกษาวิจัย ให้ตรงกับสถานการณ์ และพื้นที่ของปัญหาให้มากที่สุด โครงการจะมีประสิทธิภาพมากน้อยเพียงใดนั้น ขึ้นอยู่กับขั้นตอนนี้ซึ่งกล่าวได้ว่า ขั้นตอนนี้เปรียบเสมือนส่วนของสมอง ที่ต้องถ่วงถ่วงและทบทวนวิเคราะห์จนได้เป็นแผน โครงการที่ดีที่สุด
3. การชี้แจงโครงการเพื่อขออนุมัติและการดำเนินการตามแผน ลักษณะของแบบโครงการที่ดี นอกจากจะต้องมีวิธีการแก้ไขได้ผลและตรงสถานการณ์แล้ว การเขียนโครงการให้เข้าใจง่าย เห็นประโยชน์ที่สามารถนำไปปฏิบัติได้ง่าย และมีผลตอบแทนคุ้มค่ามาก ถูกต้องตามระเบียบ
4. การประเมินผลเพื่อการพัฒนาโครงการ เป้าหมายสูงสุดของการบริหาร โครงการคือการทำให้โครงการนั้นๆ ก้าวหน้าไปจนถึงระดับผู้ปฏิบัติ สามารถทำเองได้ตามปกติ และขั้นสุดท้ายประชาชนรับไปปฏิบัติ”

ข้อที่ 3 ความสำคัญของงบประมาณต่อการเกิดนวัตกรรมท้องถิ่น

ผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่มีความเห็นไปในทิศทางเดียวกัน คือ งบประมาณมีความสำคัญและเป็นประโยชน์ต่อการบริหาร หน่วยงานสามารถนำเองงบประมาณมาใช้เป็นเครื่องมือในการบริหาร หน่วยงานให้เจริญก้าวหน้า โดยจะต้องบริหารงบประมาณที่มีอยู่อย่างจำกัดให้เกิดประโยชน์สูงสุด

ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 2 (21 ธันวาคม 2561) กล่าวไว้ว่า “งบประมาณบางโครงการมันไม่ตอบ โจทย์ว่าจะใช้งบประมาณเยอะหรือน้อย แต่จะมองที่กระบวนการ เป้าหมาย และผลสำเร็จของ นวัตกรรม ซึ่งผู้บริหารและผู้ปฏิบัติงาน ต้องคิดให้รอบครอบ และชุมชนได้ผลประโยชน์มากน้อย เพียงใด”

ทั้งนี้ ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 3 (21 ธันวาคม 2561) เห็นว่า “งบประมาณมีความสำคัญและเป็น ประโยชน์ต่อการบริหาร สามารถนำเองงบประมาณมาใช้เป็นเครื่องมือในการบริหารหน่วยงานให้ เจริญก้าวหน้า ความสำคัญและประโยชน์” ซึ่งสอดคล้องกับผู้ให้ข้อมูลคนที่ 6 (8 มกราคม 2562) ที่ เสริมว่า “งบประมาณเป็น 1 ในปัจจัย 4M ถ้าไม่มีก็ไม่สามารถขับเคลื่อนได้”

ในขณะที่เดียวกัน ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 5 (5 มกราคม 2562) เพิ่มเติมไว้ว่า “งบประมาณเป็นสิ่ง สำคัญ เพราะเรามีทุน เราสามารถทำอะไรก็ได้ แต่เราต้องใช้จ่ายงบประมาณบนพื้นฐานของความ พอเพียง และให้เกิดประโยชน์ต่อชุมชนอย่างมากที่สุด”

โดยที่ ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 1 (20 ธันวาคม 2561) เพิ่มเติมว่า “การใช้งบประมาณต้องบริหาร จัดการบนพื้นฐานของความประหยัด เพราะงบประมาณในแต่ละปีที่ส่วนกลางโอนมาให้มีอยู่อย่าง จำกัด”

ซึ่ง ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 4 (25 ธันวาคม 2561) กล่าวว่า “งบประมาณที่ได้รับจัดสรรลงมามีอยู่ อย่างจำกัด ซึ่งการบริการสาธารณะขององค์กรมีจำนวนมากต้องบริหารจัดการให้ได้ เราต้องใช้ อย่าง จำกัด และทำอะไรที่สามารถออกนอกกรอบได้”

อย่างไรก็ตาม ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 5 (5 มกราคม 2562) กล่าวเพิ่มเติมว่า “งบประมาณเป็นสิ่ง สำคัญ เพราะเรามีทุน เราสามารถทำอะไรก็ได้ แต่เราต้องใช้จ่ายงบประมาณบนพื้นฐานของความ พอเพียง และให้เกิดประโยชน์ต่อชุมชนอย่างมากที่สุด”

ข้อที่ 4 แรงจูงใจในการสร้างนวัตกรรมท้องถิ่น

ผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่เห็นว่า แรงจูงใจเกิดจากชุมชน และการสนับสนุนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่เข้ามามีบทบาทให้การส่งเสริมหรือสร้างสิ่งใหม่ๆ ให้กับชุมชนนั้นๆ

ทั้งนี้ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 1 (20 ธันวาคม 2561) กล่าวไว้ว่า “แรงจูงใจของการเกิดนวัตกรรมท้องถิ่นมุ่งไปที่กระบวนการหรือวิธีการที่แปลกใหม่ ซึ่งก่อให้เกิดประโยชน์ต่อชุมชนมากที่สุด ทั้งนี้ผู้ปฏิบัติงานก็มีส่วนสำคัญต่อการขับเคลื่อนของนวัตกรรมอีกด้วย”

ในขณะเดียวกัน ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 5 (5 มกราคม 2562) เห็นว่า “แรงจูงใจเกิดจากความต้องการของชาวบ้านนำไปสู่การพัฒนาเพื่อให้เกิดผลประโยชน์ต่อชุมชน ผมคิดว่าเมื่อไรที่ชาวบ้านพร้อม เราก็พร้อม องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและชุมชนก็พร้อมที่จะพัฒนาบ้านเมืองของเรา ทั้งนี้ขวัญและกำลังใจของผู้ปฏิบัติงานก็สำคัญในการปฏิบัติงาน เพราะไม่มีพวกเขงานเราก็ไม่สำเร็จ”

โดยที่ ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 6 (8 มกราคม 2562) เพิ่มเติมไว้ว่า “ขวัญกำลังใจของคนในองค์กรของเราที่สำคัญ เราต้องเปิดโอกาส เปิดรับฟังความคิดเห็น และสนับสนุนการทำงานของเขาในทุกขั้นตอน”

อย่างไรก็ตามผู้ให้ข้อมูลคนที่ 3 (21 ธันวาคม 2561) กล่าวไว้ว่า “โครงการนวัตกรรมท้องถิ่น หมายถึง โครงการริเริ่ม สร้างสรรค์ พัฒนา หรือแก้ไขปัญหาด้วยกระบวนการหรือวิธีการใหม่ และ/หรือกระบวนการวิธีการที่แตกต่างจากเดิมในการให้บริการสาธารณะ โดยเป็นโครงการที่ก่อให้เกิดประโยชน์อย่างต่อเนื่อง มีความชัดเจนเป็นรูปธรรมต่อชุมชนท้องถิ่นและส่งผลกระทบต่อพัฒนาคุณภาพชีวิตประชาชนในท้องถิ่น ภายใต้ขอบเขตภารกิจหรืออำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น”

ทั้งนี้ ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 2 (21 ธันวาคม 2561) กล่าวเพิ่มเติมว่า “แรงจูงใจของเราเกิดจากปัญหาของชุมชน และเกิดจากผู้บริหารของเราที่เห็นความสำคัญของการพัฒนาเมือง พัฒนาเศรษฐกิจของชุมชน”

ซึ่งผู้ให้ข้อมูลคนที่ 4 (25 ธันวาคม 2561) เห็นว่า “แรงจูงใจในการสร้างนวัตกรรมเกิดจากการจัดกิจกรรมแล้วเกิดปัญหา เกิดผลกระทบ และเกิดสิ่งที่เราควรปรับปรุง จึงทำให้ทีมผู้บริหารรวมถึงผู้ปฏิบัติงานต้องมาประชุมร่วมกัน เพื่อหาทางออกของปัญหา”

ข้อที่ 5 วัสดุอุปกรณ์มีเพียงพอต่อการปฏิบัติงาน

ผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่กล่าวว่าที่ผ่านมา วัสดุอุปกรณ์เพียงพอต่อการจัดโครงการหรือกิจกรรมที่เกี่ยวกับนวัตกรรมท้องถิ่นแต่อาจไม่มีความทันสมัย ทั้งนี้การบริหารจัดการเกี่ยวกับวัสดุอุปกรณ์จะต้องคำนึงถึงพระราชบัญญัติการจัดซื้อจัดจ้างและการบริหารพัสดุภาครัฐ พ.ศ. 2560 เป็นสำคัญ

โดยที่ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 1 (20 ธันวาคม 2561) กล่าวว่า “การดำเนินโครงการบางครั้งเราอาจจะให้ความรู้อย่างเดียวในการจัดทำนวัตกรรม หรือบางโครงการก็ต้องใช้อุปกรณ์เพื่อให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ของโครงการ แต่ที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นประสบมา คือเทคโนโลยีนั้นบางครั้งอาจจะไม่ทันสมัย จึงต้องไปขอยืม หรือใช้พื้นที่ของหน่วยอื่นในการดำเนินกิจกรรม”

โดยที่ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 5 (5 มกราคม 2562) เห็นว่า “การนำเทคโนโลยีใหม่ๆเข้ามาใช้ในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นก็เป็นที่น่าสนใจเพราะจะได้ขยายฐานความคิดและสามารถต่อยอดนวัตกรรมอื่นๆให้ประสบความสำเร็จได้”

ทั้งนี้ ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 6 (8 มกราคม 2562) เพิ่มเติมไว้ว่า “การที่เราเอาเทคโนโลยีหรือสิ่งใหม่ๆเข้ามาในองค์กร เราต้องให้ความรู้กับผู้ปฏิบัติด้วย เนื่องจากผู้ปฏิบัติงานบางท่านก็ไม่สามารถปฏิบัติงานได้ เพราะเกิดจากการขาดความรู้ในเทคโนโลยีใหม่ๆ และเป็นการส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้ให้กับผู้ปฏิบัติงานอีกด้วย”

ในขณะเดียวกัน ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 4 (25 ธันวาคม 2561) เห็นว่า “วัสดุอุปกรณ์ต้องบริหารจัดการเพื่อให้เพียงพอต่อการดำเนินงาน และต้องไม่ขัดกับระเบียบพัสดุอีกด้วย”

ข้อที่ 6 วัฒนธรรมองค์กรเป็นแรงผลักดันให้เกิดนวัตกรรมท้องถิ่น

ผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่ให้ความสำคัญกับวัฒนธรรมองค์กรเนื่องจากภาคใต้เป็นภาคที่เป็นสังคมพหุวัฒนธรรม ภายในหนึ่งองค์กรสามารถมีสมาชิกที่มีศาสนา เชื้อชาติ หลากหลายรวมกันอยู่มากมาย การที่บุคคลเหล่านั้นมาอยู่รวมกันและสามารถร่วมกันทำงานจนทำให้ประสบความสำเร็จถือว่าเป็นเรื่องที่ดี

โดยที่ ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 3 (21 ธันวาคม 2561) กล่าวว่า “วัฒนธรรมองค์กรที่ยึดมั่นในการปฏิบัติคือ การกล้าคิด กล้าทำ สร้างสรรค์พัฒนาสิ่งที่ดีกว่าอย่างต่อเนื่อง พัฒนาคอนให้ทำงานเป็นทีม

มุ่งมั่นการทำงานเชิงรุกสนองตอบความต้องการของประชาชนแบบมีส่วนร่วม ปฏิบัติงานเพื่อประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าส่วนตนให้ความสำคัญกับภาคีเครือข่ายในการพัฒนาท้องถิ่น”

ในขณะที่เดียวกัน ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 4 (25 ธันวาคม 2561) เห็นว่า “วัฒนธรรมองค์กรซึ่งเป็นสิ่งที่สำคัญมากเพราะผู้ปฏิบัติงานต้องมีค่านิยมร่วม พฤติกรรมร่วม เป็นสิ่งที่พนักงานทุกคนต้องเข้าใจ ฐิติศทางของเทศบาล”

ทั้งนี้ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 1 (20 ธันวาคม 2561) เพิ่มเติมว่า “วัฒนธรรม ศาสนาที่นี้ไม่ค่อยมีความขัดแย้ง ผู้บริหารให้พนักงานหรือภาคประชาชนได้เรียนรู้ เข้าใจซึ่งกันและกัน ในช่วงพิธีกรรมมันเป็นเรื่องศาสนาใครศาสนามัน แต่ในศาสนาอิสลามค่อนข้างมีข้อจำกัดในเรื่องของความบันเทิง และเราต้องให้เกียรติกันและกัน และทำงานร่วมกันอย่างมีความสุข”

ซึ่งผู้ให้ข้อมูลคนที่ 2 (21 ธันวาคม 2561) กล่าวว่า “วัฒนธรรมองค์กรเป็นสิ่งสำคัญ นอกจากการบริหารคน และนโยบาย วัฒนธรรมองค์กรก็เป็นสิ่งสำคัญเช่นกัน เพราะนวัตกรรมที่สร้างขึ้นไม่สามารถขับเคลื่อนได้ด้วยการทำงานเพียงกองๆเดียวหรือคนเดียว แต่เราต้องมาเอาทุกกองๆ มาช่วยกัน”

โดยผู้ให้ข้อมูลคนที่ 6 (8 มกราคม 2562) กล่าวเพิ่มไว้ว่า “วัฒนธรรม มีแต่ไม่ใช่ปัญหาอุปสรรค เพราะเราอยู่บนสังคมพหุวัฒนธรรมมีความหลากหลายของศาสนา และความเป็นอยู่ที่แตกต่างกัน ซึ่งเราต้องรวมกันเป็นหนึ่งเดียวให้ได้”

และผู้ให้ข้อมูลคนที่ 5 (5 มกราคม 2562) กล่าวเพิ่มเติมว่า “เราอยู่ในสังคมพหุวัฒนธรรม เราต้องขับเคลื่อนบนพื้นฐานของความเป็นไปได้ ผมคิดว่ามันเป็นสิ่งสวยงาม”

ข้อที่ 7 การริเริ่มใหม่และการต่อยอดของการเกิดนวัตกรรมท้องถิ่น

ผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่ให้ความสำคัญกับนวัตกรรมท้องถิ่นเนื่องจากโครงการนวัตกรรมท้องถิ่นจะเป็นโครงการต่อเนื่อง 3 - 5 ปี ซึ่งองค์กรปกครองท้องถิ่นแต่ละแห่งได้พัฒนาโครงการนั้นๆขึ้นไปเรื่อยๆ ทั้งนี้การต่อยอดจากโครงการนวัตกรรมท้องถิ่นเดิม เพื่อให้เกิดการพัฒนาต่อยอดจะเป็นผลดีต่อชุมชน และท้องถิ่นต่อไป

โดยที่ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 1 (20 ธันวาคม 2561) เห็นว่า “โครงการก็เป็นโครงการเก่า แต่ส่วนใหญ่มักจะเป็นโครงการต่อเนื่อง เพราะทำปีเดียวจะไม่เห็นผล”

ในขณะเดียวกัน ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 4 (25 ธันวาคม 2561) กล่าวไว้ว่า “การต่อยอด มันมีทั้ง 2 คือเป็นโครงการใหม่กับโครงการเดิมและนำมาต่อยอดในปีถัดไป เช่นเดียวกับโครงการของเทศบาลตำบลปริก คือการจัดการสิ่งแวดล้อมเป็นโครงการต่อเนื่องซึ่งเราจะทราบได้ว่าปีที่ 1 ความสำเร็จคงจะไม่เด่นชัด แต่เมื่อเราจัดผ่านไปเป็นปีที่ 2 -3 ผลของความสำเร็จก็จะเห็นได้ชัดเจนมากยิ่งขึ้น”

อย่างไรก็ตาม ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 5 (5 มกราคม 2562) เพิ่มเติมไว้ว่า “การพัฒนารูปแบบโครงการ เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน และต่อยอดในส่วนของโครงการใหม่ๆ ซึ่งเราได้นำหลักการบริหารจัดการไปปรับใช้ ซึ่งก็ได้ผล”

ทั้งนี้ ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 2 (21 ธันวาคม 2561) กล่าวเพิ่มเติมว่า “นวัตกรรมขององค์กรได้มีการคิดริเริ่ม และต่อยอดจากโครงการเก่าที่ได้ดำเนินการมาแล้ว ซึ่งตอนแรกที่ได้ริเริ่มโครงการโดนประชาชนต่อต้าน แต่เวลาผ่านไปจึงค่อยๆ เกิดกระแสการตอบรับ ทำให้ประชาชนหันมาช่วยสนับสนุนจนเกิดเป็นแรงผลักดันให้กับพวกเราจนประสบความสำเร็จได้ในทุกวันนี้”

และผู้ให้ข้อมูลคนที่ 6 (8 มกราคม 2562) เพิ่มเติมว่า “การต่อยอดนวัตกรรม ก็มีการนำเอานวัตกรรมเหล่านั้นมาต่อยอดในที่นี้คือ มาจากประชาชนในท้องถิ่น หรือในพื้นที่เพื่อให้การมีส่วนร่วม”

ข้อที่ 8 การมีส่วนร่วมของชุมชนต่อการเกิดนวัตกรรมท้องถิ่น

ผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่กล่าวว่า ประชาชน ชุมชน ส่วนใหญ่เข้ามามีบทบาททั้งหมดของโครงการนวัตกรรมท้องถิ่นที่ได้รับรางวัล เพราะเป็นความต้องการของชุมชน และเป็นบริการสาธารณะที่เราต้องมีหน้าที่จัดทำให้กับท้องถิ่นด้วย

ทั้งนี้ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 1 (20 ธันวาคม 2561) กล่าวไว้ว่า “ประชาชนได้มีส่วนร่วมกันอยู่แล้ว และมันอยู่ที่เราว่าเราให้โอกาสประชาชนเข้ามามีบทบาทและให้ประชาชนนำเสนอรางวัลต่อคณะกรรมการเพื่อให้เห็นถึงกระบวนการทำงานของเรา”

ในขณะเดียวกัน ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 2 (21 ธันวาคม 2561) เห็นว่า “การมีส่วนร่วม ประชาชนให้ความร่วมมือเป็นอย่างมาก เพราะทุกอย่างเกิดจากประชาชน เอกชน ก็เข้ามามีบทบาทช่วยกับเรา”

ทั้งนี้ ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 3 (21 ธันวาคม 2561) เพิ่มเติมไว้ว่า “การร่วมมือร่วมใจในการดำเนินงานตามโครงการโดยการนำผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องต่างๆ อันได้แก่ภาคประชาชน หน่วยงานอื่นๆ”

อย่างไรก็ตาม ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 5 (5 มกราคม 2562) กล่าวว่า “เรามีเราอยู่ข้างๆ ก็เหมือนที่เรามีเขาอยู่ข้างๆ พวกกันเดิน พวกกันพัฒนาบ้านเมืองของเรา เพื่อเป็นเมืองที่น่าอยู่ต่อไปในอนาคต”

ในขณะที่ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 6 (8 มกราคม 2562) เพิ่มเติมว่า “การร่วมมือมีทุกภาคส่วน เพราะว่ามันนี่เกิดมาจากการมีส่วนร่วม เพราะถ้าขาดสิ่งนี้ไปก็จะยากต่อการขับเคลื่อน”

โดยที่ ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 4 (25 ธันวาคม 2561) เห็นว่า “การมีส่วนร่วม ร่วมกันทำ ร่วมกันสร้าง โดยเราดึงชาวบ้าน ชุมชนเข้ามาส่วนร่วมในการดำเนินงาน เพราะพวกเขาคือผู้ที่ได้ประโยชน์จากสิ่งนั้น”

ตอนที่ 2 ความสำเร็จของนวัตกรรมท้องถิ่น

ข้อที่ 1 ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ขึ้นมาใหม่หรือต่อยอดจากเดิมแล้วพัฒนาขึ้นมาใหม่

ผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่กล่าวว่า โครงการนวัตกรรมท้องถิ่นเกิดจากโครงการใหม่ แต่โครงการใหม่ทั้งหมดนี้ก็จะมีการต่อยอดใหม่ในปีถัดไปเพื่อให้กระบวนการดำเนินงานเกิดประสิทธิผลและประสิทธิภาพ

โดยที่ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 1 (20 ธันวาคม 2561) กล่าวไว้ว่า “โครงการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต่อยอดจากเดิมนำข้อผิดพลาดมาพัฒนาให้ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ในปีถัดไป”

ในขณะที่ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 2 (21 ธันวาคม 2561) กล่าวเพิ่มเติมว่า “ความสำเร็จของนวัตกรรมท้องถิ่นในมุมมองนั้น เกิดจากความคิดริเริ่มของผู้บริหารท้องถิ่นซึ่งผู้บริหารได้มีความคิดริเริ่มสร้างโครงการขึ้นมาเพื่อให้ประชาชนในเขตขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้รับประโยชน์จากโครงการนั้นๆ จึงต่อยอดพัฒนาไปสู่นวัตกรรมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น”

ทั้งนี้ ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 3 (21 ธันวาคม 2561) เห็นว่า “เกิดจากความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ขึ้นมาใหม่ในตอนต้นของโครงการและส่งผลต่อโครงการต่อเนื่องจนเกิดความสำเร็จได้ในทุกวันนี้”

ในขณะที่ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 4 (25 ธันวาคม 2561) กล่าวเพิ่มเติมว่า “นวัตกรรมท้องถิ่นส่วนใหญ่เป็นโครงการเดิมที่มีอยู่แล้วที่นำมาต่อยอดขึ้นมาใหม่ ด้วยกระบวนการต่างๆและวิธีการดำเนินงานอย่างไรก็ตาม”

ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 5 (5 มกราคม 2562) กล่าวว่า “การพัฒนาหรือต่อยอดนั้น เกิดจากข้อที่ควรปรับปรุงในปีปัจจุบันเพื่อนำไปสู่การพัฒนาให้มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ในปีต่อไป”

ซึ่ง ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 6 (8 มกราคม 2562) สรุปไว้ว่า “นวัตกรรมส่วนใหญ่สร้างขึ้นใหม่ แต่ระยะเวลาของการประสบความสำเร็จมันเป็นระยะ 2-3 ปี จึงทำให้เป็น โครงการต่อเนื่อง”

ข้อที่ 2 องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้ใช้งบประมาณ กำลังคน กำลังความคิด และความร่วมมือจากทุกภาคส่วน

ผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่กล่าวไว้ว่า งบประมาณนั้นบางส่วนได้รับการสนับสนุนจากภาคเอกชน และชุมชน ที่ให้ความอนุเคราะห์แต่ทั้งหมดจะเป็นโครงการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้นๆ

ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 2 (21 ธันวาคม 2561) กล่าวว่า “องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแต่ละที่ใช้กำลังความคิด กำลังงบประมาณ กำลังของแรงสนับสนุนจากหลายภาคส่วน แต่เฝ้ามองว่าส่วนใดที่เป็นส่วนแรกของการเป็นเจ้าภาพหลักก็ต้องตอบว่าเป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น แต่เฝ้ามองไปที่ความสำเร็จนั้นต้องตอบว่าจากหลายภาคส่วน”

โดยที่ ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 3 (21 ธันวาคม 2561) เห็นว่า “หน่วยงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ได้รับการสนับสนุนองค์ความรู้จาก สำนักงานบริหารและพัฒนาองค์ความรู้ (สปร.) สำนักงานอุทยานการเรียนรู้ (สอร.) ในด้าน ‘ห้องสมุดมีชีวิต’ เพื่อจัดตั้งอุทยานการเรียนรู้ระดับภูมิภาค โดยร่วมมือกับศูนย์อำนวยการบริหารจังหวัดชายแดนใต้(ศอ.บต.) และเทศบาลปัตตานี ได้ร่วมมือกันขับเคลื่อน โครงการอุทยานการเรียนรู้ รวมทั้งได้มีการประชุมหารือกับประชาชนท้องถิ่น นักวิจัย ครูอาจารย์ด้านการเขียนและการจัดทำสื่อ ที่จะนำไปบริการภายใน และเผยแพร่ให้ความรู้กับสังคมในวงกว้างต่อไป และร่วมกับหน่วยงานในท้องถิ่นที่แสดงให้เห็นถึงความร่วมมือและมีทรัพยากรบุคคลที่มีความรู้ความสามารถจากมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี”

อย่างไรก็ตาม ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 4 (25 ธันวาคม 2561) เพิ่มเติมไว้ว่า “การใช้งบประมาณเป็นของเทศบาลทั้งหมด แต่ความร่วมมือนั้นเราได้รับการสนับสนุนจากชาวบ้าน บริษัทเอกชนในพื้นที่ของเราซึ่งมีจำนวนมาก และที่สำคัญคือภาคการศึกษา”

ทั้งนี้ ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 1 (20 ธันวาคม 2561) เห็นว่า “การดำเนินการโครงการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น ใช้งบประมาณ ใช้นุเคราะห์ จากภายในองค์กรของเราทั้งหมด และสร้างภาคีกับภาคประชาชน มหาวิทยาลัย และภาคอื่นๆ ที่ให้ความร่วมมือในการดำเนินการ”

ข้อที่ 3 การยอมรับโครงการนวัตกรรมท้องถิ่นจากชุมชน

ผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่เห็นว่า การได้รับการยอมรับจากชุมชนเป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้โครงการได้รับรางวัลพระปกเกล้าทองคำ ดังนั้นโครงการทุกโครงการที่ได้รับรางวัลจะเป็นโครงการที่ชุมชนและประชาชนให้ความสำคัญ และให้ความร่วมมือ

โดยที่ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 1 (20 ธันวาคม 2561) กล่าวไว้ว่า “การยอมรับเกิดจากชาวบ้านเข้ามาช่วย นำเสนอ ทุกคนเข้ามาช่วยกันอย่างเต็มที่ แต่ถ้าถามว่าระเบิดจากภายในเลยหรือไม่ก็บอกเลยว่า บางโครงการที่ออกจากของเขา และเกิดความยั่งยืนในชุมชนของเขา”

ทั้งนี้ ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 4 (25 ธันวาคม 2561) เห็นว่า “การยอมรับถ้าไม่ได้ชุมชนในพื้นที่ของเทศบาลผมคิดว่าโครงการต่างๆที่จัดขึ้นมาก็จะไม่ประสบความสำเร็จครับ”

อย่างไรก็ตาม ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 6 (8 มกราคม 2562) เพิ่มเติมไว้ว่า “การยอมรับประชาชนคือ ประชาชนได้รับประโยชน์ใหม่ ถ้าได้ผล เขาก็ยอมรับ หรือเป็นความต้องการของประชาชน แต่ถ้าเราดำเนินการเสร็จ ประชาชนเขาพึงพอใจก็จบ หรือเรียกง่ายๆว่าประชานิยม โดยให้ประชาชนได้รับผลประโยชน์จากสิ่งนั้น เป็นสิ่งที่ประชาชนเขานิยม และต้องการที่จะได้สิ่งเหล่านั้น”

ในขณะเดียวกัน ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 2 เห็นว่า “ในช่วงระยะเวลา 1-3 ปีแรกไม่เห็นผลจากโครงการที่จัดขึ้น และประชาชนในเขตเมืองก็ไม่ให้ความร่วมมือเท่าไรนัก แต่หลังจากนั้นเราสามารถปรับ เปลี่ยน และสร้างสิ่งใหม่ๆภายใต้ฐานรากเดิม และเกิดเป็นที่ยอมรับของประชาชนในชุมชนมากยิ่งขึ้น”

ข้อที่ 4 โครงการสามารถดำเนินการจริงในพื้นที่และทำให้หน่วยงานอื่นใช้เป็นต้นแบบเพื่อประยุกต์ใช้ในการพัฒนา

ผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่กล่าวว่า โครงการทั้งหมดทำได้จริง และสามารถต่อยอดไปยังรูปแบบหรือวิธีการทำใหม่ๆ ได้

ทั้งนี้ ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 1 (20 ธันวาคม 2561) เห็นว่า “โครงการที่ดำเนินการของเรานั้นเกิดจากสิ่งที่เราคำเนินการให้กับชุมชน ประชาชนได้รับบริการสาธารณะกับชุมชน”

โดยที่ ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 2 (21 ธันวาคม 2561) กล่าวไว้ว่า “ได้นำมาปรับใช้กับโครงการอื่นๆ ได้จนประสบความสำเร็จ ซึ่งกระบวนการของเราคือนำวิธีการดำเนินงาน วิธีการปฏิบัติงาน และนำสิ่งที่ได้มาปรับปรุงเพื่อให้ประสบความสำเร็จ”

อย่างไรก็ตาม ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 4 (25 ธันวาคม 2561) กล่าวไว้ว่า “ชุมชนได้รับผลประโยชน์จากสิ่งที่เราคำเนินการ”

ในขณะที่เดียวกันผู้ให้ข้อมูลคนที่ 6 (8 มกราคม 2562) เพิ่มเติมไว้ว่า “ทั้งหมดที่ทำไปก็เพราะการบริการสาธารณะเพื่อให้ประชาชนได้รับผลประโยชน์จากการบริหารจัดการจากภาครัฐ”

ข้อที่ 5 ความสอดคล้องของนวัตกรรมท้องถิ่นกับทิศทางการพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และแผนการบริหารราชการแผ่นดิน

ผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่กล่าวไว้ว่า ยุทธศาสตร์ขององค์กรและแผนการดำเนินงานจะต้องเป็นไปตามแผนบริหารราชการแผ่นดิน

ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 1 (20 ธันวาคม 2561) กล่าวไว้ว่า “แผนยุทธศาสตร์ หรือทิศทางการพัฒนาขององค์กรนั้น ปกติแล้วมันอยู่ในการวางแผนดำเนินงานของแต่ละปีอยู่แล้ว ถ้าไม่อยู่ในแผนมันก็ไม่ได้เพราะจะไม่ได้งบประมาณลงมา แต่ถ้าเราจะทำซ้ำ ก็ต้องเอาเข้าแผนต่อเพื่อดำเนินการในปีถัดไป”

โดยที่ ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 3 (21 ธันวาคม 2561) เห็นว่า “นวัตกรรมท้องถิ่นสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (2561-2580) ประเทศมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้วด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง”

ทั้งนี้ ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 5 (5 มกราคม 2562) เพิ่มเติมไว้ว่า “แผนยุทธศาสตร์ หรือทิศทางการพัฒนาขององค์กรปกติแล้วต้องไปในทิศทางเดียวกัน”

อย่างไรก็ตาม ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 2 (21 ธันวาคม 2561) เห็นว่า “ทิศทางการพัฒนาสอดคล้องกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เนื่องจากการบริหารราชการแผ่นดิน หรือ แผนนโยบายแม่ ของการบริหารราชการ หรือการมอบหมายนโยบายลงมานั้น เทศบาลก็ต้องนำมาปรับใช้ในพื้นที่เพื่อให้ประชาชนในท้องถิ่นนั้นๆ ได้รับประโยชน์”

อย่างไรก็ตาม ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 4 (25 ธันวาคม 2561) เพิ่มเติมว่า “นวัตกรรมท้องถิ่น สอดคล้องกับนโยบายต่างๆ เพราะทิศทางการพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นของเรานั้น ต้องนำนโยบายจากส่วนกลางเพื่อกำหนดนโยบายของเราเอง เพื่อให้สอดคล้องและบรรลุตาม วัตถุประสงค์ของเรา”

ข้อที่ 6 การบูรณาการนวัตกรรมท้องถิ่นร่วมกับหน่วยงานต่างๆ เพื่อให้เกิดความเข้มแข็งใน ท้องถิ่น

ผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่กล่าวไว้ว่าโครงการนวัตกรรมท้องถิ่นเกิดการสร้างและเพิ่มคุณค่า ให้กับชุมชน มีการร่วมกันหลายภาคส่วนไม่ว่าจะเป็นภาครัฐ และภาคเอกชน บางโครงการเกิดพลัง ร่วมของชุมชนเพื่อเข้ามามีบทบาทในการดูแลความปลอดภัยภายในชุมชน รวมถึงการอยู่ร่วมกัน อย่างสันติของประชาชน

โดยที่ ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 2 (21 ธันวาคม 2561) กล่าวไว้ว่า “องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเกิด ความเข้มแข็งร้อยละ 80 ของพื้นที่เพราะประชาชนได้รับผลประโยชน์ของโครงการ”

ทั้งนี้ ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 4 (25 ธันวาคม 2561) เห็นว่า “การบูรณาการร่วมกันนั้นเรามองไปที่ ชุมชนมากกว่าหน่วยงานอื่นๆ เพราะผมคิดว่าตัวองค์กรเราเป็นต้นแบบ เป็นแบบอย่างให้ชุมชนดู แล้วสักวันหนึ่งเขาจะต้องทำตามเรา”

อย่างไรก็ตาม ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 1 (20 ธันวาคม 2561) เพิ่มเติมว่า “ท้องถิ่นมีการบูรณาการ กับหน่วยหลายภาคส่วนไม่ว่าจะเป็นสถานีตำรวจ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาลัยชุมชนสตูล พัฒนาชุมชน หน่วยงานเอกชน และประชาชนในท้องถิ่นนั้นๆ ทำให้เกิดภาพแห่งการร่วมมือกัน สร้างความเป็นหนึ่งเดียวเพื่อการทำงานที่ก่อให้เกิดความประสบความสำเร็จ การสร้างมูลค่าเพิ่ม ให้กับชุมชนในขณะเดียวกัน”

ซึ่งผู้ให้ข้อมูลคนที่ 5 (5 มกราคม 2562) กล่าวเพิ่มไว้ว่า “แผนยุทธศาสตร์ หรือทิศทางการ พัฒนาขององค์กรปกติแล้วต้องไปในทิศทางเดียวกัน”

ในขณะเดียวกัน ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 6 (8 มกราคม 2562) ว่า “ความเข้มแข็งนั้นถ้าเกิดจาก ภายในมันจะส่งผลไปสู่ภายนอกโดยตัวของมันเอง คนของเราเป็นหนึ่งเดียวกัน สามารถขับเคลื่อน โครงการหรือการดำเนินงานได้ประสบความสำเร็จ”

ข้อที่ 7 ความต่อเนื่องของโครงการนวัตกรรมท้องถิ่น และการเป็นแม่แบบให้กับโครงการอื่นๆ

ผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่กล่าวไว้ว่า โครงการทุกโครงการจะต้องมีการพัฒนาต่อยอดในทุกๆ ปี และสามารถนำแนวคิดหรือกระบวนการทำงานมาปรับปรุงหรือปรับใช้กับ โครงการที่กำลังริเริ่มใหม่ได้ ในขณะเดียวกัน

ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 1 (20 ธันวาคม 2561) กล่าวว่า “การมาศึกษาดูงานกับองค์การบริหารส่วนจังหวัดสตูลนั้น มีมาตั้งนานแล้ว เราก็พร้อมที่จะให้ความรู้กับเขา”

อย่างไรก็ตาม ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 2 (21 ธันวาคม 2561) เห็นว่า “การมาศึกษาดูงานหรือเป็นแม่แบบให้กับท้องถิ่นอื่นๆ นั้นก็มีมากมายที่เขาให้การยอมรับกับเทศบาลของเราและมาศึกษาดูงานดูกระบวนการทำงาน และการบริหารจัดการที่ดี”

ทั้งนี้ ผู้ให้สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 3 (21 ธันวาคม 2561) กล่าวไว้ว่า “เทศบาลเมืองปัตตานี ได้พัฒนานวัตกรรมท้องถิ่นอย่างต่อเนื่อง นอกเหนือจากอุทยานการเรียนรู้ปัตตานี แล้วยังได้ดำเนินการพัฒนาสวนสาธารณะ สวนสมเด็จพระศรีนครินทร์ ปัตตานี บริเวณสวนแม่-สวนลูกให้มี sky-walk หรือ ปัตตานี แอนเวนเจอร์ พาร์ค ทางเดินธรรมชาติที่แข็งแรง ปลอดภัย ชมวิวทิวทัศน์ อันสวยงามของป่าชายเลนอ่าวปัตตานี”

โดยที่ ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 6 (8 มกราคม 2562) เพิ่มเติมไว้ว่า “โครงการนวัตกรรมท้องถิ่นได้มีการพัฒนาขึ้นทุกปีโดยนำสิ่งที่ควรปรับปรุงมาแก้ไข ปรับปรุงเพื่อให้ดีขึ้นกว่าเดิม และถ้าได้ว่าเป็นการพัฒนาคน พัฒนาความรู้ พัฒนาศักยภาพขององค์กรอีกด้วย”

ตอนที่ 3 อื่นๆ

ข้อที่ 1 ความโดดเด่นของนวัตกรรมท้องถิ่นในเขตภาคใต้

ผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่กล่าวไว้ว่า นวัตกรรมท้องถิ่นในบริบทของ 3 จังหวัดชายแดนใต้ มุ่งเน้นการเรียนรู้ของประชาชนทุกเพศ ทุกวัย ทุกศาสนาในการอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุข และมีความสมานฉันท์ภายใต้สังคมที่มีความหลากหลายทางวัฒนธรรม

อย่างไรก็ตาม ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 1 (20 ธันวาคม 2561) กล่าวไว้ว่า “ความโดดเด่น เท่าที่ผมสัมผัส ภาคใต้ทำงานยากกว่าภาคเหนือ หรือภาคอื่นๆ เพราะคนใต้เรามันคือ มันแข็ง แต่ภาคอื่นเขาจะเชื่อผู้นำ และความมีจิตอาสาภาคอื่นมีมากกว่าบ้านเรา เรื่องพวกนี้มันจำเป็นต้องสร้างความคิด

ใหม่ให้กับเขา คนใต้เราความอุดมสมบูรณ์เยอะ และเกิดการไม่สู้งาน ไม่รู้จักความลำบากมาก่อน แต่อย่างไรก็ต้องสร้าง”

โดยที่ ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 2 (21 ธันวาคม 2561) เห็นว่า “ความโดดเด่น เรามองได้ว่า จังหวัดอื่นๆ มีความโดดเด่นมาก แต่สุดท้ายอยู่ที่ผู้บริหาร ว่ามีแนวคิดอย่างไร เพื่อให้เกิดนวัตกรรมนั้น เพื่อให้ได้รางวัล แต่ จังหวัดบางจังหวัดเขาอาจจะชูวัฒนธรรมของเขา”

ทั้งนี้ ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 3 (21 ธันวาคม 2561) เพิ่มเติมไว้ว่า “นวัตกรรมท้องถิ่นในบริบทของสามจังหวัดชายแดนใต้ มุ่งเน้นการเรียนรู้ของประชาชนทุกเพศ ทุกวัย ทุกศาสนา ในการอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุข และมีความสมานฉันท์ ภายใต้สังคมที่มีความหลากหลายทางวัฒนธรรม”

ข้อที่ 2 อุปสรรคที่กระทบต่อความสำเร็จของนวัตกรรม

ผู้ให้ข้อมูลกล่าวถึงปัญหาในการดำเนินโครงการ เช่น การสร้างความเข้าใจให้กับประชาชน สภาพของภูมิศาสตร์ ฝนฟ้าอากาศ หรือการดำเนินงาน โครงการอาจจะไม่เป็นไปตามแผน หรือ ปัญหาเจ้าหน้าที่บางส่วนอาจจะทำงานได้ไม่เต็มที่

โดยที่ ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 4 (25 ธันวาคม 2561) กล่าวไว้ว่า “ถ้าเราไม่ปรับทีมงานให้ดี ก็จะมีสาเหตุ 1) คน เช่น ถ้าคนไม่พร้อมก็จบ 2) การเจอทางตันหรือจากทางนโยบายของส่วนกลาง 3) การบริการสาธารณะ”

ทั้งนี้ ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 6 (8 มกราคม 2562) เสริมว่า “การทำงานทุกอย่างมันก็ต้องมีอยู่แล้ว เช่น การสร้างความเข้าใจ สภาพของภูมิศาสตร์ฝนฟ้าอากาศอาจจะเป็นไปไม่ตามแผน แต่เราต้องทำความเข้าใจ”

2. การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ

2.1 สัญลักษณ์ทางสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ

การวิจัยครั้งนี้ศึกษาปัจจัยการบริหารที่ส่งผลต่อความสำเร็จของนวัตกรรมท้องถิ่น กรณีศึกษาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตภาคใต้ การวิเคราะห์ข้อมูลและแปลความหมายของการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์ต่างๆ ที่ใช้ในการวิเคราะห์ดังนี้

N	หมายถึง	จำนวนประชากร
n	หมายถึง	กลุ่มตัวอย่าง
\bar{x}	แทน	ค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง
S.D.	แทน	ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
B (Beta)	หมายถึง	ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยในรูปของคะแนนมาตรฐาน
R ²	หมายถึง	ค่าที่แสดงอิทธิพลของตัวแปรอิสระทั้งหมดที่มีต่อตัวแปรตาม
Adjusted R	หมายถึง	ค่า R ² ที่ปรับแก้แล้ว
P	หมายถึง	ค่าความน่าจะเป็น (ระดับนัยสำคัญ) (p-Value)
*	หมายถึง	ความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
**	หมายถึง	ความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
***	หมายถึง	ความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

2.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ

การวิเคราะห์ครั้งนี้มุ่งศึกษาปัจจัยการบริหารที่ส่งผลต่อความสำเร็จของนวัตกรรมท้องถิ่น กรณีศึกษาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตภาคใต้ สามารถนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลได้ ดังนี้

ตอนที่ 1 ระดับความสำเร็จของนวัตกรรมท้องถิ่นและระดับปัจจัยการบริหาร กรณีศึกษาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตภาคใต้ โดยการหาค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ตาราง 4.1 ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของความสำเร็จของนวัตกรรมท้องถิ่น

ความสำเร็จของนวัตกรรม	\bar{X}	S.D.	ระดับ
1. องค์กรมีการสร้างนวัตกรรมขึ้นมาใหม่หรือต่อยอดจากนวัตกรรมที่มีอยู่แล้ว	3.86	0.753	มาก
2. นวัตกรรมท้องถิ่นเกิดขึ้นจากการมีส่วนร่วมของผู้ปฏิบัติงานในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	3.94	0.752	มาก
3. นวัตกรรมที่ดำเนินการในปัจจุบันผ่านความเห็นชอบจากคนในชุมชน	3.90	0.715	มาก
4. นวัตกรรมขององค์กรสามารถนำไปใช้ได้จริงในพื้นที่ได้เป็นผลสำเร็จ	3.94	0.773	มาก
5. นวัตกรรมขององค์กรที่ขับเคลื่อนในปัจจุบันสอดคล้องกับนโยบายขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	4.04	0.676	มาก
6. นวัตกรรมที่องค์กรดำเนินการอยู่ในปัจจุบันก่อให้เกิดความเข้มแข็งและเกื้อหนุนการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน	3.94	0.792	มาก
7. นวัตกรรมที่ใช้ในองค์กรสามารถเป็นแม่แบบ/ต้นแบบให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นในการศึกษาเรียนรู้ได้	4.08	0.789	มาก
ค่าเฉลี่ยรวม	3.95	0.644	มาก

จากตาราง 4.1 พบว่าความสำเร็จของนวัตกรรมท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตพื้นที่ภาคใต้ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.95$) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า นวัตกรรมท้องถิ่นที่ใช้ในองค์กรสามารถเป็นแม่แบบ/ต้นแบบให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นในการศึกษาเรียนรู้ได้อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.08$) รองลงมาคือ นวัตกรรมขององค์กรที่ขับเคลื่อนในปัจจุบันสอดคล้องกับนโยบายขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.04$) นวัตกรรมที่องค์กรดำเนินการอยู่ในปัจจุบันก่อให้เกิดความเข้มแข็งและเกื้อหนุนการพัฒนาคุณภาพชีวิต

ของประชาชนอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.94$) นวัตกรรมขององค์กรสามารถนำไปใช้ได้จริงในพื้นที่ได้เป็นผลสำเร็จอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.94$) นวัตกรรมท้องถิ่นเกิดขึ้นจากการมีส่วนร่วมของผู้ปฏิบัติงานในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.94$) นวัตกรรมที่ดำเนินการในปัจจุบันผ่านความเห็นชอบจากคนในชุมชนอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.94$) ตามลำดับ และน้อยที่สุดคือ องค์กรมีการสร้างนวัตกรรมขึ้นมาใหม่หรือต่อยอดจากนวัตกรรมที่มีอยู่แล้วอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.86$)

ตาราง 4.2 ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของปัจจัยการบริหาร

ปัจจัยการบริหาร	\bar{X}	S.D.	ระดับ
1. ด้านบุคลากร	3.95	0.712	มาก
2. ด้านงบประมาณ	3.89	0.690	มาก
3. ด้านอุปกรณ์	3.79	0.761	มาก
4. ด้านวิธีการปฏิบัติงาน	3.88	0.718	มาก
5. ด้านขวัญและกำลังใจ	3.94	0.734	มาก
ค่าเฉลี่ยรวม	3.89	0.626	มาก

จากตาราง 4.2 พบว่าปัจจัยการบริหารขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่เขตภาคใต้ในภาพรวมอยู่ที่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.89$) และเมื่อพิจารณาปัจจัยการบริหารรายชื่อแล้วพบว่าด้านบุคลากรอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 3.95$) รองลงมาคือด้านขวัญและกำลังใจอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.94$) ด้านงบประมาณอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.89$) วิธีการปฏิบัติงานอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.88$) ตามลำดับ และน้อยที่สุดคือด้านอุปกรณ์อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.79$)

ตาราง 4.3 ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยการบริหาร ด้านบุคลากร

ด้านบุคลากร	\bar{X}	S.D.	ระดับ
1. ผู้ปฏิบัติงานในองค์กรมีทักษะที่สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงต่อสิ่งใหม่ๆ	3.85	0.823	มาก
2. ผู้นำในองค์กรมีความคิดริเริ่ม สร้างสรรค์ และมีวิธีการทำงานแบบใหม่ๆ	4.16	0.848	มาก
3. ผู้ปฏิบัติงานขององค์กรชอบความท้าทายและกระตือรือร้นต่อการทำงานแบบใหม่ๆ เสมอ	3.85	0.891	มาก
ค่าเฉลี่ยรวม	3.95	0.712	มาก

จากตาราง 4.3 พบว่าปัจจัยการบริหารขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่เขตภาคใต้ ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.95$) และเมื่อพิจารณาแล้วปัจจัยการบริหารด้านบุคลากรรายชื่อ พบว่าผู้นำในองค์กรมีความคิดริเริ่ม สร้างสรรค์ และมีวิธีการทำงานแบบใหม่ๆ อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.16$) รองลงมา คือ ผู้ปฏิบัติงานในองค์กรมีทักษะที่สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงต่อสิ่งใหม่ๆ และผู้ปฏิบัติงานขององค์กรชอบความท้าทายและกระตือรือร้นต่อการทำงานแบบใหม่ๆ เสมอ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.85$) ตามลำดับ

ตาราง 4.4 ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยการบริหาร ด้านงบประมาณ

ด้านงบประมาณ	\bar{X}	S.D.	ระดับ
1. งบประมาณขององค์กรมีเพียงพอในการสนับสนุนนวัตกรรม	3.86	0.862	มาก
2. องค์กรสามารถบริหารงบประมาณที่มีอยู่อย่างจำกัดให้เกิดความสำเร็จในเรื่องนวัตกรรม	4.05	0.690	มาก
3. องค์กรได้รับการสนับสนุนจากหน่วยงานภายนอกในการจัดทำโครงการต่างๆ อย่างต่อเนื่อง	3.78	0.896	มาก
ค่าเฉลี่ยรวม	3.89	0.690	มาก

จากตาราง 4.4 พบว่าปัจจัยการบริหารขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่เขตภาคใต้ ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.89$) และเมื่อพิจารณาแล้วปัจจัยการบริหารด้านงบประมาณราย ข้อพบว่า องค์กรสามารถบริหารงบประมาณที่มีอยู่อย่างจำกัดให้เกิดความสำเร็จในเรื่องนวัตกรรม อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.05$) รองลงมา คืองบประมาณขององค์กรมีเพียงพอในการสนับสนุน นวัตกรรม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.86$) ตามลำดับ และน้อยที่สุดคือองค์กรได้รับการสนับสนุนจาก หน่วยงานภายนอกในการจัดทำโครงการต่างๆ อย่างต่อเนื่อง อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.78$)

ตาราง 4.5 ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยการบริหาร ด้านอุปกรณ์

ด้านอุปกรณ์	\bar{X}	S.D.	ระดับ
1. อุปกรณ์สำนักงานในองค์กรมีเพียงพอ	3.85	0.827	มาก
2. มีการนำเทคโนโลยีใหม่ๆเข้ามาใช้ในการปฏิบัติงาน ภายในองค์กร	3.76	0.926	มาก
3. ระบุว่าด้วยงานพัสดุในปัจจุบันเอื้อต่อการจัดสรรวัสดุ อุปกรณ์ในการปฏิบัติงาน	3.77	0.863	มาก
ค่าเฉลี่ยรวม	3.79	0.767	มาก

จากตาราง 4.5 พบว่าปัจจัยการบริหารขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่เขตภาคใต้ ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.79$) และเมื่อพิจารณาแล้วปัจจัยการบริหารด้านอุปกรณ์ รายข้อ พบว่า อุปกรณ์สำนักงานในองค์กรมีเพียงพอ อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 3.85$) รองลงมาคือ ระบุว่าด้วยงานพัสดุในปัจจุบันเอื้อต่อการจัดสรรวัสดุอุปกรณ์ในการปฏิบัติงาน อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.77$) ตามลำดับ และน้อยที่สุดคือ มีการนำเทคโนโลยีใหม่ๆเข้ามาใช้ในการปฏิบัติงานภายใน องค์กรอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.76$)

ตาราง 4.6 ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยการบริหาร ด้านวิธีการปฏิบัติงาน

ด้านวิธีการปฏิบัติงาน	\bar{X}	S.D.	ระดับ
1. มีการบูรณาการร่วมกันระหว่างฝ่าย/กองต่างๆ ในการปฏิบัติงานภายในองค์กร	3.91	0.845	มาก
2. กระบวนการทำงานขององค์กรมีขั้นตอนการปฏิบัติงานที่ชัดเจน	3.87	0.790	มาก
3. องค์กรมีการกำหนดเกณฑ์ในการวัดความสำเร็จของการทำงานอย่างชัดเจน	3.87	0.790	มาก
ค่าเฉลี่ยรวม	3.88	0.718	มาก

จากตาราง 4.6 พบว่าปัจจัยการบริหารขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่เขตภาคใต้ ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.88$) และเมื่อพิจารณาแล้วปัจจัยการบริหารด้านวิธีการปฏิบัติงานรายชื่อพบว่า มีการบูรณาการร่วมกันระหว่างฝ่าย/กองต่างๆ ในการปฏิบัติงานภายในองค์กร อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 3.91$) รองลงมาคือ กระบวนการทำงานขององค์กรมีขั้นตอนการปฏิบัติงานที่ชัดเจน ตามลำดับ และองค์กรมีการกำหนดเกณฑ์ในการวัดความสำเร็จของการทำงานอย่างชัดเจน อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.87$)

ตาราง 4.7 ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยการบริหาร ด้านขวัญและกำลังใจ

ด้านขวัญและกำลังใจ	\bar{X}	S.D.	ระดับ
1. องค์กรมีการสร้างแรงจูงใจและความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันในการปฏิบัติงาน	3.81	0.888	มาก
2. องค์กรได้เปิดโอกาสให้กับชุมชนมีส่วนร่วมในวางแผนและการปฏิบัติงานร่วมกัน	4.05	0.790	มาก
3. องค์กรให้ความสำคัญกับผู้ปฏิบัติงานอย่างเท่าเทียมกัน	3.97	0.789	มาก
ค่าเฉลี่ยรวม	3.94	0.734	มาก

จากตาราง 4.7 พบว่าปัจจัยการบริหารขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่เขตภาคใต้ ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.94$) และเมื่อพิจารณาแล้วปัจจัยการบริหารด้านขวัญและกำลังใจรายข้อพบว่า องค์กรได้เปิดโอกาสให้กับชุมชนมีส่วนร่วมในวางแผนและการปฏิบัติงานร่วมกัน อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.05$) รองลงมาคือ องค์กรให้ความสำคัญกับผู้ปฏิบัติงานอย่างเท่าเทียมกัน อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.97$) ตามลำดับ และน้อยที่สุดคือ องค์กรมีการสร้างแรงจูงใจและความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันในการปฏิบัติงาน อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.81$)

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยการบริหารกับความสำเร็จของนวัตกรรมท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตพื้นที่ภาคใต้ ทั้งภาพรวมและรายด้าน โดยใช้การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis)

ตาราง 4.8 การวิเคราะห์ปัจจัยการบริหารด้านบุคลากรที่ส่งผลต่อความสำเร็จของนวัตกรรมท้องถิ่นกรณีศึกษาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตภาคใต้

ปัจจัยการบริหารด้านบุคลากร	B	Std Error	Beta	sig
Constant	1.638	0.120		0.000***
1. ผู้ปฏิบัติงานในองค์กรมีทักษะที่สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงต่อสิ่งใหม่ๆ	0.385	0.036	0.492	0.000***
2. ผู้นำในองค์กรมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ และมีวิธีการทำงานแบบใหม่ๆ	0.073	0.029	0.096	0.011*
3. ผู้ปฏิบัติงานขององค์กรชอบความท้าทายและกระตือรือร้นต่อการทำแบบใหม่ๆ เสมอ	0.138	0.033	0.192	0.000***
R²			0.481	
Adj R²			0.478	

*p<.05,**p<.01,***p<.001

จากตาราง 4.8 การวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อความสำเร็จของนวัตกรรมท้องถิ่น ด้วยการถดถอยเชิงพหุคูณ พบว่า ชุดของตัวแปรอิสระคือเหล่านี้ส่งผลกระทบต่อความสำเร็จของนวัตกรรมท้องถิ่นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001 ชุดของตัวแปรเหล่านี้สามารถอธิบายความแปรปรวนของตัวแปรตามได้ร้อยละ 48.1 ($R^2 = 0.481$) จากการวิเคราะห์ปัจจัยการบริหารด้านบุคลากร รายข้อพบว่า ผู้ปฏิบัติงานในองค์กรมีทักษะที่สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงต่อสิ่งใหม่ๆ ผู้นำในองค์กรมีความคิดริเริ่ม สร้างสรรค์ และมีวิธีการทำงานแบบใหม่ๆ และผู้ปฏิบัติงานขององค์กรชอบความท้าทายและกระตือรือร้นต่อการทำงานแบบใหม่ๆ เสมอ (Beta = 0.385, p = 0.000), (Beta = 0.073, p = 0.011), (Beta = 0.138, p = 0.000) ตามลำดับ โดยส่งผลเชิงบวกกับความความสำเร็จของนวัตกรรมท้องถิ่นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001

ตาราง 4.9 การวิเคราะห์ปัจจัยการบริหารด้านงบประมาณที่ส่งผลต่อความสำเร็จของนวัตกรรมท้องถิ่น กรณีศึกษาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตภาคใต้

ปัจจัยการบริหารด้านงบประมาณ	B	Std Error	Beta	sig
Constant	1.501	0.134		0.000***
1. งบประมาณขององค์กรมีเพียงพอในการสนับสนุนนวัตกรรม	0.238	0.033	0.319	0.000***
2. องค์กรสามารถบริหารงบประมาณที่มีอยู่อย่างจำกัดให้เกิดความสำเร็จในเรื่องนวัตกรรม	0.367	0.043	0.393	0.000***
3. องค์กรได้รับการสนับสนุนจากหน่วยงานภายนอกในการจัดทำโครงการต่างๆ อย่างต่อเนื่อง	0.014	0.031	0.019	0.663
R²			0.425	
Adj R²			0.421	
*p<.05,**p<.01,***p<.001				

จากตาราง 4.9 การวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อความสำเร็จของนวัตกรรมท้องถิ่น พบว่า ตัวแปรตามคือความสำเร็จของนวัตกรรมท้องถิ่น ด้วยการถดถอยเชิงพหุคูณ พบว่า ตัวแปรอิสระคือเหล่านี้มีส่งผลกระทบต่อความสำเร็จของนวัตกรรมท้องถิ่นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001 ตัวแปรเหล่านี้สามารถอธิบายความแปรปรวนของตัวแปรตามได้ร้อยละ 42.5 ($R^2 = 0.425$) จากการวิเคราะห์ปัจจัยการบริหารด้านงบประมาณ รายข้อพบว่า งบประมาณขององค์กรมีเพียงพอในการสนับสนุนนวัตกรรม และองค์กรสามารถบริหารงบประมาณที่มีอยู่อย่างจำกัดให้เกิดความสำเร็จในเรื่องนวัตกรรม (Beta = 0.238, p = 0.000), (Beta = 0.367, p = 0.000) ตามลำดับ โดยส่งผลเชิงบวกกับความสำเร็จของนวัตกรรมท้องถิ่นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001

ตาราง 4.10 การวิเคราะห์ปัจจัยการบริหารด้านอุปกรณที่ส่งผลต่อความสำเร็จของนวัตกรรมท้องถิ่นกรณีศึกษาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตภาคใต้

ปัจจัยการบริหารด้านอุปกรณ์	B	Std Error	Beta	sig
Constant	1.824	0.112		0.000***
1. อุปกรณ์สำนักงานในองค์กรมีเพียงพอ	0.158	0.043	0.203	0.000***
2. มีการนำเทคโนโลยีใหม่ๆเข้ามาใช้ในการปฏิบัติงานภายในองค์กร	0.191	0.040	0.275	0.000***
3. ระบุว่าด้วยงานพัสดุในปัจจุบันเอื้อต่อการจัดสรรวัสดุอุปกรณ์ในการปฏิบัติงาน	0.214	0.032	0.281	0.000***
R²			0.452	
Adj R²			0.448	
*p<.05,**p<.01,***p<.001				

จากตาราง 4.10 การวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อความสำเร็จของนวัตกรรมท้องถิ่น ด้วยการใช้ตัวแปรอิสระคือปัจจัยการบริหารด้านอุปกรณ์ กับตัวแปรตามคือความสำเร็จของนวัตกรรมท้องถิ่น ด้วยการถดถอยเชิงพหุคูณ พบว่า ชุดของตัวแปรอิสระคือเหล่านี้ส่งผลต่อความสำเร็จของนวัตกรรมท้องถิ่นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001 ชุดของตัวแปรเหล่านี้สามารถอธิบายความแปรปรวนของตัวแปรตามได้ร้อยละ 45.2 ($R^2 = 0.452$) จากการวิเคราะห์ปัจจัยการบริหารด้านอุปกรณ์ รายข้อพบว่า อุปกรณ์สำนักงานในองค์กรมีเพียงพอ มีการนำเทคโนโลยีใหม่ๆเข้ามาใช้ในการปฏิบัติงานภายในองค์กร และระบุว่าด้วยงานพัสดุในปัจจุบันเอื้อต่อการจัดสรรวัสดุอุปกรณ์ในการปฏิบัติงาน (Beta = 0.158, p = 0.000), (Beta = 0.191, p = 0.011), (Beta = 0.214, p = 0.000) ตามลำดับ โดยส่งผลเชิงบวกกับความสำเร็จของนวัตกรรมท้องถิ่นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001

ตาราง 4.11 การวิเคราะห์ ปัจจัยการบริหารด้านวิธีการปฏิบัติงานที่ส่งผลต่อความสำเร็จของนวัตกรรมท้องถิ่น กรณีศึกษาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตภาคใต้

ปัจจัยการบริหารด้านวิธีการปฏิบัติงาน	B	Std Error	Beta	sig
Constant	1.363	0.102		0.000***
1. มีการบูรณาการร่วมกันระหว่างฝ่าย/กองต่างๆ ในการปฏิบัติงานภายในองค์กร	0.379	0.031	0.497	0.000***
2. กระบวนการทำงานขององค์กรมีขั้นตอนการปฏิบัติงานที่ชัดเจน	0.113	0.038	0.138	0.003***
3. องค์กรมีการกำหนดเกณฑ์ในการวัดความสำเร็จของการทำงานอย่างชัดเจน	0.176	0.038	0.215	0.000***
R²			0.588	
Adj R²			0.585	
*p<.05,**p<.01,***p<.001				

จากตาราง 4.11 การวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อความสำเร็จของตัวแปรอิสระคือปัจจัยการบริหาร ด้านวิธีการปฏิบัติงานกับตัวแปรตามคือความสำเร็จของนวัตกรรมท้องถิ่น ด้วยการถดถอยเชิงพหุคูณพบว่า ชุดของตัวแปรอิสระคือเหล่านี้ส่งผลต่อความสำเร็จของนวัตกรรมท้องถิ่นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001 ชุดของตัวแปรเหล่านี้สามารถอธิบายความแปรปรวนของตัวแปรตามได้ร้อยละ 58.8 ($R^2 = 0.588$) จากการวิเคราะห์ปัจจัยการบริหารด้านวิธีการปฏิบัติงาน รายข้อพบว่า มีการบูรณาการร่วมกันระหว่างฝ่าย/กองต่างๆ ในการปฏิบัติงานภายในองค์กร กระบวนการทำงานขององค์กรมีขั้นตอนการปฏิบัติงานที่ชัดเจน และองค์กรมีการกำหนดเกณฑ์ในการวัดความสำเร็จของการทำงานอย่างชัดเจน (Beta = 0.379, p = 0.000), (Beta = 0.113, p = 0.003), (Beta = 0.176, p = 0.000) ตามลำดับ โดยส่งผลเชิงบวกกับความความสำเร็จของนวัตกรรมท้องถิ่นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001

ตาราง 4.12 การวิเคราะห์ปัจจัยการบริหารด้านขวัญและกำลังใจที่ส่งผลต่อความสำเร็จของนวัตกรรมท้องถิ่น กรณีศึกษาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตภาคใต้

ปัจจัยการบริหารด้านขวัญและกำลังใจ	B	Std Error	Beta	sig
Constant	1.264	0.099		0.000***
1. องค์กรมีการสร้างแรงจูงใจและความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันในการปฏิบัติงาน	0.274	0.029	0.378	0.000***
2. องค์กรได้เปิดโอกาสให้กับชุมชนมีส่วนร่วมในวางแผนและการปฏิบัติงานร่วมกัน	0.243	0.035	0.298	0.003***
3. องค์กรให้ความสำคัญกับผู้ปฏิบัติงานอย่างเท่าเทียมกัน	0.168	0.036	0.206	0.000***
R²			0.622	
Adj R²			0.620	
*p<.05,**p<.01,***p<.001				

จากตาราง 4.12 การวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อความสำเร็จของนวัตกรรมท้องถิ่น ด้วยการใช้ตัวแปรอิสระคือปัจจัยการบริหารด้านขวัญและกำลังใจ กับตัวแปรตามคือความสำเร็จของนวัตกรรมท้องถิ่น ด้วยการถดถอยเชิงพหุคูณพบว่า ชุดของตัวแปรอิสระคือเหล่านี้ส่งผลต่อความสำเร็จของนวัตกรรมท้องถิ่นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001 ชุดของตัวแปรเหล่านี้สามารถอธิบายความแปรปรวนของตัวแปรตามได้ร้อยละ 62.2 ($R^2 = 0.622$) จากการวิเคราะห์ปัจจัยการบริหารด้านขวัญและกำลังใจ รายข้อพบว่า องค์กรมีการสร้างแรงจูงใจและความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันในการปฏิบัติงาน องค์กรได้เปิดโอกาสให้กับชุมชนมีส่วนร่วมในวางแผนและการปฏิบัติงานร่วมกัน องค์กรให้ความสำคัญกับผู้ปฏิบัติงานอย่างเท่าเทียมกัน (Beta = 0.274, p = 0.000), (Beta = 0.243, p = 0.003), (Beta = 0.168, p = 0.000) ตามลำดับ โดยส่งผลเชิงบวกกับความสำเร็จของนวัตกรรมท้องถิ่นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001

ตาราง 4.13 การวิเคราะห์ ปัจจัยการบริหารที่ส่งผลต่อความสำเร็จของนวัตกรรมท้องถิ่น กรณีศึกษาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตภาคใต้ ต่อความสำเร็จของนวัตกรรมท้องถิ่น

ปัจจัยการบริหาร	B	Std Error	Beta	sig
Constant	0.676	0.105		0.000***
1. ด้านบุคลากร	0.130	0.036	0.144	0.000***
2. ด้านงบประมาณ	0.139	0.036	0.149	0.000***
3. ด้านอุปกรณ์	-0.003	0.044	-0.003	0.954
4. ด้านวิธีการปฏิบัติงาน	0.180	0.051	0.201	0.000***
5. ด้านขวัญและกำลังใจ	0.389	0.043	0.444	0.000***
R²			0.686	
Adj R²			0.683	
*p<.05,**p<.01,***p<.001				

จากตาราง 4.13 การวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลระหว่างตัวแปรอิสระคือ ปัจจัยการบริหารกับตัวแปรตามคือความสำเร็จของนวัตกรรมท้องถิ่น ด้วยการถดถอยเชิงพหุคูณ พบว่า ชุดของตัวแปรอิสระเหล่านี้ส่งผลต่อความสำเร็จของนวัตกรรมท้องถิ่นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001 ชุดของตัวแปรเหล่านี้สามารถอธิบายความแปรปรวนของตัวแปรตามได้ร้อยละ 68.6 ($R^2 = 0.686$) จากการวิเคราะห์ภาพรวมพบว่าปัจจัยการบริหารด้านบุคลากร ด้านงบประมาณ ด้านวิธีการปฏิบัติงาน และด้านขวัญและกำลังใจ (Beta = 0.144, p = 0.000), (Beta = 0.149, p = 0.000), (Beta = 0.201, p = 0.000), (Beta = 0.444, p = 0.000) ตามลำดับ โดยมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับความสำเร็จของนวัตกรรมท้องถิ่นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001 (Beta = 0.504, p value < 0.001)

สมการการพยากรณ์

$$Y = a + (b_1)(x_1) + (b_2)(x_2) + (b_3)(x_3) + (b_4)(x_4)$$

$$Y = 0.676 + 0.130(x_1) + 0.139(x_2) + 0.180(x_3) + 0.389(x_4)$$

โดยที่ประสิทธิภาพในการพยากรณ์ (R^2) 0.686 ประสิทธิภาพในการพยากรณ์ที่ปรับแล้ว

(Adjusted R^2) มีค่าเท่ากับ 0.683

Y = คะแนนปัจจัยการบริหาร

x_1 = ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นด้านบุคลากร

x_2 = ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นด้านงบประมาณ

x_3 = ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นด้านวิธีการปฏิบัติงาน

x_4 = ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นด้านขวัญและกำลังใจ

หมายความว่า

การเพิ่มขึ้นของค่าเฉลี่ยความคิดเห็นด้านบุคลากร 1 หน่วย จะให้คะแนนความสำเร็จของนวัตกรรมท้องถิ่นเพิ่มขึ้น 0.130 คะแนน

การเพิ่มขึ้นของค่าเฉลี่ยความคิดเห็นด้านงบประมาณ 1 หน่วย จะให้คะแนนความสำเร็จของนวัตกรรมท้องถิ่นเพิ่มขึ้น 0.139 คะแนน

การเพิ่มขึ้นของค่าเฉลี่ยความคิดเห็นด้านวิธีการปฏิบัติงาน 1 หน่วย จะให้คะแนนความสำเร็จของนวัตกรรมท้องถิ่นเพิ่มขึ้น 0.180 คะแนน

การเพิ่มขึ้นของค่าเฉลี่ยความคิดเห็นด้านขวัญและกำลังใจ 1 หน่วย จะให้คะแนนความสำเร็จของนวัตกรรมท้องถิ่นเพิ่มขึ้น 0.389 คะแนน

ตาราง 15 สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐาน	ผลการทดสอบสมมติฐาน	
	ยอมรับสมมติฐาน	ปฏิเสธสมมติฐาน
1. ด้านบุคลากร	✓	
2. ด้านงบประมาณ	✓	
3. ด้านอุปกรณ์		✓
4. ด้านวิธีการปฏิบัติงาน	✓	
5. ด้านขวัญและกำลังใจ	✓	

จากการสรุปผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่าการยอมรับสมมติฐานมีทั้งหมด 4 ด้าน ได้แก่ ด้านบุคลากร ด้านงบประมาณ ด้านวิธีการปฏิบัติงาน และด้านขวัญและกำลังใจ ทั้งนี้ปัจจัยการบริหารที่ถูกละเลยสมมติฐานในครั้งนี้ ได้แก่ ด้านอุปกรณ์

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยการบริหารที่ส่งผลต่อความสำเร็จของนวัตกรรมท้องถิ่น กรณีศึกษาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตภาคใต้ ผู้ศึกษาวิจัยทำการรวบรวมจากกลุ่มตัวอย่าง 500 คน ได้แก่ เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ได้รับรางวัลนวัตกรรมท้องถิ่นของสถาบันพระปกเกล้าระหว่าง พ.ศ. 2555-2560 ทั้งหมด 6 แห่งในระดับภาคใต้ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสัมภาษณ์ และแบบสอบถาม โดยนำเสนอข้อมูลคะแนนเฉลี่ยแล้วทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ได้แก่ ค่าร้อยละ (Percentage) การแจกแจงความถี่ (Frequency) ค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) การวิเคราะห์เพื่อสร้างสมการถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) ซึ่งในบทนี้จะกล่าวถึงประเด็นต่างๆ ดังนี้

1. สรุปผลการวิจัย
2. อภิปรายผล
3. ข้อเสนอแนะ

1. สรุปผลการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างสำหรับการวิจัยในครั้งนี้มีทั้งสิ้นจำนวน 500 คน ได้แก่ เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ได้รับรางวัลนวัตกรรมท้องถิ่นของสถาบันพระปกเกล้าระหว่าง พ.ศ. 2555 - 2560 ทั้งหมด 6 แห่งในระดับภาคใต้แบ่งได้ดังนี้ ในเทศบาล (ตำบล เมือง และนคร) จำนวน 390 คน คิดเป็นร้อยละ 78.0 ปฏิบัติหน้าที่ในองค์การบริหารส่วนจังหวัด จำนวน 110 คน คิดเป็นร้อยละ 22.0

1.1 ระดับปัจจัยการบริหารที่ส่งผลต่อความสำเร็จของนวัตกรรมท้องถิ่น กรณีศึกษาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตภาคใต้

ผลการศึกษาพบว่าความสำเร็จของนวัตกรรมท้องถิ่น กรณีศึกษาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตภาคใต้ ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.95$)

ผลการศึกษาพบว่าระดับปัจจัยการบริหาร กรณีศึกษาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตภาคใต้ ในภาพรวมที่ระดับมาก ($\bar{X} = 3.89$) และเมื่อพิจารณารายด้านพบว่าด้านที่อยู่ในระดับมากที่สุดได้แก่ ด้านบุคลากร ด้านขวัญและกำลังใจ ด้านงบประมาณ ด้านวิธีการปฏิบัติงาน และด้านอุปกรณ์ตามลำดับ

1.2 ปัจจัยการบริหารที่ส่งผลต่อความสำเร็จของนวัตกรรมท้องถิ่นต่อความสำเร็จของนวัตกรรมท้องถิ่นกรณีศึกษาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตภาคใต้

จากการวิเคราะห์ตัวแปรอิสระที่ส่งผลต่อตัวแปรตาม ปัจจัยการบริหาร ได้แก่ ด้านบุคลากร ด้านงบประมาณ ด้านวิธีการปฏิบัติงาน และด้านขวัญและกำลังใจ พบว่าปัจจัยการบริหารส่งผลเชิงบวกต่อความสำเร็จของนวัตกรรมท้องถิ่นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ยกเว้นด้านอุปกรณ์ซึ่งไม่ส่งผลต่อความสำเร็จของนวัตกรรมท้องถิ่นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

1.3 การวิเคราะห์ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตภาคใต้

ในส่วนของความสำเร็จของนวัตกรรมท้องถิ่น จากการให้สัมภาษณ์ของผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นส่วนใหญ่ให้ความสำคัญกับด้านบุคลากรของตนเอง ซึ่งเป็นระดับผู้ปฏิบัติงานที่ส่งผลต่อความสำเร็จของนวัตกรรมโดยตรง นอกจากนี้ผู้ให้ข้อมูลยังได้ให้ความสำคัญกับเรื่องงบประมาณเพราะงบประมาณถือเป็นส่วนสำคัญของการขับเคลื่อนโครงการนวัตกรรมท้องถิ่น ผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่กล่าวไว้ว่าเนื่องจากการบริหารจัดการบางอย่างต้องใช้เครื่องอุปกรณ์และเทคโนโลยีใหม่ๆ เพื่อให้นวัตกรรมท้องถิ่นนั้นนำไปสู่ความสำเร็จ โดยที่การปฏิบัติงานของผู้ปฏิบัติงานนั้นสามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ในทุกกรณี และต้องไม่ขัดต่อระเบียบพัสดุด้วย ส่วนในด้านวิธีการปฏิบัติงานนั้น ผู้ให้ข้อมูลจะเป็นผู้ริเริ่มนโยบายซึ่งมาจากผู้บริหารของท้องถิ่นนั้นๆ แล้วไปสู่การเข้าแผนดำเนินงานนำไปสู่การจัดโครงการ โดยผ่านกระบวนการดำเนินงานจากผู้ปฏิบัติงานภายในองค์กร และสุดท้ายด้านขวัญและกำลังใจที่จะนำไปสู่การสร้างความสำเร็จ สร้างกำลังใจของ

ผู้ปฏิบัติงานเพื่อให้มีกำลังใจในการทำงานต่อไปไม่ว่าผลตอบแทนที่ผู้ปฏิบัติงานได้ในรูปแบบของเงินตอบแทน รางวัล หรือจะเป็นสิ่งอำนวยความสะดวก

2. อภิปรายผล

จากการนำเสนอข้อมูลการสัมภาษณ์ และการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณในงานวิจัยเรื่อง ปัจจัยการบริหารที่ส่งผลต่อความสำเร็จของนวัตกรรมท้องถิ่น กรณีศึกษาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตภาคใต้ พบว่ามีความสอดคล้องกับปัจจัยการบริหารกับงานวิจัยในครั้งนี้ ซึ่งผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทั้ง 6 แห่ง ให้ความสำคัญกับปัจจัยการบริหาร 5 ปัจจัย ได้แก่ ด้านบุคลากร ด้านงบประมาณ ด้านอุปกรณ์ ด้านวิธีการปฏิบัติงาน และด้านขวัญและกำลังใจ

เมื่อพิจารณาผลวิเคราะห์ทางสถิติของปัจจัยการบริหารที่ส่งผลต่อความสำเร็จของนวัตกรรมท้องถิ่นในแต่ละด้านพบว่ามียุทธศาสตร์ดังนี้

1. ปัจจัยการบริหารโดยภาพรวมอยู่ในระดับมากเมื่อพิจารณาในแต่ละด้าน ได้แก่ ด้านบุคลากร ด้านงบประมาณ และด้านขวัญและกำลังใจ มียุทธศาสตร์ดังนี้

1.1 ปัจจัยการบริหารด้านบุคลากรพบว่าอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.95$) แสดงให้เห็นว่าบุคลากรจะเป็นทรัพยากรที่สำคัญที่สุดในการบริหารงาน การปฏิบัติงานสามารถให้บรรลุเป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลได้ ย่อมขึ้นอยู่กับคุณภาพและศักยภาพของบุคลากร ซึ่งบุคลากรต้องมีความรู้ ความสามารถ ความชำนาญ และทัศนคติที่เหมาะสมกับการปฏิบัติงานของแต่ละหน้าที่ โดยที่ ด้านบุคลากร ผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่ให้ความสำคัญกับการบริหารคนของตนเอง เพื่อให้เกิดการสร้างกระบวนการทำงานเป็นทีม มีความเสียสละ และเป็นหนึ่งเดียวกันเพื่อนำองค์กรไปสู่ความสำเร็จ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของภิญโญ สาธร (2523) ที่ได้กล่าวไว้ว่า บุคลากรเป็นหัวใจของการบริหาร เพราะความสำเร็จของงานขึ้นอยู่กับคน ทั้งนี้ยังสอดคล้องกับบทสัมภาษณ์ของผู้ให้ข้อมูลคนที่ 5 (5 มกราคม 2562) ที่เพิ่มเติมไว้ว่าการบริหารคนถือว่าเป็นสิ่งสำคัญที่สุดในการขับเคลื่อนนวัตกรรมท้องถิ่น คนเราพร้อม ทุกอย่างก็จะประสบความสำเร็จ โดยที่แบบสอบถามปัจจัยการบริหาร ด้านบุคลากร ข้อ 1.2 ผู้นำในองค์กรมีความคิดริเริ่ม สร้างสรรค์ และมีวิธีการทำงานแบบใหม่ๆ พบว่าอยู่ในระดับมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย = 4.16) ซึ่งสอดคล้องกับผู้ให้ข้อมูลคนที่ 4 (25 ธันวาคม 2561) ที่เห็นว่าการบริหารคนเป็นองค์ประกอบที่สำคัญอย่างยิ่งในองค์กร เพราะการที่จะคิดสิ่งใหม่ หรือคิดนอกกรอบ จำเป็นต้องเปลี่ยนแนวคิดของคนผู้ปฏิบัติงาน ถ้าไม่เปลี่ยนการ

ยอมรับก็ไม่เกิดนวัตกรรมท้องถิ่น และสอดคล้องกับผู้ให้ข้อมูลคนที่ 6 (8 มกราคม 2562) ที่ได้กล่าวไว้ว่าความหลากหลายของอายุช่วงของผู้ปฏิบัติงานสามารถมีแนวคิดและกระบวนการหรือวิธีการทำงานใหม่ๆ เพื่อนำไปสู่ความคิดที่สร้างสรรค์ซึ่งส่งผลให้นวัตกรรมท้องถิ่นประสบความสำเร็จ

ทั้งนี้ปัจจัยการบริหารด้านบุคลากรยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ จิรภรณ์ ปฐมกุลนิธิ (2546) ที่ได้ทำการศึกษาเรื่อง การบริหารทรัพยากรมนุษย์ของบริษัทในนิคมอุตสาหกรรมในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า กระบวนการบริหารทรัพยากรมนุษย์โดยรวมของบริษัทในนิคมอุตสาหกรรมในเขตกรุงเทพมหานครอยู่ในระดับดีมาก ซึ่งยังสอดคล้องกับ นัทธยา ภูแย้มไสย (2550) ได้ศึกษาเรื่อง การบริหารทรัพยากรมนุษย์ของโรงงานอุตสาหกรรมขนาดกลางในเขตจังหวัดขอนแก่น พบว่าผู้จัดการทรัพยากรมนุษย์มีการปฏิบัติเกี่ยวกับการบริหารทรัพยากรมนุษย์โดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยที่ยังสอดคล้องกับ นฤป สืบวงษา (2552) ได้วิจัยเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารงานบุคคลของผู้บริหารสถานศึกษากับสมรรถนะการปฏิบัติงานหน้าที่ของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาศรีนครราชสีมา ผลการศึกษาพบว่า การบริหารงานบุคคลของผู้บริหารสถานศึกษาขนาดเล็ก ขนาดกลาง ขนาดใหญ่ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก อย่างไรก็ตามขัดแย้งกับงานวิจัยของ เสกมนต์ สัมมาพีชร์ (2557) ทำการศึกษาเรื่องทรัพยากรการบริหารกับประสิทธิผลการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ ทัณฑสถานบำบัดพิเศษกลาง กรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ด้านการบริหารทรัพยากรมนุษย์ ยังขัดแย้งกับ กรสรรรค์ เอนกศักยพงศ์ (2556) ที่ทำการศึกษากระบวนการบริหารทรัพยากรมนุษย์ที่มีผลต่อประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของอุตสาหกรรมยานยนต์และชิ้นส่วน โดยผลการวิจัย พบว่า ระดับความเห็นด้านกระบวนการบริหารทรัพยากรมนุษย์อยู่ระดับปานกลาง

ทั้งนี้เมื่อพิจารณารายข้อแล้วพบว่า ผู้นำในองค์กรมีความคิดริเริ่ม สร้างสรรค์ และมีวิธีการทำงานแบบใหม่ๆ อยู่ในระดับมากที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับโครงการที่ได้รับรางวัลพระปกเกล้าทองคำ (นวัตกรรมท้องถิ่น) ดังนี้ โครงการอุโมงค์น้ำส่งกรานต์ ของเทศบาลเมืองปัตตานีที่ผู้บริหารมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ สร้างระบบอุโมงค์น้ำพุ และยังมีการประชาสัมพันธ์เชิญชวนประชาชนและนักท่องเที่ยวเข้าร่วมกิจกรรม โครงการอุโมงค์น้ำพุส่งกรานต์เป็นความตั้งใจของเทศบาลเมืองปัตตานีในการรักษาประเพณีของไทย ยังสอดคล้องกับกับโครงการที่ได้รับรางวัลพระปกเกล้า

ทองคำ (นวัตกรรมท้องถิ่น) กับโครงการเครือข่ายการท่องเที่ยวโดยชุมชนจังหวัดสตูล (Satun-Community-Based Tourism: CBT-SATUN) ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสตูล โดยมีการจัดตั้งกลุ่มการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์เพื่อจัดการท่องเที่ยวด้วยตนเองจนประสบความสำเร็จ ซึ่งกระแสการจัดการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ได้แพร่ขยายไปในหลายชุมชนท่องเที่ยวของจังหวัดสตูล

ทั้งนี้สอดคล้องกับโครงการรางวัลพระปกเกล้าทองคำ (นวัตกรรมท้องถิ่น) โครงการเทศบาลสีเขียวของเทศบาลตำบลปริก ได้มีการมุ่งลดการปล่อยก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ด้วยการปรับเปลี่ยนทัศนคติและพฤติกรรมบุคลากรในองค์กรให้ประหยัดพลังงาน เทคนิคการประหยัดพลังงานที่นำมาใช้ภายในเทศบาล และสอดคล้องกับ โครงการที่ได้รับรางวัลพระปกเกล้าทองคำ (นวัตกรรมท้องถิ่น) โครงการออร์เคสตราเยาวชน ของเทศบาลนครยะลา จึงได้จัดกิจกรรมต่างๆ ที่มีเด็กและเยาวชนเป็นเป้าหมายหลัก สาเหตุส่วนหนึ่งเป็นเพราะเยาวชนเหล่านี้มีต้นทุนทางสังคมที่ดีคลอบ ได้มีที่ยึดเหนี่ยวทางจิตใจจึงตั้งวงออร์เคสตราเทศบาลนครยะลา (Yala City Municipality Youth Orchestra: YMO) ขึ้น เพื่อสร้างความรัก ความสามัคคี ความเข้าใจอันดีระหว่างเยาวชนที่มีวิถีทางวัฒนธรรมที่แตกต่างกัน โดยผ่านการทำกิจกรรมด้านดนตรี

1.2 ปัจจัยการบริหารด้านงบประมาณพบว่าจากการวิเคราะห์ข้อมูลอยู่ในระดับมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย = 3.89) แสดงให้เห็นว่างบประมาณที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่เขตภาคใต้ได้รับจัดสรรต่อการจัดทำนวัตกรรมเพียงพอ หรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถบริหารงบประมาณที่มีอยู่อย่างจำกัดได้อย่างมีประสิทธิภาพ และมีการสนับสนุนจากหน่วยงานภายนอกอย่างต่อเนื่อง ผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่มีความเห็นไปในทิศทางเดียวกันว่างบประมาณมีผลต่อความสำเร็จของนวัตกรรมท้องถิ่น แต่ในปัจจุบันนั้นจำเป็นต้องเน้นการบริหารจัดการงบประมาณที่มีอยู่ให้เกิดประโยชน์สูงสุด โดยสอดคล้องกับผู้ให้ข้อมูลคนที่ 1 (20 ธันวาคม 2561) ที่ให้ข้อมูลไว้ว่า งบประมาณเราต้องบริหารจัดการบนพื้นฐานของความประหยัด เพราะงบประมาณในแต่ละปีมีส่วนกลางส่งมาให้มีอย่างจำกัด ทั้งนี้สอดคล้องกับผู้ให้ข้อมูลคนที่ 3 (21 ธันวาคม 2561) ที่กล่าวว่า งบประมาณมีความสำคัญและเป็นประโยชน์ต่อการบริหาร สามารถนำเองงบประมาณมาใช้เป็นเครื่องมือในการบริหารหน่วยงานทำให้เจริญก้าวหน้า

ทั้งนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของศุภวัฒน์ ปภัสสรากาญจน์ (2546) ที่ได้ให้ความสำคัญกับงบประมาณซึ่งเป็นแผนการใช้จ่ายของรัฐประกอบขึ้นตอนต่างๆ เช่น การเตรียมแผนงบประมาณ ได้แก่ การจัดทำขั้นตอนอันประกอบไปด้วยโครงสร้างการบริหารการทำตารางเวลาและการบริหารการควบคุมงบประมาณ ซึ่งสอดคล้องกับผู้ให้ข้อมูลคนที่ 3 (21 ธันวาคม 2561) ที่ได้กล่าวถึงการจัดเตรียมข้อมูลเกี่ยวกับงบประมาณ ได้แก่ 1) จัดระดมความคิดเห็นเกี่ยวกับประเด็นปัญหาและความต้องการในท้องถิ่นจากทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง 2) ตรวจสอบการผูกพันที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีอยู่ 3) เสนอโครงสร้างเบื้องต้นให้เจ้าหน้าที่งบประมาณทำการพิจารณาตรวจสอบ และแก้ไขงบประมาณในขั้นต้น แล้วเสนอต่อคณะผู้บริหาร 4) เสนอร่างข้อบัญญัติงบประมาณต่อคณะผู้บริหารพิจารณาปรับแก้ และจัดทำเป็นร่างงบประมาณรายจ่ายเสนอต่อคณะผู้บริหารท้องถิ่นอีกครั้งหนึ่ง หากผู้บริหารเห็นชอบจะนำร่างเสนอต่อที่ประชุมสภาท้องถิ่น

นอกจากนี้สอดคล้องกับแบบสอบถามปัจจัยการบริหาร ด้านงบประมาณ ข้อ 2.2 องค์กรสามารถบริหารงบประมาณที่อยู่อย่างจำกัดให้เกิดความสำเร็จในเรื่องนวัตกรรม และยังสอดคล้องกับผู้ให้ข้อมูลคนที่ 3 (21 ธันวาคม 2561) ที่ให้ความสำคัญกับงบประมาณและเป็นประโยชน์ต่อการบริหาร สามารถนำเองงบประมาณมาใช้เป็นเครื่องมือในการบริหารหน่วยงานให้เจริญก้าวหน้า ความสำคัญและประโยชน์ของงบประมาณ 1) ใช้เป็นเครื่องมือในการบริหารนวัตกรรม ตามแผนงานและกำลังเงินที่มีอยู่โดยให้มีการปฏิบัติงานให้สอดคล้องกับแผนงานที่วางไว้ เพื่อป้องกันการรั่วไหลและการปฏิบัติงานที่ไม่จำเป็นของเทศบาลลดลง 2) ให้เป็นเครื่องมือในการจัดสรรทรัพยากรที่มีอยู่จำกัดให้มีประสิทธิภาพ เนื่องจากทรัพยากรหรืองบประมาณของหน่วยงานมีจำกัดให้เกิดประโยชน์สูงสุดในเวลาที่เร็วที่สุดและใช้ทรัพยากรน้อยที่สุด สอดคล้องกับผู้ให้ข้อมูลคนที่ 5 (5 มกราคม 2562) ที่เห็นว่างบประมาณเป็นสิ่งสำคัญ เพราะงบประมาณสามารถก่อให้เกิดโครงการต่างๆ ได้ แต่ทั้งนี้จำเป็นต้องใช้จ่ายงบประมาณบนพื้นฐานของความพอเพียง และให้เกิดประโยชน์ต่อชุมชนอย่างมากที่สุด ซึ่งยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ วัชร บุนีมาตา (2554) ศึกษาวิจัยเรื่อง การบริหารจัดการแหล่งเรียนรู้โดยใช้หลักการบริหาร 4M's ในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน อำเภอเซกา จังหวัดหนองคาย โดยรวมอยู่ระดับมาก ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดได้แก่ การบริหารจัดการด้านงบประมาณ และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุเมธ จันทร์เจจูน (2553) ที่ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง คุณลักษณะของผู้บริหารกับการบริหาร งบประมาณสถานศึกษา สังกัดเทศบาลในภูมิภาคตะวันตก

พบว่า การบริหารงบประมาณสถานศึกษา สังกัด เทศบาลในภูมิภาคตะวันตกอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้ ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ วรัญญา เลิศกวินชนะกิจ (2560) วิจัยเรื่อง ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ กับ ประสิทธิภาพ การบริหารจัดการงบประมาณขององค์การบริหารส่วนตำบลอำเภอเมือง สมุทรปราการ ผลการวิจัย พบว่าประสิทธิภาพการบริหารจัดการงบประมาณ มีค่าคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก และมีความสัมพันธ์ทางบวกกับปัจจัยภายในองค์การและปัจจัยแวดล้อมองค์การ

ทั้งนี้เมื่อพิจารณารายข้อแล้วพบว่า องค์การได้รับการสนับสนุนจากหน่วยงานภายนอกในการจัดทำโครงการต่างๆ อย่างต่อเนื่อง อยู่ในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับโครงการที่ได้รับรางวัล พระปกเกล้าทองคำ (นวัตกรรมท้องถิ่น) โครงการรักษ์ป่าสร้างคน 84 ตำบลวิถีพอเพียง เทศบาลตำบลปริก โดยได้รับการสนับสนุนจาก บริษัท ปตท. จำกัด (มหาชน) และยังได้รับความร่วมมือจาก ภาควิชาเกษตรศาสตร์เพื่อการเกษตรและสหกรณ์เพื่อการเกษตร มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นใกล้เคียง เครือข่ายเฝ้าระวังสายน้ำคลองอู่ตะเภา ชุมชนต้นแบบตำบลลำสินธุ์ จังหวัดพัทลุง ชุมชนต้นแบบศูนย์ศึกษาและพัฒนาชุมชนไม่เรียง จังหวัดนครศรีธรรมราช และกลุ่มอนุรักษ์ต่างๆ ในพื้นที่ตำบลปริก ได้ดำเนินโครงการรักษ์ป่า สร้างคน 84 ตำบลวิถีพอเพียง เพื่อเทิดพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระและ โครงการสนับสนุนการขับเคลื่อนกลุ่มแปรรูปผลผลิตทางการเกษตร (กล้วยหอมม้วน) ของเทศบาลตำบลปริก ส่งผลให้กลุ่มอาชีพมีรายได้เสริมให้แก่ครอบครัว และเกษตรกรผู้ปลูกกล้วยมีตลาดรองรับผลผลิต นอกจากนี้การจำหน่ายกล้วยหอมม้วน ได้อาศัยช่องทางเครือข่ายที่เป็นร้านค้า

ทั้งนี้สอดคล้องกับ โครงการรางวัลพระปกเกล้าทองคำ (นวัตกรรมท้องถิ่น) โครงการศาสนิกสัมพันธ์สร้างสรรค์ความรักสู่มนุษยชาติ ในอดีตการส่งเสริมกิจกรรมทางด้านศาสนาของ องค์การต่างๆ ในจังหวัดสตูล จะจัดแบบแยกส่วนแต่ละศาสนา ทำให้การปฏิบัติศาสนกิจและ กิจกรรมทางสังคมในด้านศาสนาเป็นไปอย่างต่างคนต่างทำ ขาดความรู้ ความเข้าใจในวิถีชีวิตของคนในศาสนาอื่น องค์การบริหารส่วนจังหวัดสตูลจึงริเริ่มจัดกิจกรรมการส่งเสริมศาสนาแบบมีส่วนร่วม ภายใต้ “โครงการศาสนิกสัมพันธ์สร้างสรรค์ความรักสู่มนุษยชาติ” ขึ้น โดยได้รับความร่วมมือจากสำนักคณะกรรมการอิสลามประจำจังหวัด พุทธสมาคม คริสตจักรสตูล โรงเรียนมัธยม โรงเรียนสอนศาสนาอิสลาม

1.3 ปัจจัยการบริหารด้านขวัญและกำลังใจ พบว่าจากการวิเคราะห์ข้อมูลอยู่ในระดับมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย = 3.89) แสดงให้เห็นว่าความรู้สึกที่แสดงออกทางด้านพฤติกรรมในการปฏิบัติงาน มีการสร้างแรงจูงใจ สร้างความรู้สึกเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน การปฏิบัติต่อกันอย่างมีความเท่าเทียมกัน และเปิดโอกาสให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการวางแผนและปฏิบัติงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่เขตภาคใต้ สอดคล้องกับผู้ให้ข้อมูลคนที่ 3 (21 ธันวาคม 2561) ที่เห็นว่าการช่วยสร้างขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติงาน เมื่อบุคลากรได้ปฏิบัติงานที่ตนเองมีความรู้ ความสามารถ และยังจะส่งผลทำให้เกิดการทุ่มเท เสียสละ จงรักภักดีต่อองค์กรมากขึ้น ช่วยกระตุ้นให้บุคลากรตื่นตัวที่จะเพิ่มศักยภาพการปฏิบัติงานของตนเอง โดยอาศัยความรู้ ความสามารถแบบหลากหลาย สอดคล้องกับงานวิจัยของ สุรพล พะยอมแย้ม (2541) ที่เห็นความสำคัญของขวัญและกำลังใจ ที่กล่าวไว้ว่า สภาพที่ความต้องการของบุคคลได้รับการตอบสนองในระดับที่พึงพอใจ และมีความพร้อมที่จะกระทำสิ่งอื่นไปด้วยความเต็มใจ และเต็มความสามารถเมื่อถูกจูงใจ ซึ่งสอดคล้องกับแบบสอบถามปัจจัยการบริหาร ด้านขวัญและกำลังใจ ข้อ 5.2 องค์กรได้เปิดโอกาสให้กับชุมชนมีส่วนร่วมในวางแผนและการปฏิบัติงานร่วมกัน โดยสอดคล้องกับผู้ให้ข้อมูลคนที่ 5 (5 มกราคม 2562) ที่ให้ความสำคัญกับชุมชนท้องถิ่น โดยกล่าวว่า ความพร้อมของชาวบ้านองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และชุมชน มีความสำคัญต่อการพัฒนาประเทศของเรา ทั้งนี้ขวัญและกำลังใจของผู้ปฏิบัติงานก็สำคัญในการปฏิบัติงาน เพราะไม่มีประชาชนในชุมชนหรือท้องถิ่นงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นก็ไม่ประสบความสำเร็จ ในขณะที่เดียวกันสอดคล้องกับผู้ให้ข้อมูลคนที่ 6 (8 มกราคม 2562) เห็นว่าขวัญกำลังใจของคนในองค์กรเป็นสิ่งสำคัญ จำเป็นต้องเปิดโอกาส เปิดรับฟังความคิดเห็น และสนับสนุนการทำงานในทุกขั้นตอน

ทั้งนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ เฉิด โฉม ภูศรีริง (2549) ที่ได้ศึกษาวิจัยเรื่องขวัญในการทำงานของพนักงานระดับปฏิบัติการของธนาคารออมสินในจังหวัดเชียงใหม่ ผลการศึกษาพบว่า ขวัญในการทำงานของพนักงานระดับปฏิบัติการอยู่ในระดับสูง ซึ่งยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ อัมพร คำคำนิล (2550) ที่ได้ศึกษาวิจัยเรื่องขวัญและกำลังใจของบุคลากรราชทัณฑ์และแนวทางที่มีผลต่อขวัญและกำลังใจของบุคลากรราชทัณฑ์เรือนจำกลางเชียงราย จังหวัดเชียงราย พบว่า ขวัญและกำลังใจของบุคลากรราชทัณฑ์เรือนจำกลางเชียงราย จังหวัดเชียงรายในภาพรวม อยู่ในระดับมาก และสอดคล้องกับงานวิจัยของ สรัญญา มิ่งเมือง (2551) ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อขวัญและ

กำลังใจในการปฏิบัติงาน ของพนักงานส่วนท้องถิ่น:ศึกษากรณี อำเภอน้ำโสม จังหวัดอุดรธานี พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อขวัญ กำลังใจในการปฏิบัติงานในภาพรวมอยู่ในระดับมาก

ทั้งนี้เมื่อพิจารณารายข้อแล้วพบว่า องค์กรได้เปิดโอกาสให้กับชุมชนมีส่วนร่วมในการวางแผนและการปฏิบัติงานร่วมกัน อยู่ในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับ โครงการที่ได้รับรางวัล พระปกเกล้าทองคำ (นวัตกรรมท้องถิ่น) เครือข่ายการท่องเที่ยวโดยชุมชนจังหวัดสตูล เครือข่ายการท่องเที่ยวโดยชุมชนจังหวัดสตูลมีเป้าหมายในการพัฒนาตัวชี้วัดมาตรฐานของเครือข่ายท่องเที่ยว เพื่อสร้างปรับปรุงและสร้างความยั่งยืนให้กับเครือข่าย รวมถึงการจัดทำประเมินความเป็นไปได้ในการหาพื้นที่ท่องเที่ยวจากชุมชนอื่นๆนอกเครือข่าย เพื่อนำข้อมูลของเครือข่ายมาทำเป็นเส้นทางท่องเที่ยวและบรรจุลงใน Satun Wonderland 7 วัน มหัศจรรย์สตูล และเป็นการทำงานร่วมกับชุมชน โดยมีการสาธิตการแสดงพื้นบ้าน ศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่น และการจำหน่ายอาหารและผลิตภัณฑ์พื้นบ้าน

2. ความสำเร็จของนวัตกรรมท้องถิ่นจากการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่าอยู่ในระดับมากเมื่อพิจารณาในภาพรวมแล้วมีรายละเอียดดังนี้

2.1 ความสำเร็จของนวัตกรรมท้องถิ่นในส่วนที่สามารถเป็นแม่แบบ/ต้นแบบให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นในการศึกษาเรียนรู้ได้จากการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่าอยู่ในระดับมากที่สุดซึ่งสอดคล้องกับผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่ที่ให้ความสำคัญกับการศึกษาดูงานกับหน่วยงานที่ได้รับรางวัลนวัตกรรมท้องถิ่นนั้นถือว่าเป็นประโยชน์และสามารถเป็นแม่แบบ/ต้นแบบให้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นๆ ซึ่งสอดคล้องกับผู้ให้ข้อมูลคนที่ 2 (21 ธันวาคม 2561) ที่ได้เห็นว่า องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ได้รับรางวัลส่วนใหญ่จะเป็นที่ยอมรับและมาศึกษาดูงานในกระบวนการวิธีการทำงาน และการบริหารจัดการที่ดี และทั้งนี้สอดคล้องกับผู้ให้ข้อมูลคนที่ 6 (8 มกราคม 2562) ที่เห็นว่าโครงการนวัตกรรมท้องถิ่นได้มีการพัฒนาขึ้นทุกปีสิ่งที่ควรปรับปรุงแก้ไข องค์กรได้นำสิ่งนั้นมาปรับเพื่อให้ดีขึ้นกว่าเดิม และถือว่าเป็นการพัฒนาคน พัฒนาความรู้ พัฒนาศักยภาพขององค์กรอีกด้วย จึงเป็นประโยชน์ต่อท้องถิ่นในจังหวัดอื่นๆ เช่นเดียวกันองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่อื่น

2.2 ความสำเร็จของนวัตกรรมที่ขับเคลื่อนในปัจจุบันสอดคล้องกับนโยบายขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จากการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่าอยู่ในระดับมากที่สุดซึ่งสอดคล้องกับผู้ให้ข้อมูลคนที่ 1 (20 ธันวาคม 2561) ที่ได้แสดงความคิดเห็นไว้ว่าแผนยุทธศาสตร์ หรือทิศทางการพัฒนาขององค์กร โดยกระบวนการทำงานได้มีการวางแผนยุทธศาสตร์วิธีการปฏิบัติงานแต่ละปี เพราะโครงการที่วางไว้ในแผนยุทธศาสตร์ต้องมีการดำเนินการของงบประมาณจากส่วนกลาง แต่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะทำซ้ำในปีถัดไปจะต้องนำเข้าแผนยุทธศาสตร์ต่อเพื่อดำเนินการในปีถัดไป ทำให้สอดคล้องกับผู้ให้ข้อมูลคนที่ 2 (21 ธันวาคม 2561) ที่เห็นว่านโยบายขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีความสอดคล้องกัน เนื่องจากการบริหารราชการแผ่นดิน หรือแผนนโยบายแม่บทของการบริหารราชการ หรือการมอบหมายนโยบายลงมานั้น เทศบาลก็ต้องนำมาปรับใช้ในพื้นที่เพื่อให้ประชาชนในท้องถิ่นนั้นๆ ได้รับประโยชน์ ทั้งนี้การจัดโครงการหรือกิจกรรมใดๆ นั้น จำเป็นต้องมีการเขียนแผนก่อนที่จะจัดโครงการเพื่อใช้ในการของงบประมาณดังกล่าว โดยที่ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 4 (25 ธันวาคม 2561) ที่ได้เพิ่มเติมไว้ว่า ทิศทางการพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องนำนโยบายจากส่วนกลางเพื่อกำหนดนโยบายขององค์กร เพื่อให้สอดคล้องและบรรลุดตามวัตถุประสงค์ และยังสอดคล้องกับผู้ให้ข้อมูลคนที่ 6 (8 มกราคม 2562) ที่ว่า นโยบายต้องไปในทิศทางเดียวกับหลักการบริหารประเทศ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องนำแผนยุทธศาสตร์ของส่วนกลางมาสรุปเป็นนโยบาย เพื่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต่างๆ ได้นำมาวางแผนและกำหนดโครงการหรือกิจกรรมเพื่อดำเนินตามนโยบายของท้องถิ่น

ทั้งนี้พื้นที่ในกรณีศึกษาผู้วิจัยทำการศึกษาวิจัยในเขตภาคใต้ซึ่งทำให้ทราบและเข้าใจถึงปัจจัยการบริหารที่ส่งผลต่อความสำเร็จของนวัตกรรมท้องถิ่น โดยความโดดเด่นของนวัตกรรมท้องถิ่นในเขตภาคใต้ผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่กล่าวไว้ว่า นวัตกรรมท้องถิ่นในบริบทของ 3 จังหวัดชายแดนใต้ มุ่งเน้นการเรียนรู้ของประชาชนทุกเพศ ทุกวัย ทุกศาสนาในการอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุข และมีความสมานฉันท์ภายใต้สังคมที่มีความหลากหลายทางวัฒนธรรม อย่างไรก็ตามผู้ให้ข้อมูลคนที่ 1 (20 ธันวาคม 2561) กล่าวไว้ว่าความโดดเด่นของประชาชนในพื้นที่ภาคใต้มีวิธีการทำงานที่ยากกว่าภาคอื่นเนื่องจากประชาชนในภาคอื่นๆ จะเชื่อในตัวของผู้นำ และมีจิตอาสา ร่วมแรงร่วมใจมากกว่าภาคใต้ ทั้งหมดนี้จำเป็นต้องสร้างกระบวนการหรือแนวความคิดใหม่ๆ ให้กับประชาชนในพื้นที่เพื่อให้ตระหนักถึงส่วนรวมและเป็นการพัฒนาสู่ความสำเร็จต่อไป โดยที่ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 2

(21 ธันวาคม 2561) ที่ได้เห็นว่าความโดดเด่นทางนวัตกรรมท้องถิ่นของภาคใต้มีความโดดเด่นเป็นอย่างมาก ซึ่งนวัตกรรมท้องถิ่นส่วนใหญ่เกิดขึ้นได้เพราะผู้บริหาร ดังนั้นผู้บริหารท้องถิ่นในพื้นที่นั้นๆ ถือว่าเป็นส่วนสำคัญในการขับเคลื่อนนวัตกรรมท้องถิ่น และมองไปที่วิธีการ และแนวคิดของผู้บริหารเพื่อให้เกิดนวัตกรรมนั้นๆ และนำไปสู่การได้รับรางวัล แต่จังหวัดบางจังหวัดได้มีการนำเอาวัฒนธรรมของเขามาเป็นแนวคิดหลักเพื่อขับเคลื่อนบนพื้นฐานประเพณีวัฒนธรรมควบคู่กันไป ทั้งนี้ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 3 (21 ธันวาคม 2561) ที่ได้เพิ่มเติมไว้ว่านวัตกรรมท้องถิ่นในบริบทของ 3 จังหวัดชายแดนใต้ มุ่งเน้นกระบวนการเรียนรู้ของประชาชน เพื่อการอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุข และมีความสมานฉันท์ ภายใต้สังคมที่มีความหลากหลายทางวัฒนธรรม

โดยอุปสรรคที่กระทบต่อความสำเร็จของนวัตกรรม ผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่กล่าวไว้ว่า การดำเนินโครงการก็ต้องประสบกับอุปสรรค เช่น การสร้างความเข้าใจ สภาพของภูมิศาสตร์ ฝนฟ้าอากาศ หรืออาจจะเป็นไปได้ไม่ตามแผน แต่ต้องทำความเข้าใจเพื่อให้ประชาชนเข้าใจ หรือ เจ้าหน้าที่บางส่วนอาจจะทำงานได้ไม่เต็มที่

3. ข้อเสนอแนะ

ผลการวิจัยครั้งนี้แสดงให้เห็นว่าผู้ปฏิบัติงานในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตภาคใต้ มีปัจจัยการบริหารในด้านต่างๆ ไปในทิศทางเดียวกัน ผู้วิจัยจึงได้นำเสนอข้อเสนอแนะที่สำคัญ 2 ส่วน ได้แก่ ข้อเสนอแนะสำหรับการศึกษาวิจัยครั้งนี้ และข้อเสนอแนะในการศึกษาครั้งต่อไป โดยมีรายละเอียดดังนี้

3.1 ข้อเสนอแนะสำหรับการศึกษาวิจัยครั้งนี้

3.1.1 ปัจจัยการบริหารด้านอุปกรณ์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นพบว่ามีค่าเฉลี่ยรายด้านน้อยที่สุด ซึ่งแสดงให้เห็นว่าในผู้ปฏิบัติงานมีปัจจัยการบริหารด้านอุปกรณ์ยังไม่เพียงพอ ดังนั้นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้ความสำคัญกับปัจจัยการบริหารด้านอุปกรณ์ โดยเพิ่มความชัดเจนต่อระเบียบว่าด้วยงานพัสดุ และนำอุปกรณ์หรือเทคโนโลยีใหม่ๆ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงานของผู้ปฏิบัติงานได้

3.1.2 ผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่าการจัดโครงการนวัตกรรมท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นส่วนใหญ่ เป็นการต่อยอดจากนวัตกรรมที่มีอยู่แล้วมากกว่าที่จะสร้างขึ้นมาใหม่

เนื่องจากโครงการทั้งหมดต้องใช้ระยะในการดำเนินงานเพื่อให้เห็นผลงานอย่างชัดเจน ทั้งนี้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นควรสนับสนุนให้เกิดการสร้างนวัตกรรมใหม่ๆ ขึ้นมาในท้องถิ่นแทนการต่อยอดเพียงอย่างเดียว และเพื่อสร้างการยอมรับต่อการเปลี่ยนแปลงต่อสิ่งใหม่ๆ และมีวิธีการดำเนินการใหม่ๆ ในการพัฒนาท้องถิ่นต่อไป

3.1.3 เนื่องจากผลการวิจัยพบว่าปัจจัยการบริหารด้านบุคลากรส่งผลต่อความสำเร็จของนวัตกรรมท้องถิ่นมากที่สุด ดังนั้นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นควรให้การสนับสนุน และให้ความสำคัญกับผู้ปฏิบัติงานเพื่อให้การดำเนินโครงการนวัตกรรมท้องถิ่นเกิดความริเริ่มสร้างสรรค์ กระตือรือร้นต่อการทำงานใหม่ๆ มีความสามารถในการปฏิบัติงานและสามารถปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสิ่งใหม่ๆ ได้ตลอดเวลา

3.2 ข้อเสนอแนะในการศึกษาครั้งต่อไป

3.2.1 ควรมีการศึกษาปัจจัยการบริหารที่ส่งผลต่อความสำเร็จของนวัตกรรมท้องถิ่นในพื้นที่อื่นๆ ด้วย เพื่อศึกษาเปรียบเทียบปัจจัยความสำเร็จของนวัตกรรมท้องถิ่นในพื้นที่ภาคอื่นๆ ด้วย

3.2.2 ควรเพิ่มตัวแปรปัจจัยการบริหารอื่นๆ หรือเกณฑ์ในการสมัครประกวดอื่นๆ ที่อาจส่งผลความสำเร็จของนวัตกรรมท้องถิ่นได้ในการศึกษาวิจัยครั้งต่อไป

3.2.3 ควรศึกษาวิจัยเชิงคุณภาพเพื่อให้ได้ข้อมูลเชิงลึกเกี่ยวกับปัจจัยการบริหารที่ส่งผลต่อความสำเร็จของนวัตกรรมท้องถิ่น กรณีศึกษาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตภาคใต้ เพื่อประโยชน์ของผู้ปฏิบัติงานในองค์กร และนำไปสู่การปฏิบัติงานอย่างประสิทธิภาพและประสิทธิผล

3.2.4 ควรศึกษาปัจจัยการบริหารด้านอุปกรณ์เพิ่มเติมถึงความต้องการในการใช้อุปกรณ์และเทคโนโลยีขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่จะช่วยส่งผลต่อความสำเร็จของนวัตกรรมท้องถิ่นต่อไป

บรรณานุกรม

- กมลวรรณ โยงราช. (2554). *การค้นหาและถอดบทเรียนนวัตกรรมท้องถิ่น ตามภารกิจด้านการวางแผน การส่งเสริมการลงทุนพาณิชย์กรรม และการท่องเที่ยวในอำเภอท่ามาง จังหวัดสุราษฎร์ธานี*. มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- กรมการปกครอง. (2536). *คู่มือการบริหารประชาชน*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ส่วนท้องถิ่น.
- กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นกระทรวงมหาดไทย. (2550). *แนวทางการเสริมสร้างความพร้อมในการจัด การศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น*. กรุงเทพฯ: กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น กระทรวงมหาดไทย.
- กรสรศักดิ์ เอนกศัทยพงษ์. (2556). *กระบวนการบริหารทรัพยากรมนุษย์ที่มีผลต่อประสิทธิภาพ การปฏิบัติงานของอุตสาหกรรมยานยนต์และชิ้นส่วน*. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.
- กองทุนพัฒนานวัตกรรม. (2545). *รายงานประจำปี 2545 กองทุนพัฒนานวัตกรรม (Government Pub)*. กรุงเทพฯ: กระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม.
- เกียรติขจร วัจนะสวัสดิ์. (2550). *การมีส่วนร่วมของประชาชนต่อการดำเนินนโยบายของรัฐบาลด้านการบริการจัดหางาน*. กรุงเทพฯ: กองแผนงานและสารสนเทศ กรมการจัดหางาน กระทรวงแรงงาน.
- โกวิทย์ พวงงาม. (2549). *มิติใหม่การปกครองส่วนท้องถิ่นวิสัยทัศน์การกระจายอำนาจและการบริหารท้องถิ่น*. กรุงเทพฯ: เสมอธรรม.
- โกวิทย์ พวงงาม. (2553). *การสังเคราะห์และถอดบทเรียนนวัตกรรมท้องถิ่นและการบริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (ต้นแบบการบริหารจัดการภารกิจที่ถ่ายโอน)*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ดอกเบญจ.
- คณะทำงานจัดการความรู้พัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ. (2556). *พัฒนาความร่วมมือองค์กรภาคีเครือข่ายในการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ*. กรุงเทพฯ.

- คะเนิงนิจ ศรีบัวเอี่ยม และคณะ. (2545). *แนวทางการเสริมสร้างประชาธิปไตยแบบมีส่วนร่วมตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ.2540: ปัญหา อุปสรรค และทางออก*. กรุงเทพฯ: ธรรมดาเพลส.
- จรัส สุวรรณมาลา. (2542). *รัฐบาล ท้องถิ่น: ใครควรจัดบริการสาธารณะ*. กรุงเทพฯ: สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.).
- จรัส สุวรรณมาลา และคณะ. (2547). *นามานุกรมนวัตกรรมท้องถิ่นไทย พ.ศ. 2547*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภา.
- จรัส สุวรรณมาลาและคณะ. (2547). *รายงานการวิจัยฉบับสมบูรณ์โครงการวิถีใหม่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในประเทศไทย เสนอต่อสำนักงานส่งเสริมการวิจัย (สกว.)*.
- จรัส สุวรรณมาลา และคณะ. (ม.ป.ป.). *บทสังเคราะห์นวัตกรรมท้องถิ่นไทย ประจำปี พ.ศ. 2547. เอกสารประกอบการประชุมทางวิชาการเรื่องนวัตกรรมท้องถิ่นไทยครั้งที่ 1. จัดโดยคณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ร่วมกับสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) วันที่ 13-14 ตุลาคม 2547 ณ ศูนย์การประชุมชนและนิทรรศการไบเทค กรุงเทพฯ*.
- จันทร์วิชัย พรหมจันทร์. (2551). *การเรียนรู้และประยุกต์ใช้นวัตกรรมท้องถิ่นจากพื้นที่จังหวัดมุกดาหารเพื่อพัฒนาพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลปางงาม อำเภอหว้านใหญ่ จังหวัดมุกดาหาร. การศึกษาอิสระปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการปกครองท้องถิ่น วิทยาลัยการปกครองท้องถิ่น มหาวิทยาลัยขอนแก่น*.
- จำเนียร จวงตระกูล. (2531). *การประเมินผลการปฏิบัติงาน*. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.
- จิรภรณ์ ปฐมกุลนิธิ. (2546). *การบริหารทรัพยากรมนุษย์ของบริษัทในนิคมอุตสาหกรรมในเขตกรุงเทพมหานคร. มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช*.
- เจมส์ แอล. เครย์ตัน. (2551). *คู่มือการมีส่วนร่วมของประชาชน การตัดสินใจที่ดีกว่าโดยให้ชุมชนมีส่วนร่วม*. แปลโดย ศ.นพ.วันชัย วัฒนศัพท์, ดร.ถวิลวดี บุรีกุล, ผศ.ดร.เมธิสา พงษ์ศักดิ์ศรี. ขอนแก่น: โรงพิมพ์ศิริภรณ์ ออฟเซ็ท.
- เจ็ดโถม ภูศรีง. (2549). *ขวัญในการทำงานของพนักงานระดับปฏิบัติการ ของธนาคารออมสิน ในจังหวัดเชียงใหม่*. มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ชูวงศ์ ฉายะบุตร. (2539). *การปกครองส่วนท้องถิ่น*. กรุงเทพฯ: พิมพ์ส พรินต์ติ้ง เซ็นเตอร์.

- ชูศักดิ์ เทียงตรง. (2528). *การประเมินผลการปฏิบัติงาน*. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ไชยยศ เรืองสุวรรณ. (2521). *หลักการทฤษฎีเทคโนโลยีและนวัตกรรมทางการศึกษา*. กอสินธุ์: ประสานการพิมพ์.
- ณรงค์ บัวบาน. (2556). *การมีส่วนร่วมในการเลือกตั้งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร พ.ศ. 2556 : กรณีศึกษา ประชาชนเขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร*. สารนิพนธ์ปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสยาม.
- ณรงค์วิทย์ แสนทอง. (ม.ป.ป). *การพัฒนาคนแนวใหม่: Inside Out Development Approach*. กรุงเทพฯ.
- ดิเรก ปัทมศิริวัฒน์. (2550). *การคิดนอกกรอบและนวัตกรรมในท้องถิ่น การพัฒนาความสามารถขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นองค์กรการเรียนรู้ใหม่*. วารสารการพัฒนาท้องถิ่น, 2(1), 102-120.
- ดิน ปรัชญพฤทธิ. (2538). *ทฤษฎีองค์การ*. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- ถวัลย์ มาศจรัส. (2548). *บทเรียนโปรแกรมกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย*. กรุงเทพฯ: ชารอักษร.
- ถวิล ชาราโกชน์ และศรัณย์. (2545). *พฤติกรรมมนุษย์กับการพัฒนาคน*. กรุงเทพฯ: ทิพย์วิสุทธิ.
- ถวิลวดี บุรีกุล. (2552). *พลวัตการมีส่วนร่วมของประชาชน: จากอดีตจนถึงรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550*. กรุงเทพฯ: เอ.พี.กราฟิค ดีไซน์ และการพิมพ์.
- ชนพล วีราสา และคณะ. (2548). *กลยุทธ์ทางการจัดการนวัตกรรมและเทคโนโลยี และการแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์เพื่อให้เกิดนวัตกรรมการจัดการนวัตกรรมสำหรับผู้บริหาร*. กรุงเทพฯ: สำนักงานนวัตกรรมแห่งชาติ กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี.
- ชนวิทย์ บุตรอุดม และดวงใจ ปิยะ. (2553). *รูปแบบการกำหนดยุทธศาสตร์ด้านเด็กและเยาวชน ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นภาคเหนือตอนบน*. วารสารวิชาการและวิจัย มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร, 4(2), 14-26.
- ชนสวรรค์ เจริญเมือง. (2544). *100 ปีการปกครองท้องถิ่นไทย พ.ศ. 2440 – 2540*. กรุงเทพฯ: โครงการจัดพิมพ์คบไฟ.

- นฤป สืบวงษา. (2552). *ความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารงานบุคคลของผู้บริหารสถานศึกษากับสมรรถนะการปฏิบัติหน้าที่ของครูสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาอุดรธานี. มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี.*
- นัทธยา ภูแย้มไสย. (2550). *การบริหารทรัพยากรมนุษย์ของโรงงานอุตสาหกรรมขนาดกลางในจังหวัดขอนแก่น. มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.*
- นุชลี โพธิ์วารกร. (2549). *พฤติกรรมผู้นำความพึงพอใจในการทำงานและขวัญกำลังใจในการทำงานของพนักงานบริษัทหลักทรัพย์ย่านถนนราชดำริกรุงเทพมหานคร. ปรินญาการศึกษามหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.*
- เนตร์พัฒนา ยาวีราช. (2546). *การจัดการสมัยใหม่ (Modern Management).* กรุงเทพฯ: เซ็นทรัลเอ็กซ์เพรส.
- เนาวนิตย์ สงคราม. (2556). *ผลของการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดการเรียนรู้เชิงรุก และแนวคิดการเรียนรู้การสอนบนเว็บแบบผสมผสาน เพื่อการออกแบบการศึกษานอกสถานที่เสมือนและส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ของนักศึกษาครุศาสตร์ ศึกษาศาสตร์ ระดับปริญญาบัณฑิต. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.*
- บวรศักดิ์ อูวรรณ โฉ และถวิลวดี บุรีกุล. (2548). *ประชาธิปไตยแบบมีส่วนร่วม (Participatory Democracy).* กรุงเทพฯ: สถาบันพระปกเกล้า.
- บุญเกื้อ คอรรหาเวช. (2543). *นวัตกรรมการศึกษา.* กรุงเทพฯ: เอส อาร์ พรินติ้ง.
- ประมล ลิ้มสกุล. (2553). *การบริหารงบประมาณแบบมุ่งเน้นผลงานของผู้บริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาศุราษฎร์ธานีเขต 2. สารนิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิตสาขาบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยหาดใหญ่ สงขลา.*
- ประหยัด หงส์ทองคำ. (2526). *การปกครองท้องถิ่น. พิมพ์ครั้งที่ 2.* กรุงเทพฯ: เจริญพานิช.
- ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์. (2544). *จิตวิทยาการบริหารงานบุคคล.* กรุงเทพฯ. พิมพ์ดี
- ปัทมา พุททเสณ. (2551). *สภาพและปัญหาการบริหารงานบุคคลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบูรณ์ เขต 3. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี.*

- ปิยะพงษ์ บุษบงก์ และสุนทรชัย ชอบยศ. (2558). *นโยบายและการบริหารจัดการท้องถิ่นบนฐานของทุนทางสังคม: ทางเลือกการพัฒนาท้องถิ่นในศตวรรษที่ 21*. วิทยาลัยการเมืองการปกครอง มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- พรชัย ลิขิตธรรมโรจน์. (2550). *การคลังรัฐบาลและการคลังท้องถิ่น*. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- พัชรี คงดี. (2556). *ขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติงานของบุคลากร ในสังกัดสำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย จังหวัดนครสวรรค์*. มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.
- พิมพ์พัทธา สินธุรัตน์. (2556). *การบริหารงานด้านทรัพยากรบุคคลกรณีศึกษา: วิทยาลัย เทคโนโลยี ตะวันออก (อี.เทค)*. ปริญญาโท. สาขาวิชาการบริหารการศึกษาและผู้นำทางการศึกษา. คณะศึกษาศาสตร์. มหาวิทยาลัยสยาม.
- ไพรัช ตระการศิรินนท์. (2548). *การคลังภาครัฐ*. พิมพ์ครั้งที่ 2. เชียงใหม่: คณะนิเทศการพิมพ์.
- ภาณุ ลิ้มมานนท์. (2549). *กลยุทธ์การบริหารลูกค้าสัมพันธ์*. กรุงเทพฯ: ภาวิณา.
- ภิญโญ สาธร. (2523). *หลักการบริหาร*. กรุงเทพฯ: วัฒนาพานิช.
- มานัส มหาวงค์. (2559). *องค์ประกอบการจัดการขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอจตุรพักตรพิมาน*. จังหวัดร้อยเอ็ด: มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- รงค์ บุญสวยขวัญ. (2553). *โครงการบริการสาธารณะที่เป็นนวัตกรรมท้องถิ่นที่ภาคใต้*. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น.
- วรกาญจน์ สุขสดเขียว. (2556). *การบริหารงบประมาณสถานศึกษาขั้นพื้นฐานที่เป็นนิติบุคคล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา เขต 9*. คณะศึกษาศาสตร์. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- วรัญญา เลิศกวินชนะกิจ. (2550). *ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับประสิทธิภาพการบริหารจัดการงบประมาณขององค์การบริหารส่วนตำบล อำเภอเมือง จังหวัดสมุทรปราการ*. มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- วัชร นุริมาตา. (2554). *การบริหารจัดการแหล่งเรียนรู้โดยใช้หลัก บริหาร 4M's ในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน อำเภอเชกา จังหวัดหนองคาย*. มหาวิทยาลัยนครพนม.

- วิทยา จิตนุพงศ์. (2553). การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นศึกษาจังหวัด
ปราจีนบุรี. มหาวิทยาลัยรามคำแหง. คณะรัฐศาสตร์.
- วิรมลล์ ละอองศิริวงศ์. (2541). ปัจจัยที่มีผลต่อการรับรู้สภาพการทำงานที่เป็นอันตรายและ
พฤติกรรมการทำงานอย่างปลอดภัยของพนักงานปฏิบัติการใน โรงงานอุตสาหกรรมผลิต
แผ่นเหล็ก. วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาจิตวิทยาอุตสาหกรรม ภาควิชา
จิตวิทยา มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- วีระศักดิ์ เครือเทพ และคณะ. (2558). รายงานการสำรวจความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อบริการ
สาธารณะ การส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนและความไว้วางใจของประชาชนที่มี
ต่อองค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น. ศูนย์ส่งเสริมนวัตกรรมการและธรรมาภิบาลท้องถิ่น คณะ
รัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วีระศักดิ์ เครือเทพ และคณะ. (2560). ผลึกความคิด...การบริหารจัดการที่ดีขององค์กรปกครองส่วน
ท้องถิ่น. ศูนย์ส่งเสริมนวัตกรรมการและธรรมาภิบาลท้องถิ่น คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วีระศักดิ์ เครือเทพ. (2558). สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย 15 ปี การกระจายอำนาจ
ของไทย. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วุฒิสาร ตันไชย. (ม.ป.ป). หลักสำคัญในการจัดบริการสาธารณะตามแผนการกระจายอำนาจให้แก่
องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น สืบค้นจาก <http://www.local.moi.go.th/webst/botfam1.htm>.
- ศศิพรรณ แสงอ่อน กฤษณะ ดาราเรืองและสมเดช สิทธิพงษ์พิทยา. (2560). สมรรถนะทางนวัตกรรมการ
ของเทศบาลในจังหวัดสมุทรปราการ. สุทธิปริทัศน์ 31(99).
- ศิริชัย กาญจนวาสี. (2547). ทฤษฎีการประเมิน. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ศิริวรรณ เสรีรัตน์ และคณะ. (2541). พฤติกรรมองค์กร กรุงเทพฯ: ธีระฟิล์มและไซเท็กซ์.
- ศิลป์ชัย อ่วงตระกูล. (2553). การบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานที่จัดการศึกษาพิเศษเรียนร่วมสังกัด
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเชียงรายเขต 4. ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการ
บริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี.

- ศุภรักษ์ หมื่นยาว. (2534). การวิเคราะห์งบประมาณหมวดสาธารณูปโภคของโรงเรียนมัธยมศึกษา
สังกัดกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 7 จังหวัด ปราจีนบุรี นครนายก และสระแก้ว.
มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- ศุภวัฒน์ ปภัสสรากาญจน์. (2546). แนวคิดและกระบวนการบริหารงานคลังและงบประมาณ.
กรุงเทพฯ: สถาบันราชภัฏสวนดุสิต.
- สถาบันพระปกเกล้า. (2559). รางวัลพระปกเกล้า. สืบค้นจาก: <http://sv1.bizidea.co.th/team/fon/award.kpi/#home-section>.
- สมพงษ์ เกษมสิน. (2534). การบริหารงานบุคคลแผนใหม่. พิมพ์ครั้งที่ 8. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนา
พานิชย์.
- สมพร เพชรสุวรรณ. (2543). ความคิดเห็นของผู้บริหารต่อบทบาทการบริหารงานเทคโนโลยี
สารสนเทศได้รับมอบหมาย: ศึกษาเฉพาะกรณีสำนักงานเร่งรัดพัฒนาชนบท. ภาค
นิพนธ์พัฒนบริหารศาสตรมหาบัณฑิต สาขาพัฒนาสังคม, คณะพัฒนาสังคม บัณฑิต
พัฒนบริหารศาสตร์.
- สมยศ นาวิการ. (2544). การบริหารเพื่อความเป็นเลิศ. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ :
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- สมศักดิ์ ขาวลาภ. (2544). ภาวะผู้นำ การจูงใจ และทีมงาน. กรุงเทพฯ: ศูนย์หนังสือสถาบันราชภัฏ
สวนสุนันทา.
- สมหวัง พิธิยานุวัฒน์. (2549). ความรู้พื้นฐานสำหรับการประเมินโครงการทางการศึกษา. ใน
สมหวัง พิธิยานุวัฒน์ บรรณาธิการ รวบรวมบทความทางการประเมินโครงการ. พิมพ์ครั้งที่ 3.
กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สร้อยตระกูล (ตี๋ยานนท์) อรรถมานะ. (2545). พฤติกรรมองค์กร: ทฤษฎีและการประยุกต์. พิมพ์
ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- สร้อยญา มิ่งเมือง. (2551). ปัจจัยที่มีผลต่อขวัญกำลังใจในการปฏิบัติงานของพนักงานส่วนท้องถิ่น:
ศึกษากรณีอำเภอป่าโมกข์ จังหวัดอุตรธานี. วิทยาลัยการปกครองท้องถิ่น. มหาวิทยาลัย
ขอนแก่น.
- สัมพันธ์ ภูโพนบูลย์. (2540). องค์การและการจัดการ. กรุงเทพฯ: พิพักษ์อักษร.

- ลาโรช โศภิตกริช. (2546). *นวัตกรรมการสอนที่ยึดผู้เรียนเป็นสิ่งสำคัญ*. กรุงเทพฯ: บூค พอยท์.
- สำนักงานงบประมาณของรัฐสภา. (2560). *รายงานการวิเคราะห์การจัดสรรงบประมาณจังหวัดและกลุ่มจังหวัด ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2560*. สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร.
- สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน. (2529). *อาชีพรับราชการ: สิบพ่อค้าไม่เท่าหนึ่งพระยาเลี้ยง?*. กรุงเทพฯ: ประชาชน.
- สำนักงานนโยบายและงบประมาณ. (2546). *รายงานการจัดทำงบประมาณ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2546*. กรุงเทพฯ: สำนักงานนโยบายและงบประมาณ สำนักอัยการสูงสุด.
- สำนักงานนวัตกรรมแห่งชาติ. (2549). *สุดยอดนวัตกรรมไทย*. กรุงเทพฯ: สำนักงานนวัตกรรมแห่งชาติ กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี.
- สำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ. (2554). *นวัตกรรม: กุญแจสู่ความสำเร็จของประเทศไทยในศตวรรษที่ 21*. กรุงเทพฯ. ม.ป.ท.
- สุขุม นวลสกุล และวิศิษฐ์ ทวเศรษฐี. (2543). *การเมืองการปกครองไทย*. พิมพ์ครั้งที่ 14. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- สุภางค์ จันทวานิช. (2547). *พฤติกรรมรวมหมู่ในสังคมและวัฒนธรรม*. พิมพ์ครั้งที่ 9. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุเมธ จันทร์เจจจุน. (2553). *คุณลักษณะของผู้บริหารกับการบริหารงบประมาณสถานศึกษาสังกัดเทศบาลในภูมิภาคตะวันตก*. มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- สุเมธ เดียววิเศษ. (2529). *การบริหารบุคลากรในโรงเรียน*. ชลบุรี: ภาควิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางแสน.
- สุรพล พะยอมรัมย์. (2541). *จิตวิทยาอุตสาหกรรม*. กรุงเทพฯ: โครงการส่งเสริมการผลิตตรา และเอกสารการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- สุรพันธ์ ฉันทแดนสุวรรณ. (2550). *องค์การและการจัดการ*. กรุงเทพฯ: จุฑทอง.
- เสกมนต์ สัมมาเพ็ชร. (2557). *ทรัพยากรการบริหารกับประสิทธิผลการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ ทัณฑสถานบำบัดพิเศษกลาง*. กรุงเทพมหานคร มหาวิทยาลัยเกริก.
- หทัยกาญจน์ วรรณสิทธิโชค. (2551). *การยอมรับบริการซื้อขายกองทุนรวมทางอินเทอร์เน็ตของผู้ลงทุนในเขตกรุงเทพมหานคร*. วิทยานิพนธ์ บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยบูรพา.

- อรทัย ก๊กผล, วิลาวัลย์ หงษ์นคร และศุภกิจ แดงขาว. (2553). รายงานฉบับสมบูรณ์การศึกษาวิจัย เรื่อง การบริหารงานที่เป็นเลิศขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ปี 2553. กรุงเทพฯ : วิทยาลัยการพัฒนาท้องถิ่น สถาบันพระปกเกล้า.
- อลงกต สารกาล. (2557). แนวทางการสร้างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่เป็นเลิศด้านการเสริมสร้างเครือข่าย รัฐ เอกชน และประชาสังคม : กรณีศึกษา เทศบาลเมืองร้อยเอ็ด. ปริญญารัฐประศาสนศาสตรบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยรังสิต.
- อลงกรณ์ มีสุทธา และสมิต สัชฌุกร. (2539). การประเมินผลการปฏิบัติงาน : แนวความคิดหลักการวิธีการและกระบวนการ. กรุงเทพฯ: สมาคมส่งเสริมเทคโนโลยี. (ไทย-ญี่ปุ่น).
- อัครเดช ไม้จันทร์. (2560). ปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของพนักงานกลุ่มอุตสาหกรรมติดตั้งเครื่องจักรสายการผลิตในจังหวัดสงขลา. มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
- อัมพร คำคำนิล. (2550). ขวัญและกำลังใจของบุคลากรราชทัณฑ์ที่มีต่อการปฏิบัติหน้าที่: กรณีศึกษา เรือนจำกลางเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่. มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่.
- อารยา เจริญกุล. (2543). ขวัญและกำลังใจในการทำงาน. จุลสารสถาบันเพิ่มผลผลิตแห่งชาติ.
- อุดม ทุมโฆสิต. (2551). รายงานการวิจัย ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการกระจายอำนาจไปสู่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น. กรุงเทพฯ: คณะรัฐประศาสนศาสตร์ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- อุทัย หิรัญโต. (2523). การปกครองส่วนท้องถิ่น. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์โอเดียนสโตร์.
- อุมาพร กาญจนตลอด วิโรจน์ เจษฎาลักษณ์ จันทนา แสนสุข. (2559). ประสิทธิภาพในการจัดการนวัตกรรมของเทศบาลในประเทศไทย. Veridian E-Journal, Silpakorn University
- Damanpour, F. (1987). "The Adoption of Technological, Administrative, and Ancillary Innovations: Impact of Organizational Factors". *Journal of Management*,13(4), 675-688.
- Department of Trade and Industry.(2004). Succeeding Through Innovation, Creating Competitive Advantage Through Innovation: A Guide for Small and Medium Sized Businesses. Department of Trade and Industry. London.
- Duygu Keskin, Jan Carel Diehl, Nelliene Molenaar. (2012). Innovation Process of New Venture Driven by Sustainability. *Journal of Cleaner Production*.

- Foster, George M. (1973). *Tradition Societies and Technological Change*. New York: Harper and Row Publishers.
- Freeman, C. & Soete, L. (1997). *The Economics of Industrial Innovation*. 3rd ed. London: Continuum.
- Herkema, S.(2003). "A Complex Adaptive Perspective on Learning within Innovation Projects". *The Learning Organization*, 10(6), 340 – 346.
- Perez-Bustamante, G. (1999). "Knowledge Management in Agile Innovative Organizations". *Journal of Knowledge Management*, 3(1), 6 - 17.
- Rogers, E.M.(1995). *Diffusion of Innovation*. 4th ed. NY: The Free Press.
- Schilling , M.A. (2008). *Strategic Management of Technological Innovation*. 2nd ed. New York: McGraw-Hill Education.
- Smiths, R. (2002). "Innovation Studies in the 21th Century: Questions from a User's Perspective". *Technological Forecasting & Social Change*, 69(2), 861 - 883.
- Utterback, J.M. (1971). "The Process of Technological Innovation within the Firm". *Academy of Management Journal*, 14(1), 75 – 88.
- Van, W. M. (2003). Public Sector Leadership Theory: An Assessment. *Public Administration*

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

เกณฑ์การประเมินรางวัลพระปกเกล้าทองคำ

เกณฑ์การมอบรางวัลพระปกเกล้าทองคำแบ่งเป็น 2 ลักษณะ โดยต้องผ่านเกณฑ์ขั้นพื้นฐานก่อนจึงจะได้รับการพิจารณาเกณฑ์ขั้นต่อนวัตกรรม ของรางวัลพระปกเกล้าทองคำในแต่ละประเภทรางวัล ดังนี้

1. เกณฑ์ขั้นพื้นฐาน

เกณฑ์ขั้นพื้นฐาน	คำอธิบาย	การประเมิน
1. การทุจริตคอร์รัปชัน	☐ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ไม่มีกรณีทุจริต คอร์รัปชัน หรือการฟ้องร้องที่เกี่ยวข้องกับทุจริตคอร์รัปชันอันเชื่อได้ว่ามีมูล ☐ ผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ไม่อยู่ระหว่างการถูกพิจารณาเพิกถอนสิทธิเลือกตั้ง (ใบแดง)	สอบถามข้อมูลจาก ☐ กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ☐ สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน ☐ สำนักงาน ปปช. ☐ สำนักงาน ปปท. ☐ สำนักงาน กกต.
2. การดำเนินการตามภารกิจหน้าที่	☐ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีการดำเนินการตามภารกิจ ที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องกระทำ ให้เป็นไปตามอำนาจหน้าที่ ตามระเบียบ และกฎหมายอาทิ ☐ จัดให้มีห้องข้อมูลข่าวสารบริการแก่ประชา	พิจารณาจาก ☐ เอกสารข้อมูลเบื้องต้นที่ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นส่งมา ☐ ตรวจสอบเบื้องต้นจากเว็บไซต์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

เกณฑ์ขั้นพื้นฐาน	คำอธิบาย	การประเมิน
	<p>ชน ในท้องถิ่น รวมทั้ง มีวิธีการหรือแนวทางที่ ทำให้ข้อมูลทันสมัย และเข้าใช้บริการได้ ง่าย</p> <p>☐ จัดทำรายงานผลการ ดำเนินงานของท้องถิ่น ที่แสดงถึงการดำเนิน กิจกรรม ตลอดจน รายรับ-รายจ่ายของ ท้องถิ่น รวมทั้งมีการ เผยแพร่ให้ประชาชน ในท้องถิ่นรับทราบ</p> <p>☐ มีประกาศจัดซื้อจัดจ้าง ติ ค บ อ ร ์ ค ป ระ ช า สัมพันธ์ของหน่วยงาน หรือ ลง เ ว็ บ ไซ ต์ หน่วยงาน รวมทั้งมี การ เผย แพร่ ใ ห้ ประชาชนในท้องถิ่น รับทราบ</p> <p>☐ อื่นๆ ตามที่กฎหมาย กำหนดไว้</p>	<p>☐ การลงพื้นที่เพื่อ ตรวจสอบข้อมูลเชิง ประจักษ์ของคณะ กรรมการฯ</p>

2. เกณฑ์ขั้นต่อนวัตกรรม (Innovation)

เกณฑ์ขั้นพื้นฐาน	คำอธิบาย	การประเมิน
ด้านความโปร่งใสและส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชน	<ul style="list-style-type: none"> □ จำนวนโครงการหรือกิจกรรมที่โดดเด่น ซึ่งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนำเสนอเป็น เรื่องที่สะท้อนให้เห็น มิติความโปร่งใสในการบริหารงาน หรือการมีส่วนร่วมของประชาชน และมีจำนวนโครงการหรือกิจกรรมที่โดดเด่นอย่างเหมาะสม ไม่น้อยเกินไป และควรเป็นโครงการหรือกิจกรรม ซึ่งเป็นที่รู้จักโดยทั่วไป □ โครงการหรือกิจกรรมที่โดดเด่น ซึ่งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนำเสนอ มีลักษณะต่อเนื่องให้เกิดความยั่งยืนในการดำเนินงาน ไม่ใช่เป็นเป็นในลักษณะชั่วคราว หรือเฉพาะกิจ □ โครงการหรือกิจกรรมที่โดดเด่น ซึ่งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนำเสนอ สะท้อนให้เห็นถึงความคิดริเริ่ม 	<p>พิจารณาจาก</p> <ul style="list-style-type: none"> □ เอกสารข้อมูลเบื้องต้นที่ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นส่งมา □ การลงพื้นที่เพื่อตรวจสอบข้อมูลเชิงประจักษ์ของคณะกรรมการฯ □ การสัมภาษณ์อย่างไม่เป็นทางการกับประชาชน กลุ่ม หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง □ การเข้าพบผู้กำกับดูแลองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

เกณฑ์ขั้นพื้นฐาน	คำอธิบาย	การประเมิน
	<p>สร้างสรรค์ หรือเป็นนวัตกรรม ทั้งนี้ ถ้ามีความเหมือนกับที่อื่นจะต้องสามารถบอกถึงความแตกต่างจากที่อื่นและบอกถึงลักษณะเฉพาะของตนเองได้</p> <ul style="list-style-type: none"> □ โครงการหรือกิจกรรมที่โดดเด่น ซึ่งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนำเสนอ ควรสะท้อนให้เห็นถึงระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในระดับสูงซึ่งส่งเสริมหรือ ให้บทบาทของประชาชนในกระบวนการตัดสินใจร่วมทำและร่วมรับผิดชอบ มิใช่เพียงการรับประโยชน์เท่านั้น □ โครงการหรือกิจกรรมที่โดดเด่น ซึ่งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนำเสนอควรเป็นกิจกรรมที่แตกต่างจากกิจกรรมที่ได้เคยได้รับรางวัลพระปกเกล้า ความแตกต่างนั้นอาจเป็นกิจกรรมใหม่ หรือมีการพัฒนา 	

เกณฑ์ขั้นพื้นฐาน	คำอธิบาย	การประเมิน
	กิจกรรมเดิมให้มีความต่อเนื่องยั่งยืนไม่หยุดอยู่กับที่	
ด้านการเสริมสร้างสันติสุขและความสมานฉันท์	<p>☐ จำนวน โครงการหรือกิจกรรมที่โดดเด่น ซึ่งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนำเสนอเป็น เรื่องที่สะท้อนให้เห็น มิติด้านการเสริมสร้างสันติสุขและความสมานฉันท์ และมีจำนวนโครงการหรือกิจกรรมที่โดดเด่นอย่างเหมาะสม ไม่น้อยเกินไป</p> <p>☐ โครงการหรือกิจกรรมที่โดดเด่น ซึ่งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนำเสนอ มีลักษณะต่อเนื่องให้เกิดความยั่งยืนในการดำเนินงาน ไม่ใช่เป็นเป็นในลักษณะชั่วคราว หรือเฉพาะกิจ</p> <p>☐ โครงการหรือกิจกรรมที่โดดเด่น ซึ่งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนำเสนอ สะท้อนให้เห็นถึงความคิดริเริ่ม สร้างสรรค์ หรือเป็น</p>	<p>พิจารณาจาก</p> <p>☐ เอกสารข้อมูลเบื้องต้นที่ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นส่งมา</p> <p>☐ การลงพื้นที่เพื่อตรวจสอบข้อมูลเชิงประจักษ์ของคณะกรรมการฯ</p> <p>☐ การสัมภาษณ์อย่างไม่เป็นทางการกับประชาชน กลุ่ม หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง</p> <p>☐ การเข้าพบผู้กำกับดูแลองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น</p>

เกณฑ์ขั้นพื้นฐาน	คำอธิบาย	การประเมิน
	<p>นวัตกรรม ทั้งนี้ ถ้ามีความเหมือนกับที่อื่น จะต้องสามารถบอกถึงความแตกต่างจากที่อื่น และบอกถึงลักษณะเฉพาะของตนเองได้</p> <p>☐ โครงการหรือกิจกรรมที่โดดเด่น ซึ่งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนำเสนอ ควรสะท้อนให้เห็นถึงการจัดการกับความขัดแย้งที่เกิดขึ้นในพื้นที่ได้ โดยมีได้พึงพา ระบบการจัดการความขัดแย้งของระบบราชการ และมีผลการดำเนินงานที่เป็นรูปธรรม</p> <p>☐ โครงการหรือกิจกรรมที่โดดเด่น ควรเป็นการเสริมสร้างสันติสุขและความสมานฉันท์ในเชิงป้องกันก่อกองความขัดแย้งในพื้นที่ มีการให้ความสำคัญกับบริบทหรือสภาพขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้นๆ ตามความแตกต่างทางด้านเชื้อชาติ ศาสนา</p>	

เกณฑ์ขั้นพื้นฐาน	คำอธิบาย	การประเมิน
	<p>วัฒนธรรมหรือปัจจัยที่เป็นมูลเหตุเบื้องหลังทำให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดำเนินกิจกรรมนั้นขึ้นมา</p> <p>☐ โครงการหรือกิจกรรมที่โดดเด่น ซึ่งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนำเสนอ ควรเป็นกิจกรรมที่แตกต่างจากกิจกรรมที่ได้เคยได้รับรางวัลพระปกเกล้า ความแตกต่างนั้นอาจเป็นกิจกรรมใหม่ หรือมีการพัฒนากิจกรรมเดิมให้มีความต่อเนื่องยั่งยืนไม่หยุดอยู่กับที่</p>	
<p>ด้านการเสริมสร้างเครือข่ายรัฐ เอกชน และประชาสังคม</p>	<p>☐ จำนวนเครือข่ายหรือกิจกรรมเครือข่ายที่โดดเด่น ซึ่งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนำเสนอเป็นเรื่องที่สะท้อนให้เห็นมิติด้านการเสริมสร้างเครือข่ายรัฐ เอกชน และประชาสังคม และมีจำนวนเครือข่ายหรือกิจกรรมเครือข่ายที่โดดเด่นอย่างเหมาะสม ไม่น้อยเกินไป</p>	<p>พิจารณาจาก</p> <p>☐ เอกสารข้อมูลเบื้องต้นที่ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นส่งมา</p> <p>☐ การลงพื้นที่เพื่อตรวจสอบข้อมูลเชิงประจักษ์ของคณะกรรมการฯ</p> <p>☐ การสัมภาษณ์อย่างไม่เป็นทางการกับประชาชน กลุ่ม หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง</p>

เกณฑ์ขั้นพื้นฐาน	คำอธิบาย	การประเมิน
	<p>☐ เครือข่าย หรือ กิจกรรมเครือข่ายที่โดดเด่น ซึ่งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนำเสนอ มีลักษณะต่อเนื่องให้เกิดความยั่งยืนในการดำเนินงาน ไม่ใช่เป็นเป็นในลักษณะชั่วคราว หรือ เฉพาะกิจ</p> <p>☐ เครือข่าย หรือ กิจกรรมเครือข่ายที่โดดเด่น ซึ่งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนำเสนอ สะท้อนให้เห็นถึงความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ หรือเป็นนวัตกรรม ทั้งนี้ ถ้ามีความเหมือนกับที่อื่น จะ ต้องสามารถบอกถึงความแตกต่างจากที่อื่น และ บอกถึงลักษณะเฉพาะของเครือข่ายตนเองได้</p> <p>☐ เครือข่าย หรือ กิจกรรมเครือข่ายที่โดดเด่น ซึ่งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนำเสนอ ควรเป็นเครือข่ายที่เกิดขึ้นจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น</p>	<p>☐ การเข้าพบผู้กำกับดูแลองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น</p>

เกณฑ์ขั้นพื้นฐาน	คำอธิบาย	การประเมิน
	<p>นั้นๆ เป็นผู้ริเริ่มให้เกิด เครือข่าย หรือกิจกรรม เครือข่ายขึ้น</p> <p>☐ เครือข่าย หรือ กิจกรรมเครือข่ายที่โดดเด่น ซึ่งองค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่นนำเสนอ ต้องมีการดำเนินงาน ต่างๆ ให้เห็นเป็น รูปธรรม ไม่ใช่อยู่ใน ระยะเริ่มต้นหรือเริ่ม ก่อตั้งเครือข่ายเท่านั้น</p> <p>☐ เครือข่าย หรือ กิจกรรมเครือข่ายที่โดดเด่น ซึ่งองค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่นนำเสนอ มี การทำงานในลักษณะ Partnership เต็มเต็มซึ่ง กันและกัน มีหน้าที่ร่วม มือกันอย่างชัดเจน ไม่ใช่ ขับเคลื่อนงานไปได้โดย หน่วยงานใดหน่วยงาน หนึ่งเท่านั้น</p> <p>☐ เครือข่าย หรือ กิจกรรมเครือข่ายที่โดดเด่น ซึ่งองค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่นนำเสนอ ควรเป็นกิจกรรมที่ แตกต่างจากกิจกรรมที่</p>	

เกณฑ์ขั้นพื้นฐาน	คำอธิบาย	การประเมิน
	ได้เคยได้รับรางวัล พระปกเกล้า ความ แตกต่างกันนี้อาจเป็น กิจกรรมใหม่ หรือมีการ พัฒนากิจกรรมเดิมให้มี ความต่อเนื่องยั่งยืนไม่ หยุดอยู่กับที่	

ภาคผนวก ข

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ได้รางวัลพระปกเกล้าทองคำ

ประจำปี 2555 – 2559

รางวัลพระปกเกล้าทองคำ ประจำปี 2559

ด้านเสริมสร้างสันติสุขและความสมานฉันท์

เทศบาลเมืองปัตตานี

เทศบาลเมืองปัตตานี มีวิสัยทัศน์การสร้างเมืองด้วย “พัฒนาเมืองให้น่าอยู่เพิ่มมาตรฐานคุณภาพชีวิต พัฒนาประสิทธิภาพการศึกษา เพื่อประชาชนมีสุข” โดยมีจุดมุ่งหมายที่การพัฒนาคนและยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนในท้องถิ่นให้เป็นส่วนหนึ่งของแนวทางการพัฒนาที่ยั่งยืน ในขณะเดียวกันก็ทำให้ประชาชนอยู่ดีมีสุขภายใต้สังคมที่มีความหลากหลายทางวัฒนธรรมด้วยความสมานฉันท์และเอื้ออาทรต่อกัน

แนวทางการทำงานดังกล่าวได้ถูกสอดแทรกไว้ในนโยบายด้านต่างๆของเทศบาลเมืองปัตตานี ไม่ว่าจะเป็นนโยบายด้านการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม คณะผู้บริหารเมืองปัตตานีเห็นว่าการศึกษาเป็นเครื่องมือสำคัญของการพัฒนาและหล่อหลอมคนให้มีคุณภาพในระดับสากล หากแต่ต้องสอดคล้องกับวัฒนธรรมภายในท้องถิ่น การจัดงานสำคัญทางประเพณีและวัฒนธรรมโดยเทศบาลเมืองปัตตานีจึงถือเป็นการสร้างพื้นที่ให้กลุ่มคนต่างๆเข้ามามีส่วนร่วมเรียนรู้และเข้าใจความเป็นท้องถิ่นร่วมกัน

นโยบายการพัฒนาสังคม ชุมชน เศรษฐกิจและการท่องเที่ยว โดยเน้นไปที่การพัฒนาชุมชนให้มีความยั่งยืนในมิติต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นการให้บริการสวัสดิการสังคมและความช่วยเหลือแก่ผู้ยากไร้ การพัฒนาศักยภาพของคนกลุ่มต่างๆ ทั้งเยาวชน ผู้สูงอายุ ผู้พิการ รวมถึงมิติของเศรษฐกิจชุมชนที่เป็นการส่งเสริมอาชีพให้กับชุมชน

นโยบายด้านสาธารณสุข สิ่งแวดล้อม และคุณภาพชีวิต ที่เน้นการส่งเสริมการมีคุณภาพชีวิตที่ดีให้กับประชาชนในเขตเทศบาลเมืองปัตตานี โดยในด้านสาธารณสุขนั้น เทศบาลเมืองปัตตานีเปิดให้บริการศูนย์สุขภาพชุมชนอยู่ 2 แห่ง และยังมีบริการสาธารณสุขเชิงรุกที่เข้าไปตรวจ

สุขภาพในชุมชนโดยตรง ไม่ว่าจะเป็นผู้ป่วยติดเตียง หญิงหลังคลอด การเยี่ยมผู้พิการ รวมถึงการป้องกันโรคในชุมชน ส่วนงานที่เกี่ยวกับการสุขภาพและสิ่งแวดล้อมนั้น เทศบาลเมืองปัตตานี เน้นไปที่การรักษาความสะอาดตามที่สาธารณะ เช่น ตลาดสด ทางเท้า และการจัดการขยะในชุมชน

นอกจากนี้แล้ว นโยบายการรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนก็ยังเห็นได้จากการตั้งศูนย์อาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน การติดตั้งกล้องวงจรปิดทุกมุมเมือง การบริการรถกู้ชีพ ส่วนนโยบายด้านการบริหารจัดการเน้นที่การให้ความสะดวกแก่ผู้ใช้บริการของเทศบาลทั้งในแง่ของการสะท้อนความต้องการให้กับเทศบาล และการรับบริการจากเทศบาล ไม่ว่าจะเป็น ศูนย์บริการเบ็ดเสร็จ ณ จุดเดียว (One Stop Service) การจัดเวทีรับฟังความเห็นประชาชน เป็นต้น

โดยสรุปแล้ว การดำเนินงานของเทศบาลเมืองปัตตานี จะให้ความสำคัญต่อการทำให้กลุ่มต่างๆ ในพื้นที่ โดยเฉพาะกลุ่มคนไทยพุทธและกลุ่มคนไทยมุสลิม สามารถอยู่ร่วมกันด้วยความเข้าใจ และสามารถประสานความร่วมมือกัน เพื่อพัฒนาพื้นที่เมืองปัตตานี โดยผ่านการดำเนินโครงการและกิจกรรมต่างๆ ซึ่งมีเทศบาลทำหน้าที่เป็นกาวใจในการประสานงานได้เป็นอย่างดีตลอดมา

สำหรับโครงการหรือกิจกรรมที่สะท้อนให้เห็นถึงความเป็นเลิศ ด้านการเสริมสร้างสันติสุข และความสมานฉันท์ ของ เทศบาลเมืองปัตตานี ได้แก่

โครงการอุโมงค์น้ำสงกรานต์

การเล่นน้ำสงกรานต์ของคนในเขตเทศบาลเมืองปัตตานีในอดีต มักจะไปเล่นกันบริเวณถนนเจริญประดิษฐ์ซึ่งเป็นเส้นทางไปสู่มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี ซึ่งเป็นเส้นทางสัญจรสำคัญของเมืองปัตตานี เมื่อเข้าสู่เทศกาลสงกรานต์ในแต่ละปีจึงเกิดการทะเลาะวิวาทชกต่อย และความไม่เข้าใจระหว่างคนที่เล่นน้ำกับผู้สัญจรไปมาทั้งที่เป็นกลุ่มคนไทยพุทธและมุสลิมที่ใช้เส้นทางโดยไม่ต้องการเล่นสาดน้ำ อีกทั้งในขณะนั้น การใช้เส้นทางทั่วไปในการเล่นสาดน้ำยังไม่มีมาตรการรักษาความปลอดภัยอย่างเป็นระบบ เทศบาลเมืองปัตตานีจึงจัดพื้นที่เพื่อใช้

ในประเพณีสงกรานต์โดยเฉพาะ โดยใช้ชื่อว่า “ถนนข้าวย่า สาคน้ำคลายร้อน” ไว้ที่บริเวณถนนมะกรูดตลอดเส้นทาง

นอกจากโครงการอุโมงค์น้ำสงกรานต์จะถูกสร้างขึ้นมาเพื่อจัดพื้นที่สำหรับประเพณีสงกรานต์เพื่อให้ผู้เล่นน้ำสงกรานต์ได้ร่วมกิจกรรมในพื้นที่ที่จัดไว้โดยเฉพาะ ยังถือเป็นการป้องกันไม่ให้เกิดความขัดแย้งกับผู้ใช้เส้นทางสัญจรซึ่งไม่ต้องการเล่นน้ำสงกรานต์ โดยผลที่ตามมาคือ การทำให้ถนนข้าวย่าซึ่งเป็นพื้นที่เล่นน้ำสงกรานต์ในจังหวัดปัตตานีกลายเป็นสถานที่ท่องเที่ยวตามไปด้วย เห็น ได้จากการมีผู้สนับสนุนกิจกรรมและมีจำนวนคนที่เข้ามาเล่นน้ำสงกรานต์มากขึ้นอันเนื่องมาจากความปลอดภัยและสิ่งอำนวยความสะดวกมากกว่าเดิมทั้งน้ำและสถานที่

โครงการนี้มีวิธีการดำเนินการตั้งแต่การศึกษาความเป็นไปได้ในการก่อสร้างและวางระบบอุโมงค์น้ำจากพื้นที่ถนนมะกรูด หลังจากนั้นจึงกำหนดแบบแปลน แผนผังการดำเนินโครงการ เพราะพื้นที่จัดสร้างอยู่ในเขตชุมชนซึ่งเป็นย่านเศรษฐกิจ และยังเกี่ยวข้องกับระบบการประปาและการดับเพลิงเมืองปัตตานีด้วย เมื่อเข้าสู่การก่อสร้างอุโมงค์น้ำแล้ว ได้มีการติดตั้งท่อน้ำประปาด้วยท่อ PVC ขนาดเส้นผ่านศูนย์กลาง 80 มิลลิเมตร ทั้งฝั่งซ้ายและขวาของถนนมะกรูด โดยรวมระยะทางได้ประมาณ 200 เมตร และติดตั้งหัวน้ำพุโครเมต ขนาด 5 มิลลิเมตรแบบปรับทิศทางได้รวมแล้วฝั่งละ 65 หัว ทั้งยังมีการติดตั้งหัวดับเพลิงขนาด 100 มิลลิเมตร ฝั่งละ 1 จุด โดยมีการทดสอบการใช้งานก่อนที่จะมีการเปิดใช้จริง

หลังจากก่อสร้างระบบอุโมงค์น้ำพุแล้วเสร็จ เทศบาลเมืองปัตตานีได้ประชาสัมพันธ์โครงการเพื่อเชิญชวนประชาชนและนักท่องเที่ยวเข้าร่วมกิจกรรม โดยการดำเนินงานทุกขั้นตอนมีการแต่งตั้งคณะกรรมการ คณะทำงานรับผิดชอบและตรวจสอบให้เป็นไปตามระเบียบราชการโดยเคร่งครัดเพื่อความโปร่งใส กล่าวได้ว่า โครงการอุโมงค์น้ำพุสงกรานต์เป็นความตั้งใจของเทศบาลเมืองปัตตานีในการรักษาประเพณีของไทยเอาไว้ด้วยการจัดพื้นที่ซึ่งมีความปลอดภัยต่อผู้เล่นน้ำสงกรานต์ และไม่เป็นการทำให้คนที่ไม่เล่นน้ำสงกรานต์ได้รับผลกระทบจากการเล่นน้ำด้วยบริบทของความหลากหลายทางวัฒนธรรมเช่นนี้เองที่ทำให้เห็นแนวทางการทำงานของเทศบาลเมืองปัตตานีมีลักษณะถ้อยทีถ้อยอาศัยกันซึ่งเป็นลักษณะที่เอื้อต่อการอยู่ร่วมกัน อีกทั้ง

โครงการดังกล่าวยังคงกลายเป็นการสร้างภาพลักษณ์สำคัญให้กับเมืองปัตตานีที่มีพื้นที่เล่นน้ำสงกรานต์อันโดดเด่นด้วย

โครงการกวนอาซุรอ

โครงการกวนอาซุรอถือเป็นการสืบทอดประเพณีเก่าแก่ของมุสลิมมลายูในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ โดยเทศบาลเมืองปัตตานีต้องการส่งเสริมและสืบสานประเพณีให้คงอยู่ต่อไป ทั้งยังถือเป็นการสร้างความสามัคคีร่วมกันระหว่างคนไทยมุสลิมและไทยพุทธให้มีกิจกรรมร่วมกัน ไม่ว่าจะเป็นการมีส่วนร่วมทั้งการบริจาคเครื่องปรุง ไม่ว่าจะเป็น เครื่องแกง ข้าวสาร เครื่องปรุง ผัก ผลไม้ เนื้อสัตว์ หรือร่วมลงแรงในการกวนอาซุรอ และรับประทานร่วมกันซึ่งเชื่อว่าเป็นการพัฒนาทักษะในการอยู่ร่วมสังคมเดียวกันด้วยความเข้าใจ นอกจากการส่งเสริมความเข้าใจอันดีบนฐานของวัฒนธรรมเฉพาะแล้ว โครงการนี้ยังสร้างความเข้าใจอันดีระหว่างเทศบาล ฝ่ายความมั่นคง อย่างทหารและตำรวจ และประชาชนที่เข้าร่วมกิจกรรม

บนพื้นฐานของการดำเนินโครงการนี้ ผลที่ตามมาคือความเข้าใจอันดีระหว่างฝ่ายต่างๆ โดยเฉพาะในแง่ที่ทำให้เข้าใจวัฒนธรรมประเพณีของคนมุสลิมที่มีวัฒนธรรมถิ่นเป็นแบบมลายู เห็นได้จากผู้ที่เข้าร่วมในโครงการทั้งหน่วยงานภาครัฐ ทั้งเทศบาลและหน่วยงานทหารหน่วยเฉพาะกิจ 23 ปัตตานี และตำรวจ รวมถึงชาวบ้านที่เข้าร่วมจากทั้งหมด 19 ชุมชน อาสาสมัครสาธารณสุขชุมชนที่เข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจ

โครงการกวนอาซุรอจัดขึ้นในแต่ละชุมชนของเทศบาลเมืองปัตตานี โดยในชุมชนใดที่มียุทธไทยพุทธอยู่ร่วมกับคนมุสลิมก็จะเข้าร่วมกันกวนอาซุรอ แล้วเมื่อกวนอาซุรอจนเสร็จพร้อมรับประทานก็มีการแจกจ่ายแบ่งปันให้แก่กัน โดยเป็นการส่งเสริมให้เกิดความสามัคคีที่ไม่เลือกเชื้อชาติ ศาสนา โครงการดังกล่าวนี้จึงมีความโดดเด่นในแง่ของการส่งเสริมให้เกิดการอยู่ร่วมกันภายในชุมชนเดียวกัน

โครงการบริหารจัดการกองทุนหลักประกันสุขภาพเทศบาลเมืองปัตตานี

เนื่องมาจากปัญหาที่สังคมเมืองต้องเผชิญอย่างเลี่ยงไม่ได้คือ คุณภาพในการดำรงชีวิตที่เกิดจากความแตกต่างทางเศรษฐกิจและสังคมของคนในเมือง เทศบาลเมืองปัตตานีจึงมองว่าเป็นความ

ท้าทายสำคัญสำหรับการทำให้ประชาชนในพื้นที่รับผิดชอบของเทศบาลสามารถเข้าถึงบริการ สาธารณะของเทศบาลได้อย่างทั่วถึงและมีความเท่าเทียมกันเพื่อลดช่องว่างทางสังคม การ ให้บริการทางสุขภาพ การป้องกันโรค การฟื้นฟูสมรรถภาพ และการปฐมพยาบาล จึงเป็นบริการ สาธารณะที่เทศบาลเมืองปัตตานีให้ความสำคัญเพื่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตบนฐานของการมีส่วนร่วม ของประชาชน

โครงการบริหารจัดการกองทุนหลักประกันสุขภาพเทศบาลเมืองปัตตานีจึงตั้ง คณะกรรมการกองทุนหลักประกันสุขภาพ และคณะทำงานฝ่ายต่างๆ ขึ้นมาเพื่อรับผิดชอบโครงการ นอกจากนี้ในส่วนของความร่วมมือ เทศบาลเมืองปัตตานีได้จัดทำข้อตกลงการดำเนินงานบริหาร กองทุนหลักประกันสุขภาพในระดับท้องถิ่นร่วมกับสำนักงานหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ เพื่อนำมาใช้จ่ายในโครงการ/กิจกรรมต่างๆ โดยกองทุนฯทำหน้าที่เป็นผู้บริหารจัดการแล้วให้เงิน สนับสนุนไปกับผู้รับผิดชอบแต่ละโครงการนำไปใช้แต่ละกิจกรรม โดยส่วนใหญ่เป็นกิจกรรมที่มุ่ง ส่งเสริมการบริการสาธารณสุขตามชุดสิทธิประโยชน์ กิจกรรมสร้างเสริมสุขภาพ และกิจกรรม อนุรักษ์สิ่งแวดล้อม เพื่อให้กรอบการทำงาน “สุขภาพดี ชีวิตมีสุข” นำมาสู่การปฏิบัติ

ความโดดเด่นของโครงการนี้คือการเน้นการมีส่วนร่วมมาจากทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง โดยเฉพาะชุมชนที่มาจากกลุ่มต่างๆ ทั้งกลุ่มแม่และเด็ก กลุ่มผู้สูงอายุ กลุ่มผู้พิการ กลุ่มผู้ประกอบ อาชีพที่มีความเสี่ยง กลุ่มผู้ป่วยเรื้อรัง ผู้นำชุมชน อาสาสมัครสาธารณสุข โรงพยาบาลปัตตานี โรงเรียน ศูนย์บริการสาธารณสุข ชมรมออกกำลังกายในชุมชนเพื่อเข้ามาเสนอแนะ และร่วม ดำเนินการโครงการต่างๆ ให้เป็นผลรูปธรรม เช่น การดูแลกลุ่มคนที่ช่วยเหลือตัวเองไม่ได้ การ ส่งเสริมอาชีพ เพราะเชื่อว่าการทำให้คนในชุมชนอยู่ดีมีสุข สามารถที่จะเกื้อหนุนและช่วยเหลือกัน ได้ จนเป็นที่มาของการอยู่ร่วมกันได้อย่างสันติ เพราะการมีคุณภาพชีวิตที่ดีย่อมต้องอาศัยชุมชน แวดล้อมเข้ามาเป็นฐานให้การพัฒนาความเป็นอยู่ดีขึ้น โดยความร่วมมือจากทุกองคาพยพของ ชุมชน

โครงการอาสาสมัครพลเมืองของเทศบาลเมืองปัตตานี (อาสาสมัครกู้ชีพหลักเมือง)

โครงการนี้มีที่มาจาก “หนึ่งตำบล หนึ่งทีมกู้ชีพกู้ภัย (One Tambon One Search and Rescue Team)” เพื่อทำหน้าที่เป็นหน่วยเผชิญเหตุและเป็นทีมกู้ภัยและให้ความช่วยเหลือประชาชนผู้ประสบเหตุสาธารณภัยต่างๆ ซึ่งสอดคล้องกับกระบวนการทางการแพทย์ฉุกเฉิน

หน่วยกู้ชีพหลักเมืองเทศบาลเมืองปัตตานี ประกอบด้วยอาสาสมัครพลเมืองที่อยู่ในรูปแบบหน่วยกู้ภัยที่มีจิตอาสาที่หวงแหนและร่วมปกป้องชุมชนของตนเอง โดยอาสาสมัครเหล่านี้มีทั้งที่มาจากคนไทยพุทธและมุสลิมที่มีกลุ่มกู้ชีพในชุมชนและมีพื้นที่รับผิดชอบของตนเอง เพื่อการเข้าให้ความช่วยเหลือที่ทันเวลาและสอดคล้องกับหลักปฏิบัติทางศาสนาในกรณีที่เป็นผู้ประสบภัยมุสลิม ซึ่งจำเป็นต้องให้ผู้มีความรู้เรื่องการปฏิบัติที่สอดคล้องตามหลักศาสนาเข้ามาช่วยเหลือในบางขั้นตอนที่มีความเชื่อมโยงกับหลักการทางศาสนาอิสลาม ทั้งนี้ก็เพื่อความไว้วางใจของผู้ประสบภัยและญาติในการรับความช่วยเหลือ

อย่างไรก็ตาม อาสาสมัครที่เข้าให้การช่วยเหลือตามชุมชนต่างๆ นั้น ล้วนต้องผ่านการอบรมเพื่อความเข้าใจการช่วยเหลือผู้ประสบภัย รวมถึงการจัดให้มีการพัฒนาสมรรถนะหน่วยกู้ชีพอยู่เป็นประจำ เพื่อให้ความช่วยเหลือได้ถูกต้องแม่นยำ ด้วยการมีชุดปฏิบัติการที่ครอบคลุมอยู่ตามชุมชนต่างๆ และเป็นชุดปฏิบัติการที่มาจากทั้งหน่วยกู้ชีพไทยพุทธ มุลินธิเชื้อสายจีน และหน่วยกู้ภัยมุสลิม กระทั่งอาสาสมัครกู้ชีพที่เป็นผู้หญิงก็สามารถให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยที่เป็นผู้หญิงได้ทันสถานการณ์ได้เช่นกัน เหล่านี้ล้วนแล้วแต่เป็นปัจจัยที่ทำให้การให้ความช่วยเหลือและบรรเทาสาธารณภัยที่เร่งด่วนมีประสิทธิภาพมากขึ้น

นอกจากนี้ การดำเนินการกู้ชีพของหน่วยกู้ชีพหลักเมืองซึ่งเป็นหน่วยกู้ชีพหลักนั้น มีการรายงานการทำงานให้กับสำนักงานสาธารณสุขจังหวัด รวมถึงมีระบบการเบิกจ่ายค่าตอบแทนหน่วยบริการผ่านระบบธนาคาร เพื่อให้เกิดความโปร่งใสในการปฏิบัติงานของหน่วยกู้ชีพศูนย์หลักเมืองเทศบาลเมืองปัตตานี

ความสำเร็จของโครงการนี้ทำให้แต่ละชุมชนมีความเข้มแข็งมากขึ้น โดยมีที่มาจากการมีส่วนร่วมของประชาชนที่เข้ามาเป็นอาสาสมัครจากชุมชนต่างๆ โดยอาสาสมัครเหล่านั้นยังมีส่วน

ร่วมในการคิดและการตัดสินใจในสถานการณ์ที่เร่งด่วนเพื่อให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยอย่างเต็มประสิทธิภาพที่สุด ผลที่ได้มากกว่านั้นคือเครือข่ายภาคประชาชนเหล่านั้น ยังเป็นหูเป็นตาให้กับเทศบาลเมืองปัตตานีเพื่อรักษาความปลอดภัยให้กับชุมชนโดยไม่ก่อให้เกิดความขัดแย้งอีกด้วย

รางวัลพระปกเกล้าทองคำ ประจำปี 2559

ด้านความโปร่งใสและการมีส่วนร่วมของประชาชน

องค์การบริหารส่วนจังหวัดสตูล

องค์การบริหารส่วนจังหวัดสตูล กำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดสตูลในปี พ.ศ. 2557 - 2561 ที่เกี่ยวกับการสร้างเครือข่ายในการทำงานร่วมกับองค์การบริหารส่วนจังหวัดสตูลไว้จำนวน 7 ด้าน อันประกอบไปด้วย

ด้านที่ 1 การท่องเที่ยวเชิงนิเวศและการท่องเที่ยวที่ประทับใจ โดยเน้นที่การจัดการด้านการท่องเที่ยวแก่ชุมชน เอกชน และปลูกจิตสำนึกให้ชุมชนพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน

ด้านที่ 2 การเกษตรยั่งยืน โดยเป็นการส่งเสริมอาชีพ สนับสนุนการผลิต การลดต้นทุนการผลิต การแปรรูปผลผลิตทางการเกษตร และการสร้างองค์ความรู้การเกษตรตามแนวเศรษฐกิจพอเพียง

ด้านที่ 3 การส่งเสริมการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้ยั่งยืน โดยเป็นการสร้างจิตสำนึกให้กับประชาชนเพื่อการเฝ้าระวังปัญหาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ด้านที่ 4 การอนุรักษ์ศิลปะ วัฒนธรรม จารีตประเพณี และพัฒนาภูมิปัญญาท้องถิ่น โดยส่งเสริมให้ผู้นำศาสนาและสถาบันศาสนามีบทบาทในการพัฒนาประชาชนให้มีคุณธรรมประจำใจ

ด้านที่ 5 การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์และสังคม เป็นการมุ่งเน้นพัฒนาทักษะทางวิชาชีพ และพัฒนาคุณภาพชีวิตของเด็กเยาวชน สตรี ผู้สูงอายุ ผู้พิการ และผู้ด้อยโอกาสทางสังคมให้มีชีวิตที่ดีขึ้น

ด้านที่ 6 เมืองสงบสุข โดยการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนและสร้างความ
 สมานฉันท์และความเข้มแข็งให้กับชุมชน

ด้านที่ 7 การบริหารจัดการที่ดี โดยเป็นการส่งเสริมประชาธิปไตย ความเสมอภาค ความ
 โปร่งใสในการทำงานมาเป็นหลักในการพัฒนาท้องถิ่น

นอกจากนี้แล้ว องค์การบริหารส่วนจังหวัดสตูลยังมีความร่วมมือทั้งที่เป็นทางการและไม่
 เป็นทางการ (MOU) กับส่วนราชการ องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น ภาคประชาสังคม และองค์กร
 เอกชนอื่นๆ เพื่อให้การขับเคลื่อน โครงการพัฒนาตามแผนยุทธศาสตร์ขององค์การบริหารส่วน
 จังหวัดสตูลเป็นรูปธรรมขึ้นมา สำหรับเครือข่ายและการดำเนินงาน ที่สะท้อนให้เห็นถึงความเป็น
 เลิศ ด้านการเสริมสร้างเครือข่ายรัฐ เอกชน และประชาสังคม ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสตูล
 ได้แก่

เครือข่ายการท่องเที่ยวโดยชุมชนจังหวัดสตูล (CBT-SATUN: Stun Community-Based Tourism)

กระแสการท่องเที่ยวที่เข้ามาในจังหวัดสตูลซึ่งมีทรัพยากรที่อันอุดมสมบูรณ์อยู่มากนั้น ทำ
 ให้หลายชุมชนที่เป็นสถานที่ท่องเที่ยวได้รับกระทบ อย่างน้อยก็ในแง่ของทรัพยากรธรรมชาติที่ถูก
 รุกล้ำมากขึ้น โดยกระแสดังกล่าวยังทำให้เกิดจุดเปลี่ยนสำคัญที่ชาวบ้านในชุมชนบ้านบ่อเจ็ดลูก
 รวมตัวกันตั้งกลุ่มการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์เพื่อจัดการท่องเที่ยวด้วยตนเองจนประสบความสำเร็จ
 ประกอบกับตั้งแต่ปี พ.ศ. 2550 เป็นต้นมา กระแสการจัดการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ได้แพร่ขยายไปใน
 หลายชุมชนท่องเที่ยวของจังหวัดสตูล ไม่ว่าจะเป็น ชุมชนบากันเคย เกาะหลีเป๊ะ บ้านหัวทาง บ้านเก
 ตรี พญาบังสา (บ้านควนโพธิ์) โตนปาหนัน ภูเขาเพชร นูโบย นาทอน และทุ่งสะโบ๊ะ จนทำให้ในปี
 พ.ศ. 2552 ชุมชนท่องเที่ยวที่มีการรวมตัวกันได้เหนียวแน่นและได้พัฒนาเป็นเครือข่ายการ
 ท่องเที่ยวโดยชุมชนจังหวัดสตูล (Satun-Community-Based Tourism: CBT-SATUN) ขึ้นมา และ
 แบ่งพื้นที่ของเครือข่ายออกเป็น 4 ประเภท คือ เขา ป่า นา เล แต่ก็พบว่าในช่วงนั้น เครือข่ายนี้ยังมี
 ปัญหาในด้านงบประมาณเพื่อการบริหารจัดการ ทั้งในส่วนที่เป็นการประชาสัมพันธ์ และกลยุทธ์
 ทางการตลาด โดยเป็นผลให้ไม่สามารถดึงดูดนักท่องเที่ยวได้เท่าที่ควร ในปี พ.ศ. 2555 องค์การ
 บริหารส่วนจังหวัดสตูลเข้ามามีส่วนร่วมในการเสริมสร้างความเข้มแข็งของเครือข่ายการท่องเที่ยว
 โดยชุมชนจนถึงปัจจุบัน

ในด้านที่เป็นองค์ประกอบของเครือข่ายการท่องเที่ยวชุมชนจังหวัดสตูล ประกอบไปด้วยหลายภาคส่วน ดังนี้

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนอกจากองค์การบริหารส่วนจังหวัดสตูล ทำหน้าที่ในการประชาสัมพันธ์ และส่งเสริมกิจกรรมด้านการตลาดของเครือข่ายแล้ว ยังมีองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นที่อยู่ในความรับผิดชอบของเครือข่ายอีก เช่น องค์การบริหารส่วนตำบลเกตุรี องค์การบริหารส่วนตำบลควนโพธิ์ องค์การบริหารส่วนตำบลเกาะสาหร่าย องค์การบริหารส่วนตำบลละงู องค์การบริหารส่วนตำบลปากน้ำ องค์การบริหารส่วนตำบลนาทอน องค์การบริหารส่วนตำบลตันหยงโป องค์การบริหารส่วนตำบลนิคมพัฒนา องค์การบริหารส่วนตำบลมะล็ง องค์การบริหารส่วนตำบลสาคร และเทศบาลเมืองสตูล ซึ่งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเหล่านี้มีบทบาทต่อการสนับสนุนเครือข่ายในด้านการให้บริการสาธารณะ

หน่วยงานราชการส่วนภูมิภาค เช่น สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ทำหน้าที่สนับสนุนข้อมูลเชิงวิชาการที่มาจากการวิจัย การท่องเที่ยวและการกีฬาจังหวัดสตูลให้การสนับสนุนด้านการพัฒนาบุคลากร สำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัดสตูล การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย จังหวัดตรัง สำนักงานการเกษตรจังหวัดสตูล และวิทยาลัยชุมชนสตูล

ภาคเอกชน เช่น ผู้ประกอบการนำเที่ยวต่างๆ ในจังหวัดสตูล

ภาคประชาสังคม โดยมีทั้งที่เป็นเครือข่ายชุมชนการท่องเที่ยวจังหวัดสตูลทั้ง 24 ชุมชนที่ต่างก็ขับเคลื่อนกิจกรรมการท่องเที่ยว โดยชุมชนในพื้นที่ของตนเอง ชมรมมัคคุเทศก์จังหวัดสตูล และสมาคมธุรกิจการท่องเที่ยวจังหวัดสตูล

สถาบันการศึกษาในแต่ละชุมชน และวิทยาลัยชุมชนจังหวัดสตูลที่เข้ามาสนับสนุนด้านองค์ความรู้แก่เครือข่ายด้านอาหาร

เครือข่ายการท่องเที่ยวโดยชุมชนจังหวัดสตูลมีกิจกรรมที่โดดเด่นอยู่ 2 โครงการคือ

1. มหกรรมเปิดโลกทัศน์การท่องเที่ยวเชิงวิถีชีวิตชุมชนสตูล โดยเริ่มมาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2555 ถึงปัจจุบัน และเน้นการประชาสัมพันธ์เพื่อวางแผนกลยุทธ์ทางการตลาดต่างๆ ดังนั้นการจัดทำฐานข้อมูลเครือข่ายการท่องเที่ยวของแต่ละชุมชน การเผยแพร่จุดเด่นของแต่ละชุมชนเพื่อนำมาเป็น

กลยุทธ์ส่งเสริมการท่องเที่ยว เช่น เครือข่ายการท่องเที่ยวโดยชุมชนพญาบังสาที่โดดเด่นเรื่องการทำนาด้วยเกษตรอินทรีย์ เครือข่ายการท่องเที่ยวชุมชนบ้านโคกพะยอมมีจุดเด่นเรื่องการอนุรักษ์ป่าชายเลนเพื่อการท่องเที่ยว นอกจากนี้ยังมี การกำหนดมาตรฐานและราคาของโปรแกรมการท่องเที่ยวโดยชุมชน และการทำสื่อประชาสัมพันธ์เพื่อเผยแพร่ประชาสัมพันธ์กิจกรรมเครือข่ายด้วยการทำเป็นแผนพับ การจัดทำวีดิทัศน์แนะนำการท่องเที่ยว และเผยแพร่ข้อมูลผ่านเว็บไซต์ รวมถึงการจัดทำปฏิทินการท่องเที่ยวในรอบปีของเครือข่ายในชุมชนต่างๆ โดยข้อมูลทั้งหมดนี้ได้ถูกประชาสัมพันธ์ผ่านเว็บไซต์ของเครือข่ายและหน่วยงานอื่นที่เป็นภาคีของชุมชนท่องเที่ยว ผลที่ตามมาจากการจัดกิจกรรมนี้คือการขยายเครือข่ายเพิ่มมากกว่าเดิม รวมถึงนักท่องเที่ยวและรายได้ให้กับชุมชนมากขึ้นกว่าเดิม

2. มหกรรมการท่องเที่ยวโดยชุมชนจังหวัดสตูลและระดับภาคใต้ หรืองาน “มาแล๊ะะท่องเที่ยวโดยชุมชน” ปี พ.ศ. 2557 และ พ.ศ. 2558 เพื่อการประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวของชุมชนที่ช่วยขยายเครือข่ายการท่องเที่ยวเพิ่มมากกว่าเดิม โดยมีการสาธิตการแสดงพื้นบ้าน ศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่น และการจำหน่ายอาหารและผลิตภัณฑ์พื้นบ้านเพื่อการประชาสัมพันธ์กิจกรรมของเครือข่ายให้เป็นที่รู้จักมากกว่าเดิม

ผลลัพธ์ของโครงการดังกล่าวทำให้รายได้ของแต่ละชุมชนเครือข่ายการท่องเที่ยวเพิ่มมากกว่าเดิม โดยจากการสำรวจในปี พ.ศ. 2555 รายได้ของชุมชนบาคันใหญ่ซึ่งอยู่ในเครือข่ายการท่องเที่ยวอยู่ที่ 100,000 บาท ปีต่อมามีรายได้รวม 200,000 บาท ปี พ.ศ. 2557 มี 1,000,000 บาท และปี พ.ศ. 2558 ระหว่างเดือนมกราคม - กรกฎาคม มีรายได้ 1,150,000 บาท ขณะที่จำนวนนักท่องเที่ยวที่เข้ามาในชุมชนเครือข่ายท่องเที่ยวต่างๆก็มีจำนวนมากขึ้นตามไปด้วย เป็นผลมาจากการเชื่อมโยงการท่องเที่ยวระหว่างพื้นที่ เช่น โปรแกรมการท่องเที่ยวชุมชนบาคันใหญ่กับเกาะหลีเป๊ะ ทำให้ยอดรวมของนักท่องเที่ยวจาก 200 คนในปี พ.ศ. 2556 เพิ่มสูงขึ้นมาเป็น 3,600 คนในปี พ.ศ. 2558

เครือข่ายการท่องเที่ยวโดยชุมชนจังหวัดสตูลมีเป้าหมายในการพัฒนาตัวชี้วัดมาตรฐานของเครือข่ายท่องเที่ยวเพื่อสร้างปรับปรุงและสร้างความยั่งยืนให้กับเครือข่าย รวมถึงการจัดทำประเมินความเป็นไปได้ในการหาพื้นที่ท่องเที่ยวจากชุมชนอื่นๆนอกเครือข่าย เพื่อนำข้อมูลของเครือข่ายมาทำเป็นเส้นทางท่องเที่ยวและบรรจุลงใน Satun Wonderland 7 วัน มหัศจรรย์สตูล

เครือข่ายอาสาสมัครพิทักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมหมู่บ้าน

เครือข่ายอาสาสมัครพิทักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมหมู่บ้าน (ทสม.) มาจากการรวมตัวของคนในชุมชนต่างๆที่เห็นว่าทรัพยากรอันอุดมสมบูรณ์ในท้องถิ่นของตนถูกรุกทำลายและทำลาย อันเนื่องมาจากการที่พัฒนาผลที่ตามมาคือความเสื่อมโทรมของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมภายในชุมชน เครือข่ายอาสาสมัครพิทักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจึงถือเป็นกลไกสำคัญที่เข้ามาบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของจังหวัดสตูลให้มีความสมดุลและยั่งยืน ทั้งยังเป็นการส่งเสริมให้เกิดกระบวนการเรียนรู้ธรรมชาติบนฐานของการมีส่วนร่วมมาจากประชาชนเองด้วย

เครือข่ายอาสาสมัครพิทักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (ทสม.) ถูกรับรองการทำงานด้วยกฎหมายภายใต้ “ระเบียบกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ว่าด้วยอาสาสมัครพิทักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมหมู่บ้าน (ทสม.) พ.ศ. 2550” โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ 10 สิงหาคม 2550) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในการสงวนรักษาและใช้ทรัพยากรธรรมชาติและหลากหลายทางชีวภาพอย่างสมดุล สอดคล้องกับหลักการพัฒนาที่ยั่งยืน ตลอดจนการควบคุมและกำจัดมลพิษที่มีผลต่อสุขภาพ สวัสดิภาพ และคุณภาพชีวิตของประชาชน

ในส่วนของอาสาสมัครพิทักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดสตูลนั้น องค์การบริหารส่วนจังหวัดสตูลเข้ามาส่งเสริมให้เกิดการทำงานแบบเครือข่ายโดยองค์การบริหารส่วนจังหวัดสตูล ก็ถือเป็นส่วนหนึ่งของเครือข่ายที่เข้าไปร่วมพัฒนาศักยภาพให้ ทสม. จังหวัดสตูลพัฒนาการทำงานให้ขยายไปครอบคลุมทุกหมู่บ้าน จนสามารถผลิตโครงการมาส่งเสริมการทำงานหลายกิจกรรม ไม่ว่าจะเป็น โครงการปลูกจิตสำนึกในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดสตูล โครงการคลองสวยน้ำใส โครงการกำจัดขยะ โครงการติดตั้งหุ่นจุดชมปะการังธรรมชาติ เป็นต้น

ตั้งแต่องค์การบริหารส่วนจังหวัดสตูลเข้าไปเป็นส่วนหนึ่งของเครือข่ายอาสาสมัครพิทักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เมื่อปี พ.ศ. 2554 มีความพยายามที่จะยกระดับของเครือข่ายให้

เป็นส่วนหนึ่งของการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติระดับประเทศ โดยมีกระบวนการสร้างเครือข่าย และเกิดการเรียนรู้ภายในเครือข่ายด้วยตนเองจากการที่มีการหมุนเวียนให้เครือข่ายระดับอำเภอเป็น เจ้าภาพในการจัดกิจกรรมประจำปี โดยภาคีที่ร่วมเป็นเครือข่ายอาสาสมัครพิทักษ์ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ประกอบด้วย เครือข่ายอาสาสมัครพิทักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อมระดับอำเภอ มีบทบาทในการให้ความเห็น ร่วมทำ ติดตามประเมินผลกิจกรรมที่ เกิดขึ้นของเครือข่ายระดับอำเภอ เครือข่ายอาสาสมัครพิทักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ระดับจังหวัด มีบทบาทเช่นเดียวกับระดับเครือข่าย ทสม. อำเภอ องค์การบริหารส่วนจังหวัดสตูล มี บทบาทในการประสานงาน ร่วมสนับสนุนงบประมาณและอุปกรณ์ในการดำเนินกิจกรรม สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดสตูล ทำหน้าที่ประสานงาน กำกับดูแล ทสม. และร่วมสนับสนุนงบประมาณ เทศบาล และองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดสตูล ให้การ สนับสนุนการดำเนินกิจกรรมในพื้นที่ เครือข่ายกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน และผู้นำท้องที่ ทำหน้าที่ในการ อำนวยความสะดวกและสนับสนุนการทำกิจกรรมในพื้นที่

โครงการที่โดดเด่นของเครือข่ายอาสาสมัครอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (ทสม.) อันมาจากการทำงานเป็นภาคีร่วมของกลุ่มต่างๆที่ดำเนินกิจกรรมร่วมกัน ดังนี้

โครงการปลูกจิตสำนึกอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โครงการนี้มีเป้าหมาย เพื่อการสร้างทัศนคติ และการปลูกจิตสำนึกที่ดีต่อการดำเนินชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมผ่านการ จัดกิจกรรมทั้งที่เป็นการประชุมเพื่อระดมความเห็นเพื่อให้เป็นพื้นที่ที่สมาชิกของเครือข่ายร่วม สะท้อนปัญหา และแลกเปลี่ยนแนวทางการพัฒนาที่ยั่งยืน โดยโครงการดังกล่าวเป็นโครงการที่เป็น การระดมคลังสมอง และสร้างองค์ความรู้ซึ่งอยู่บนฐานของภูมิปัญญาเพื่อการอนุรักษ์เครือข่ายให้ สามารถเป็นหลักในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของจังหวัดสตูลต่อไป ส่วน กิจกรรมที่เป็นส่วนเกี่ยวพันให้โครงการนี้คือ การปลูกต้นไม้ในพื้นที่สาธารณะ การรณรงค์เก็บขยะ ในพื้นที่ และการปล่อยพันธุ์สัตว์น้ำ กิจกรรมการปักแนวเขตอนุรักษ์พันธุ์สัตว์ทะเล กิจกรรมฟื้นฟู ธรรมชาติปู เป็นต้น

โครงการติดตั้งหุ่นจอดเรือจุดชมปะการัง มาจากการเสนอความเห็นมาจากผู้ประกอบการ นำเที่ยวทางทะเล อำเภอเมืองสตูล อำเภอทุ่งหว้า และอำเภอละงูที่เห็นว่าแนวปะการังน้ำตื้นเงินถูก

ทำลายและเสียหายในช่วงที่มีนักท่องเที่ยวเข้ามามาก องค์การบริหารส่วนจังหวัดสตูลจึงทำหน้าที่ในการประสานงานกับหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง ทั้งยังให้การสนับสนุนโครงการเพื่อการป้องกันแนวปะการังน้ำตื้นจากเรือนำเที่ยวที่ทิ้งสมอแล้วทำให้ปะการังเสียหาย โดยตั้งแต่ปี พ.ศ.2555 ที่มีการดำเนินโครงการนี้เป็นต้นมา ได้รับความร่วมมือมาจากอุทยานแห่งชาติตะรุเตา อุทยานแห่งชาติหมู่เกาะเภตรา ศูนย์วัฒนธรรมอุทยานแห่งชาติ จังหวัดตรัง กลุ่มอาสาสมัคร ริฟคาเดียน สตูล และเครือข่ายผู้ประกอบการท่องเที่ยวเกาะหลีเป๊ะ จนประสบความสำเร็จในการปกป้องแนวปะการังน้ำตื้นให้มีความสวยงามต่อไป

โครงการอาสาสมัครพิทักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (ทสม.) แม้ว่าจะเป็นส่วนหนึ่งของภาคประชาชนที่เข้าไปมีส่วนร่วมในการรักษาทรัพยากรธรรมชาติของชุมชน ซึ่งเป็นผลมาจากการทำงานของหน่วยงานของรัฐ แต่ในแง่ของการมีส่วนร่วมของประชาชนสามารถทำได้อย่างกว้างขวาง ทั้งการใช้กลไกที่เกี่ยวข้องมาบูรณาการการทำงานให้สำเร็จ และการขยายเครือข่ายของโครงการเพื่อมาทำงานร่วมกันได้มากขึ้น จนได้รับรางวัลลูกโลกสีเขียวระดับประเทศ รางวัลผลงานเครือข่ายดีเด่นจังหวัดสตูล ในปีพ.ศ. 2554 ได้รับการคัดเลือกให้เป็นศูนย์เครือข่ายอาสาสมัครพิทักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมภาคใต้ และประธานเครือข่าย ทสม. ได้รับการแต่งตั้งเป็นคณะกรรมการที่มีบทบาทในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติต่างๆ เช่น คณะกรรมการป้องกันการตัดไม้ทำลายป่าจังหวัดสตูล และคณะกรรมการอาสาสมัครอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมระดับประเทศ เป็นต้น

ด้านการสร้างเครือข่ายและองค์ประกอบของเครือข่าย สามารถจำแนกได้ดังนี้

ระดับพื้นที่ มีการพัฒนาให้อาสาสมัครพิทักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (ทสม.) เป็นกลไกหลักในการทำกิจกรรม “เส้นทางสู่ชุมชนน่าอยู่อย่างยั่งยืน” ซึ่งเป็นกิจกรรมหลักของเครือข่ายเพื่อให้เกิดองค์ความรู้ในการจัดทำแผนปฏิบัติการท้องถิ่น ผ่านการวิเคราะห์ชุมชน วิเคราะห์และจัดทำแผน บูรณาการแผน และการนำเสนอแผน หลังจากนั้นจึงมีการเสนอแผนให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อจัดทำแผนพัฒนาและการจัดสรรงบประมาณเพื่อนำไปสู่การปฏิบัติในพื้นที่จริง หลังจากนั้นจึงมีการสรุปบทเรียน และพัฒนาองค์ความรู้ใหม่ที่เกิดขึ้นระหว่างกรปฏิบัติตามแผนจากชุมชนท้องถิ่นเอง เพื่อการปรับปรุงแผนให้มีความเหมาะสมมากยิ่งขึ้น ในส่วน

สุดท้ายของระดับพื้นที่คือ การถ่ายทอดองค์ความรู้เพื่อขยายเครือข่ายศูนย์การเรียนรู้ของชุมชนให้มีความยั่งยืน

ระดับจังหวัด มีการร่วมมือกับเครือข่ายที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดสตูล สำนักงานสิ่งแวดล้อมภาค 15 นักวิชาการในพื้นที่ จนสามารถขยายเครือข่ายการทำงานได้ครอบคลุมมากขึ้น และได้รับการคัดเลือกจากกรมส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อม กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้เป็น “จังหวัดนำร่องผู้ส่งเสริมสีเขียว”

ระดับภูมิภาคและระดับประเทศ ในระดับนี้ มีการส่งแกนนำระดับพื้นที่ที่มาจากชุมชนต่างๆ เข้าร่วมการจัดนิทรรศการเพื่อเผยแพร่ผลงานของเครือข่ายในกิจกรรมต่างๆ และรวมถึงการเป็นเจ้าภาพการจัดประชุมคณะกรรมการเครือข่ายระดับภาค

เป้าหมายการดำเนินการของเครือข่ายในอนาคตคือ การขยายพื้นที่ของการอนุรักษ์คลองให้ครอบคลุมชุมชนมากขึ้นกว่าเดิม โดยมีการวางเป้าหมายที่คลองหลักของจังหวัดคือ คลองคูสน คลองท่าแพ และคลองละงู นอกจากนี้ ยังมีการขยายโครงการการจัดการขยะอันตรายไปสู่หน่วยงานราชการอื่นมากขึ้นเพื่อทำให้การจัดการขยะอันตรายเป็นที่ตระหนักและสามารถจัดการได้โดยชุมชนมากกว่าเดิม

รางวัลพระปกเกล้าทองคำ ประจำปี พ.ศ. 2557
ด้านการเสริมสร้างสันติสุขและความสมานฉันท์
เทศบาลตำบลปริก อำเภอสะเตา จังหวัดสงขลา

เทศบาลตำบลปริก พัฒนาท้องถิ่น โดยใช้พื้นที่เป็นตัวตั้ง และบูรณาการทรัพยากร ธรรมชาติ ทรัพยากรบุคคล องค์ความรู้ ทูทางสังคม และงบประมาณ หรือกล่าวได้ว่ามีการระดมสมอง ระดม กำลัง ระดมทรัพยากร ระดมทุน ฯลฯ จากทั้งหน่วยงานภาครัฐ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ประชาชน และประชาสังคม ซึ่งภาคส่วนต่างๆ เหล่านี้ เรียกว่า ภาคีเครือข่ายของเทศบาลตำบลปริก

เนื่องจากเทศบาลตำบลปริกเชื่อมั่นว่าการดำเนินงานร่วมกับภาคีเครือข่ายย่อมนำไปสู่การพัฒนาท้องถิ่นและแก้ไขปัญหาท้องถิ่น ได้อย่างยั่งยืน กระบวนการเสริมสร้างภาคีเครือข่ายของเทศบาลตำบลปริกจึงเกิดขึ้นจากการกระตุ้นให้ภาคีเครือข่ายภาครัฐ เอกชน และประชาสังคม มองเห็นปัญหาร่วมกัน กำหนดนโยบายและเป้าหมายในการดำเนินงานร่วมกัน รวมทั้งบูรณาการ ทรัพยากร และร่วมกันดำเนินการ โดยแบ่งบทบาทหน้าที่ของภาคีเครือข่ายแต่ละภาคส่วนในการดำเนินงาน

สำหรับนวัตกรรมและการดำเนินงานที่เป็นเลิศที่สะท้อนให้เห็นถึงความเป็นเลิศ ด้านการเสริมสร้างเครือข่ายรัฐ เอกชน และประชาสังคม ของเทศบาลตำบลปริก ได้แก่ โครงการชุมชนท้องถิ่นเศรษฐกิจพอเพียง

เทศบาลตำบลปริกพัฒนาท้องถิ่นภายใต้วิสัยทัศน์ “เศรษฐกิจพอเพียง ร้อยเรียงวิถีชุมชน คนเป็นศูนย์กลางการพัฒนา ประชาสังคมสันติสุข” โดยได้น้อมนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการพัฒนาท้องถิ่น กระทั่งก่อเกิดเป็นโครงการใหญ่ (Umbrella Project) ที่มีชื่อว่า “โครงการชุมชนท้องถิ่นเศรษฐกิจพอเพียง” ซึ่ง ประกอบด้วยโครงการย่อยมากถึง 9 โครงการ ได้แก่ 1) โครงการเทศบาลสีเขียว 2) โครงการสร้างค่านิยมร่วมในการปฏิบัติงานของพนักงานเทศบาลตำบลปริก 3) โครงการฝึกทบทวนอาสาสมัครป้องกันภัยพลเรือน 4) โครงการร่วมมือร่วมใจคัดแยกขยะในชุมชน 5) โครงการคลองสวยน้ำใส 6) โครงการรักษ่าป่าสร้างคน 84 ตำบลวิถีพอเพียง 7) โครงการพัฒนาศักยภาพกรรมการชุมชน กลุ่มอาชีพ และกลุ่มกิจกรรมต่างๆ ในชุมชน 8) โครงการฝึกอบรม

อาชีพช่างไฟฟ้า และ 9) โครงการสนับสนุนการขับเคลื่อนกลุ่มแปรรูปผลผลิตทางการเกษตร(กล้วยทองม้วน) โครงการดังกล่าวนี้ครอบคลุมการพัฒนาท้องถิ่นในมิติเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม และวัฒนธรรม โดยยึดหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง เพื่อมุ่งไปสู่เป้าหมายในการพัฒนา คือ “ก้าวหน้า สมดุล มั่นคง และยั่งยืน พร้อมรับการเปลี่ยนแปลง”

ทั้งนี้โครงการย่อยที่บรรจุรวมอยู่ใน “โครงการชุมชนท้องถิ่นเศรษฐกิจพอเพียง” เป็นการผสมผสานโครงการของส่วนงานต่างๆ ภายในเทศบาลที่ดำเนินการมาอย่างต่อเนื่อง นำกลับมาดำเนินการ และเริ่มดำเนินการใหม่ เพื่อให้การขับเคลื่อนการพัฒนาท้องถิ่นมีความเชื่อมโยงเป็นไปในทิศทางเดียวกันและบรรลุเป้าหมาย

ภาคีเครือข่ายทั้งภาครัฐ เอกชน และประชาสังคม ต่างเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนิน “โครงการชุมชนท้องถิ่นเศรษฐกิจพอเพียง” โดยมีการประชุมหารือกันเพื่อบูรณาการแผนงาน/โครงการของทุกภาคส่วน และแบ่งงานกันทำตามบทบาทของแต่ละภาคส่วน นอกจากนี้ยังมีการบูรณาการงบประมาณและทรัพยากรที่ใช้ในการดำเนินงาน อาทิ ปลดท.สนับสนุนงบประมาณบริษัทเอกชนส่งพนักงานเข้าร่วมดำเนินงานและให้องค์ความรู้ รวมทั้งประชาชนสมทบแรงกายในการดำเนินงาน ฯลฯ

โครงการเทศบาลสีเขียว

เทศบาลตำบลปรังมุงสู่การเป็นเทศบาลสีเขียว (Green Office) หรือสำนักงานที่เป็นมิตรต่อบุคลากร สิ่งแวดล้อม และสังคม โดยมุ่งลดการปล่อยก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ด้วยการปรับเปลี่ยนทัศนคติและพฤติกรรมบุคลากรในองค์กรให้ประหยัดพลังงาน เทคนิคการประหยัดพลังงานที่นำมาใช้ภายในเทศบาล ได้แก่ Reuse (การใช้ซ้ำจนกว่าจะใช้ไม่ได้), Recycle (การนำกลับมาใช้ใหม่), Refuse (การปฏิเสธการใช้พลังงานแบบสิ้นเปลือง), Repair (การนำกลับมาซ่อมแซมใหม่) และ Reduce (การลดการใช้ทรัพยากรให้ได้มากที่สุด) นอกจากการปรับเปลี่ยนทัศนคติและพฤติกรรมของพนักงานภายในเทศบาลแล้ว เทศบาลตำบลปรังมุงยังดำเนินกิจกรรมเทศบาลคาร์บอนต่ำเพื่อปรับเปลี่ยนทัศนคติและพฤติกรรมของคนในชุมชนให้ประหยัดพลังงานด้วยเช่นเดียวกัน โดยดำเนินงานภายใต้ยุทธศาสตร์ที่สำคัญ 4 ประการ ได้แก่ 1) ยุทธศาสตร์เมืองไร้มลพิษ มีการจัดกิจกรรมนำขยะมาแลกไข่ไก่ 2) ยุทธศาสตร์เมืองพิชิตพลังงาน มีการรณรงค์ให้ใช้จักรยาน และ

ส่งเสริมการใช้พลังงานแสงอาทิตย์ในการดำเนินชีวิตประจำวัน 3) ยุทธศาสตร์เมืองบริโกลอย่างยั่งยืน มีการส่งเสริมการปลูกและบริโกลพืชผักปลอดสารพิษ และ 4) ยุทธศาสตร์เมืองแห่งต้นไม้ มีการรณรงค์ให้ปลูกต้นไม้เพิ่มขึ้น ทั้งนี้ในการดำเนินโครงการเทศบาลสีเขียวตลอดจนการขยายผลสู่โครงการเทศบาลคาร์บอนต่ำ เทศบาลตำบลปริกได้ดำเนินงานร่วมกับภาคีเครือข่ายทั้งภาครัฐและประชาสังคมหลากหลายแห่งได้แก่ สำนักงานสิ่งแวดล้อมภาคที่ 16, สำนักงานสิ่งแวดล้อมจังหวัดสงขลา, มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์, เกษตรอำเภอสะเดา, เครือข่ายเกษตรกรชาวสวนผลไม้, สมาคมสันนิบาตเทศบาลแห่งประเทศไทย, สถาบันสิ่งแวดล้อมไทย และ DELGOSEA

โครงการสร้างค่านิยมร่วมในการปฏิบัติงานของพนักงานเทศบาลตำบลปริก

เนื่องด้วยเทศบาลตำบลปริกมีเป้าประสงค์พัฒนาบุคลากรให้มีความรู้และทักษะในการปฏิบัติงาน ควบคู่ไปกับการเป็นผู้มีคุณธรรมและจริยธรรม เพื่อก่อให้เกิดการทำงานที่มีประสิทธิผลสูงสุด กล่าวคือ สามารถให้บริการประชาชนหรือตอบสนองความต้องการของประชาชนได้อย่างแท้จริง เทศบาลตำบลปริกจึงได้จัดทำโครงการอบรมหลักสูตรสร้างค่านิยมร่วมในการปฏิบัติงานให้แก่พนักงานเทศบาลและภาคีเครือข่าย การจัดอบรมครั้งนี้ไม่อาจสำเร็จลุล่วงได้ หากเทศบาลตำบลปริกไม่มีภาคีเครือข่ายในการดำเนินงานทั้งจากภาครัฐและประชาสังคม คือ ท้องถิ่นอำเภอสะเดา, ท้องถิ่นจังหวัดสงขลา กรรมการชุมชน กลุ่มแม่บ้าน และอาสาสมัครพลเรือน ทั้งนี้ภายหลังจากการอบรม พนักงานเทศบาลได้รับความรู้, พัฒนาทักษะและความสามารถในการปฏิบัติงาน, พัฒนาการทำงานแบบบูรณาการ, พัฒนาการทำงานเป็นทีม, พัฒนาทัศนคติและได้รับการปลูกฝังจิตสำนึกให้ปฏิบัติหน้าที่เพื่อประโยชน์สุขของประชาชนเป็นสำคัญ โดยเสียสละประโยชน์ส่วนตัวเพื่อประโยชน์ส่วนรวม และเข้าใจบทบาทหน้าที่ของตนเองในการพัฒนาท้องถิ่นมากขึ้น

โครงการฝึกทบทวนอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน

สาธารณภัยที่เกิดขึ้นบ่อยครั้งทั้งภัยธรรมชาติและภัยที่เกิดจากการกระทำของมนุษย์สร้างความเสียหายต่อชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนในพื้นที่ การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยที่มีประสิทธิภาพจำเป็นต้องอาศัยทักษะ ความรู้ ความสามารถ ประสบการณ์ และความร่วมมือจากทั้งหน่วยงานภาครัฐ เอกชน และภาคประชาสังคม โดยเฉพาะกลุ่มอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน (อปพร.) เทศบาลตำบลปริกจึงจัดการฝึกอบรมอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือนและการฝึกซ้อม

แผนปฏิบัติการเมื่อเกิดเหตุร่วมกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่อำเภอสะเดาและภาค
ราชการของตำบล Kubang Pasu ของประเทศมาเลเซีย จากการฝึกอบรมครั้งนี้ส่งผลให้สมาชิกอป
พร.เข้าใจในบทบาทอำนาจหน้าที่และภารกิจของตนเอง และมีประสบการณ์ในการป้องกันและ
บรรเทาสาธารณภัย ที่สำคัญเกิดการขยายเครือข่ายการดำเนินงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
จากเครือข่ายระดับตำบลสู่ระดับอำเภอ โดยภาคีเครือข่ายประกอบด้วยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
ในเขตพื้นที่อำเภอสะเดา องค์กรการบริหารส่วนจังหวัดสงขลา อำเภอสะเดา และป้องกันและบรรเทา
สาธารณภัยจังหวัดสงขลา ตลอดจนเกิดการขยายภาคีเครือข่ายไปยังประเทศเพื่อนบ้าน คือ ภาค
ราชการของตำบล Kubang Pasu ประเทศมาเลเซีย ซึ่งทำให้การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
ครอบคลุมพื้นที่ในวงกว้างขึ้นและยกระดับการดำเนินงานด้านนี้ของเทศบาลตำบลปริกสู่สากล

โครงการร่วมมือ ร่วมใจ คัดแยกขยะในชุมชน

ปัญหาขยะมูลฝอยในพื้นที่ตำบลปริกทวีความรุนแรงเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง เทศบาลตำบล
ปริกเล็งเห็นว่า แนวทางการจัดการขยะที่สำคัญประการหนึ่ง คือ การคัดแยกขยะโดยชุมชน และ
เพื่อให้ชุมชนเป็นกลไกหลักในการดำเนินการแก้ไขปัญหามลพิษ เทศบาลตำบลปริกจึงเริ่มดำเนิน
โครงการร่วมมือ ร่วมใจ คัดแยกขยะในชุมชน โดยให้ความรู้เรื่องการคัดแยกขยะแก่คนในชุมชน
เก็บถังขยะเดิมที่ชำรุดและมอบถังขยะใหม่ให้แก่ชุมชน พร้อมทั้งดำเนินการจัดประกวดหน้าบ้านนำ
มองในทุกชุมชนควบคู่กันไป ทั้งนี้การดำเนินกิจกรรมต่างๆ ได้รับความร่วมมือจากภาคีเครือข่าย
เดิมและก่อให้เกิดภาคีเครือข่ายใหม่จากทั้งภาครัฐ สถาบันการศึกษา และภาคประชาสังคม คือ
สำนักงานสิ่งแวดล้อมภาคที่ 16 มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ และประชาชน
ในทุกชุมชน ภายหลังจากการดำเนินโครงการ คนในชุมชนสามารถคัดแยกขยะในครัวเรือนของ
ตนเองได้ ส่งผลให้ปริมาณขยะในพื้นที่ลดลง ลดผลกระทบที่เกิดขึ้นต่อสิ่งแวดล้อมและสุขอนามัย
ของคนในพื้นที่ที่มีความสะอาดมากขึ้น และชุมชนยังสามารถดำเนินการต่อยอดจากการคัดแยกขยะ
โดยเพิ่มมูลค่าให้แก่ขยะด้วยการทำปุ๋ยหมักชีวภาพและน้ำหมักชีวภาพ

โครงการคลองสวยน้ำใส

“คลองปริก” เป็นคลองสายหลักของเทศบาลตำบลปริก ประชาชนใช้น้ำจากคลองนี้เพื่อการ
อุปโภค บริโภค และเกษตรกรรม เนื่องจากบริเวณริมคลองเป็นที่ตั้งของโรงงานอุตสาหกรรม

เทศบาลตำบลปริกและโรงงานอุตสาหกรรมต่างคำนึงถึงความเสี่ยงต่อความเสื่อมโทรมของคุณภาพน้ำ จึงร่วมกันจัดทำโครงการคลองสวย น้ำใส เพื่อกระตุ้นรวมและปลูกจิตสำนึกให้คนในชุมชนรักและรู้จักดูแลรักษาคลองปริก ทั้งนี้กิจกรรมในโครงการประกอบด้วย การปรับภูมิทัศน์ การปลูกต้นไม้ การเก็บขยะ การกำจัดวัชพืชบริเวณริมคลอง การปรับปรุงคุณภาพน้ำในคลองโดยการใส่น้ำหมักชีวภาพ หรือ E-M BALL รวมทั้งมีการจัดทำเอกสารเผยแพร่ความรู้และรณรงค์การดูแลรักษาสิ่งแวดล้อม ภายหลังจากการดำเนินโครงการ คนในชุมชนและโรงงานเห็นความสำคัญของคลองปริกและสิ่งแวดล้อมในพื้นที่มากขึ้น และผลที่เกิดขึ้นอย่างชัดเจนเป็นรูปธรรม คือ คลองปริกมีภูมิทัศน์ที่สวยงาม มีต้นไม้ และสัตว์น้ำ กลายเป็นแหล่งทรัพยากรธรรมชาติที่มีความอุดมสมบูรณ์ อย่างไรก็ตามการฟื้นฟูและอนุรักษ์คลองปริกคงไม่อาจสำเร็จได้ หากเทศบาลตำบลปริกและโรงงานอุตสาหกรรมดำเนินงานเพียงลำพัง ภาคีเครือข่ายจากภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาสังคมที่เข้าร่วมผนึกกำลังในการดำเนินงานครั้งนี้ ได้แก่ สำนักงานสิ่งแวดล้อมภาคที่ 16 มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมสงขลา อำเภอสะเดา บริษัทเซฟสกิน บริษัทบริดสโตน กรรมการชุมชน และกลุ่มอนุรักษ์คลองอู่ตะเภา ภาคีเครือข่ายทุกภาคส่วนร่วมกันบูรณาการการทำงานและทรัพยากรที่ใช้ในการดำเนินงาน โดยร่วมกันวางแผนการดำเนินงานก่อนเริ่มลงมือปฏิบัติ ส่งผลให้เทศบาลตำบลปริกประหยัดงบประมาณได้ในส่วนหนึ่ง และนำงบประมาณส่วนนี้ไปใช้ประโยชน์ในการพัฒนาท้องถิ่นในเรื่องอื่น

โครงการรักษ์ป่าสร้างคน 84 ตำบลวิถีพอเพียง เทศบาลตำบลปริก

บริษัท ปตท. จำกัด (มหาชน) ได้ดำเนินโครงการรักษ์ป่า สร้างคน 84 ตำบลวิถีพอเพียง เพื่อเทิดพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เนื่องในวโรกาสมหามงคลที่ทรงพระชนม์มายุ ครบ 84 พรรษา ร่วมกับชุมชนตำบลปริก โครงการนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาคนและชุมชนให้ดำเนินชีวิตตามวิถีเศรษฐกิจพอเพียง พร้อมทั้งตระหนักถึงความสำคัญและดูแลรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในพื้นที่ของตน เริ่มแรกคณะกรรมการชุมชนและครอบครัวเป็นกลุ่มเป้าหมายนำร่องในการใช้ชีวิตตามวิถีเศรษฐกิจพอเพียง ต่อมาได้ขยายผลสู่เพื่อนบ้านใกล้เคียงและชุมชนโดยภาพรวม ชุมชนปรับเปลี่ยนพฤติกรรมและดำเนินกิจกรรมต่างๆ ที่เป็นการขับเคลื่อนการใช้ชีวิตตามวิถีเศรษฐกิจพอเพียง โดยได้รับการสนับสนุนจากปตท.และเทศบาลตำบลปริกเรื่อยมา กระทั่งภายในพื้นที่เทศบาลตำบลปริกเกิดจุดเรียนรู้การใช้ชีวิตแบบพอเพียงหลายแห่ง ที่สามารถเป็น

ตัวอย่างแสดงถึงการใช้ชีวิตพอเพียงที่พึ่งพาตนเองได้ในหลากหลายรูปแบบ อาทิ การเลี้ยงปลาในกระชัง การทำบัญชีครัวเรือน ฯลฯ ประกอบกับคนในชุมชนบางส่วนพัฒนาศักยภาพของตนกลายเป็นวิทยากรประจำจุดเรียนรู้และแกนนำ ขณะที่บางส่วนร่วมเป็นจิตอาสาในการทำงานในพื้นที่ การดำเนินโครงการรักษ์ป่าสร้างคน 84 ตำบลวิถีพอเพียง เทศบาลตำบลปริกและปตท. ได้รับความร่วมมือจากภาคีเครือข่ายหลายแห่งทั้งจากภาครัฐ เอกชน และประชาสังคม คือ ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์เพื่อการเกษตร มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ไกล่เคียง เครือข่ายเฝ้าระวังสายน้ำคลองอู่ตะเภา ชุมชนต้นแบบตำบลลำสินธุ์ จังหวัดพัทลุง ชุมชนต้นแบบศูนย์ศึกษาและพัฒนาชุมชน ไม้เรียง จังหวัดนครศรีธรรมราช และกลุ่มอนุรักษ์ต่างๆ ในพื้นที่ตำบลปริก

โครงการพัฒนาศักยภาพกรรมการชุมชน กลุ่มอาชีพ และกลุ่มกิจกรรมต่างๆ ในชุมชน

เทศบาลตำบลปริกมุ่งเน้นให้คนเป็นศูนย์กลางในการพัฒนา และมุ่งสร้างความเข้มแข็งของชุมชน เพื่อให้คนและชุมชนกลายเป็นกลไกในการบริหารจัดการพื้นที่ให้ได้อย่างมีประสิทธิภาพและยั่งยืน ทั้งนี้เทศบาลตำบลปริกเล็งเห็นว่า ชุมชนที่เข้มแข็งต้องเกิดจาก “จิตสำนึกแห่งการพึ่งตนเองบนพื้นฐานของทุนที่มีอยู่ และจัดการตนเองได้อย่างเป็นระบบ” ตลอดจนต้องสามารถพัฒนาทุนให้ตอบสนองความต้องการของชุมชนให้ได้อย่างแท้จริง ชุมชนจึงควรมีค่านิยมที่ว่า การพัฒนาชุมชนอย่างยั่งยืนมิใช่การพึ่งพาผู้อื่น หรือรอรับการช่วยเหลือสงเคราะห์ ขณะที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นหรือภาคีเครือข่ายเข้ามามีบทบาทเป็นเพียงผู้ให้การสนับสนุนชุมชนในการพัฒนาศักยภาพตนเองเพื่อบริหารจัดการชุมชนด้วยตัวชุมชนเองเท่านั้น ดังนั้นเทศบาลตำบลปริกจึงริเริ่มโครงการพัฒนาศักยภาพกรรมการชุมชน กลุ่มอาชีพ และกลุ่มกิจกรรมต่างๆ เพื่อบริหารจัดการตำบลแบบมีส่วนร่วมอย่างยั่งยืน โดยจัดกิจกรรมต่างๆ ดังนี้ 1) เวทีประชุมคณะกรรมการชุมชน กลุ่มอาชีพ กลุ่มกิจกรรม ประจำเดือน เพื่อระดมปัญหาและแนวทางการแก้ไขปัญหาของแต่ละชุมชน 2) การอบรมเชิงปฏิบัติการเพื่อพัฒนาศักยภาพการปฏิบัติการกิจของกรรมการชุมชน และ 3) ทัศนศึกษาดูงานเพื่อเทียบเคียงประสบการณ์ในทางปฏิบัติ ทั้งนี้การพัฒนาศักยภาพและความสามารถของกลุ่มเป้าหมายด้วยกิจกรรมต่างๆ ภายใต้โครงการนี้ส่งผลให้กลุ่มเป้าหมายเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่นในระดับที่เข้มข้นมากขึ้น และหากกลุ่มเป้าหมายได้รับการพัฒนาศักยภาพอย่างต่อเนื่องย่อมนำไปสู่การเป็นชุมชนเข้มแข็งที่สามารถบริหารจัดการตนเองได้ในที่สุด

โครงการฝึกอบรมอาชีพช่างไฟฟ้า

เทศบาลตำบลปริกเคยจัดกิจกรรมบำบัดฟื้นฟูผู้ติดหรือผู้เสพยาเสพติดมาแล้ว และเพื่อต่อ ยอดการดำเนินงานให้กลุ่มเป้าหมายมีโอกาสความพร้อม และสามารถกลับเข้าสู่สังคมได้ เทศบาล ตำบลปริกจึงจัดกิจกรรมฝึกอบรมอาชีพช่างเดินสายไฟฟ้าและติดตั้งอุปกรณ์ไฟฟ้าภายในบ้านให้กับ ผู้ติด/ผู้เสพยาเสพติด นอกจากการฝึกอบรมในภาคทฤษฎีแล้วยังมีการสอบปฏิบัติเดินสายไฟฟ้า ภายในบ้าน ตลอดจนติดตามพฤติกรรมกรรมการประกอบอาชีพ และสอบถามความพึงพอใจจาก ผู้รับบริการ กล่าวได้ว่าผู้ผ่านการบำบัดและการฝึกอบรมจะมีความรู้มี โอกาส และทางเลือกในการ ประกอบอาชีพ สามารถกลับเข้าสู่สังคมและได้รับการยอมรับ ยิ่งกว่านั้นหากทำงานและมีรายได้ ย่อมเป็นหนทางหนึ่งในการป้องกันไม่ให้อวนกลับไปเกี่ยวข้องกับยาเสพติดอีก

โครงการสนับสนุนการขับเคลื่อนกลุ่มแปรรูปผลผลิตทางการเกษตร (กล้วยหอมม้วน)

เนื่องจากตำบลปริกเป็นสังคมเกษตรกรรมและมีผลผลิตทางการเกษตรที่สำคัญอย่างหนึ่งในพื้นที่ คือ กล้วย เทศบาลตำบลปริกจึงใช้ทุนทางการเกษตรที่มีอยู่มาช่วยเสริมสร้างรายได้ให้แก่ กลุ่มสตรีแม่บ้านและครัวเรือนในพื้นที่ โดยส่งเสริมให้มีการจัดตั้งกลุ่มอาชีพในการแปรรูปกล้วย เป็นผลิตภัณฑ์กล้วยหอมม้วน ส่งผลให้กลุ่มอาชีพมีรายได้เสริมให้แก่ครอบครัว และเกษตรกรผู้ ปลูกกล้วยมีตลาดรองรับผลผลิต นอกจากนี้การจำหน่ายกล้วยหอมม้วนได้อาศัยช่องทางเครือข่ายที่ เป็นร้านค้า อาทิ ร้านกนิษฐาจังหวัดตรัง การทำอากาศยาน (สนามบินหาดใหญ่) ฯลฯ

โครงการย่อยทั้งหมด 9 โครงการที่กล่าวมาแล้วนั้นบรรจุรวมเป็น “โครงการชุมชนท้องถิ่น เศรษฐกิจพอเพียง” ซึ่งถือเป็นร่มคันใหญ่ ที่ใช้หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในการดำเนินงาน ดังนั้นไม่ว่าเทศบาลตำบลปริกจะขับเคลื่อนกิจกรรมหรือ โครงการย่อยใดก็ตาม ผลลัพธ์ที่เกิดขึ้น ย่อมนำไปสู่ชุมชนท้องถิ่นเศรษฐกิจพอเพียงที่มีความเป็นอยู่อย่างยั่งยืน

ทั้งนี้โครงการย่อยทั้ง 9 โครงการสามารถแบ่งกลุ่มเป็นการพัฒนาท้องถิ่นใน 3 มิติ ดังนี้

มิติที่ 1 การจัดการสิ่งแวดล้อมชุมชน ได้แก่ โครงการเทศบาลสีเขียว โครงการคลองสวยน้ำ ใส โครงการร่วมมือร่วมใจคัดแยกขยะในชุมชน โครงการรักษ้ำป่า สร้างคน 84 ตำบลวิถีพอเพียง

มติที่ 2 การบริหารจัดการ ได้แก่ โครงการสร้างค่านิยมร่วมในการปฏิบัติงานของพนักงานเทศบาลตำบลปริก โครงการฝึกทบทวนอาสาสมัครป้องกันภัยพลเรือน โครงการพัฒนาศักยภาพกรรมการชุมชน กลุ่มอาชีพ และกลุ่มกิจกรรมต่างๆ ในชุมชน

มติที่ 3 การส่งเสริมสังคม และเศรษฐกิจชุมชน ได้แก่ โครงการฝึกอบรมอาชีพช่างไฟฟ้า โครงการสนับสนุนการขับเคลื่อนกลุ่มแปรรูปผลผลิตทางการเกษตร (กล้วยทองม้วน)

โครงการทั้งหมดได้รับการออกแบบและดำเนินการให้มีการเชื่อมโยงกันทุกโครงการ และมุ่งเน้นการมีส่วนร่วมของภาคีเครือข่ายระดับท้องถิ่น ทั้งภาครัฐ เอกชน ชุมชนท้องถิ่น และประชาสังคม รวมทั้งมีการบูรณาการการทำงานและทรัพยากรที่ใช้ในการดำเนินงานร่วมกัน แม้กระบวนการเสริมสร้างเครือข่ายในการทำงานจำเป็นต้องอาศัยระยะเวลาและเกิดขึ้นอย่างค่อยเป็นค่อยไป แต่ย่อมส่งผลยั่งยืนกว่าการทำงานโดยหน่วยงานใดหน่วยงานหนึ่ง ผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นนำไปสู่การแก้ปัญหาและการพัฒนาท้องถิ่นที่ทุกภาคส่วนพึงพอใจ และได้รับผลประโยชน์เท่าเทียมกัน

รางวัลพระปกเกล้าทองคำ ประจำปี พ.ศ. 2555
ด้านการเสริมสร้างเครือข่ายรัฐ เอกชน และประชาสังคม
เทศบาลเมืองทุ่งสง อำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช

เทศบาลเมืองทุ่งสง ดำเนินนโยบายเพื่อขับเคลื่อนยุทธศาสตร์การพัฒนา โดยการให้ความสำคัญกับภาคส่วนอื่นในการดำเนินงานแก้ไขปัญหาท้องถิ่น ด้วยตระหนักว่า การทำงานรูปแบบเครือข่ายพัฒนาเมืองนั้น คือ พลังมหาศาลที่จะแก้ไขปัญหาของท้องถิ่นตนเองได้ ซึ่งการขับเคลื่อนกิจกรรมต่างๆ แต่เพียงลำพังเทศบาลจะไม่สามารถแก้ไขปัญหาท้องถิ่นได้อย่างยั่งยืน การเสริมสร้างวัฒนธรรม ร่วมคิด ร่วมวางแผน ร่วมปฏิบัติ ร่วมติดตามประเมินผล ร่วมรับผลประโยชน์ และการมีความเข้าใจซึ่งกันและกันระหว่างหน่วยงานภาครัฐและภาคส่วนอื่นๆ เป็นการเปิดทางสู่ “การทำงานร่วมกัน” อย่างแท้จริง มิใช่การมีส่วนร่วมเฉพาะการ “ร่วมรับรู้และให้ความคิดเห็น” เท่านั้น นอกจากนี้ ยังเล็งเห็นความสำคัญของการสร้างความเข้มแข็งให้ภาคประชาชน รวมทั้งกระจ่ายการตัดสินใจและการดำเนินการสาธารณะออกสู่หน่วยงาน ภาคเอกชน และประชาชนจำนวนมากเป็นรากฐานที่สำคัญประการหนึ่งของการบริหารงาน

แนวคิดการทำงานแบบเครือข่ายการพัฒนาเมืองโดยการมีส่วนร่วมของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินการ ในรูปแบบดังกล่าวต้องใช้ความอดทน การประสานงาน สร้างความเข้าใจ การแบ่งปัน ไม่ยึดตำแหน่ง ไม่ยึดพื้นที่ พร้อมน้อมนำเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในทางปฏิบัติ จึงเป็นแนวทางที่ “เทศบาลเมืองทุ่งสงและเครือข่ายฯ” ถือนุญปฏิบัติมาโดยตลอด

สำหรับนวัตกรรมและการดำเนินงานที่เป็นเลิศที่สะท้อนให้เห็นถึงความเป็นเลิศ ด้านการเสริมสร้างเครือข่ายรัฐ เอกชน และประชาสังคม ของ เทศบาลเมืองทุ่งสง ได้แก่

เครือข่ายอนุรักษ์คลองท่าแพ

“คลองท่าแพ” เป็นลำน้ำที่ถือกำเนิดเป็นต้นน้ำของแม่น้ำตรังมีต้นน้ำอยู่บริเวณตำบลนาหลวงเสน อำเภอทุ่งสง ตลอดลำคลองมีลำน้ำสายเล็กสายน้อยมาเชื่อมบรรจบกันทำให้คลองท่าแพมีขนาดใหญ่ขึ้นและไหลผ่านชุมชนต่างๆ ในอำเภอทุ่งสง ตั้งแต่ชุมชนบ้านเป็กมาจนกระทั่งถึงชุมชนท่าแพ คลองท่าแพเป็นสายน้ำที่สำคัญต่อชุมชนสำหรับใช้ในการอุปโภค บริโภค เป็นสายน้ำที่มี

ความสำคัญต่อชุมชนในอนาคตในด้านการอุปโภค บริโภค อีกทั้งยังมีความสำคัญต่อเมืองทุ่งสงในการเป็นแหล่งน้ำดิบในการผลิตน้ำประปา ด้วยสภาพธรรมชาติที่เอื้ออำนวยพื้นที่ส่วนใหญ่จึงเป็นพื้นที่ทางการเกษตร แต่เนื่องจากในปัจจุบันคลองท่าแพมีการเปลี่ยนแปลงทางด้านสิ่งแวดล้อมและนิเวศวิทยาของลำน้ำ อาจเกิดขึ้นจากหลายสาเหตุ เช่น การทำลายป่าต้นน้ำ การปล่อยน้ำเสียจากชุมชน การปนเปื้อนของสารเคมีจากการทำการเกษตร การเปลี่ยนแปลงการใช้ที่ดิน ซึ่งสาเหตุเหล่านี้ส่งผลต่อคุณภาพน้ำ ดิน พืชน้ำ การแพร่กระจายของสัตว์น้ำซึ่งส่งผลกระทบต่อเนื่องไปถึงความหลากหลายทางด้านชีวภาพของชุมชนสิ่งมีชีวิตตั้งแต่ขนาดเล็กจนถึงขนาดใหญ่ และทำให้ประชากรของสิ่งมีชีวิตในลำคลองลดน้อยลงตามลำดับและสูญหายไปบางชนิด จึงเป็นความท้าทายที่เทศบาลเมืองทุ่งสงจะต้องขบคิดต่อไปว่า ทำอย่างไรที่จะให้คลองท่าแพ ดีขึ้น “คลองสวย น้ำใส บรรเทาปัญหาน้ำท่วม และมีน้ำใช้ในหน้าแล้ง” ซึ่งนั่นย่อมหมายถึงความยั่งยืนของสิ่งแวดล้อมอย่างแท้จริง ดังนั้นเป้าหมายของเทศบาลเมืองทุ่งสงจึงอยู่ที่ “คลองสวย น้ำใส บรรเทาปัญหาน้ำท่วม และมีน้ำใช้ในหน้าแล้ง” ได้มีการระดมความคิดเห็น พี่นุพัฒนาและอนุรักษ์ คลองท่าแพ จากทุกภาคของพื้นที่จากต้นน้ำถึงปลายน้ำของคลองท่าแพ โดยการดำเนินการเริ่มจากการจัดทำเวทีชาวบ้านเพื่อการอนุรักษ์ลำคลองท่าแพ จัดตั้งกลุ่มอนุรักษ์คลองท่าแพ ขึ้นในชุมชนท่าแพได้แล้วจึงขยายผลดำเนินการเป็นภาคีเครือข่ายอนุรักษ์คลองท่าแพ

เครือข่ายอนุรักษ์คลองท่าแพ เป็นเครือข่ายฯ เป็นเครือข่ายที่ต่อยอดการทำงานมาจากเครือข่ายการป้องกันและแก้ไขปัญหา น้ำท่วมเมืองทุ่งสงแบบบูรณาการ ซึ่งขับเคลื่อนกิจกรรมร่วมกันตั้งแต่ปี 2550 ต่อเนื่องมาจนถึงปัจจุบัน ภายใต้แนวคิดการดำเนินงานของเครือข่าย ดังนี้

1. ตระหนักปัญหา วางแผนที่ชัดเจน กำหนดเป้าหมายร่วมกัน เพื่อเป็นแนวทางที่ชัดเจนในการปฏิบัติ การจัดองค์การเครือข่ายแบบมิใช่การสั่งการแต่ใช้การร่วมคิด ร่วมทำ และร่วมตัดสินใจแทน โดยมีคณะกรรมการดำเนินงานแบ่งงานกันทำ ระดมและบริหารทรัพยากรร่วมกัน

2. การมีส่วนร่วมจากภาคีเครือข่าย สร้างความรู้สึกเป็นเจ้าของเครือข่ายร่วมกัน การสร้างการมีส่วนร่วมของเครือข่ายทำให้เกิดกระบวนการเรียนรู้ร่วมกัน มีความรู้สึกร่วมกัน เครือข่ายเกิดความรู้สึกผูกพันและเป็นเจ้าของท้องถิ่นร่วมกันอย่างแท้จริง จนกระทั่งพัฒนาไปสู่ความไว้วางใจซึ่งกันและกันทำให้เกิดการพัฒนาที่ยั่งยืน และนำไปสู่เทศบาลน่าอยู่อย่างยั่งยืน

3. สื่อสาร ประสานงาน ติดตามประเมินผล เพื่อสร้างเครือข่ายสู่ความยั่งยืน ซึ่งเป็นหัวใจสำคัญในการทำงานเครือข่าย ทำให้ภาควิชาศึกษามีการผูกพันและสามัคคีซึ่งกันและกัน มีการสื่อสารเรื่องราวการทำงานของเครือข่ายฯ อย่างต่อเนื่อง ตั้งแต่เริ่มต้นคิด การขับเคลื่อนกิจกรรม ผลการดำเนินงาน การติดตามประเมินผล เพื่อให้เครือข่ายรับทราบข้อมูลข่าวสาร รับรู้ เรียนรู้ร่วมกัน ส่งผลต่อการพัฒนาให้เกิดความยั่งยืนของเครือข่าย

4. สนับสนุนกระบวนการเรียนรู้ ถอดบทเรียนร่วมกัน ในการมีส่วนร่วมของเครือข่ายเพื่อดำเนินกิจกรรมต่างๆ ร่วมกัน ทำให้เกิดกระบวนการเรียนรู้ร่วมกัน บทเรียนที่เกิดขึ้นนำมาปรับปรุงแก้ไข พัฒนา และนำไปใช้ในการวางแผนการทำงานร่วมกัน ให้สำเร็จลุล่วงตามเป้าหมายท้องถิ่น นำอยู่อย่างยั่งยืนต่อไป

กิจกรรมที่เครือข่ายอนุรักษ์คลองท่าแพ ได้ขยายผลความร่วมมือในการป้องกันและแก้ไขปัญหาน้ำท่วมของอำเภอทุ่งสง ที่เป็นรูปธรรม ซึ่งเกิดผลสัมฤทธิ์อย่างสูงสุด มีดังต่อไปนี้

การจัดทำผังและแผนชุมชนแบบมีส่วนร่วม เทศบาลเมืองทุ่งสง ร่วมดำเนินการกับสถาบันสิ่งแวดล้อมไทย หัวใจสำคัญในการดำเนินงาน คือ สมาชิกในชุมชนทุกคนจะต้องร่วมมือดำเนินการทุกขั้นตอน แล้วนำข้อมูลที่ได้ไปใช้ในการวางแผนซึ่งเป็นนวัตกรรมใหม่ เช่น แผนที่สีเขียว ซึ่งเป็นแผนที่สิ่งแวดล้อม ซึ่งแต่ละชุมชนสามารถทำได้เอง เพื่อสะท้อนมุมมองด้านสิ่งแวดล้อมและศิลปวัฒนธรรม โดยใช้สัญลักษณ์กำหนดลงในแผนที่

โครงการวิจัยแบบมีส่วนร่วมของชุมชนเพื่อการพัฒนาคลองท่าแพ ใช้หลักการวิชาการการวิจัยเป็นนวัตกรรม เพื่อสร้างองค์ความรู้ ถ่ายทอดการเรียนรู้แก่ชุมชน นักเรียน และเครือข่ายฯ โดยร่วมกับมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย วิทยาเขตนครศรีธรรมราช จำนวน 4 เรื่อง

1. การวิจัยแบบมีส่วนร่วมเพื่อสร้างเครือข่ายชุมชนคนรักน้ำคลองท่าแพ มีวัตถุประสงค์ เพื่อสร้างเครือข่ายชุมชนคนรักน้ำตลอดลำน้ำคลองท่าแพ และเพื่อถ่ายทอดองค์ความรู้ด้านการจัดการระบบนิเวศน์ของลำคลองท่าแพ นำผลการรับความรู้ไปปฏิบัติในชุมชนคนรักน้ำคลองท่าแพ

2. การศึกษานิเวศวิทยาคลองท่าแพ ศึกษาออกเป็น 2 ส่วน คือ ศึกษาปัจจัยทางด้านกายภาพของดินและน้ำ ศึกษาชนิดและลักษณะการแพร่กระจายของสิ่งมีชีวิตชนิดต่างๆ ทั้งในลำคลองและบริเวณริมฝั่งคลอง ตลอดลำน้ำ 15 กิโลเมตร จากต้นน้ำถึงปลายน้ำ และศึกษาแนวทางการจัดการระบบนิเวศวิทยาคลองท่าแพ

3. การศึกษาชีววิทยาบางประการของปลาพื้นถิ่นคลองท่าแพ โดยศึกษาชนิด ปริมาณสัตว์น้ำและชีววิทยาบางประการ ของปลาที่พบในคลองท่าแพ ศึกษาชีววิทยาบางประการของปลาหูด (ปลาประจำถิ่น) เพื่อการจัดการเกี่ยวกับการเพาะขยายพันธุ์ และศึกษาแนวทางการอนุรักษ์พันธุ์สัตว์น้ำในลำคลองท่าแพ ศึกษาแนวทางในการจัดการทรัพยากรสัตว์น้ำในลำคลองท่าแพ

4. การสำรวจและวิเคราะห์การใช้ประโยชน์ที่ดินเพื่อการอนุรักษ์นิเวศวิทยาคลอง โดยสำรวจการใช้ประโยชน์ที่ดินริมคลองท่าแพนำมาจัดทำฐานข้อมูลสารสนเทศทางภูมิศาสตร์ของคลองท่าแพ พร้อมทั้งจัดทำผังการอนุรักษ์นิเวศวิทยาคลองท่าแพ

ปัจจุบันเทศบาลเมืองทุ่งสงขยายผลการดำเนินงานของเครือข่ายอนุรักษ์คลองท่าแพ สร้างนวัตกรรมทางการศึกษา โดยคณะผู้บริหารมีนโยบายที่จะบรรจุหลักสูตรการเรียนการสอนของท้องถิ่นให้ผู้เรียนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานหรือระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ได้เรียนรู้เนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับท้องถิ่นที่ตนอาศัยอยู่ ในด้านเศรษฐกิจ สังคมสิ่งแวดล้อม ประเพณีและวัฒนธรรม ตลอดจนอาชีพและภูมิปัญญาท้องถิ่นทั้งในทางทฤษฎีและปฏิบัติ ในห้องและนอกห้องเรียน ซึ่งผู้ที่จะร่วมสร้างหลักสูตรประกอบด้วยโรงเรียน ชุมชน และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยทุกฝ่ายจะมีส่วนร่วมในการกำหนดและพัฒนาหลักสูตรขึ้นตามความเหมาะสม

การจัดรูปที่ดินอย่างง่ายเพื่อพัฒนาภูมิทัศน์อนุรักษ์คลองท่าแพและป้องกันบรรเทาน้ำท่วม โดยชุมชนมีส่วนร่วม โดยการพัฒนาด้านกายภาพมากกว่าขุดลอกลำคลอง แก้ปัญหาชุมชนด้วยชุมชน ด้วยนวัตกรรมการมีส่วนร่วมและการเสียสละที่ยิ่งใหญ่ของประชาชนเพื่อประโยชน์ของเมือง ดังเช่น ปัญหาใหญ่ของเมืองด้านการจัดรูปที่ดิน ซึ่งที่อื่นไม่สามารถทำได้อย่างรวดเร็ว เนื่องจากต้องมีกฎหมายเข้ามาเกี่ยวข้องแต่ด้วยการมีส่วนร่วมของชุมชนชุมชนเรียนรู้ปัญหาร่วมกัน กำหนดแนวทางแก้ไขปัญหามีการเสียสละอันยิ่งใหญ่ โดยการถอนหลักหมุดแนวเขตที่ดินของตนเองในแนวริมคลองประมาณ 23 ครัวเรือน เพื่อให้เทศบาลสามารถดำเนินการปรับขยายแนวลำ

คลองใหม่เพื่อให้ น้ำไหลได้อย่างสะดวกได้มากยิ่งขึ้นส่งผลให้คลองท่าแพกว้างขึ้น และไม่คดเคี้ยว สามารถระบายน้ำได้เร็วขึ้นในฤดูน้ำหลาก มีถนนสองฝั่งคลอง ป้องกันการรुकกล้าคลอง การปรับปรุงภูมิทัศน์สองฝั่งคลองทำได้ง่ายและยั่งยืน เกิดความหลากหลายทางชีวภาพในระยะยาว บรรเทาปัญหาน้ำท่วม หลังการดำเนิน โครงการแล้วเสร็จ น้ำที่เคยท่วมบ้านเรือน 20 กว่าครัวเรือน ในชุมชนท่าแพได้ลดลงเหลือเพียง 3 ครัวเรือนชุมชนท่าแพได้มีถนนสาธารณะระบบสาธารณูปโภค ดีขึ้น ประกอบกับเทศบาลเมืองทุ่งสงได้ประสานงานกับสำนักงานที่ดินจังหวัดนครศรีธรรมราช สาขาทุ่งสงเพื่อลดค่ารังวัดเหลือร้อยละ 50 โดยมีการทำบันทึกข้อตกลงร่วมระหว่างกันทำให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในอำเภอทุ่งสงได้รับผลจากการทำบันทึก ๑ ลดค่ารังวัดเหลือร้อยละ 50 ตามที่ได้มีบันทึกตกลงร่วม MOU ดังกล่าว เกิดประโยชน์แก่ท้องถิ่นอย่างมากสามารถลดภาระค่าใช้จ่ายของท้องถิ่นได้มากขึ้น

โครงการธรรมชาติช่วยธรรมชาติในการพัฒนาอนุรักษ์คลองท่าแพ กิจกรรมที่โดดเด่นและสร้างความยั่งยืนแก่ระบบนิเวศวิทยาริมฝั่งคลองท่าแพได้มากที่สุด คือ การร่วมกันเพิ่มพื้นที่สีเขียวแก่ริมฝั่งคลองท่าแพ ด้วยการปลูกต้นไม้ หญ้าแฝกตาม ใ้ภูมิปัญญาท้องถิ่นด้วยการทำคันดินด้วยไม้ไผ่ แทนผนังกันดินด้วยหิน อิฐ กำแพง แต่ใช้ไม้ไผ่เป็นคันดิน และปลูกหญ้าแฝกให้ยึดผนังกันดินไว้ อันจะทำให้หน้าดินมีความแข็งแรงมากยิ่งขึ้น ตามแนวพระราชดำริของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เมื่อเกิดน้ำท่วมรากของหญ้าแฝกจะช่วยยึดหน้าดินไว้ไม่ให้ผนังกันดินเสียหาย ซึ่งเทศบาลเมืองทุ่งสงได้เคยทดลองเปรียบเทียบ ณ ริมคลองท่าเสา ระหว่างผนังกันดินด้วยไม้ไผ่ หญ้าแฝก กับผนังกันดินด้วยคอนกรีต ปรากฏว่าเมื่อน้ำไหลทะลักเข้ามา ทำให้ผนังกันดินคอนกรีตพังเสียหาย แต่ผนังกันดินด้วยไม้ไผ่และหญ้าแฝกสามารถรองรับกระแส น้ำที่ไหลเชี่ยวได้ ไม่เกิดความเสียหาย จึงได้ขยายผลไปนวัตกรรมการดังกล่าวไปยังริมคลองท่าแพด้วย

โครงการเทคโนโลยีการสื่อสาร ระบบออนไลน์ เพิ่มพื้นที่สีเขียวใหม่ ใช้ระบบออนไลน์มาใช้ในการดูแลและรับทราบข่าวคราวต้นไม้ที่ตนได้ปลูกไว้ โดยลงทะเบียนต้นไม้ของตน จากการจัดกิจกรรมที่ให้ผู้ร่วมกิจกรรมลงทะเบียนรับต้นไม้เพื่อปลูกต้นไม้คนละ 1 ต้น พร้อมดูแลรักษาให้เติบโตใหญ่เป็นต้นไม้ประจำตัว โดยเจ้าหน้าที่จะส่งข่าวคราวให้เจ้าของต้นไม้ทราบทางอีเมลล์ทุกสองเดือน เมื่อครบปีในวันที่ 5 มิถุนายน 2556 ต้นไม้ของใครเติบโตสวยงามมากที่สุด 5 ลำดับจะได้รับรางวัล

จักรยานลคโลกรื้อน รางวัลละ 1 คัน ผู้ล่งทะเลเป็ยนทุกคนสามารถติดตามการเจริญเติบโตของคันไม้
ที่ตนปลูกได้ทาง www.tungsong.com/tree5june/index.html

การลงนามบันทึกข้อตกลงความร่วมมือ เชื่อม โยงและขับเคลื่อนการทำงานด้วยยุทธศาสตร์
สู่การพัฒนาเมืองร่วมกัน ขยายผลความร่วมมือแก้ไขปัญหาน้ำท่วมทั้งระบบอย่างยั่งยืน เช่น การลง
นามบันทึกข้อตกลงความร่วมมือของกลุ่มอนุรักษ์คลองท่าแพในการขับเคลื่อนนโยบายสาธารณะ
ในการอนุรักษ์คลองท่าแพ การลงนามบันทึกข้อตกลงความร่วมมือในการพัฒนาเมืองทุ่งสง การลง
นามบันทึกข้อตกลงระหว่างอำเภอทุ่งสงกับสำนักงานที่ดินอำเภอทุ่งสงในการลดค่าธรรมเนียมที่ดิน
ลดค่ารังวัดเหลือร้อยละ 50 การลงนามบันทึกข้อตกลงความร่วมมือระหว่างประเทศไทย-เนเธอร์แลนด์
การลงนามบันทึกข้อตกลงความร่วมมือลุ่มน้ำ 2 จังหวัด นครศรีธรรมราช และจังหวัดตรัง
เป็นต้น

รางวัลพระปกเกล้าทองคำ ประจำปี พ.ศ. 2557

ด้านการเสริมสร้างสันติสุขและความสมานฉันท์

เทศบาลนครยะลา อำเภอเมือง จังหวัดยะลา

จากเหตุการณ์ความไม่สงบที่เกิดขึ้นในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ รวมถึงจังหวัดยะลา ส่งผลให้คุณภาพชีวิตและความสุขของประชาชนลดลงเทศบาลนครยะลา จึงปรับเปลี่ยนรูปแบบการดำเนินงานให้เป็นเชิงรุกมากยิ่งขึ้น ซึ่งผู้บริหารเทศบาลนครยะลามีนโยบายที่จะสร้างจิตสำนึกรักท้องถิ่นการเอื้ออาทรซึ่งกันและกัน ไม่มีการแบ่งเชื้อชาติ ศาสนา ให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการดูแลท้องถิ่น เน้นการทำความเข้าใจและลดความหวาดระแวง และเป็นแกนกลางในการสร้างความร่วมมือระหว่างภาคส่วนต่างๆ โดยใช้กระบวนการมีส่วนร่วม คือ ร่วมคิด ร่วมทำ และร่วมตรวจสอบ มาใช้เป็นแนวทางในการดำเนินงาน มีการพบปะและรับฟังความคิดเห็นจากภาคประชาชน ภาครัฐ และภาคเอกชน เพื่อประสานความร่วมมือและบูรณาการร่วมกัน รวมทั้งสร้างความเข้าใจ ให้ความเป็นธรรมและเสมอภาค นำแนวพระราชดำริเข้าใจ เข้าถึง และพัฒนา มาเป็นหลักในการดำเนินงาน เน้นกระบวนการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในการเข้าถึงประชาชน

สำหรับนวัตกรรมและการดำเนินงานที่เป็นเลิศที่สะท้อนให้เห็นถึงความเป็นเลิศ ด้านการเสริมสร้างสันติสุขและความสมานฉันท์ ของ เทศบาลนครยะลา ได้แก่

ออร์เคสตราเยาวชน

สถานการณ์ความไม่สงบใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2547 เป็นต้นมา ส่งผลกระทบต่อการดำเนินชีวิตของประชาชนทุกภาคส่วน เกิดความสูญเสียทั้งชีวิตและทรัพย์สินอย่างต่อเนื่อง เกิดความหวาดระแวง มีการแบ่งแยกเป็นฝักฝ่าย จากเดิมที่เคยอยู่ร่วมกันได้อย่างสงบสุข จากปัญหาที่เกิดขึ้นเทศบาลนครยะลาได้นำแนวคิดที่ว่าเด็กในวันนี้คือผู้ใหญ่ในวันหน้า ซึ่งเป็นนิยามที่ให้ความสำคัญกับเด็กและเยาวชนเป็นตัวแปรสำคัญในการแก้ไขปัญหาคาความรุนแรงให้หมดไปจากพื้นที่ชายแดนภาคใต้ เทศบาลนครยะลาจึงได้จัดกิจกรรมต่างๆ ที่มีเด็กและเยาวชนเป็นเป้าหมายหลัก เนื่องจากเชื่อว่าปัญหาที่เกิดขึ้นเป็นปัญหาเชิงโครงสร้างทางสังคม เด็กและเยาวชนเติบโตมาในสังคมที่มีการปลูกฝังความเกลียดชัง มีการรับรู้ทางประวัติศาสตร์ที่ผิดเพี้ยนไป เพื่อเป็นการสร้างทุนทางสังคมในการอยู่ร่วมกันและเป็นการสร้างเกาะป้องกันไม่ให้ถูกชักจูงให้เห็นว่า

ความรุนแรงที่เกิดขึ้นเป็นเรื่องปกติ เทศบาลนครยะลาได้มองหาแนวคิด ช่องทางและนวัตกรรมใหม่ๆ ที่จะทำให้ประชาชนที่มีความแตกต่างกันทางด้านความคิด ภาษา ศาสนา ประเพณีและวัฒนธรรม ให้สามารถอยู่ร่วมกันในสังคม พหุวัฒนธรรมได้อย่างสันติสุข จึงกระตุ้น และผลักดันให้เทศบาลนครยะลาขับเคลื่อนงานด้านการเสริมสร้างความสมานฉันท์อย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะกลุ่มเยาวชนซึ่งเป็นเป้าหมายหลัก สาเหตุส่วนหนึ่งเป็นเพราะเยาวชนเหล่านี้มีต้นทุนทางสังคมที่ติดลบ ไม่ว่าจะเป็นว่างงาน การไม่มีสิ่งยึดเหนี่ยวทางจิตใจ ด้วยเหตุนี้จึงได้มีนโยบายจัดตั้งวงออร์เคสตราเทศบาลนครยะลา (Yala City Municipality Youth Orchestra: YMO) ขึ้น เพื่อสร้างความรัก ความสามัคคี ความเข้าใจอันดีระหว่างเยาวชนที่มีวิถีทางวัฒนธรรมที่แตกต่างกัน โดยผ่านการทำกิจกรรมด้านดนตรี

การก่อตั้งวงดนตรีออร์เคสตรา นอกจากจะมีการจัดแสดงมากกว่า 20 ครั้ง/ปี ทั้งในพื้นที่และต่างจังหวัด สร้างชื่อเสียงให้คนยะลาเป็นที่รู้จักทั้งในประเทศและต่างประเทศ นับเป็นความภาคภูมิใจของชาวยะลาเป็นอย่างมาก สิ่งสำคัญที่เป็นพวงจากโครงการนี้คือ ช่วยในการสร้างความไว้วางใจซึ่งกันและกันระหว่างชาวพุทธและมุสลิมเพิ่มขึ้น เด็กที่นับถือต่างศาสนาได้มาใช้ชีวิตอยู่ร่วมกัน เกิดความสัมพันธ์อันดีต่อกันเพิ่มมากขึ้น มีการเรียนรู้ร่วมกันถึงความคิด ความเชื่อ วิถีชีวิตที่แตกต่างกันไป นอกจากนี้ผู้ปกครองของเด็กดังกล่าวก็มีโอกาสได้ปฏิสัมพันธ์ต่อกัน มีการขยายเครือข่ายของเยาวชนที่รักดนตรีออกไปอย่างกว้างขวาง เป็นกิจกรรมการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นทางด้านดนตรีหรือแลกเปลี่ยนทัศนคติในวิถีชีวิตที่มีความแตกต่างกันเพื่อประสานความร่วมมือสามารถสร้างเครือข่ายของวงดนตรีออร์เคสตราเยาวชนเทศบาลนครยะลา ให้เด็กและเยาวชนที่มีโอกาสได้เข้ามาเป็นสมาชิกจากรุ่นต่อรุ่นเพิ่มขึ้นทุกปี โดยใช้ดนตรีเป็นสื่อเชื่อมประสานสัมพันธ์อันก่อให้เกิดความเข้าใจที่ดีต่อกัน ซึ่งนำไปสู่สังคมสมานฉันท์เพื่อหยุดความรุนแรงในสังคมและเว้นที่ว่างให้กับสันติสุข

เพื่อให้การขับเคลื่อนโครงการก้าวหน้าไปอย่างมั่นคงและยั่งยืน เทศบาลนครยะลาได้วางแผนจัดตั้งโรงเรียนดนตรีและการแสดง และสานตัสังคีตนาวา ซึ่งเป็นคอนเสิร์ตฮอลล์เพื่อที่จะเป็นโรงเรียนสอนดนตรีสำหรับนักเรียน นักศึกษาและประชาชนผู้สนใจในจังหวัดยะลาและพื้นที่

ใกล้เคียง เป็นการปลูกฝังจิตวิญญาณทางด้านดนตรีแก่เยาวชน สามารถสร้างงานสร้างรายได้ให้กับผู้ที่มีความรู้ด้านดนตรี และเป็นอาชีพรองรับสำหรับเยาวชนคนเก่งทางดนตรี

เมืองต้นแบบเศรษฐกิจสร้างสรรค์ ยะลา: เมืองนก (Yala: Bird City)

งานมหกรรมแข่งขันนกเขาวาอาเซียน เป็นกิจกรรมที่เทศบาลนครยะลาจัดตั้งขึ้นต่อเนื่องยาวนานมาถึง 26 ปี เริ่มต้นครั้งแรกเมื่อปี 2529 โดยได้รับความร่วมมือจากหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน พี่น้องประชาชนชาวยะลาและจังหวัดใกล้เคียง รวมทั้งชาววาจากหลายพื้นที่ทั้งในประเทศและประเทศเพื่อนบ้านในกลุ่มอาเซียน อาทิ มาเลเซีย สิงคโปร์ อินโดนีเซีย และบรูไน ด้วยศักยภาพการบริหารจัดการอย่างเป็นระบบภายใต้ความร่วมมือของทุกฝ่าย ประกอบกับการตัดสินใจที่ ยุติธรรม ความพร้อมในด้านสนามแข่งขันที่ได้มาตรฐานและสามารถรองรับนกได้มากกว่า 1,500 ตัว ส่งผลให้งานมหกรรมแข่งขันนกเขาวาอาเซียนเป็นงานแข่งขันนกเขาวาที่ยิ่งใหญ่ ซึ่งการ ท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยได้บรรจุไปปฏิทินท่องเที่ยวของประเทศไทยเผยแพร่ไปทั่วโลก นอกจากนี้ กิจกรรมนี้จะทำให้ “คอนก” ที่มาจากหลากหลายเชื้อชาติ ศาสนา ได้มาพูดคุยเรื่องเดียวกันอย่างถูก คอ รวมทั้งเป็นการกระตุ้นเศรษฐกิจเชิงสร้างสรรค์ (Creative Economy) แบบครบวงจร สร้างมูลค่า ทางเศรษฐกิจและการท่องเที่ยว เป็นกิจกรรมที่สร้างงาน สร้างรายได้ และเสริมสร้างความแข็งแกร่ง ของเศรษฐกิจและการค้าการท่องเที่ยว เป็นกิจกรรมทางวัฒนธรรมที่จะช่วยดับไฟได้ นำไปสู่สังคม ที่มีความสุข

เทศบาลนครยะลาได้พยายามส่งเสริมกิจกรรมต่างๆ เพื่อเผยแพร่ชื่อเสียงและกระตุ้น เศรษฐกิจให้พี่น้องชาวยะลามีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น ภายใต้โครงการเมืองต้นแบบเศรษฐกิจสร้างสรรค์ Yala: Bird City โดยได้นำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาเป็นแนวทางในการดำเนินงาน และนำทุน ทางกายภาพ ทุนทางวัฒนธรรม ทุนทางภูมิปัญญา มาพัฒนาและสร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจ โดย อาศัยการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน ร่วมกันผลักดันให้จังหวัดยะลาเป็นศูนย์กลางของการแข่งขัน นก สามารถนำมาพัฒนาสร้างมูลค่าและนำไปสู่เศรษฐกิจสร้างสรรค์ นอกจากนี้ยังลดความขัดแย้ง ในกลุ่มคนในสังคมให้พูดคุยภาษาเดียวกัน โดยหวังว่านกเขาวาเสียง จะเป็นนกตัวเล็กๆ ที่จะเชื่อม ความสัมพันธ์ระหว่างผู้คนต่างศาสนาและต่างวัฒนธรรม และนำไปสู่ความรักความสามัคคี เพื่อ สร้างความสันติสุขให้เกิดขึ้นในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้

การจัดมหกรรมแข่งขันนกเขาชาวเสียมเอเชียันนี้เป็นกิจกรรมที่จัดต่อเนื่องยาวนานถึง 26 ปี จนเป็นที่ยอมรับของกลุ่มประเทศอาเซียนและได้รับการบันทึกสถิติโลกกินเนสส์บุ๊กออฟเรคคอร์ด ว่าเป็นการแข่งขันที่มีจำนวนนกเข้าร่วมแข่งขันมากที่สุดในโลก นกเขาชาวเสียมที่ชนะเลิศจากสนามนี้ส่วนใหญ่มีราคานับล้านบาท ทำให้วันนี้คุณค่าของนกเขาชาวเสียมและนกกรงหัวจุกมิใช่การเลี้ยงเพื่องานอดิเรกหรือเป็นสัตว์เลี้ยงธรรมดาแต่ได้กลายเป็นตัวช่วยสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจและการท่องเที่ยวอย่างเป็นรูปธรรม เกิดการเชื่อมโยงระหว่างกันของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องของเศรษฐกิจสร้างสรรค์: Bird City และเป็นเศรษฐกิจที่สร้างผลกระทบเชิงบวกให้กับประชาชนที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจนกตั้งแต่ต้นน้ำ ได้แก่ ธุรกิจฟาร์มนกและการเพาะเลี้ยงนก กลางน้ำ ได้แก่ การทำกรงนก ตะขอกรงนก ผลิตภัณฑ์อาหาร อาหารเสริม และยารักษาโรค ผู้เลี้ยงหนอนนก และเกษตรกรผู้ปลูกกล้วยหิน และปลายน้ำ ได้แก่ ร้านน้ำชา ตลอดจนถึงโรงแรม ร้านอาหารและการขนส่ง เป็นต้น จะเห็นได้ว่าประโยชน์จากการจัดกิจกรรมนี้ นอกจากจะได้รับการรางวัลจากการแข่งขันแล้วยังสร้างงานสร้างรายได้ ส่งเสริมธุรกิจถึงระดับรากหญ้า อีกทั้งยังส่งเสริมการท่องเที่ยวเพราะในแต่ละปีมีนักท่องเที่ยวเพิ่มมากขึ้น ร้านค้าที่เข้ามาจำหน่ายสินค้าในงานมีรายได้เพิ่มขึ้นร้อยละ 10-20 และเศรษฐกิจในพื้นที่ขยายตัวเพิ่มขึ้นร้อยละ 20 จากธุรกิจต้นน้ำ กลางน้ำ และปลายน้ำ ส่งผลให้ธุรกิจ ในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้มีการหมุนเวียนเม็ดเงินและการกระตุ้นเศรษฐกิจในพื้นที่ และที่สำคัญคือเกิดมิตรภาพระหว่างผู้คนหลากหลายเชื้อชาติ ศาสนา มาอยู่ร่วมกันเปรียบเสมือนเป็นครอบครัวใหญ่ที่ชื่นชอบสิ่งเดียวกัน ได้ร่วมแบ่งปันความสุขและสร้างความสัมพันธ์ที่ดี ซึ่งถือเป็นแนวทางหนึ่งที่จะช่วยลดความขัดแย้ง สร้างความสมานฉันท์และช่วยแก้ไขปัญหาความไม่สงบในพื้นที่ ส่งเสริมความเข้าใจเชิงวัฒนธรรมเชิงอัตลักษณ์ซึ่งกันและกัน ก่อเกิดการเรียนรู้และยอมรับอัตลักษณ์ของคนที่มีวัฒนธรรมที่แตกต่างกัน

เพื่อให้โครงการนี้สามารถกระตุ้นเศรษฐกิจในพื้นที่ได้อย่างต่อเนื่อง เทศบาลนครยะลาได้ร่วมกับ สำนักงานพาณิชย์จังหวัดยะลา ศูนย์สร้างสรรค์งานออกแบบ (Thailand Creative & Design Center: TCDC) มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ขับเคลื่อนโครงการ “ศูนย์เศรษฐกิจสร้างสรรค์งานออกแบบจังหวัดยะลา” เพื่อที่จะพัฒนาทุนทางวัฒนธรรม อัตลักษณ์ ทุนท้องถิ่น รวมถึงภูมิปัญญาและอัตลักษณ์ในพื้นที่ของสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ เป็นศูนย์กลางส่งเสริมการออกแบบพัฒนาผลิตภัณฑ์และวิจัยเพื่อพัฒนาสินค้า ค้นหาภูมิปัญญาในท้องถิ่นมาพัฒนาต่อยอดให้ได้มีผลิตภัณฑ์ที่

มีคุณภาพและเอกลักษณ์ที่โดดเด่น สร้างมูลค่าแก่ผลิตภัณฑ์ และยังได้ร่วมกับกระทรวงวัฒนธรรม และศูนย์วัฒนธรรมและจัดการความรู้ด้านศิลปะ สื่อและเทคโนโลยี และมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ จัดทำโครงการ Cyber Mall การจำหน่ายสินค้าทางวัฒนธรรม โดยออกแบบผลิตภัณฑ์จำหน่ายในโลก Cyber ซึ่งเป็นสินค้าที่เกี่ยวกับนก เมื่อโครงการศูนย์เศรษฐกิจสร้างสรรค์งานออกแบบจังหวัด ยะลาดำเนินการแล้วเสร็จ จะเป็นแหล่งเรียนรู้ด้านการวิจัยและพัฒนาผลิตภัณฑ์ที่เป็นเอกลักษณ์ของท้องถิ่น สามารถสร้างมูลค่าของสินค้า สร้างงาน สร้างเงินให้กับจังหวัดยะลาและสามจังหวัดชายแดนภาคใต้

รางวัลพระปกเกล้าทองคำ ประจำปี พ.ศ. 2557
ด้านการเสริมสร้างสันติสุขและความสมานฉันท์
องค์การบริหารส่วนจังหวัดสตูล

สตูล เป็นจังหวัดที่มีความสงบสุขแม้จะเป็นหนึ่งในจังหวัดชายแดนภาคใต้ แต่เพื่อป้องกันความเสี่ยงที่จะเกิดเหตุการณ์ความไม่สงบ องค์การบริหารส่วนจังหวัดสตูลทำหน้าที่สร้างเกราะป้องกันเชิงรุกในการเสริมสร้างสันติสุขและความสมานฉันท์บนความหลากหลายของเชื้อชาติ ศาสนา ประเพณี และวัฒนธรรม โดยการเสริมสร้างความรัก ความเข้าใจและความสมัครสมานสามัคคีให้กับผู้คนในสังคมโดยใช้ทุนทางสังคมที่มีอยู่ในพื้นที่ โดยดำเนินกิจกรรมหรือโครงการที่มีหลักการ ดังต่อไปนี้

- หลักการพัฒนาคนก่อนพัฒนาวัตถุ
- หลักการพัฒนาตนเองก่อนพัฒนาผู้อื่น
- ศาสนาเสริมสร้างให้คนสู่สังคมแห่งการเรียนรู้
- การศึกษาพัฒนาคนสู่สังคมแห่งการเรียนรู้
- กีฬาเสริมสร้างความสามัคคีในสังคม
- ใช้งานประเพณีวัฒนธรรมเป็นสื่อในการเสริมสร้างความรักความสามัคคี
- ใช้การมีส่วนร่วมที่โปร่งใสและเป็นธรรมให้กลุ่มเครือข่ายต่างๆ มีส่วนร่วมในการดำเนินกิจกรรม
- จัดตั้งศูนย์รับเรื่องราวร้องทุกข์เพื่อลดความขัดแย้งในสังคม
- ใช้กระบวนการไกล่เกลี่ยร่วมกับศูนย์ไกล่เกลี่ยของศาลยุติธรรม
- ใช้สื่อประชาสัมพันธ์ที่หลากหลายเป็นเครื่องมือในการสร้างความไว้วางใจแก่ผู้คนในสังคม

สำหรับนวัตกรรมและการดำเนินงานที่เป็นเลิศที่สะท้อนให้เห็นถึงความเป็นเลิศ ด้านการเสริมสร้างสันติสุขและความสมานฉันท์ ของ องค์การบริหารส่วนจังหวัดสตูล ได้แก่

โครงการสานสัมพันธ์สร้างสรรค์ความรักกลุ่มมนุษยชาติ

ในอดีตการส่งเสริมกิจกรรมทางด้านศาสนาขององค์กรต่างๆ ในจังหวัดสตูล จะจัดแบบแยกส่วนแต่ละศาสนา ทำให้การปฏิบัติศาสนกิจและกิจกรรมทางสังคมในด้านศาสนาเป็นไปอย่าง

ต่างคนต่างทำ ขาดความรู้ ความเข้าใจในวิถีชีวิตของคนในศาสนาอื่น ซึ่งอาจจะนำไปสู่ความไม่เข้าใจและความขัดแย้งทางสังคมในอนาคตได้ แต่หากประชาชนได้มีโอกาสเรียนรู้ถึงวิถีชีวิต แนวทางการปฏิบัติทางด้านศาสนาซึ่งกันและกันจะเป็นหนทางที่จะทำให้สังคมมีความเข้าใจกันมากขึ้น องค์การบริหารส่วนจังหวัดสตูลจึงริเริ่มจัดกิจกรรมการส่งเสริมศาสนาแบบมีส่วนร่วม ภายใต้ “โครงการศาสนิกสัมพันธ์สร้างสรรค์ความรักกลุ่มมนุษยชาติ” ขึ้น โดยได้รับความร่วมมือจากสำนักคณะกรรมการอิสลามประจำจังหวัด พุทธสมาคม คริสตจักรสตูล โรงเรียนมัธยม โรงเรียนสอนศาสนาอิสลาม

โครงการศาสนิกสัมพันธ์สร้างสรรค์ความรักกลุ่มมนุษยชาติ ได้จัดกิจกรรมต่าง ๆ โดยมีจุดเน้นเรื่อง “สมาธิ และปัญญา” ของแต่ละศาสนา โดยมีกิจกรรมสำคัญที่ดำเนินการ ดังนี้

กิจกรรมที่ 1 นิทรรศการและการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ภายใต้หัวข้อ 1) พระมหากษัตริย์ไทย 2) วิถีพุทธ 3) วิถีธรรม 4) เรียนรู้วิถีชีวิตมุสลิม และ 5) กิจกรรมคริสตจักรสตูล โดยให้นักเรียนร่วมกันคิด ค้นหาความรู้เชิงลึก และออกแบบนิทรรศการ แล้วนำมาจัดแสดงเพื่อให้ผู้เข้าชมเรียนรู้ และแลกเปลี่ยนเรียนรู้ผ่านกิจกรรมต่าง ๆ ซึ่งจะช่วยให้แต่ละคนได้ศึกษาธรรมชาติของแต่ละศาสนา เพื่อให้รู้ เข้าใจ เห็นจุดเด่นและข้อจำกัดของแต่ละศาสนา ที่จะทำให้ “รู้เขา รู้เรา” มากขึ้น

กิจกรรมที่ 2 การเสวนาธรรม โดยผู้นำ 3 ศาสนา คือ ศาสนาพุทธ ศาสนาอิสลาม และศาสนาคริสต์ การเสวนาธรรมโดยผู้นำศาสนาได้มีการกำหนดประเด็นการเสวนา ในประเด็น “สมาธิ และปัญญา” ของแต่ละศาสนา โดยแต่ละศาสนาจะแสดงมุมมองของแต่ละศาสนา ตามหลัก “แสวงหาจุดร่วม สงวนจุดต่าง” เพื่อให้เห็นว่าเมื่อทุกคนมีสมาธิและมีปัญญาแล้ว สามารถสร้างสรรค์การอยู่ร่วมกันได้อย่างมีความสุข ด้วยรู้และเข้าใจวิถีแห่งศาสนาซึ่งกันและกัน การเสวนาครั้งนี้มีเด็ก เยาวชน และประชาชนทั่วไปที่นับถือศาสนาพุทธ อิสลาม และคริสต์ เข้าร่วมกว่า 1,000 คน

กิจกรรมที่ 3 ร่วมบำเพ็ญประโยชน์ที่สาธารณะ โดยการนำอาสาสมัคร เยาวชนและประชาชนที่เข้าร่วมโครงการทั้ง 3 ศาสนา ไปร่วมกันบำเพ็ญประโยชน์ต่อสังคม โดยให้ได้เรียนรู้ วัฒนธรรมและธรรมเนียมปฏิบัติของแต่ละศาสนาในอันที่จะนำไปสู่ความเข้าใจ และมีประสบการณ์ในการปฏิบัติตนเมื่อร่วมกิจกรรมกับศาสนาอื่น

โครงการศาสนิกสัมพันธ์สร้างสรรค์ความรักคู่มนุษยชาติ ที่ทำให้คนต่างศาสนาได้พูดคุย แลกเปลี่ยน ร่วมกิจกรรม มีปฏิสัมพันธ์ต่อกันมากขึ้น นอกจากความรู้ ประสบการณ์ และความเข้าใจซึ่งกันและกันของผู้เข้าร่วมโครงการแล้ว ยังส่งผลต่อแนวคิดและความเข้าใจร่วมกันของผู้นำ ทั้ง 3 ศาสนา ที่จะนำไปสู่การขยายผลต่อไปยังผู้นำศาสนาคณะอื่นๆ ในจังหวัดสตูล รวมทั้งเพิ่มช่องทางให้แก่องค์กรต่างๆ ในจังหวัดสตูลที่จะส่งเสริมให้คนในแต่ละศาสนามีส่วนร่วมในกิจกรรมทางสังคมในรูปแบบศาสนิกสัมพันธ์ นอกจากนี้ องค์การบริหารส่วนจังหวัดสตูลยังได้นำรูปแบบของโครงการศาสนิกสัมพันธ์ฯ ขยายผลไปสู่โครงการอื่นๆ แบบมีส่วนร่วมทางศาสนา เช่น ส่งเสริมวัฒนธรรมการละศีลอดในเดือนรอมฎอน โดยให้มีคนในศาสนาอื่นๆ เข้าร่วมกิจกรรม เพื่อให้เห็นและเรียนรู้วิถีชีวิตมุสลิม และการส่งเสริมกิจกรรมวันสำคัญของศาสนาอื่น ภายใต้อุดมการณ์ “การอยู่ร่วมและช่วยเหลือซึ่งกันและกัน”

โครงการใช้โรงเรียนเป็นฐาน เพื่อพัฒนาสังคมสู่ความสมานฉันท์อย่างยั่งยืน

“การลงทุนเพื่อสร้างเป็นมรดกให้ลูกหลาน โดยการให้การศึกษาเป็นสิ่งที่พ่อแม่ ผู้ปกครองทุกคนยินดีสร้างให้กับลูกหลาน” องค์การบริหารส่วนจังหวัดสตูลใช้หลักการนี้มาเป็นนโยบายให้โรงเรียนเป็นฐานในการพัฒนานักเรียนให้มีความเป็นเลิศ เพื่อสร้างความมั่นใจให้แก่พ่อแม่ ผู้ปกครองในชุมชนและท้องถิ่น ให้นำลูกหลานเข้ามาเรียนในโรงเรียนมากขึ้น และโรงเรียนได้ใช้กระบวนการให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการดึงผู้ปกครองในชุมชนท้องถิ่นเข้ามามีส่วนร่วมสร้างสรรค์สิ่งดีงาม เพื่อความสันติสุขแก่ชุมชน

โรงเรียนนิคมพัฒนาฝั่ง 6 ตั้งอยู่ในอำเภอมะนัง ที่มีประชากรมาจากหลายพื้นที่เพื่อมารับการจัดสรรพื้นที่ทำกินจากนิคมสร้างตนเองพัฒนาภาคใต้จังหวัดสตูล โดยมีพี่น้องไทยพุทธจากจังหวัดสงขลา จังหวัดพัทลุง จังหวัดนครศรีธรรมราช จังหวัดตรัง และพี่น้องมุสลิมจากเขตมีนบุรี กรุงเทพมหานคร ซึ่งมีความแตกต่างในเรื่องของศาสนา ประเพณีวัฒนธรรม และนิสัยส่วนตัวประจำถิ่น องค์การบริหารส่วนจังหวัดสตูลจึงมีแนวคิดที่จะเสริมสร้างสันติสุขและความสมานฉันท์อย่างยั่งยืน โดยใช้โรงเรียนเป็นฐานในการบริหารจัดการบนพื้นฐานที่มีประชาชนต่างศาสนาต่างจังหวัดต่างถิ่นภูมิถิ่นมา โรงเรียนได้ดำเนินกิจกรรมแบ่งเป็น 2 ส่วน คือ ส่วนที่เกี่ยวข้องกับผู้ปกครอง ชุมชน และส่วนที่เกี่ยวข้องกับนักเรียน กิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับนักเรียน โรงเรียนได้จัด

กิจกรรมให้กับนักเรียนโดยการพัฒนาคุณภาพการศึกษาโดยใช้นักเรียนเป็นศูนย์กลาง พัฒนาผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนมีทักษะชีวิต มีคุณธรรม จริยธรรม เป็นที่ยอมรับ ชื่นชมของผู้ปกครองและชุมชน ผู้ปกครองเกิดความเชื่อมั่นนำบุตรหลานเข้าเรียนในโรงเรียนเพิ่มขึ้นทุกๆ ปีการศึกษานับตั้งแต่ถ่ายโอน

ในส่วนกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับผู้ปกครองและชุมชน ได้มีกิจกรรมที่ชุมชนซึ่งเป็นผู้ที่มีส่วนได้เสียมาร่วมกันดำเนินการตั้งแต่เริ่มต้นจนจบกระบวนการ ทั้งการสรรหาคณะกรรมการสถานศึกษาที่สมภาคภูมิ การมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา การช่วยกันเฝ้าระวังป้องกันสารเสพติด ซึ่งการจัดกิจกรรมต่างๆ ของโรงเรียน ผู้ปกครองให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี เช่น การรื้อถอนอาคารเรียนเก่าเพื่อสร้างอาคารเรียนชั่วคราวโดยไม่ต้องเสียค่าใช้จ่าย ร่วมกันปลูกยางพาราให้แก่โรงเรียน พร้อมการบำรุงรักษา

จากการจัดโครงการใช้โรงเรียนเป็นฐาน ทำให้เกิดผลเชิงประจักษ์ คือ นักเรียนมีคุณภาพทางการเรียนสูงขึ้น มีคุณธรรม จริยธรรมและคุณลักษณะอันพึงประสงค์ โรงเรียนมีความพร้อมด้านต่างๆ มากยิ่งขึ้น เช่น ด้านบุคลากร ด้านอาคารสถานที่ ด้านสื่อเทคโนโลยี และที่สำคัญที่สุดโรงเรียนได้รับความร่วมมือจากชุมชนและท้องถิ่น ผู้ปกครองให้ความสำคัญในการศึกษาของบุตรหลาน ผู้ปกครองให้ความร่วมมือในกิจกรรมต่างๆ ของโรงเรียน และโรงเรียนเป็นศูนย์กลางในการเสริมสร้างความรักความสามัคคีในชุมชน ทำให้ชุมชนมีความสามัคคีปรองดอง เกิดความสามัคคีกันอย่างยิ่งยด

ภาคผนวก ค

Reliability

Case Processing Summary

		N	%
Cases	Valid	30	100.0
	Excluded ^a	0	.0
	Total	30	100.0

a. Listwise deletion based on all variables in the procedure.

Reliability Statistics

Cronbach's Alpha	N of Items
.896	22

ภาคผนวก ง

ค่า IOC ของแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ปัจจัยการบริหารที่ส่งผลต่อความสำเร็จของนวัตกรรมท้องถิ่น กรณีศึกษาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตภาคใต้

ข้อความสำหรับงานวิจัย	ผู้เชี่ยวชาญ			ค่า IOC	แปลผล
	1	2	3		
1. บุคลากร					
1.1 ผู้ปฏิบัติงานในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นของท่านมีทักษะที่สอดคล้องต่อการเปลี่ยนแปลงสิ่งใหม่ๆ	1	1	1	1	สอดคล้อง
1.2 ผู้นำในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นของท่านมีความคิดริเริ่ม สร้างสรรค์ และมีวิธีการทำงานแบบใหม่ๆ อย่างสม่ำเสมอ	1	1	1	1	สอดคล้อง
1.3 ผู้ปฏิบัติงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นของท่านชอบความท้าทายและกระตือรือร้นต่อการทำงานกับสิ่งใหม่ๆเสมอ	1	1	1	1	สอดคล้อง
2. งบประมาณ					
2.1 งบประมาณองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นของท่านมีเพียงพอในการสนับสนุนนวัตกรรม	1	1	1	1	สอดคล้อง
2.2 องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นของท่านมีความสามารถในการบริหารงบประมาณที่มีอยู่อย่างจำกัด	1	1	1	1	สอดคล้อง
2.3 องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นของท่านได้รับการสนับสนุนจากหน่วยงานภายนอกในการจัดทำโครงการต่างๆ อย่างต่อเนื่อง	1	1	1	1	สอดคล้อง

ข้อคำถามสำหรับงานวิจัย	ผู้เชี่ยวชาญ			ค่า IOC	แปลผล
	1	2	3		
3. อุปกรณ์					
3.1 อุปกรณ์สำนักงานในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นของท่านมีเพียงพอ	1	1	1	1	สอดคล้อง
3.2 องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นของท่านมีการนำเทคโนโลยีใหม่ๆเข้ามาใช้ในการปฏิบัติงาน	1	1	1	1	สอดคล้อง
3.3 ระบุว่าด้วยงานพัสดุในปัจจุบันเอื้อต่อการจัดสรรวัสดุอุปกรณ์ในการปฏิบัติงาน	1	1	1	1	สอดคล้อง
4. วิธีการปฏิบัติงาน					
4.1 องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นของท่านมีการบูรณาการร่วมกันระหว่างฝ่าย/กองต่างๆ ในการปฏิบัติงาน	1	1	1	1	สอดคล้อง
4.2 กระบวนการทำงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นของท่านมีขั้นตอนการปฏิบัติงานที่ชัดเจน	1	1	1	1	สอดคล้อง
4.3 องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นของท่านมีการกำหนดเกณฑ์ในการวัดความสำเร็จของการทำงานอย่างชัดเจน	1	1	1	1	สอดคล้อง
5. ขวัญและกำลังใจ					
5.1 องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นของท่านมีการสร้างแรงจูงใจในการปฏิบัติงาน	1	1	1	1	สอดคล้อง
5.2 องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นของท่านเปิดโอกาสให้กับชุมชนมีส่วนร่วมในวางแผนและการปฏิบัติงาน	1	1	1	1	สอดคล้อง
5.3 องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นของท่านให้ความสำคัญกับผู้ปฏิบัติงานอย่างเท่าเทียมกัน	1	1	1	1	สอดคล้อง

ตอนที่ 3 ความสำเร็จของนวัตกรรมท้องถิ่นในเขตพื้นที่ภาคใต้

ข้อความสำหรับงานวิจัย	ผู้เชี่ยวชาญ			ค่า IOC	แปลผล
	1	2	3		
1. องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นของท่าน มีการสร้างนวัตกรรมขึ้นมาใหม่หรือต่อยอดจากนวัตกรรมที่มีอยู่แล้ว	1	1	1	1	สอดคล้อง
2. นวัตกรรมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นของท่าน ได้รับการมีส่วนร่วมจากผู้ปฏิบัติงานในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	1	1	1	1	สอดคล้อง
3. นวัตกรรมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ท่านดำเนินการในปัจจุบันผ่านความเห็นชอบของคนในชุมชนมากน้อยเพียงใด	1	1	1	1	สอดคล้อง
4. นวัตกรรมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นของท่าน สามารถนำไปใช้ได้จริงในพื้นที่อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล	1	1	1	1	สอดคล้อง
5. นวัตกรรมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ขับเคลื่อนในปัจจุบันสอดคล้องกับนโยบายขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นของท่านหรือไม่	1	1	1	1	สอดคล้อง
6. นวัตกรรมที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นของท่าน ดำเนินการอยู่ในปัจจุบัน ก่อให้เกิดความเข้มแข็งและเกื้อหนุนการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนได้	1	1	1	1	สอดคล้อง
7. นวัตกรรมที่ใช้ในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นของท่าน สามารถเป็นแม่แบบ/ต้นแบบให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นในการศึกษาเรียนรู้ได้	1	1	1	1	สอดคล้อง

$$IOC = \frac{\text{คะแนนทั้งหมด}}{\text{จำนวนข้อ}} = \frac{22}{22} = 1$$

ภาคผนวก จ

ข้อมูลการตอบแบบสัมภาษณ์ของผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ผู้ให้สัมภาษณ์คนที่ 1 องค์กรบริหารส่วนจังหวัดสตูล

วันที่ 20 ธันวาคม 2561 เวลา 10.00 น. – 11.00 น.

ตอนที่ 1 ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของนวัตกรรมท้องถิ่น

ข้อที่ 1 ท่านคิดว่าการบริหารคนมีความสำคัญอย่างไร

การบริหารคน โดยระบบข้าราชการส่วนท้องถิ่นที่สัมผัสมา ผมมองว่าจากประสบการณ์ การจัดการบุคลากร โดยทั่วไปมันมีการจัดการระบบจากทางกรม โดยตำแหน่งอำนาจหน้าที่แต่โดยปกติแล้วข้าราชการองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ทั้งหมดเขาต้องทำงานเขาก็จะพยายามทำงานที่ได้รับมอบหมายถามและผู้บริหารก็ต้องบริหารจัดการคนให้ตรงกับเป้าหมายขององค์กร แต่ถ้าถามว่าให้คิดนวัตกรรมก็ไม่ใช่ เพราะผู้ปฏิบัติงานจะต้องทำงานตามคำสั่งตามระบบระเบียบของผู้บังคับบัญชามากกว่า ถ้าจะให้เกิดนวัตกรรมจริงๆ แล้วเกิดจากวิสัยทัศน์จากผู้บริหารมากกว่า ในเรื่องของรางวัลต่างๆ ที่ส่งเข้าประกวดถ้าลำพังเจ้าหน้าที่จะให้เขาส่งเขาก็ไม่ส่งเพราะมันจะมีงานเยอะมากขึ้น แต่ถ้าผู้บริหารแจ้งว่า ถ้าโครงการไหนเข้าข่ายก็ต้องดำเนินการตามที่ผู้บริหารกำหนด และมันอยู่ที่ผู้บริหารด้วยว่าท่านใดคือพวกที่ล่ารางวัล หรืออีกพวกหนึ่งไม่ส่งเข้าประกวดเพราะมันคือหน้าที่ การประสานงานกับผู้ได้บังคับทำให้เกิดความเข้าใจสูงสุดในแต่ละที่ไม่เท่ากัน ด้วยความรู้ความสามารถของผู้ปฏิบัติงาน และการทำงานในเชิงนวัตกรรมเป็นการดำเนินการที่ซับซ้อน แปลกไปว่าที่อื่น บางหน่วยงานผู้บริหารไม่ต้องคือ สั่งอย่างเดียวจะดำเนินการแบบนี้แบบนี้ว่าจะส่งอะไรเข้าประกวดแล้วนักวิชาการ หรือฝ่ายวิชาการเขาก็รับเรื่องไปสานต่อจากผู้บริหาร แต่ขององค์กรบริหารส่วนจังหวัดสตูล ทั้งนี้ยากๆจะเป็นคนเกาะติดกำกับการทำเอกสารด้วยตัวเอง แต่เราก็ทำงานเป็นทีมคือว่า โดยรูปแบบของการทำงานสมมุติว่า ในการวางแผนการเดินทางว่าจะส่งด้านไหน เราต้องเอาโครงการมาพิจารณาว่าโครงการไหนเด่น แล้วเอาโครงการไหนไปนำเสนอ และเกณฑ์ต่างๆของเราก็อยู่ในเกณฑ์หมดแล้ว พอได้โครงการที่ส่งประกวดแล้วก็จะมียกหนึ่งกองเพื่อรวบรวมข้อมูล และนำเสนอเพื่อให้ผ่านกระบวนการของเขา จริงๆแล้วรางวัลพระปกเกล้าเราแข่งกับตัวเอง เพราะถ้าเราผ่านเกณฑ์เราก็ได้รับรางวัล ผมคิดว่า หลักการบริหารของผมที่ประสบความสำเร็จและได้รับรางวัลนั้นมาจากการบริหารภายในที่ดี โดยมีกระบวนการบริหารคน บริหาร

งบประมาณที่ดี ที่สำคัญไม่ขัดต่อการบริหารอุปกรณ์ที่ไม่ขัดต่อระเบียบฯ ซึ่งมันส่งผลต่อวิธีการดำเนินงานของเรา ว่าเราจะวางแผนการดำเนินงานอย่างไร และที่สำคัญ ขวัญกำลังใจของผู้ปฏิบัติงานต้องให้ใจกับพวกเขา แล้วงานของเราจะประสบความสำเร็จ

ข้อที่ 2 ท่านได้มีการวางแผนการดำเนินโครงการตามยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองท้องถิ่นของท่านอย่างไร

หน่วยงานรัฐทุกหน่วยงานต้องมีการวางแผนอยู่แล้วครับ องค์กรบริหารส่วนจังหวัดสตูลก็เช่นกันมีการวางแผน จัดการแผนดำเนินการตามยุทธศาสตร์ของเราที่ได้วางไว้ เนื่องจากโครงการหรือแผนงานที่วางไว้เราต้องส่งไปของงบประมาณ และ โครงการนวัตกรรมที่ได้รับรางวัลก็จะเป็นโครงการที่ดำเนินมาแล้วในปีก่อน แต่เรานำสิ่งที่จัดไปมาพัฒนา ต่อยอดขึ้นไป เพื่อให้เกิดความแปลกใหม่ หรือมีกระบวนการใหม่ๆ ในการดำเนินโครงการ ทั้งนี้ ผมคิดว่า การวางแผนและดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ถือว่าเป็นสิ่งสำคัญ

ข้อที่ 3 ท่านคิดว่างบประมาณมีผลต่อการเกิดนวัตกรรมท้องถิ่นอย่างไร

ผมคิดว่าบางโครงการหรือกิจกรรมนั้นไม่ต้องใช้งบประมาณขององค์กร มันอยู่ที่กระบวนการดำเนินงาน เนื้องานหรือลักษณะงาน และผลสัมฤทธิ์ที่เกิดขึ้นว่าต้องทำอย่างไร เกิดเป็นเชิงประจักษ์หรือไม่ แต่สำหรับบางโครงการที่ต้องใช้งบประมาณเราต้องบริหารจัดการบนพื้นฐานของความประหยัด เพราะงบประมาณในแต่ละปีที่ส่วนกลางส่งมาให้มีอย่างจำกัด เราต้องอาศัยภาคีกับองค์กรอื่นๆ ไม่ว่าจะเป็นเอกสาร ประชาสัมพันธ์ หรือ ชุมชน เข้ามามีบทบาท

ข้อที่ 4 แรงจูงใจในการสร้างนวัตกรรมท้องถิ่นของท่านเกิดจากอะไร

การสร้างแรงจูงใจสำหรับการสร้างนวัตกรรมท้องถิ่นของเรา เกิดจากความกระบวนการทางความคิดและต่อยอดจากโครงการที่ผ่านมาเพื่อพัฒนาต่อยอดให้เห็นนวัตกรรมท้องถิ่น หรือโครงการที่เราจะดำเนินการนั้นก่อให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด แต่เราต้องมุ่งไปที่กระบวนการหรือวิธีการที่แปลกใหม่ ก่อให้เกิดประโยชน์ต่อชุมชนมากที่สุด ทั้งนี้ผู้ปฏิบัติงานก็มีส่วนสำคัญต่อการขับเคลื่อนของนวัตกรรมอีกด้วย

ข้อที่ 5 วัตถุประสงค์ของท่านเพียงพอหรือไม่

วัตถุประสงค์นั้นผมมองพวกนี้ใช้ได้หมด แต่มันต้องดูระเบียบว่าใช้ได้หรือไม่ โดยเราไม่ต้องใช้ข้อมูลอย่างเดียวกันก็ได้ การดำเนินโครงการบางครั้งเราอาจจะให้ความรู้เพียงอย่างเดียวในการจัดทำนวัตกรรม หรือบางโครงการก็ต้องใช้ข้อมูลเพื่อให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ของโครงการ แต่ที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นประสบมา คือเทคโนโลยีนั้นบางครั้งอาจจะไม่ทันสมัย จึงต้องไปขอซื้อ หรือใช้พื้นที่ของหน่วยอื่นในการดำเนินกิจกรรม และเราต้องบริหารจัดการพัสดุของเราเพื่อไม่ให้ขัดต่อระเบียบด้วยครับ

ข้อที่ 6 ท่านคิดว่าวัฒนธรรมองค์กรเป็นแรงผลักดันให้เกิดนวัตกรรมท้องถิ่นหรือไม่

วัฒนธรรม ศาสนาที่นี้ไม่ค่อยมีความขัดแย้ง ผมก็พยายามให้พนักงานหรือภาคประชาชนได้เรียนรู้ เข้าใจซึ่งกันและกัน ในช่วงพิธีกรรมมันเป็นเรื่องศาสนาใครศาสนา มัน แต่ในศาสนาอิสลามค่อนข้างมีข้อจำกัดในเรื่องของความบันเทิง และเราต้องให้เกียรติกันและกัน และทำงานร่วมกันอย่างมีความสุข

ข้อที่ 7 ได้มีการต่อยอดของนวัตกรรมท้องถิ่นที่ท่านจัดทำขึ้นมาหรือไม่อย่างไร

การต่อยอดมันแล้วแต่ เพราะเราไม่ได้คิดยึด เพราะมันมีบางตัวที่เป็นงานใหม่ หรือบางตัวโครงการก็เป็นโครงการเก่า แต่ส่วนใหญ่จะเป็นโครงการต่อเนื่อง เพราะทำปีเดียวจะไม่เห็นผล

ข้อที่ 8 ประชาชนในพื้นที่และในชุมชนมีส่วนร่วมในนวัตกรรมท้องถิ่นอย่างไร

การมีส่วนร่วม ปกติแล้วต้องมีส่วนอยู่แล้วถ้าไม่มีส่วนร่วมจะไม่ผ่าน เพราะเกณฑ์หรือกระบวนการมันต้องมีการมีส่วนร่วมอยู่แล้ว และมันอยู่ที่เราว่าเราให้โอกาสประชาชนเข้ามามีบทบาท และให้ประชาชนนำเสนอรางวัลต่อคณะกรรมการเพื่อให้เห็นถึงกระบวนการทำงานของเรา และพอเวลาคณะกรรมการถาม เราจะให้ประชาชน เป็นคนให้คำตอบต่อคณะกรรมการ บางครั้งมันต้องมีลูกเล่นเพื่อให้เกิดความน่าสนใจ ตื่นเต้น เพราะการนำเสนอเป็นส่วนสำคัญที่สุด ในภาคเอกชน ก็จะเข้ามาช่วยเหลือเรา แต่มันแล้วแต่โครงการว่าโครงการนั้นคืออะไร ด้านอะไร

ตอนที่ 2 ความสำเร็จของนวัตกรรมท้องถิ่น

ข้อที่ 1 โครงการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเกิดจากความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ขึ้นมาใหม่หรือต่อยอดจากเดิมแล้วพัฒนาขึ้นมาใหม่

โครงการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต่อยอดจากเดิมแล้วนำข้อผิดพลาดมาพัฒนาให้ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ในปีถัดไป

ข้อที่ 2 องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นเจ้าของโครงการของตนเอง โดยใช้งบประมาณกำลังคน กำลังความคิดขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และความร่วมมือจากทุกภาคส่วนหรือไม่อย่างไร

การดำเนินการ โครงการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นของเรานั้น ใช้งบประมาณ ใช้บุคลากร จากภายในองค์กรของเราทั้งหมด และเราได้สร้างภาคีกับภาคประชาชน มหาวิทยาลัย และภาคอื่นๆ ที่ให้ความร่วมมือในการดำเนินการ ส่วนงบประมาณนั้นเราต้องบริหารจัดการภายใต้ความพอเพียง

ข้อที่ 3 องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้เผยแพร่ผลงานโครงการ โดยเป็นการยอมรับจากชุมชน

การยอมรับ ถาพมว่ายอมรับหรือไม่ บอกเลยว่ายอมรับเพราะชาวบ้านเข้ามาช่วย นำเสนอทุกคนเข้ามาช่วยกันอย่างเต็มที่ แต่ถ้าถามว่าระเบิดจากภายในเลยหรือไม่ก็บอกเลยว่าบางโครงการที่ออกจากของเขา และเกิดความยั่งยืนในชุมชนของเขา

ข้อที่ 4 โครงการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถดำเนินการจริงในพื้นที่และทำให้หน่วยงานอื่นใช้เป็นต้นแบบเพื่อประยุกต์ใช้ในการพัฒนา

ถ้าถามว่าใช้ได้จริงไหม ขอตอบว่าใช้ได้จริง เพราะโครงการที่ดำเนินการของเรานั้นเกิดจากสิ่งที่เราดำเนินการให้กับชุมชน ประชาชน ได้รับบริการสาธารณะกับชุมชน แต่ถ้าถามว่ามีการประยุกต์ใช้กับหน่วยงานอื่นหรือไม่ อันนี้ผมไม่แน่ใจ

ข้อที่ 5 โครงการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสอดคล้องกับทิศทางการพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และเกี่ยวข้องกับแผนการบริหารราชการแผ่นดิน นโยบายสังคมหรือไม่

แผนยุทธศาสตร์ หรือทิศทางการพัฒนาขององค์กรนั้น ปกติแล้วมันอยู่ในการวางแผนดำเนินงานของแต่ละปีอยู่แล้ว ถ้าไม่อยู่ในแผนมันก็ไม่ได้เพราะจำไม่ได้งบประมาณลงมา แต่ถ้าเราจะทำซ้ำ ก็ต้องเอาเข้าแผนต่อเพื่อดำเนินการในปีถัดไป

ข้อที่ 6 โครงการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นก่อให้เกิดการบูรณาการร่วมกับหน่วยงานต่างๆ เกิดความเข้มแข็งในท้องถิ่น เกิดการสร้างและเพิ่มคุณค่าให้กับชุมชน

มีการบูรณาการกับหน่วยหลายภาคส่วน ไม่ว่าจะเป็นสถานีดารวจ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาลัยชุมชนสตูล พัฒนาชุมชน หน่วยงานเอกชน และประชาชนในท้องถิ่นนั้นๆ ทำให้เกิดภาพแห่งการร่วมมือกัน สร้างความเป็นหนึ่งเดียวเพื่อการทำงานที่ก่อให้เกิดความประสบความสำเร็จ การสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับชุมชนผมมองไปที่เรื่องของน้ำใจของประชาชน ผมเชื่อว่าประชาชนคงไม่มีเงินทองมากมายแต่สิ่งที่เขาที่มีคือน้ำใจที่มีต่อกัน

ข้อที่ 7 โครงการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถพัฒนาขึ้นทุกปีๆ อย่างต่อเนื่อง และเป็นแม่แบบกับโครงการอื่นก่อให้เกิดโครงการใหม่ที่เป็นประโยชน์ต่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ชุมชน และสังคมโดยรวม

การมาศึกษาดูงานกับองค์การบริหารส่วนจังหวัดสตูลนั้นมีมาตั้งนานแล้ว เราก็พร้อมที่จะใช้ความรู้กับเขา และเราต้องเข้าใจสภาพท้องถิ่นด้วย ว่าถ้าเขาต้องมาสตูล โดยต้องหาจุดเพื่อมาศึกษาดูงาน เพราะคุณทำโครงการมาเที่ยวไม่ได้ ต้องมาดูงานด้วย

ตอนที่ 3 อื่นๆ

ข้อที่ 1 ท่านคิดว่านวัตกรรมท้องถิ่นในเขตภาคใต้มีความโดดเด่นอย่างไร

ความโดดเด่น เท่าที่ผมสัมผัส ภาคใต้ทำงานยากกว่าภาคเหนือ หรือภาคอื่นๆ เพราะคนใต้เรามันคือ มันแข็ง แต่ภาคอื่นเขาจะเชื่อผู้นำ และความมีจิตอาสาภาคอื่นมีมากกว่าบ้านเรา เรื่องพวกนี้มันจำเป็นต้องสร้างความคิดใหม่ให้กับเขา คนใต้เราความอุดมสมบูรณ์เยอะ และเกิดการไม่สู้งาน ไม่รู้จักความลำบากมาก่อน แต่อย่างไรก็ต้องสร้าง

ข้อที่ 2 ท่านคิดว่าอุปสรรคที่ส่งผลต่อความสำเร็จของนวัตกรรมมีอะไรบ้าง
ไม่มี

ผู้ให้สัมภาษณ์ผู้ให้สัมภาษณ์คนที่ 2 เทศบาลนครยะลา

วันที่ 21 ธันวาคม 2561 เวลา 10.00 น. – 11.00 น.

ตอนที่ 1 ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของนวัตกรรมท้องถิ่น

ข้อที่ 1 ท่านคิดว่าการบริหารคนมีความสำคัญอย่างไร

การบริหารคนสำคัญหรือไม่ขอตอบว่าสำคัญมากซึ่งทรัพยากรบุคคลหรือผู้ปฏิบัติงานในองค์กรของเราสามารถปฏิบัติงานได้ทุกสถานการณ์ เพราะการบริหารคนนั้น ผู้บริหารต้องเข้าใจและจัดสรรความพร้อมของผู้ปฏิบัติงานให้ตรงกับความต้องการ เพื่อความสำเร็จในอนาคต ทั้งนี้ผู้ปฏิบัติงานต้องมีความรู้ความสามารถ ความเสียสละ และมองการทำงานเป็นทีมจะส่งผลให้ผู้ปฏิบัติงานสามารถทำร่วมกันเป็นทีมได้ และคือพวกเขาที่จะภูมิใจว่าเขาคือทีมเทศบาลนครยะลา มองเป็นหนึ่งเดียว งานของเทศบาลคืองานของทุกคน ช่วยกัน นั่นคือผลที่มันจะออกมาประสบความสำเร็จ โดยมีการประสานกันอย่างดี ล่างก็ประสานกัน สูงก็ประสานกันอย่างดี

ข้อที่ 2 ท่านได้มีการวางแผนการดำเนินโครงการตามยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองท้องถิ่นของท่านอย่างไร

ได้มีการวางแผนประจำปีคะ เพราะโครงการนั้นมีความต่อเนื่องอยู่แล้วเนื่องจากการที่เราสร้างนวัตกรรมหรือ โครงการขึ้นมา นั้น เราจำเป็นต้องใช้เวลาเพราะจะทำปีเดียวคงไม่เห็นผล แต่บางโครงการนั้นก็สิ่งใหม่ๆ ที่สร้างขึ้นมาก็เป็นโครงการต่อเนื่อง เพื่อให้บรรลุตามวิสัยทัศน์

ข้อที่ 3 ท่านคิดว่างบประมาณมีผลต่อการเกิดนวัตกรรมท้องถิ่นอย่างไร

งบประมาณบางโครงการมันไม่ตอบโจทย์ว่าจะใช้งบประมาณเยอะหรือน้อย แต่จะมองที่กระบวนการ เป้าหมาย และผลสำเร็จของนวัตกรรมซึ่งผู้บริหารและผู้ปฏิบัติงาน ต้องคิดให้รอบกรอบ และชุมชนได้ผลประโยชน์มากน้อยเพียงใด

ข้อที่ 4 แรงจูงใจในการสร้างนวัตกรรมท้องถิ่นของท่านเกิดจากอะไร

แรงจูงใจของเราเกิดจากปัญหาของชุมชน และเกิดจากผู้บริหารของเราที่เห็นความสำคัญของการพัฒนาเมือง พัฒนาเศรษฐกิจของชุมชน ซึ่งเรานำปัญหาที่พบเจอมาคิด พัฒนา ต่อยอดเพื่อวางแผนการดำเนินกิจกรรม ทั้งนี้การบริหารคนของเราก็สำคัญเช่นกัน

ข้อที่ 5 วัตถุประสงค์ของท่านเพียงพอหรือไม่

วัตถุประสงค์ กระบวนของวิธีการบางสิ่งนั้นเราจำเป็นต้องมีอุปกรณ์ สถานที่ ในการดำเนินการ แต่วัตถุประสงค์อื่นๆ ก็ไม่มีผลต่อการก่อให้เกิดนวัตกรรม โดยให้ชาวบ้านดูแลซึ่งกันและกัน เช่นการวางแผนการเฝ้าเวรยามกลางคืน แล้วเราก็สนับสนุนระดับเพลิง หรือ สิ่งอำนวยความสะดวกอย่างอื่นให้กับชาวบ้าน

ข้อที่ 6 ท่านคิดว่าวัฒนธรรมองค์กรเป็นแรงผลักดันให้เกิดนวัตกรรมท้องถิ่นหรือไม่

วัฒนธรรมองค์กร แน่นนอน เป็นสิ่งสำคัญ นอกจากคน นโยบาย วัฒนธรรมองค์กรเป็นสิ่งสำคัญเช่นกัน เพราะนวัตกรรม 1 ชิ้น ไม่สามารถขับเคลื่อนได้ด้วยเพียงคนเดียวหรือคนเดียว แต่เราต้องมาเอาทุกองมาช่วยกัน เพื่อให้เกิดการศึกษา และหาองค์ความรู้จากองอื่นๆ เพื่อทำงานเพื่อเทศบาลนครยะลา เกิดความภาคภูมิใจกับเทศบาลนครยะลา

ข้อที่ 7 ได้มีการต่อยอดของนวัตกรรมท้องถิ่นที่ท่านจัดทำขึ้นมาหรือไม่อย่างไร

เราได้มีการคิดริเริ่ม และต่อยอดจากโครงการเก่าที่ได้ดำเนินการมาแล้ว คุณเชื่อไหม ในพื้นที่ของอำเภอเมืองยะลาของเรา ตอนแรกๆที่เทศนครยะลาได้ริเริ่มโครงการโดนประชาชนต่อต้าน แต่เวลาผ่านไปเกิดกระแสการตอบรับ ทำให้ประชาชนหันมาช่วยสนับสนุนจนเกิดเป็นแรงผลักดันให้กับพวกเราจนประสบความสำเร็จได้ในทุกวันนี้

ข้อที่ 8 ประชาชนในพื้นที่และในชุมชนมีส่วนร่วมในนวัตกรรมท้องถิ่นอย่างไร

การมีส่วนร่วม ประชาชนในความร่วมมือเป็นอย่างมาก เพราะทุกอย่างเกิดจากประชาชน เอกชน ก็เข้ามาจับบทบาทช่วยกับเราเช่น เอกชนก็เข้ามาช่วยเรื่องอาหารการกิน อุปกรณ์ เพราะบางอย่างเราไม่สามารถเบิกจ่ายได้ เลยมาภาทึระหว่างประชาสังคมกับเรา

ตอนที่ 2 ความสำเร็จของนวัตกรรมท้องถิ่น

ข้อที่ 1 โครงการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเกิดจากความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ขึ้นมาใหม่หรือต่อยอดจากเดิมแล้วพัฒนาขึ้นมาใหม่

ความสำเร็จของนวัตกรรมท้องถิ่นในมุมมองนั้น เกิดจากความคิดริเริ่มของผู้บริหารท้องถิ่น ซึ่งผู้บริหารได้มีความคิดริเริ่มสร้าง โครงการขึ้นมาเพื่อให้ประชาชนในเขตขององค์กรปกครองส่วน

ท้องถิ่นได้รับประโยชน์จากโครงการนั้นๆ จึงต่อ ยอดพัฒนาไปสู่นวัตกรรมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ข้อที่ 2 องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นเจ้าของโครงการของตนเอง โดยใช้งบประมาณ กำลังคน กำลังความคิดขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และความร่วมมือจากทุกภาคส่วนหรือไม่ อย่างไร

ถ้าเราจะตอบว่าทั้งหมดก็ไม่ได้ เพราะคุณเชื่อไหม กว่าเราจะมาถึงได้ในทุกวันนี้ เราใช้กำลังความคิด กำลังงบประมาณ กำลังของแรงสนับสนุนจากหลายภาคส่วน แต่ถ้ามองว่าส่วนใดที่เป็นส่วนแรกของการเป็นเจ้าของภาพหลักก็ต้องตอบว่าเทศบาลนครยะลา แต่ถ้ามองไปที่ความประสบความสำเร็จนั้น ต้องตอบว่าจากหลายภาคส่วน เราได้ประสานงานกับทั้งประชาชน หน่วยงานรัฐไม่ว่าจะเป็นตำรวจ ทหาร มหาวิทยาลัย ผู้ว่าราชการจังหวัด โรงเรียน รวมทั้งภาคเอกชนที่เข้ามา มีบทบาทและช่วยกันพัฒนาบ้านเมืองของเราให้เป็นที่น่าอยู่ และอยู่บนพื้นฐานของสังคมพหุวัฒนธรรม

ข้อที่ 3 องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้เผยแพร่ผลงานโครงการ โดยเป็นการยอมรับจากชุมชน

ในช่วงระยะเวลา 1-3 ปีแรกไม่เห็นผลจากโครงการที่จัดขึ้น และประชาชนในเขตเมืองก็ไม่ให้ความร่วมมือเป็นอย่างยิ่ง แต่หลังจากนั้นเราสามารถปรับ เปลี่ยน และสร้างสิ่งใหม่ๆภายใต้ฐานรากเดิม และเกิดเป็นที่ยอมรับของประชาชน ชุมชน จากกลุ่มชุมชน 1 กลุ่ม ขยายออกไปเป็น 2 กลุ่ม 3 กลุ่ม จนมาถึงวันนี้เทศบาลนครยะลากล้าพูดได้เต็มคำ ว่า ชุมชนหรือประชาชน 100% ของพื้นที่เขตเทศบาลนคร ให้การตอบรับ และยอมรับต่อโครงการของเราเป็นอย่างดี และดีมาก

ข้อที่ 4 โครงการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถดำเนินการจริงในพื้นที่และทำให้หน่วยงานอื่นใช้เป็นต้นแบบเพื่อประยุกต์ใช้ในการพัฒนา

สามารถใช้ได้จริงในพื้นที่ แต่สำหรับพื้นที่อื่นไม่แน่ใจว่าสามารถนำไปใช้แล้วประสบความสำเร็จหรือไม่ แต่สำหรับเทศบาลนครยะลานั้นเราได้นำมาปรับใช้กับโครงการอื่นๆ ได้ จนประสบความสำเร็จ ซึ่งกระบวนการของเราคือ นำ วิธีการดำเนินงาน วิธีการปฏิบัติงาน และนำสิ่งที่ได้มาปรับปรุงเพื่อให้ประสบความสำเร็จ

ข้อที่ 5 โครงการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสอดคล้องกับทิศทางการพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และเกี่ยวข้องกับแผนการบริหารราชการแผ่นดิน นโยบายสังคมหรือไม่

สอดคล้อง เนื่องจากการบริหารราชการแผ่นดิน หรือ แผนนโยบายแม่ ของการบริหารราชการหรือการมอบหมายนโยบายลงมานั้น เทศบาลก็ต้องนำมาปรับใช้ในพื้นที่เพื่อให้ประชาชนในท้องถิ่นนั้นๆ ได้รับประโยชน์ ทั้งนี้การจัดโครงการหรือกิจกรรมใดๆนั้น เราต้องมีการเข้าแผน หรือเขียนแผนก่อนที่จะจัดโครงการเพราะเราต้องของงบประมาณดังกล่าว

ข้อที่ 6 โครงการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นก่อให้เกิดการบูรณาการร่วมกับหน่วยงานต่างๆ เกิดความเข้มแข็งในท้องถิ่น เกิดการสร้างและเพิ่มคุณค่าให้กับชุมชน

เกิดความเข้มแข็งร้อยละ 80% ของพื้นที่ที่ได้เลยคะ เพราะประชาชนได้รับผลประโยชน์ของโครงการ จะมีใครที่ไม่สนับสนุน จากที่เคยได้รับอย่างเดียว กลายเป็นผู้ให้ในปัจจุบัน มองจากภาพของประชาชนในพื้นที่ที่ให้กับตอบรับนะคะ พี่ชื่นชม และยินดีกับแนวทางการดำเนินงานของเรามากคะน้อง

ข้อที่ 7 โครงการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถพัฒนาขึ้นทุกปีๆ อย่างต่อเนื่อง และเป็นแม่แบบกับโครงการอื่นก่อให้เกิดโครงการใหม่ที่เป็นประโยชน์ต่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ชุมชน และสังคมโดยรวม

การมาศึกษาดูงานหรือเป็นแม่แบบให้กับท้องถิ่นอื่นๆนั้น ก็มีมากมาย ที่เขาให้การยอมรับกับเทศบาลของเราและมาศึกษาดูงาน ดูกระบวนการทำงาน และการบริหารจัดการที่ดี

ตอนที่ 3 อื่นๆ

ข้อที่ 1 ท่านคิดว่านวัตกรรมท้องถิ่นในเขตภาคใต้มีความโดดเด่นอย่างไร

ความโดดเด่น เรามองได้ว่า จังหวัดอื่น ๆ มีความโดดเด่นมาก แต่สุดท้ายอยู่ที่ผู้บริหาร ว่ามีแนวคิดอย่างไร เพื่อให้เกิดนวัตกรรมนั้นเพื่อให้ได้รางวัล แต่ จังหวัดบางจังหวัดเขาอาจจะชูของวัฒนธรรมของเขา อาจจะเป็นภารกิจเดิมๆ แต่อาจจะต่อยอดให้เกิดสิ่งใหม่ๆบนพื้นฐานของวัฒนธรรม ทั้งนี้เทศบาลนครยะลาของเราเกิดการสร้างขึ้นใหม่แนวคิดใหม่ๆ ก็เกิดนวัตกรรมมา

จากสิ่งใหม่ที่ผ่านกระบวนการของประชาชนให้ความร่วมมืออุปสรรคเหตุการณ์ความไม่สงบในพื้นที่ และประชาชน ชาวบ้านเกิดการไม่ยอมรับกับนวัตกรรมบางสิ่งบางอย่าง แต่ในปัจจุบันเกิดพลังบวกจากประชาชน จนเกิดการยอมรับมากขึ้นและประสบความสำเร็จได้ในปัจจุบัน

ข้อที่ 2 ท่านคิดว่าอุปสรรคที่ส่งผลต่อความสำเร็จของนวัตกรรมมีอะไรบ้าง

โดยสภาพภูมิอากาศและความพร้อมแต่ละท้องถิ่น ถือว่าเป็นเรื่องที่สำคัญและทำให้เกิดปัญหาได้

ผู้ให้สัมภาษณ์คนที่ 3 เทศบาลเมืองปัตตานี

วันที่ 21 ธันวาคม 2561 เวลา 13.30 น. – 15.00 น.

ตอนที่ 1 ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของนวัตกรรมท้องถิ่น

ข้อที่ 1 ท่านคิดว่าการบริหารคนมีความสำคัญอย่างไร

ช่วยสร้างความเจริญเติบโตมั่นคงให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในฐานะที่งานด้านการบริหารทรัพยากรมนุษย์จะทำให้ได้บุคลากรที่มีความรู้ ความสามารถ และมีความพร้อมเข้ามาเชื่อมโยงภารกิจต่างๆ ของแต่ละหน่วยงานในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ช่วยสร้างขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติงาน เมื่อบุคลากรได้ปฏิบัติงานที่ตนเองมีความรู้ ความทสามารถ และยังจะส่งผลทำให้เกิดการทุ่มเท เสียสละ จงรักภักดีต่อองค์กรมากขึ้น ช่วยกระตุ้นให้บุคลากรตื่นตัวที่จะเพิ่มศักยภาพการปฏิบัติงานของตนเอง โดยอาศัยความรู้ ความสามารถแบบหลากหลาย

การจัดการที่ดีจะช่วยให้มีคนที่ทำงานที่เพียงพอและต่อเนื่อง ได้คนดีมีความสามารถทำงาน มีการรักษาคนให้อยู่กับองค์กร โดยมีการพัฒนา

การให้ค่าตอบแทนและสวัสดิการ และการประเมินผลที่เหมาะสม ตลอดจนการสร้าง ความสัมพันธ์ที่ดีกับคนงาน ส่งผลให้สามารถใช้ศักยภาพของทรัพยากรมนุษย์ได้อย่างเหมาะสม และทำให้องค์กรบรรลุวัตถุประสงค์

ข้อที่ 2 ท่านได้มีการวางแผนการดำเนินโครงการตามยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่นของท่านอย่างไร

ตามยุทธศาสตร์ประเทศในช่วงเปลี่ยนผ่านการปฏิรูปต่อบริบทของการส่งเสริมการ ปกครองส่วนท้องถิ่นคือ การเสริมสร้างศักยภาพในการพึ่งตนเองของท้องถิ่น และการเป็นกลไก สำคัญเชิงพื้นที่เพื่อการขึ้นำการพัฒนาของพื้นที่และพัฒนาคุณภาพชีวิตประชาชน นำกลไกของ ท้องถิ่น ร่วมสร้างความมั่นคง มั่งคั่ง อย่างยั่งยืนแก่พื้นที่ในความรับผิดชอบของท้องถิ่น โดยเน้นการ เชื่อมโยงหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงสู่การพัฒนาการบริหารและการจัดการบริการสาธารณะ ตามบริบทภารกิจของท้องถิ่น และสิ่งสำคัญอย่างสูงสุดคือ การสร้างไว้ซึ่งการเรียนรู้ในหลักปรัชญา

ของเศรษฐกิจพอเพียงกับวิธีการทำงานของการส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นของประเทศไทยในทุกๆ การกิจโดย

- ส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นให้เข้มแข็งด้วยระบอบการปกครองประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข และหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

- ขับเคลื่อนพัฒนาเทศบาลเมืองปัตตานีเข้าสู่การพัฒนาประเทศไทย 4.0

- ส่งเสริมลำพัฒนาการบริการสาธารณะที่มีคุณภาพเพื่อคุณภาพชีวิตที่ดีของประชาชน

- ยึดหลักการบริหารจัดการภาครัฐและหลักธรรมาภิบาลในการบริหารเพื่อเกิด

ประสิทธิภาพและประสิทธิผล

โดยมีการดำเนินการดังนี้

2.1 จัดลำดับความสำคัญของปัญหา เป็นขั้นตอนแรกของการจัดการที่มีประสิทธิภาพ คือต้องตัดสินใจเลือกพิจารณาจากงบประมาณ และคนที่มีอยู่ว่าจะทำอะไรก่อน

2.2 การวางแผน และจัดทำโครงการการแก้ปัญหา เป็นขั้นตอนที่มีการมใช้ข้อมูลที่เกี่ยวข้องและจำเป็นต้องระดมประสบการณ์ ความคิด วิธีการ จากผลการศึกษาวิจัย ให้ตรงกับสถานการณ์และพื้นที่ของปัญหาให้มากที่สุด โครงการจะมีประสิทธิภาพมากน้อยเพียงใดนั้น ขึ้นอยู่ที่ขั้นตอนนี้ซึ่งกล่าวได้ว่า ขั้นตอนนี้เปรียบเสมือนส่วนของสมอง ที่ต้องกลั่นกรองและทบทวนวิเคราะห์จนได้เป็นแผนโครงการที่ดีที่สุด

2.3 การชี้แจงโครงการเพื่อขออนุมัติและการดำเนินการตามแผน ลักษณะของแบบโครงการที่ดี นอกจากจะต้องมีวิธีการแก้ไขได้ผลและตรงสถานการณ์แล้ว การเขียนโครงการให้เข้าใจง่าย เห็นประโยชน์ที่สามารถนำไปปฏิบัติได้ง่าย และมีผลตอบแทนคุ้มค่ามาก ถูกต้องตามระเบียบ

2.4 การประเมินผลเพื่อการพัฒนาโครงการ เป้าหมายสูงสุดของการบริหารโครงการคือการทำให้โครงการนั้นๆ ก้าวหน้าไปจนถึงระดับผู้ปฏิบัติ สามารถทำเองได้ตามปกติ และขั้นสุดท้าย ประชาชนรับไปปฏิบัติ

ความสำเร็จของแผนงาน/โครงการขององค์กรประจำปีที่เกี่ยวข้อง

1. มีการกำหนดหน้าที่ ความรับผิดชอบการทำงานที่ชัดเจน
2. มีการมอบหมายหน้าที่ที่เหมาะสมกับบุคคลที่เข้ารับผิดชอบ
3. ผู้ปฏิบัติงานมีความรับผิดชอบต่องานที่ได้รับมอบหมาย
4. มีการจัดทำแผนงาน/โครงการ
5. เมื่อโครงการเกิดปัญหาให้มีการจัดทำรายงานด่วน
6. มีรายงานสถานภาพของแผนงาน/โครงการ เช่นรายงานประจำเดือน
7. มีระบบควบคุมการเปลี่ยนแปลงที่แน่ชัด
8. มีการบันทึกแผนงาน/โครงการที่เกิดขึ้นเป็นเอกสาร
9. ประเมินผลดำเนินการหลังจากที่ทำโครงการเสร็จสิ้น

ข้อที่ 3 ท่านคิดว่างบประมาณมีผลต่อการเกิดนวัตกรรมท้องถิ่นอย่างไรกระบวนการงบประมาณ ประกอบด้วย 3 ขั้นตอน คือ

3.1 การจัดเตรียมงบประมาณ (Budget preparation) เป็นหน้าที่ของฝ่ายบริหารขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ทั้งฝ่ายการเมืองและฝ่ายราชการประจำ โดยเจ้าหน้าที่งบประมาณซึ่งได้แก่ ปลัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หรืออาจจะมอบหมายให้เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบเกี่ยวกับงบประมาณ เช่น ผู้อำนวยการกองแผนและงบประมาณ เจ้าหน้าที่วิเคราะห์นโยบายและแผนฯ เป็นผู้รับผิดชอบในการจัดเตรียมงบประมาณ โดยเริ่มจาก

3.2 การศึกษาปฏิบัติในงบประมาณที่กรมส่งเสริมปกครองท้องถิ่นกำหนดเพื่อแจ้งให้ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องทราบว่ากระบวนการในแต่ละขั้นตอนควรจะดำเนินการเมื่อใดแล้วเสร็จเมื่อใด

3.3 ทบทวนแผนและกำหนดนโยบายการดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

1.1 จัดเตรียมข้อมูลประมาณการรายรับ

1.2 จัดระดมความคิดเห็นเกี่ยวกับประเด็นปัญหาและความต้องการในท้องถิ่นจากทุกส่วนที่เกี่ยวข้อง

1.3 ตรวจสอบการผูกพันที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีอยู่เช่น เงินกู้ เงินกองทุน การศึกษา ภาระผู้พันตามกฎหมาย

1.4 เสนอโครงการเบื้องต้นเจ้าหน้าที่งบประมาณทำการพิจารณาตรวจสอบวิเคราะห์ และแก้ไขงบประมาณในขั้นต้น แล้วเสนอต่อคณะผู้บริหาร

1.5 เสนอร่างข้อบัญญัติงบประมาณคณะผู้บริหารจะพิจารณาให้ตั้งเงินงบประมาณ ยอดใดเป็นงบประมาณประจำปีแล้วให้เจ้าหน้าที่งบประมาณรวบรวมและจัดทำเป็น ร่างงบประมาณรายจ่ายเสนอต่อคณะผู้บริหารท้องถิ่นอีกครั้งหนึ่ง หากผู้บริหาร เห็นชอบจะนำร่างเสนอต่อที่ประชุมสภาท้องถิ่น

3.4 การอนุมัติงบประมาณ ผู้บริหารท้องถิ่นนำเสนอร่างข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่าย ประจำปี จากนั้นสภาท้องถิ่นจะพิจารณาร่างข้อบัญญัติฯ โดยการพิจารณาจะพิจารณา 3 วาระ คือ รับ หลักการ แปรญัตติ เห็นชอบ และเมื่อสภาท้องถิ่นพิจารณาเห็นชอบร่างข้อบัญญัติแล้ว ให้ ประธานสภาท้องถิ่นนำเสนอร่างที่ผ่านความเห็นชอบให้ผู้มีอำนาจในการอนุมัติ อนุมัติร่าง งบประมาณรายจ่ายและประกาศเป็นข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี มีผลใช้บังคับต่อไป ภายใน 15 วัน หลังประกาศโดยเปิดเผย

3.5 การบริหารงบประมาณ จะทำให้ทราบว่างบประมาณที่อนุมัติไปแล้วถูกนำไปใช้อย่าง มีประสิทธิภาพ สามารถแก้ไขปัญหาประชาชนได้หรือไม่ รวมถึงมีการติดตามดูแลการใช้จ่าย งบประมาณว่ามีความถูกต้องมากน้อยเพียงใด เป็นไปตามแผนการปฏิบัติงานหรือไม่ สามารถ ดำเนินการได้หลายวิธี เช่น ผู้บริหารท้องถิ่น และเจ้าหน้าที่งบประมาณรับผิดชอบร่วมกันในการ ควบคุมงบประมาณรายจ่าย โดยใช้การรายงาน หรือการควบคุมอย่างใกล้ชิด เพื่อให้การปฏิบัติ เป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบและข้อบังคับต่างๆ การควบคุมโดยหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเช่น หน่วย ตรวจสอบภายใน สำนักงานตรวจการแผ่นดิน การควบคุมผ่านการมีส่วนร่วมของประชาชนหรือ ประชาคม หรือการประเมินผลความคุ้มค่าและความสอดคล้องของงบประมาณกับความต้องการ ของประชาชน ผ่านวิธีการวิจัยประเมินผล

ความสำคัญและประโยชน์ของงบประมาณ งบประมาณมีความสำคัญและเป็นประโยชน์ต่อ การบริหาร สามารถนำเองงบประมาณมาใช้เป็นเครื่องมือในการบริหารหน่วยงานให้เจริญก้าวหน้า ความสำคัญและประโยชน์ ของงบประมาณมีดังนี้

1. ใช้เป็นเครื่องมือในการบริหารนวัตกรรม ตามแผนงานและกำลังเงินที่มีอยู่โดยให้มีการปฏิบัติงานให้สอดคล้องกับแผนงานที่วางไว้เพื่อป้องกันการรั่วไหลและการปฏิบัติงานที่ไม่จำเป็นของเทศบาลลดลง
2. ให้เป็นเครื่องมือในการจัดสรรทรัพยากรที่มีอยู่จำกัดให้มีประสิทธิภาพ เนื่องจากทรัพยากรหรืองบประมาณของหน่วยงานมีจำกัด ให้เกิดประโยชน์สูงสุดในเวลาที่เร็วที่สุดและใช้ทรัพยากรน้อยที่สุด

ข้อที่ 4 แรงจูงใจในการสร้างนวัตกรรมท้องถิ่นของท่านเกิดจากอะไร

โครงการนวัตกรรมท้องถิ่น หมายถึง โครงการริเริ่ม สร้างสรรค์ พัฒนา หรือแก้ไขปัญหา ด้วยกระบวนการหรือวิธีการใหม่ และ/หรือกระบวนการวิธีการที่แตกต่างจากเดิมในการให้บริการสาธารณะ โดยเป็นโครงการที่ก่อให้เกิดประโยชน์อย่างต่อเนื่อง มีความชัดเจนเป็นรูปธรรมต่อชุมชนท้องถิ่นและส่งผลต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตประชาชนในท้องถิ่น ภายใต้ขอบเขตภารกิจหรืออำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โครงการนวัตกรรมต้องมีลักษณะสอดคล้องกับความ เป็นนวัตกรรมใน 2 ลักษณะ คือ

1. โครงการนวัตกรรมที่เกิดจากการปรับปรุง ต่อยอด ให้เกิดความแตกต่างจากของเดิม เป็นการเปลี่ยนแปลงแบบค่อยเป็นค่อยไป มีการปรับปรุงระบบวิธีการและกระบวนการให้มีประสิทธิภาพสูงขึ้นจากสิ่งที่มีอยู่เดิม เช่น ขยายกลุ่มเป้าหมาย ขยายขอบเขตพื้นที่ ส่งเสริมหรือขยายการมีส่วนร่วม ปรับรูปแบบ ปรับปรุงคุณภาพ ปรับระบบการบริการให้สะดวก รวดเร็วยิ่งขึ้น สามารถในการตอบสนองความต้องการของประชาชนได้ดีขึ้นต่อยอดโครงการเดิมหรือต่อยอดจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่น
2. โครงการนวัตกรรมที่เป็นสิ่งใหม่ เป็นเปลี่ยนแปลงแบบก้าวหน้าที่มีการออกแบบพัฒนาและสร้างสิ่งใหม่ๆ ซึ่งแตกต่างไปจากแนวคิด ระบบวิธีการและกระบวนการเดิมอย่างสิ้นเชิง มีนัยสำคัญมากกว่าการปรับปรุงสิ่งที่มีอยู่เดิม หรือเป็นสิ่งใหม่ที่ไม่เคยเกิดขึ้นในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไทย เช่น ออกแบบหรือพัฒนาระบบการให้บริการสาธารณะใหม่ การสร้างรูปแบบการบริหารจัดการใหม่ เปลี่ยนระบบและวิธีคิดในการจัดการบริหารสาธารณะ

ข้อที่ 5 วัตถุประสงค์ของท่านเพียงพอหรือไม่

อุปกรณ์มีความเพียงพอ และพอใช้ในสิ่งที่เรามีอยู่อย่างจำกัด

ข้อที่ 6 ท่านคิดว่าวัฒนธรรมองค์กรเป็นแรงผลักดันให้เกิดนวัตกรรมท้องถิ่นหรือไม่

วัฒนธรรมองค์กรที่เทศบาลเมืองปัตตานียึดมั่นในการปฏิบัติคือ การกล้าคิด กล้าทำ สร้างสรรค์พัฒนาสิ่งที่ดีกว่าอย่างต่อเนื่อง พัฒนาคนให้ทำงานเป็นทีม มุ่งมั่นการทำงานเชิงรุก สนองตอบความต้องการของประชาชนแบบมีส่วนร่วม ปฏิบัติงานเพื่อประโยชน์ส่วนรวมมากกว่า ส่วนตนให้ความสำคัญกับภาคีเครือข่ายในการพัฒนาท้องถิ่น ซึ่งจะเป็นแรงผลักดันที่สำคัญให้เทศบาลเมืองปัตตานีสามารถพัฒนานวัตกรรมท้องถิ่นได้สำเร็จ

ข้อที่ 7 ได้มีการต่อยอดของนวัตกรรมท้องถิ่นที่จัดทำขึ้นมาหรือไม่หรือ อย่างไร

มี นายกเทศมนตรีเมืองปัตตานีริเริ่มต่อเติมอาคารอุทยานการเรียนรู้ปัตตานีขึ้นมาอีก 1 ชั้น จาก 2 ชั้น เป็น 3 ชั้น โดยของงบประมาณสนับสนุนจากงบประมาณพัฒนาจังหวัดเป็นเงินจำนวนหนึ่งเพื่อสร้างลานสานฝันให้กับเด็กและเยาวชน ในจังหวัดชายแดนภาคใต้ การทำเครือข่ายความร่วมมือกับหน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชน สถาบันการศึกษาในการพัฒนาเด็กและเยาวชนในพื้นที่

ข้อที่ 8 ประชาชนในพื้นที่และในชุมชนมีส่วนร่วมในนวัตกรรมท้องถิ่นอย่างไร

โครงการจัดตั้งอุทยานการเรียนรู้ปัตตานี ได้มีการประสานงาน การร่วมมือร่วมใจในการดำเนินงานตาม โครงการโดยการนำผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องต่างๆ อันได้แก่ภาคประชาชน หน่วยงานอื่นๆ ภาคประชาคมหรือภาคเอกชนเข้ามามีส่วนร่วมในการออกแบบโครงการ การดำเนินงานในด้านต่างๆ และการประเมินโครงการ

การทำประชาพิจารณ์เพื่อรับฟังความต้องการของเด็ก เยาวชนและประชาชนทั้งภาครัฐและชุมชน ก่อนการดำเนินการอุทยานการเรียนรู้ปัตตานี การแถลงข่าวให้ทุกภาคส่วนรับรู้ถึงการเตรียมการเปิดอุทยานการเรียนรู้ปัตตานี ณ โรงแรมซี เอส ปัตตานี

ตอนที่ 2 ความสำเร็จของนวัตกรรมท้องถิ่น

ข้อที่ 1 โครงการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเกิดจากความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ขึ้นมาใหม่ หรือต่อยอดจากเดิมแล้วพัฒนาขึ้นมาใหม่

-เกิดจากความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ขึ้นมาใหม่ในตอนต้นของโครงการและส่งผลต่อโครงการต่อเนื่องจนเกิดความสำเร็จได้ในทุกวันนี้

ข้อที่ 2 องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นเจ้าของโครงการเอง โดยใช้งบประมาณ กำลังคน กำลังความคิดขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และความร่วมมือจากทุกภาคส่วนหรือไม่

- โครงการจัดตั้งอุทยานการเรียนรู้ปัตตานี เริ่มก่อสร้างตั้งแต่วันที่ 9 กันยายน 2556 ได้รับการสนับสนุนองค์ความรู้จาก สำนักงานบริหารและพัฒนาองค์ความรู้ (สปร.) สำนักงานอุทยานการเรียนรู้ (สอร.) ในด้าน “ห้องสมุดมีชีวิต” เพื่อจัดตั้งอุทยานการเรียนรู้ระดับภูมิภาค โดยร่วมมือกับ ศูนย์อำนวยการบริหารจังหวัดชายแดนใต้(ศอ.บต.) และเทศบาลเมืองปัตตานี ได้ร่วมมือกัน ขับเคลื่อนโครงการอุทยานการเรียนรู้ รวมทั้งได้มีการประชุมหารือกับปราชญ์ท้องถิ่น นักวิจัย ครู อาจารย์ด้านการเขียนและการจัดทำสื่อ ที่จะนำไปบริการภายใน และเผยแพร่ให้ความรู้กับสังคมในวงกว้างต่อไป และร่วมกับหน่วยงานในท้องถิ่นที่แสดงให้เห็นถึงความมีร่วมมือและมีทรัพยากรบุคคลที่มีความรู้ความสามารถจากมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี

ข้อที่ 3 องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้เผยแพร่ผลงานโครงการ โดยเป็นการยอมรับจากชุมชน

อุทยานการเรียนรู้ปัตตานี จัดกิจกรรมโดยการช่วยกันสร้าง ช่วยกันเสริมเพื่อเป็นเรื่องราว ประสบการณ์จากคนปฏิบัติสู่ชุมชน หรือองค์กรต่างๆ ได้มีแนวคิดใหม่ในการนำเสนอหรือการเรียนการสอนของครู อาจารย์ ที่สามารถอธิบายโดยใช้สื่อการสอนให้มีความเข้าใจในเนื้อหาแก่ผู้เรียนมากยิ่งขึ้น และการต่อยอดขององค์กรต่างๆ ที่กำลังจะเริ่มสร้างศูนย์แห่งการเรียนรู้ซึ่งจะอยู่คู่ชุมชนของประเทศไทยไปอย่างยั่งยืน โดยกิจกรรมที่สามารถต่อยอดแก่องค์กรอื่นๆ ได้แก่ นิทรรศการภาษาไทยศาสตร์แห่งสยาม กิจกรรมบิงโกตัวอักษรไทย กิจกรรมอักษรไขว้อักษรไทย กิจกรรมการสะกดคำและเขียนคำ นิทรรศการชีวิตดีดีที่พอเพียง กิจกรรมการเสวนาพอเพียงอย่างคน

เมือง กิจกรรมสวนผักคนเมือง นิทรรศการหลงรักวิถีปัตตานีก็ต่อกิจกรรมเสวนาหลงรักวิถีปัตตานีก็ต่อ กิจกรรมหนังสือสุครึ้นชีพกลับมาอีกครั้ง กิจกรรมพืชมดกไม้จันทน์ถวายเป็นหลวงรัชกาลที่ 9

ข้อที่ 4 โครงการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถดำเนินการจริงในพื้นที่และทำให้หน่วยงานอื่นใช้เป็นต้นแบบเพื่อประยุกต์ใช้ในการพัฒนา

- อุทยานการเรียนรู้ยะลา เทศบาลนครยะลา นำคณะครูบรรณารักษ์เข้าศึกษาดูงาน
- อุทยานการเรียนรู้ภูเก็ต เทศบาลนครภูเก็ต เข้าศึกษาดูงาน
- อุทยานการเรียนรู้สตูล ปรับปรุงการตกแต่งภายในและเฟอร์นิเจอร์จากอุทยานการเรียนรู้ปัตตานี
- อุทยานการเรียนรู้ราธิวาส นำเจ้าหน้าที่อุทยานเข้าศึกษาดูงานก่อนเปิดบริการ

ข้อที่ 5 โครงการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสอดคล้องกับทิศทางการพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และเกี่ยวข้องกับแผนการบริหารราชการแผ่นดิน นโยบายสังคมหรือไม่

-เกี่ยวข้องกับนโยบายด้านการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ข้อ 1.7 จัดสร้างอุทยานการเรียนรู้ปัตตานีแบบครบวงจร เพื่อให้เด็กและเยาวชนได้เรียนรู้โลกกว้าง สร้างสรรค์จินตนาการทางปัญญาอย่างมีความสุข

สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 พ.ศ. 2560-2564 ได้แก่ การเสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพ ทุมนมนุษย์ การสร้างความเป็นธรรมและลดความเหลื่อมล้ำในสังคม การเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม เพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน การพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม

-สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (2561-2580) ประเทศมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้วด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ด้านที่ 3 ด้านพัฒนาและเสริมสร้างทรัพยากรมนุษย์ คนไทยในอนาคต มีความพร้อมทั้งกายใจ สติปัญญา มีทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ 21 มีทักษะสื่อสารภาษาอังกฤษและภาษา ที่ 3 และมีคุณธรรมและด้านที่ 4 การสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม สร้างความเป็นธรรม และลดความเหลื่อมล้ำในทุกมิติ กระจาย

ศูนย์กลางความเจริญทางเศรษฐกิจและสังคม เพิ่มโอกาสให้ทุกภาคส่วนเข้ามาเป็นกำลังของการพัฒนาประเทศในทุกระดับ

ข้อที่ 6 โครงการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ก่อให้เกิดการบูรณาการร่วมกับหน่วยงานต่างๆ เกิดความเข้มแข็งในท้องถิ่น เกิดการสร้างและเพิ่มคุณค่าให้กับชุมชน

- สำนักงานพลังงานจังหวัดปัตตานี
- สำนักงานไปรษณีย์จังหวัดปัตตานี
- หน่วยเฉพาะกิจสันติสุขปัตตานี
- สถาบันพระปกเกล้า
- คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
- สถาบันวัฒนธรรมศึกษากัลยาณิวัฒนา มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี
- สถานเด็กและเยาวชนปัตตานี
- บ้านพักเด็กและครอบครัวจังหวัดปัตตานี
- สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์
- สถานีวิทยุกระจายเสียงมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี
- สำนักงานประชาสัมพันธ์จังหวัดปัตตานี
- โรงพยาบาลปัตตานี
- สถานีพัฒนาที่ดินปัตตานี
- สำนักงานวัฒนธรรมจังหวัดปัตตานี

ข้อที่ 7 โครงการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถพัฒนาขึ้นทุกปีอย่างต่อเนื่อง และเป็นแม่แบบกับโครงการอื่น ก่อให้เกิดโครงการใหม่ที่เป็นประโยชน์ต่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นชุมชน และสังคมโดยรวม

- เทศบาลเมืองปัตตานี ได้พัฒนานวัตกรรมท้องถิ่นอย่างต่อเนื่อง นอกเหนือจากอุทยานการเรียนรู้ปัตตานี แล้วยังได้ดำเนินการพัฒนาสวนสาธารณะ สวนสมเด็จพระศรีนครินทร์ ปัตตานี บริเวณสวนแม่-สวนลูก ให้มี sky-walk หรือ ปัตตานี แอนเวนเจอร์ พาร์ค ทางเดินธรรมชาติที่แข็งแรง ปลอดภัย ชมวิวทิวทัศน์ อันสวยงามของป่าชายเลนอ่าวปัตตานี

- การเตรียมเปิดศูนย์พัฒนาคุณภาพชีวิตของผู้สูงอายุ ให้บริการผู้สูงอายุ ในการจัดการ กิจกรรมและบริการเพื่อการพัฒนาในด้านสังคม เศรษฐกิจ และสุขภาพผู้สูงอายุ และสมาชิกอื่นๆ ใน ชุมชน

ตอนที่ 3 อื่นๆ

ข้อที่ 1 ท่านคิดว่านวัตกรรมท้องถิ่นในเขตภาคใต้มีความโดดเด่นอย่างไร

นวัตกรรมท้องถิ่นในบริบทของ 3 จังหวัดชายแดนใต้ มุ่งเน้นการเรียนรู้ของประชาชนทุก เพศ ทุกวัย ทุกศาสนา ในการอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุข และมีความสมานฉันท์ ภายใต้สังคมที่มีความ หลากหลายทางวัฒนธรรม

ข้อที่ 2 ท่านคิดว่าอุปสรรคที่ส่งผลต่อความสำเร็จของนวัตกรรมมีอะไรบ้าง

การทำงานทุกอย่างสามารถเกิดอุปสรรคหรือปัญหาได้อยู่แล้ว แต่จะต้องบริหารจัดการกับ สิ่งที่เกิดให้ดีที่สุด

ผู้ให้สัมภาษณ์คนที่ 4 เทศบาลตำบลปริก

วันที่ 25 ธันวาคม 2561 เวลา 14.00 น. – 15.00 น.

ตอนที่ 1 ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของนวัตกรรมท้องถิ่น

ข้อที่ 1 ท่านคิดว่าการบริหารคนมีความสำคัญอย่างไร

การบริหารคนเป็นองค์ประกอบที่สำคัญอย่างยิ่งในองค์กร เพราะการที่จะคิดสิ่งใหม่ หรือ คิดนอกกรอบ หรือต้องเปลี่ยนแนวคิดของคนก่อน ถ้าไม่เปลี่ยนการยอมรับภายในก็ไม่เกิด อาจเกิดการขับเคลื่อนไม่สุด ดังนั้นเราต้องไปเปลี่ยนแนวคิดเดิมๆของเขาก่อน ซึ่งมันตรงกับการทำงานตาม ยุทธศาสตร์ของเราที่เราว่า ต้องระเบิดจากข้างใน โดยเราต้องเตรียมความพร้อมของคนภายในเรา ก่อน เพื่อต้องเตรียมความรู้ในสิ่งที่เราจะต้องทำ และสิ่งที่สำคัญ เราต้องคิดให้เลยเถิดไป หรือคิด นอกกรอบไป

ข้อที่ 2 ท่านได้มีการวางแผนการดำเนินโครงการตามยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครอง ท้องถิ่นของท่านอย่างไร

บรรดายุทธศาสตร์ ถือว่าบรรลุ แต่ถ้ามองยาวๆ มันเป็นเพียงบันไดขั้นที่ 1 2 3 เท่านั้น แต่ถ้า เรามองที่ไป การจัดการสิ่งแวดล้อม ชุมชนโดยชุมชนเพื่อชุมชน จากเดิมที่ชาวบ้านไม่คุ้นชินก็จะไม่ เห็นความสำคัญเท่าไร แต่ตอนนี้มีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมเชิงบวก โดยประชาชนหันมาดูแล และใส่ใจกับสิ่งเหล่านี้

ข้อที่ 3 ท่านคิดว่างบประมาณมีผลต่อการเกิดนวัตกรรมท้องถิ่นอย่างไร

งบประมาณ อย่าถามเลย เพราะเทศบาลนี้มันบังคับตลอด โดยเรามองก้าวข้ามไป กับ งบประมาณ ซึ่งการบริหารสาธารณะของเราเยอะมาก แต่เราก็จัดการกับมันได้ เราต้องใช้อย่างจำกัด และทำอะไรที่สามารถถอยนอกกรอบได้ บางทีใช้น้อย หรือไม่ใช้เลย โดยเราใช้เครือข่าย 1 ใช้น้อยหรือไม่ใช้เลย 2 ใช้งาภิมาร่วมขับเคลื่อน 3 องค์ความรู้ เราก็ประสานจากอาจารย์ วิทยากร มา ช่วยเสริมกัน และที่สำคัญ ข้อจำกัดของคนเช่นกัน เพราะคนของเราไม่เยอะ แต่เราไม่มีข้อจำกัดเรื่อง การบริหารจัดการ โดยเราคิดค้นเพื่อใช้สิ่งเหล่านี้เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุด

ข้อที่ 4 แรงจูงใจในการสร้างนวัตกรรมท้องถิ่นของท่านเกิดจากอะไร

แรงจูงใจในการสร้างนวัตกรรมเกิดจากการจัดกิจกรรมแล้วเกิดปัญหา เกิดผลกระทบ และเกิดสิ่งที่เราควรปรับปรุง จึงทำให้ทีมผู้บริหาร รวมถึงผู้ปฏิบัติงานต้องมาประชุมร่วมกัน เพื่อหาทางออกปัญหาเหล่านั้น จนทำให้เราได้วิธีการ กระบวนการ และการดำเนินที่มีประสิทธิภาพ พร้อมทั้งจะทำงานเพื่อให้ประชาชนในชุมชนได้รับผลประโยชน์จากการบริการสาธารณะของเรา

ข้อที่ 5 วัตถุประสงค์ของท่านเพียงพอหรือไม่

คำถามในข้อนี้ตอบได้ยากครับ เทศบาลตำบลปริกของเราได้งบประมาณทั้งองค์กรมาในแต่ละปีน้อยมากครับ แต่เราต้องมาบริหารจัดการเพียงพอต่อการดำเนินงาน และต้องไม่ขัดกับระเบียบพัสดุอีกด้วย

ข้อที่ 6 ท่านคิดว่าวัฒนธรรมองค์กรเป็นแรงผลักดันให้เกิดนวัตกรรมท้องถิ่นหรือไม่

วัฒนธรรมองค์กรซึ่งเป็นสิ่งที่สำคัญมากเพราะผู้ปฏิบัติงานต้องมีค่านิยมร่วม พฤติกรรมร่วม เป็นสิ่งที่พนักงานทุกคนต้องเข้าใจ ฐิติศทางของเทศบาลได้ใช้โอกาสหลายๆโอกาส เช่นการประชุมชนพนักงาน เพื่อให้เข้าใจวิสัยทัศน์ พันธกิจ เพื่อให้รู้ว่ำนั้นหมายความว่าไง และต้องขับเคลื่อนไปอย่างไร และเราจะประชุมทุก 3 เดือน

ข้อที่ 7 ได้มีการต่อยอดของนวัตกรรมท้องถิ่นที่ท่านจัดทำขึ้นมาหรือไม่อย่างไร

การต่อยอด มันมีทั้ง 2 คือเป็นโครงการใหม่กับโครงการเดิมและนำมาต่อยอดในปีถัดไป เช่นเดียวกับโครงการของเทศบาลตำบลปริก คือการจัดการสิ่งแวดล้อมเป็นโครงการต่อเนื่องซึ่งเราจะทราบได้ว่าปีที่ 1 ความสำเร็จคงจะไม่เด่นชัด แต่เมื่อเราจัดผ่านไปเป็นปีที่ 2 -3 ผลของความสำเร็จก็จะเห็นได้ชัดเจนมากยิ่งขึ้น แต่เรื่องของการใช้พลังงานทางเลือก เป็นโครงการใหม่ ซึ่งเราต้องบริหารจัดการบนพื้นฐานของข้อจำกัดของเรื่องงบประมาณ โดยใช้โซล่าเซลล์การร่วมมือ ให้ความร่วมมือดีมาก แต่จากเดิมไม่เคยเช่นกัน เพราะเขาถือว่าเป็นหน้าที่ของเทศบาล เพราะเทศบาลมีคนเครื่องมือ แต่ปัจจุบันเขามาช่วยเราทำให้เกิดการมีส่วนร่วม

ข้อที่ 8 ประชาชนในพื้นที่และในชุมชนมีส่วนร่วมในนวัตกรรมท้องถิ่นอย่างไร

มีส่วนร่วม ร่วมกันทำ ร่วมกันสร้าง บางโครงการผมต้องมีการสำรวจค่าใช้จ่าย บางครั้งเราจ้างเขาทำหมดค่าจ้างสูงกว่าสองเท่าตัว แต่เมื่อเราซื้ออุปกรณ์มาทำโดยตัวเอง ค่าใช้จ่ายลดลงไปครึ่งหนึ่งของงบประมาณที่วางไว้ โดยเราดึงชาวบ้าน ชุมชนเข้ามาส่วนร่วมในการดำเนินงาน เพราะพวกเขาคือผู้ที่ได้ประโยชน์จากสิ่งนั้น

ตอนที่ 2 ความสำเร็จของนวัตกรรมท้องถิ่น

ข้อที่ 1 โครงการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเกิดจากความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ขึ้นมาใหม่หรือต่อยอดจากเดิมแล้วพัฒนาขึ้นมาใหม่

ส่วนใหญ่เป็น โครงการเดิมอยู่แล้วที่นำมาต่อยอดขึ้นมาใหม่ ด้วยกระบวนการต่างๆและวิธีการดำเนินงาน เราต้องหาจุดเด่นที่ไม่ซ้ำกับชาวบ้านเขา เพื่อเราจะได้จุดเด่นในตรงนี้

ข้อที่ 2 องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นเจ้าของโครงการของตนเอง โดยใช้งบประมาณกำลังคน กำลังความคิดขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และความร่วมมือจากทุกภาคส่วนหรือไม่อย่างไร

ใช้งบประมาณของเทศบาลทั้งหมด แต่ความร่วมมือนั้นเราได้รับการสนับสนุนจากชาวบ้าน บริษัทเอกชนในพื้นที่ของเราซึ่งมีจำนวนมาก และที่สำคัญคือภาคการศึกษา เราได้รับความร่วมมือจากมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ เข้ามาช่วยในเรื่องของการให้ความรู้ครับ

ข้อที่ 3 องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้เผยแพร่ผลงานโครงการ โดยเป็นการยอมรับจากชุมชน

การยอมรับ ถามว่ายอมรับหรือไม่ยอมรับเป็นอย่างยิ่งครับ ถ้าไม่ได้ชุมชนในพื้นที่ของเทศบาลผมคิดว่าโครงการต่างๆที่จัดขึ้นมาก็จะไม่ประสบความสำเร็จครับ

ข้อที่ 4 โครงการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถดำเนินการจริงในพื้นที่และทำให้หน่วยงานอื่นใช้เป็นต้นแบบเพื่อประยุกต์ใช้ในการพัฒนา

ทำได้จริงครับ และชุมชนได้รับผลประโยชน์จากสิ่งที่เราดำเนินการให้ด้วยครับ

ข้อที่ 5 โครงการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสอดคล้องกับทิศทางการพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และเกี่ยวข้องกับแผนการบริหารราชการแผ่นดิน นโยบายสังคมหรือไม่

สอดคล้องครับ เพราะทิศทางการพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นของเรานั้นต้องนำนโยบายจากส่วนกลางเพื่อกำหนดนโยบายของเราเอง เพื่อให้สอดคล้องและบรรลุตามวัตถุประสงค์ของเรา

ข้อที่ 6 โครงการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นก่อให้เกิดการบูรณาการร่วมกับหน่วยงานต่างๆ เกิดความเข้มแข็งในท้องถิ่น เกิดการสร้างและเพิ่มคุณค่าให้กับชุมชน

การบูรณาการร่วมกันนั้นเรามองไปที่ชุมชนมากกว่าหน่วยงานอื่นๆ เพราะผมคิดว่าตัวองค์กรเราเป็นต้นแบบ เป็นแบบอย่างให้ชุมชนดู แล้วสักวันหนึ่งเขาต้องจะต้องทำตามเรา การอาสาร่วมมือร่วมใจกันก็มีความสำคัญเป็นอย่างยิ่งต่อเทศบาลของเรา เพราะเราอยู่กันแบบพี่ แบบน้อง

ข้อที่ 7 โครงการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถพัฒนาขึ้นทุกปีๆ อย่างต่อเนื่อง และเป็นแม่แบบกับโครงการอื่นก่อให้เกิดโครงการใหม่ที่เป็นประโยชน์ต่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ชุมชน และสังคมโดยรวม

พอมีบ้างครับ เพราะเราเทศบาลตำบล ถือว่าเป็นน้องเพื่อนในขนาดของเทศบาล แต่เรามาดังได้ในวันนี้ก็ถือว่ามาไกลครับ

ตอนที่ 3 อื่นๆ

ข้อที่ 1 ท่านคิดว่านวัตกรรมท้องถิ่นในเขตภาคใต้มีความโดดเด่นอย่างไร

นวัตกรรมท้องถิ่นได้โดดเด่นกว่าที่อย่างแอย่าง มันขึ้นอยู่กับบริบทของแต่ละพื้นที่ อย่างของเราไม่ใช่เป็นนวัตกรรมที่อาจจะไม่เป็นของเราก็ได้ แต่อย่างไร เราต้องมีการคิดหรือสร้างให้แปลกใหม่ไปกว่าเดิม หรือกระบวนการคิดที่ใหม่กว่าที่อื่น

ข้อที่ 2 ท่านคิดว่าอุปสรรคที่ส่งผลต่อความสำเร็จของนวัตกรรมมีอะไรบ้าง

อุปสรรค มีเยอะมาก ถ้าเราไม่ปรับทีมงานให้ดี ก็จะสะดุด 1 คน เช่น ถ้าคนไม่พร้อมก็จบ 2 การเจอทางตันหรือจากทางนโยบายของส่วนกลาง 3 การบริการสาธารณะ บางอย่างไม่ระเบียบรองรับ จะทำให้ สตง.เรียกงบประมาณคืน การสร้างนวัตกรรมท้องถิ่น มองไปที่เจตนาของตัว

กฎหมาย เพื่อให้เกิดการบริการเพื่อให้ประชาชนได้รับผลประโยชน์สูงสุด อุปสรรคอื่นๆ เครื่องไม้
เครื่องมือบางทีอาจจะไม่พอ หรือความรู้ของเราอาจจะจำกัด อีกด้วย

ผู้ให้สัมภาษณ์ผู้ให้สัมภาษณ์คนที่ 5 เทศบาลเมืองทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช

วันที่ 5 มกราคม 2562 เวลา 10.00 น. – 11.00 น.

ตอนที่ 1 ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของนวัตกรรมท้องถิ่น

ข้อที่ 1 ท่านคิดว่าการบริหารคนมีความสำคัญอย่างไร

สำคัญครับ ผมใช้หลักการบริหารตามหลักของ HR คือ การบริหารคน การบริหารงบประมาณ การบริหารวัสดุ การบริหารวิธีการดำเนินการ และการบริหารขวัญและกำลังใจ ทั้งหมดนี้เป็น ซึ่งการบริหารคนถือว่าเป็นสิ่งสำคัญที่สุดในการขับเคลื่อนนวัตกรรมท้องถิ่น คนเราพร้อมทุกอย่างก็จะประสบความสำเร็จ พร้อมในที่นี้ ความรู้ ความสามารถ และสามารถปฏิบัติงานได้บนพื้นฐานของการเปลี่ยนแปลงต่อสิ่งใหม่ๆตลอดเวลา

ข้อที่ 2 ท่านได้มีการวางแผนการดำเนินโครงการตามยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองท้องถิ่นของท่านอย่างไร

โครงการทุกโครงการที่เป็นโครงการต่อเนื่องหรืออาจจะมีโครงการใหม่ในแต่ละปีจะต้องนำเข้าแผน เพื่อของบประมาณ

ข้อที่ 3 ท่านคิดว่างบประมาณมีผลต่อการเกิดนวัตกรรมท้องถิ่นอย่างไร

งบประมาณเป็นสิ่งสำคัญ เพราะเรามีทุน เราสามารถทำอะไรก็ได้ แต่เราต้องใช้จ่ายงบประมาณบนพื้นฐานของความพอเพียง และให้เกิดประโยชน์ต่อชุมชนอย่างมากที่สุด

ข้อที่ 4 แรงจูงใจในการสร้างนวัตกรรมท้องถิ่นของท่านเกิดจากอะไร

เกิดจากความต้องการของชาวบ้านนำไปสู่การพัฒนาเพื่อให้เกิดผลประโยชน์ต่อชุมชน ผมคิดว่าเมื่อไรที่ชาวบ้านพร้อม เราก็พร้อม องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและชุมชนก็พร้อมที่จะพัฒนาบ้านเมืองของเรา ทั้งนี้ขวัญและกำลังใจของผู้ปฏิบัติงานก็สำคัญในการปฏิบัติงาน เพราะไม่มีพวกเขางานเราก็ไม่สำเร็จ

ข้อที่ 5 วัสดุอุปกรณ์ของท่านเพียงพอหรือไม่

เพียงพอครับแต่มันขึ้นอยู่กับโครงการนั้นๆ ด้วยว่าต้องการใช้อุปกรณ์หรือวัสดุที่เหมาะสมหรือไม่ ทั้งนี้การนำเทคโนโลยีใหม่ๆเข้ามาใช้ในการองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นก็เป็นที่น่าสนใจ เพราะจะได้ขยายฐานความคิดและสามารถต่อยอดนวัตกรรมอื่นๆให้ประสบความสำเร็จได้

ข้อที่ 6 ท่านคิดว่าวัฒนธรรมองค์กรเป็นแรงผลักดันให้เกิดนวัตกรรมท้องถิ่นหรือไม่

เราอยู่ในสังคมพหุวัฒนธรรม เราต้องขับเคลื่อนบนพื้นฐานของความเป็นไปได้ ผมคิดว่ามันเป็นสิ่งสวยงามนะครับ ที่เรารวมทั้งพุทธ อิสลาม เข้ามารวมกันเป็นหนึ่งเดียว แต่ตัวอย่างหนึ่งที่ทุ่งสงเรากลุ่มพี่น้องมุสลิมมีจำนวนที่ไม่มากนัก

ข้อที่ 7 ได้มีการต่อยอดของนวัตกรรมท้องถิ่นที่ท่านจัดทำขึ้นมาหรือไม่อย่างไร

ต่อยอดครับ ต่อยอดในส่วนของการพัฒนารูปแบบโครงการ เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน และต่อยอดในส่วนของการโครงการใหม่ๆ ซึ่งเราได้นำหลักการบริหารจัดการไปปรับใช้ ซึ่งก็ได้ผล

ข้อที่ 8 ประชาชนในพื้นที่และในชุมชนมีส่วนร่วมในนวัตกรรมท้องถิ่นอย่างไร

มีส่วนร่วมครับ เขามีเราอยู่ข้างๆ ก็เหมือนที่เรามีเขาอยู่ข้างๆ พากันเดิน พากันพัฒนาบ้านเมืองของเรา เพื่อเป็นเมืองที่น่าอยู่ต่อไปในอนาคต

ตอนที่ 2 ความสำเร็จของนวัตกรรมท้องถิ่น

ข้อที่ 1 โครงการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเกิดจากความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ขึ้นมาใหม่หรือต่อยอดจากเดิมแล้วพัฒนาขึ้นมาใหม่

โครงการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต่อยอดจากเดิมซึ่งการพัฒนาหรือต่อยอดนั้น เกิดจากข้อที่ควรปรับปรุงในปัจจุบันเพื่อนำไปสู่การพัฒนาให้มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ในปีต่อไป

ข้อที่ 2 องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นเจ้าของโครงการของตนเอง โดยใช้งบประมาณกำลังคน กำลังความคิดขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และความร่วมมือจากทุกภาคส่วนหรือไม่
อย่างไร

ของเทศบาลเมืองทุ่งสงทั้งหมดครับ แต่มีการสนับสนุนจากเอกชนและหน่วยงานรัฐที่ช่วยในการสนับสนุนบางเรื่องเพื่อให้โครงการนั้นประสบความสำเร็จ

ข้อที่ 3 องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้เผยแพร่ผลงานโครงการ โดยเป็นการยอมรับจาก
ชุมชน

มีการตอบรับที่ดีครับ

ข้อที่ 4 โครงการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถดำเนินการจริงในพื้นที่และทำให้
หน่วยงานอื่นใช้เป็นต้นแบบเพื่อประยุกต์ใช้ในการพัฒนา

ทำได้จริงครับ เพราะโครงการนวัตกรรมของเราเป็นสิ่งที่ประชาชนสามารถเข้าถึงได้ทุกคน

ข้อที่ 5 โครงการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสอดคล้องกับทิศทางการพัฒนาของ
องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และเกี่ยวข้องกับแผนการบริหารราชการแผ่นดิน นโยบายสังคม
หรือไม่

แผนยุทธศาสตร์ หรือทิศทางการพัฒนาขององค์กรปกติแล้วต้องไปในทิศทางเดียวกัน

ข้อที่ 6 โครงการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นก่อให้เกิดการบูรณาการร่วมกับหน่วยงาน
ต่างๆ เกิดความเข้มแข็งในท้องถิ่น เกิดการสร้างและเพิ่มคุณค่าให้กับชุมชน

มีการบูรณาการร่วมกันกับหน่วยงานต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นหน่วยงานรัฐและเอกชน เพราะผมมองว่าสิ่งที่เราไม่มี แต่เขามี มันทำให้เกิดการเติมเต็มให้กันและกันมากกว่า และที่สำคัญไม่ใช่ตัวองค์กรที่จะได้คำชื่นชม แต่มันเป็นผลสำเร็จของจังหวัดมากกว่าครับ ผมคิดว่าแค่นี้ผมก็ภูมิใจแล้ว
ครับ

ข้อที่ 7 โครงการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถพัฒนาขึ้นทุกปีๆ อย่างต่อเนื่อง และเป็นแม่แบบกับโครงการอื่นก่อให้เกิดโครงการใหม่ที่เป็นประโยชน์ต่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ชุมชน และสังคมโดยรวม

มีครับ แต่ไม่มากนักเพราะเราทำให้เห็นในเชิงประจักษ์ไปแล้ว แต่ถ้ามาขอคำปรึกษาก็ยินดีอย่างยิ่งครับ

ตอนที่ 3 อื่นๆ

ข้อที่ 1 ท่านคิดว่านวัตกรรมท้องถิ่นในเขตภาคใต้มีความโดดเด่นอย่างไร

ภาคใต้ของเรานั้นถือว่าได้เปรียบในหลายๆด้าน เพราะเรามีทั้งทะเล ภูเขา น้ำตก และวัฒนธรรมประเพณีอันงดงามเป็นอย่างมาก ซึ่งสิ่งเหล่านี้เป็นสิ่งที่ทำให้นวัตกรรมท้องถิ่นที่สามารถเกิดขึ้นได้จริง

ข้อที่ 2 ท่านคิดว่าอุปสรรคที่ส่งผลต่อความสำเร็จของนวัตกรรมมีอะไรบ้าง

มีครับ ไม่ว่าจะเป็นในเรื่องของการทำความเข้าใจทั้งคนภายในและภายนอก หรือจะเป็นเรื่องสภาพอากาศ

ผู้ให้สัมภาษณ์คนที่ 6 องค์กรบริหารส่วนจังหวัดกระบี่

วันที่ 8 มกราคม 2562 เวลา 13.30 น. – 14.30 น.

ตอนที่ 1 ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของนวัตกรรมท้องถิ่น

ข้อที่ 1 ท่านคิดว่าการบริหารคนมีความสำคัญอย่างไร

สำคัญ เพราะคนคือตัวขับเคลื่อนปัจจัย 4M คือ คน งบประมาณ วัสดุ วิธีการดำเนินงาน เรื่องการบริหารจัดการคนก็เป็น หนึ่งใน 4 ปัจจัยนี้ แต่หมายถึงว่าเราต้องใช้คนให้ถูกกับงาน มีความรู้ความเข้าใจในเรื่องของนวัตกรรมที่ทางเราได้คิดค้นขึ้นและได้ขับเคลื่อนไป ทั้งนี้คนของผมให้ความสำคัญครับ และสิ่งสำคัญอีกประการหนึ่ง คือ ความหลากหลายของอายุช่วงของผู้ปฏิบัติงานนั้น สามารถมีแนวคิดและวิธีการทำงานใหม่ๆ นำไปสู่ความคิดที่สร้างสรรค์

ข้อที่ 2 ท่านได้มีการวางแผนการดำเนินโครงการตามยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองท้องถิ่นของท่านอย่างไร

การวางแผนตามยุทธศาสตร์ มันมีหลายกระบวนการที่เรานำมาประติดประต่อกัน อันดับแรกคือ อำนาจหน้าที่ของอบจ.หรือภารกิจ แต่ถ้าในทางนิตินัยคืออำนาจหน้าที่ที่เราสามารถปฏิบัติได้ และต่อมาคือนโยบายของผู้บริหาร แล้วมาสู่การจัดการโครงการ และแผน โดยเป็นแผนพัฒนาเป็นแผน 1ปี 3ปี 5ปี แล้วมาสู่การทำบัญชีของงบประมาณเพื่อนำงบประมาณมาใช้ในปีถัดไป แล้วมาสู่การประเมินโครงการ เพื่อหาข้อปรับปรุงเพื่ออุดช่องว่าง

ข้อที่ 3 ท่านคิดว่างบประมาณมีผลต่อการเกิดนวัตกรรมท้องถิ่นอย่างไร

ผมคิดว่ามีผลนะครับ เนื่องจากงบประมาณในแต่ละพื้นที่ที่ได้รับมานั้นไม่เท่ากันทำให้เป็นปัจจัยหลักของการดำเนินโครงการหรือจัดทำกิจกรรมภายในงบประมาณที่มีอยู่อย่างจำกัด แต่งบประมาณมันก็เป็น 1 ในปัจจัย 4M ถ้าไม่มีก็ไม่สามารถขับเคลื่อนได้ และเราก็ไปร่วมกับท้องถิ่นอื่น

ข้อที่ 4 แรงจูงใจในการสร้างนวัตกรรมท้องถิ่นของท่านเกิดจากอะไร

เกิดจากสิ่งที่เราขาดไป เราเลยมีการเติมเต็มในส่วนนั้นจนประสบความสำเร็จ ทั้งนี้ก่อนที่จะประสบความสำเร็จนั้น ขวัญกำลังใจของคนในองค์กรของเราก็สำคัญ เราต้องเปิดโอกาส เปิดรับฟังความคิดเห็น และสนับสนุนการทำงานของเขาในทุกชั้นตอน

ข้อที่ 5 วัตถุประสงค์ของท่านเพียงพอหรือไม่

เพียงพอในการปฏิบัติงานแต่ต้องอยู่ภายใต้ระเบียบพัสดุ แต่การที่มองไปวัตถุประสงค์อย่างเดียวมันก็ไม่ใช่ บางครั้งต้องมองโดยภาพรวมของสิ่งอำนวยความสะดวกทั้งหมดจึงจะมองได้ว่าเพียงพอหรือไม่ ทั้งนี้ การที่เรานำเทคโนโลยีหรือสิ่งใหม่ๆเข้ามาในองค์กร เราต้องให้ความรู้กับผู้ใช้ปฏิบัติด้วย เนื่องจากผู้ปฏิบัติงานบางท่านก็ไม่สามารถปฏิบัติงานได้ เพราะเกิดจากการขาดความรู้ในเทคโนโลยีใหม่ๆ และเป็นการส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้ให้กับผู้ปฏิบัติงานอีกด้วย

ข้อที่ 6 ท่านคิดว่าวัฒนธรรมองค์กรเป็นแรงผลักดันให้เกิดนวัตกรรมท้องถิ่นหรือไม่

วัฒนธรรม มี แต่ว่าไม่ใช่ปัญหาอุปสรรค เพราะเราอยู่บนสังคมพหุวัฒนธรรมมีความหลากหลายของศาสนา และความเป็นอยู่ที่แตกต่างกัน ซึ่งเราต้องรวมกันเป็นหนึ่งเดียวให้ได้

ข้อที่ 7 ได้มีการต่อยอดของนวัตกรรมท้องถิ่นที่ท่านจัดทำขึ้นมาหรือไม่อย่างไร

การต่อยอดนวัตกรรม ก็มีก็นำเอานวัตกรรมเหล่านั้นมาต่อยอดในที่นี้คือ มาจากประชาชนในท้องถิ่น หรือในพื้นที่เพื่อให้การมีส่วนร่วม ที่ทำอยู่แล้ว คืออยู่แล้ว จะทำยังไงได้อีก และขยายไปตรงไหนได้อีก

ข้อที่ 8 ประชาชนในพื้นที่และในชุมชนมีส่วนร่วมในนวัตกรรมท้องถิ่นอย่างไร

การร่วมมือ มีครับ ก็ทุกภาคส่วนเพราะว่าสิ่งเหล่านี้เกิดมาจากการมีส่วนร่วม เพราะถ้าขาดสิ่งนี้ไปก็จะยากต่อการขับเคลื่อน

ตอนที่ 2 ความสำเร็จของนวัตกรรมท้องถิ่น

ข้อที่ 1 โครงการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเกิดจากความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ขึ้นมาใหม่หรือต่อยอดจากเดิมแล้วพัฒนาขึ้นมาใหม่

สร้างขึ้นมาใหม่ แต่ระยะเวลาของการประสบความสำเร็จมันเป็นระยะ 2-3 ปี จึงทำให้เป็นโครงการต่อเนื่อง

ข้อที่ 2 องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นเจ้าของโครงการของตนเอง โดยใช้งบประมาณ กำลังคน กำลังความคิดขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และความร่วมมือจากทุกภาคส่วนหรือไม่ อย่างไร

ทั้งหมดใช้ทรัพยากรของเราทั้งหมดครับ

ข้อที่ 3 องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้เผยแพร่ผลงานโครงการ โดยเป็นการยอมรับจาก ชุมชน

การยอมรับ การยอมรับประชาชน คือ ประชาชนได้รับประโยชน์ใหม่ ถ้าได้ผล เขาก็ยอมรับ หรือเป็นความต้องการของประชาชน แต่ถ้าเราดำเนินการเสร็จ ประชาชนเขาพึงพอใจก็จบ หรือเรียกง่าย ๆ ว่าประชานิยม โดยให้ประชาชนได้รับผลประโยชน์จากสิ่งนั้น เป็นสิ่งที่ประชาชนเขานิยม และต้องการที่จะได้สิ่งเหล่านั้น

ข้อที่ 4 โครงการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถดำเนินการจริงในพื้นที่และทำให้หน่วยงานอื่นใช้เป็นต้นแบบเพื่อประยุกต์ใช้ในการพัฒนา

ใช้ได้จริงครับ ทั้งหมดที่ทำไปก็เพราะการบริการสาธารณะเพื่อให้ประชาชนได้รับผลประโยชน์จากการบริหารจัดการจากภาครัฐ

ข้อที่ 5 โครงการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสอดคล้องกับทิศทางการพัฒนาของ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และเกี่ยวข้องกับแผนการบริหารราชการแผ่นดิน นโยบายสังคม หรือไม่

ต้องไปในทิศทางเดียวกับหลักการบริหารประเทศครับ เราเอาแผนใหญ่มาสรุปเป็น นโยบายของเราและออกมาเป็น โครงการหรือกิจกรรมที่จัดขึ้น จะเป็นต่อเนื่องหรือไม่นั้น ต้องดู ความสำเร็จของโครงการนั้นๆภายในรอบปีงบประมาณครับ

ข้อที่ 6 โครงการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นก่อให้เกิดการบูรณาการร่วมกับหน่วยงาน ต่างๆ เกิดความเข้มแข็งในท้องถิ่น เกิดการสร้างและเพิ่มคุณค่าให้กับชุมชน

ความเข้มแข็งนั้นถ้าเกิดจากภายในมันจะส่งผลไปสู่ภายนอกโดยตัวของมันเอง คนของเรา เป็นหนึ่งเดียวกัน สามารถขับเคลื่อนโครงการหรือการดำเนินงานได้ประสบความสำเร็จ ผลของการกระทำคือชุมชน ท้องถิ่น ได้รับประโยชน์จากสิ่งเหล่านั้น

ข้อที่ 7 โครงการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถพัฒนาขึ้นทุกปีๆ อย่างต่อเนื่อง และเป็นแม่แบบกับโครงการอื่นก่อให้เกิดโครงการใหม่ที่เป็นประโยชน์ต่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ชุมชน และสังคมโดยรวม

พัฒนาขึ้นทุกปีครับ สิ่งที่ต้องปรับปรุง แก้ไข เรานำสิ่งนั้นมาปรับเพื่อให้ดีขึ้นกว่าเดิม และถ้าว่าเป็นการพัฒนาคน พัฒนาความรู้ พัฒนาศักยภาพขององค์กรอีกด้วยครับ และเป็นประโยชน์ต่อท้องถิ่นในจังหวัดอื่นๆเช่นกันที่ได้มาศึกษาดูงาน และเรียนรู้จากความสำเร็จของเรา และความสำเร็จของเรามีหลายโครงการ เช่นฟุตบอลองค์กรบริหารส่วนจังหวัดกระบี่คลับ ที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นมาดูรูปแบบ และเช่น โครงการถนนร่วมใจ ก็มีคนมาดูงาน และพระปกเกล้าก็มาติดตามเอาไปเป็นต้นแบบ

ตอนที่ 3 อื่นๆ

ข้อที่ 1 ท่านคิดว่านวัตกรรมท้องถิ่นในเขตภาคใต้มีความโดดเด่นอย่างไร

นวัตกรรมมีความโดดเด่นอย่างไร พอๆกัน ถ้าในโซนของ สามจังหวัดไม่แน่ใจ เพราะบริบทเป็นเฉพาะ แต่ถ้าในโซนของกระบี่ ก็ใกล้เคียงกันกับจังหวัดอื่นๆ และภาคอื่นๆด้วย ผมคิดว่ามันขึ้นอยู่กับบริบทของท้องถิ่น แต่ละชุมชน อย่างเช่นภาคเหนือ ก็มีรางวัลใหม่ๆแปลกๆเข้ามา

ข้อที่ 2 ท่านคิดว่าอุปสรรคที่ส่งผลต่อความสำเร็จของนวัตกรรมมีอะไรบ้าง

อุปสรรคการทำงานทุกอย่างมันก็ต้องมีอยู่แล้ว เช่น การสร้างความเข้าใจ สภาพของภูมิศาสตร์ฝนฟ้าอากาศอาจจะเป็นไปไม่ตามแผน แต่เราต้องทำความเข้าใจ เพื่อให้ประชาชนเข้าใจ หรือ เจ้าหน้าที่บางส่วนอาจจะทำงานได้ไม่เต็มที่

ภาคผนวก จ

แบบสัมภาษณ์

การศึกษา เรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของนวัตกรรมท้องถิ่น
กรณีศึกษาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตภาคใต้

คำชี้แจง

แบบสัมภาษณ์นี้ จัดทำขึ้นเพื่อประโยชน์ในโครงการวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของนวัตกรรมท้องถิ่น กรณีศึกษาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตภาคใต้ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยส่งผลต่อความสำเร็จของนวัตกรรมท้องถิ่น ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตภาคใต้ ผู้วิจัยใคร่ขอความร่วมมือจากท่านในการตอบแบบสัมภาษณ์ ซึ่งคำตอบของท่านจะถือเป็นความลับ ไม่มีผลใดๆ ต่อผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ เพียงเพื่อใช้ประโยชน์ทางวิชาการเท่านั้น ดังนั้นจึงขอความกรุณาให้ท่านตอบคำถามทุกข้อ

การศึกษานี้จะประสบความสำเร็จได้ จำเป็นต้องใช้ข้อมูลจากการตอบแบบสัมภาษณ์ผู้ศึกษาหวังเป็นอย่างยิ่งสำหรับความกรุณาจากท่านในการตอบแบบสัมภาษณ์ และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

นายจิรพนธ์ สังข์ทอง

ผู้วิจัย

แบบสัมภาษณ์

“สำหรับผู้บริหารองค์กรปกครองท้องถิ่นในเขตภาคใต้”
การศึกษา เรื่อง ปัจจัยการบริหารที่ส่งผลต่อความสำเร็จของนวัตกรรมท้องถิ่น
กรณีศึกษาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตภาคใต้

ชื่อผู้ให้สัมภาษณ์.....

ตำแหน่ง.....

ชื่อหน่วยงาน.....

วันที่สัมภาษณ์.....

ความเป็นมาของนวัตกรรมท้องถิ่น(มีจุดเริ่มต้นของนวัตกรรมท้องถิ่นเป็นมาอย่างไร)

ตอนที่ 1 ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของนวัตกรรมท้องถิ่น

ข้อที่ 1 ท่านคิดว่าการบริหารคนมีความสำคัญอย่างไร

ข้อที่ 2 ท่าน ได้มีการวางแผนการดำเนิน โครงการตามยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครอง
ท้องถิ่นของท่านอย่างไร

ข้อที่ 3 ท่านคิดว่างบประมาณมีผลต่อการเกิดนวัตกรรมท้องถิ่นอย่างไร

ข้อที่ 4 แรงจูงใจในการสร้างนวัตกรรมท้องถิ่นของท่านเกิดจากอะไร

ข้อที่ 5 วัสดุอุปกรณ์ของท่านเพียงพอหรือไม่

ข้อที่ 6 ท่านคิดว่าวัฒนธรรมองค์กรเป็นแรงผลักดันเพื่อให้เกิดนวัตกรรมท้องถิ่นหรือไม่

ข้อที่ 7 ได้มีการต่อยอดของนวัตกรรมท้องถิ่นที่ท่านจัดทำขึ้นมาหรือไม่

ข้อที่ 8 ประชาชนในพื้นที่และในชุมชนมีส่วนร่วมในนวัตกรรมท้องถิ่นอย่างไร

ตอนที่ 2 ความสำเร็จของนวัตกรรมท้องถิ่น

ข้อที่ 1 โครงการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเกิดจากความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ขึ้นมา
ใหม่หรือต่อยอดจากเดิมแล้วพัฒนาขึ้นมาใหม่

ข้อที่ 2 องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นเจ้าของโครงการของตนเอง โดยใช้งบประมาณ
กำลังคน กำลังความคิดขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และความร่วมมือจากทุก
ภาคส่วน

ข้อที่ 3 องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้เผยแพร่ผลงานโครงการ โดยเป็นการยอมรับจาก

ชุมชน

- ข้อที่ 4 โครงการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถดำเนินการจริงในพื้นที่และทำให้หน่วยงานอื่นใช้เป็นต้นแบบเพื่อประยุกต์ใช้ในการพัฒนา
- ข้อที่ 5 โครงการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสอดคล้องกับทิศทางการพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และเกี่ยวข้องกับแผนการบริหารราชการแผ่นดิน นโยบายสังคม หรือไม่
- ข้อที่ 6 โครงการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นก่อให้เกิดการบูรณาการร่วมกับหน่วยงานต่างๆ เกิดความเข้มแข็งในท้องถิ่น เกิดการสร้างและเพิ่มคุณค่าให้กับชุมชน
- ข้อที่ 7 โครงการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถพัฒนาขึ้นทุกปีๆ อย่างต่อเนื่อง และเป็นแม่แบบกับโครงการอื่นก่อให้เกิดโครงการใหม่ที่เป็นประโยชน์ต่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ชุมชน และสังคมโดยรวม

ตอนที่ 3 อื่นๆ

- ข้อที่ 1 ท่านคิดว่านวัตกรรมท้องถิ่นในเขตภาคใต้มีความโดดเด่นอย่างไร
- ข้อที่ 2 อุปสรรคที่กระทบต่อความสำเร็จของนวัตกรรม

ภาคผนวก ข

แบบสอบถาม

เรื่อง ปัจจัยการบริหารที่ส่งผลต่อความสำเร็จของนวัตกรรมท้องถิ่น
กรณีศึกษาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตภาคใต้

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามชุดนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อนำข้อมูลมาใช้ในการศึกษาค้นคว้าอิสระตามหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
2. ผู้ตอบแบบสอบถาม คือ ผู้ปฏิบัติงาน หมายถึง ข้าราชการ พนักงาน ลูกจ้างขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตภาคใต้
3. คำตอบของท่านจะไม่มีผลต่อตัวท่าน หรือการงานของท่านแต่ประการใด และขอความกรุณาท่าน โปรดตอบแบบสอบถามตรงกับสภาพจริง โดยตอบทุกข้อทุกตอน จึงทำให้การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มีความสมบูรณ์ และมีคุณค่าต่อการนำไปเป็นแนวทางในการศึกษา โครงการที่เป็นนวัตกรรมท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตภาคใต้
4. การตอบแบบสอบถามนี้ไม่ต้องลงนามผู้ตอบ ข้อมูลที่ได้รับจะนำไปใช้เพื่อการศึกษาค้นคว้าอิสระเท่านั้น
5. แบบสอบถามชุดนี้แบ่งออกเป็น 4 ส่วน ดังนี้
 - ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
 - ตอนที่ 2 ปัจจัยการบริหารที่ส่งผลต่อความสำเร็จของนวัตกรรมท้องถิ่น
กรณีศึกษาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตภาคใต้
 - ตอนที่ 3 ความสำเร็จของนวัตกรรมท้องถิ่นในเขตพื้นที่ภาคใต้
 - ตอนที่ 4 ข้อเสนอแนะ

ขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงที่ท่านได้ให้ความอนุเคราะห์ในการตอบแบบสอบถาม

นายจิรพจน์ สังข์ทอง

ผู้ศึกษา

แบบสอบถาม

เรื่อง ปัจจัยการบริหารที่ส่งผลต่อความสำเร็จของนวัตกรรมท้องถิ่น

กรณีศึกษาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตภาคใต้

.....

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

คำชี้แจง กรุณาเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงใน ลงในช่องว่าง และเขียนตอบลงใน...ตามความเป็นจริง

1. ชื่อหน่วยงาน

องค์การบริหารส่วนจังหวัด (อบจ.)

เทศบาล

องค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.)

2. การส่งผลงาน/โครงการ/กิจกรรม เข้าร่วมประกวดเกี่ยวกับนวัตกรรมท้องถิ่น

ไม่เคยส่ง เคยส่ง (ตอบข้อ 3 และ ข้อ 4)

3. ส่งผลงาน/โครงการ/กิจกรรม ประกวดเกี่ยวกับนวัตกรรมท้องถิ่นแล้วกี่ครั้ง

1 ครั้ง 2 ครั้ง 3 ครั้ง มากกว่า 4 ครั้ง

4. การได้รับรางวัลเกี่ยวกับนวัตกรรมท้องถิ่น

ไม่เคยได้รับ เคยได้รับ (ระบุชื่อรางวัล)

ชื่อรางวัล

จาก

ปี พ.ศ.

ชื่อรางวัล

จาก

ปี พ.ศ.

ชื่อรางวัล

จาก

ปี พ.ศ.

ตอนที่ 2 ปัจจัยการบริหารที่ส่งผลต่อความสำเร็จของนวัตกรรมท้องถิ่น กรณีศึกษาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตภาคใต้

คำชี้แจง กรุณาเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับความคิดเห็นที่ท่านเห็นว่าเป็นความจริงและตรงกับความคิดของท่านมากที่สุด

ปัจจัยการบริหาร	ระดับความคิดเห็น				
	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด
	(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
1.บุคลากร					
1.2 ผู้ปฏิบัติงานในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นของท่านมีทักษะที่สอดคล้องต่อการเปลี่ยนแปลงสิ่งใหม่ๆ					
1.2 ผู้นำในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นของท่านมีความคิดริเริ่ม สร้างสรรค์ และมีวิธีการทำงานแบบใหม่ๆอย่างสม่ำเสมอ					
1.3 ผู้ปฏิบัติงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นของท่านชอบความท้าทายและกระตือรือร้นต่อการทำงานกับสิ่งใหม่ๆเสมอ					
2.งบประมาณ					
2.1 งบประมาณองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นของท่านมีเพียงพอในการสนับสนุนนวัตกรรม					
2.2 องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นของท่านมีความสามารถในการบริหารงบประมาณที่มีอยู่อย่างจำกัด					

ปัจจัยการบริหาร	ระดับความคิดเห็น				
	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด
	(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
2.3 องค์ประกอบส่วนท้องถิ่นของท่านได้รับการสนับสนุนจากหน่วยงานภายนอกในการจัดทำโครงการต่างๆ อย่างต่อเนื่อง					
3.อุปกรณ์					
3.1 อุปกรณ์สำนักงานในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นของท่านมีเพียงพอ					
3.2 องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นของท่านมีการนำเทคโนโลยีใหม่ๆ เข้ามาใช้ในการปฏิบัติงาน					
3.3 ระบุว่าด้วยงานพัสดุในปัจจุบันเอื้อต่อการจัดสรรวัสดุอุปกรณ์ในการปฏิบัติงาน					
4.วิธีการปฏิบัติงาน					
4.1 องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นของท่านมีการบูรณาการร่วมกันระหว่างฝ่าย/กองต่างๆ ในการปฏิบัติงาน					
4.2 กระบวนการทำงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นของท่านมีขั้นตอนการปฏิบัติงานที่ชัดเจน					
4.3 องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นของท่านมีการกำหนดเกณฑ์ในการวัดความสำเร็จของการทำงานอย่างชัดเจน					
5.ขวัญและกำลังใจ					
5.1 องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นของท่านมีการสร้างแรงจูงใจในการปฏิบัติงาน					

ปัจจัยการบริหาร	ระดับความคิดเห็น				
	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด
	(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
5.2 องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นของท่านเปิดโอกาสให้กับชุมชนมีส่วนร่วมในวางแผนและการปฏิบัติงาน					
5.3 องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นของท่านให้ความสำคัญกับผู้ปฏิบัติงานอย่างเท่าเทียมกัน					

ตอนที่ 3 ความสำเร็จของนวัตกรรมท้องถิ่นในเขตพื้นที่ภาคใต้

คำชี้แจง กรุณาเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับความคิดเห็นที่ท่านเห็นว่าเป็นความจริงและตรงกับความคิดของท่านมากที่สุดตามความเป็นจริง

ความสำเร็จของนวัตกรรมท้องถิ่น	ระดับความคิดเห็น				
	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด
	(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
1. องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นของท่าน มีการสร้างนวัตกรรมขึ้นมาใหม่หรือต่อยอดจากนวัตกรรมที่มีอยู่แล้ว					
2. นวัตกรรมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นของท่าน ได้รับการมีส่วนร่วมจากผู้ปฏิบัติงานในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น					
3. นวัตกรรมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ดำเนินการในปัจจุบันผ่านความเห็นชอบของคนในชุมชนอย่างน้อยเพียงใด					

ความสำเร็จของนวัตกรรมท้องถิ่น	ระดับความคิดเห็น				
	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด
	(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
4. นวัตกรรมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นของท่านสามารถนำไปใช้ได้จริงในพื้นที่อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล					
5. นวัตกรรมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ขับเคลื่อนในปัจจุบันสอดคล้องกับนโยบายขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นของท่านหรือไม่					
6. นวัตกรรมที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นของท่านดำเนินการอยู่ในปัจจุบัน ก่อให้เกิดความเข้มแข็งและเกื้อหนุนการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนได้					
7. นวัตกรรมที่ใช้ในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นของท่านสามารถเป็นแม่แบบ/ต้นแบบให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นในการศึกษาเรียนรู้ได้					

ตอนที่ 4 ท่านคิดว่าปัญหาหรืออุปสรรคใดบ้างที่มีผลต่อความสำเร็จของนวัตกรรมในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นของท่าน

.....

.....

.....

.....

.....

ภาคผนวก ข

หนังสือขอความอนุเคราะห์เป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบมาตรฐานของแบบสอบถาม

ที่ ศธ 0521.1.08 / 65

คณะวิทยาการจัดการ
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
ตู้ ปณ.5 ต.คอหงส์
อ.หาดใหญ่ จ.สงขลา

16 มกราคม 2562

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจสอบเครื่องมือวิจัย
เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อนิวัช แก้วจำนงค์

ด้วย นายจิรพจน์ สังข์ทอง รหัสนักศึกษา 5910521506 นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ กำลังศึกษา และทำวิทยานิพนธ์ในหัวข้อเรื่อง "ปัจจัยการบริหารที่ส่งผลต่อความสำเร็จของนวัตกรรมท้องถิ่น : กรณีศึกษาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตภาคใต้" โดยมี ดร.ผายนีย์ ช. บุญพันธ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ทั้งนี้ นักศึกษาอยู่ระหว่างขั้นตอนของการสร้างเครื่องมือเพื่อเก็บข้อมูล

ในการนี้ หลักสูตรฯ ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นบุคคลที่มีความรู้ความสามารถและมีความเชี่ยวชาญในการวิเคราะห์การวัดและประเมินผลเครื่องมือที่ใช้ในการทำวิทยานิพนธ์เป็นอย่างดี ซึ่งสามารถตรวจสอบเครื่องมือและให้คำแนะนำที่เป็นประโยชน์แก่นักศึกษาได้ จึงขอความอนุเคราะห์มายังท่านเพื่อเป็นผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาของเครื่องมือที่ใช้ในการทำวิทยานิพนธ์ในครั้งนี้ พร้อมนี้ได้แนบบทแบบตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ และโครงร่างวิทยานิพนธ์มาด้วยแล้ว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ จะขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(ดร.ณัฐธิดา สุวรรณโณ)
รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

มีมติเป็นเอกฉันท์อนุมัติ
วันที่ 15/01/2019
ดร.ณัฐธิดา สุวรรณโณ
รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

บัณฑิตศึกษาวิทยาการจัดการ(โครงการจัดตั้ง)

โทร 0 7428 7858-9

บันทึกข้อความ

ส่วนงาน หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตศึกษาวิทยาการจัดการ(โครงการจัดตั้ง) โทร.7858

ที่ มอ 459/119

วันที่ 16 มกราคม 2562

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เรียน รศ.พรชัย ลิขิตธรรมโรจน์

ด้วย นายจิรพจน์ สังข์ทอง รหัสนักศึกษา 5910521506 นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ กำลังศึกษา และทำ วิทยานิพนธ์ในหัวข้อเรื่อง “ปัจจัยการบริหารที่ส่งผลต่อความสำเร็จของนวัตกรรมท้องถิ่น : กรณีศึกษาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตภาคใต้” โดยมี ดร.ชายนิษฐ์ ช. บุญพันธ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ทั้งนี้ นักศึกษาอยู่ระหว่างขั้นตอนของการสร้างเครื่องมือเพื่อเก็บข้อมูล

ในการนี้ หลักสูตรฯ ได้พิจารณาแล้วเห็นท่านเป็นบุคคลที่มีความรู้ความสามารถและมีความเชี่ยวชาญในการวิเคราะห์การวัดและประเมินผลเครื่องมือที่ใช้ในการทำวิทยานิพนธ์เป็นอย่างดี ซึ่งสามารถตรวจสอบเครื่องมือและให้คำแนะนำที่เป็นประโยชน์แก่นักศึกษาได้ จึงขอความอนุเคราะห์มายังท่านเพื่อเป็นผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาของเครื่องมือที่ใช้ในการทำวิทยานิพนธ์ในครั้งนี้ พร้อมนี้ได้แนบบทตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ และโครงร่างวิทยานิพนธ์มาด้วยแล้ว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์และขอขอบพระคุณในการให้ความอนุเคราะห์มา ณ โอกาสนี้

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จัทรมณี ตระกูลมุกดา)

ผู้อำนวยการหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต

บันทึกข้อความ

ส่วนงาน หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตศึกษาวิทยาการจัดการ(โครงการจัดตั้ง) โทร.7858
ที่ มอ 459/119

วันที่ 16 มกราคม 2562

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เรียน ดร.สิริวิทย์ อีสโร

ด้วยนายจิรพจน์ สังข์ทอง รหัสนักศึกษา 5910521506 นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ กำลังศึกษา และทำ วิทยานิพนธ์ในหัวข้อเรื่อง "ปัจจัยการบริหารที่ส่งผลต่อความสำเร็จของนวัตกรรมท้องถิ่น : กรณีศึกษาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตภาคใต้" โดยมี ดร.ชายนิษฐ์ ช. บุญพันธ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ทั้งนี้ นักศึกษาอยู่ระหว่างขั้นตอนของการสร้างเครื่องมือเพื่อเก็บข้อมูล

ในการนี้ หลักสูตรฯ ได้พิจารณาแล้วเห็นท่านเป็นบุคคลที่มีความรู้ความสามารถและมีความเชี่ยวชาญในการวิเคราะห์การวัดและประเมินผลเครื่องมือที่ใช้ในการทำวิทยานิพนธ์เป็นอย่างดี ซึ่งสามารถตรวจสอบเครื่องมือและให้คำแนะนำที่เป็นประโยชน์แก่นักศึกษาได้ จึงขอความอนุเคราะห์มายังท่านเพื่อเป็นผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาของเครื่องมือที่ใช้ในการทำวิทยานิพนธ์ในครั้งนี้ พร้อมนี้ได้แนบแบบตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ และโครงร่างวิทยานิพนธ์มาด้วยแล้ว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์และขอขอบพระคุณในการให้ความอนุเคราะห์มา ณ โอกาสนี้

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จัทมาณี ตระกูลมุกตะ)

ผู้อำนวยการหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต

ภาคผนวก ฅ

หนังสือขอทราบจำนวนบุคลากรในสังกัด

ที่ ศธ 0521.1.08 / ๒๘

คณะวิทยาการจัดการ
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
ตู้ ปณ.5 ต.คลองอู่
อ.หาดใหญ่ จ.สงขลา

16 มกราคม 2562

เรื่อง ขอลดทราชมจำนวนบุคลากรในสังกัด
เรียน นายกองตรีการบริหารส่วนจังหวัดสตูล

เนื่องด้วย นายจิรพจน์ สัตย์ทอง รหัสนักศึกษา 5910521506 นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่ กำลังดำเนินการจัดทำวิทยานิพนธ์เรื่อง "ปัจจัยการบริหารที่ส่งผลต่อความสำเร็จของนวัตกรรมท้องถิ่น : กรณีศึกษาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตภาคใต้" โดยมี ดร.ชายนิษฐ์ ช. บุญพันธ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

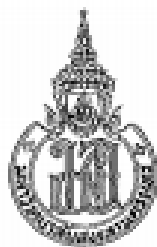
ในการนี้จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านและหน่วยงานของท่านในการขอข้อมูลจำนวนบุคลากรในสังกัดของท่านซึ่งประกอบด้วย ข้าราชการ ลูกจ้างประจำ และพนักงานจ้าง โดยข้อมูลดังกล่าวจะนำไปประมวลผลและวิเคราะห์เพื่อหาค่าในการเก็บแบบสอบถามจากหน่วยงานของท่านต่อไป ทั้งนี้ข้อมูลทั้งหมดจะใช้ในแง่ของการศึกษาทางวิชาการเท่านั้น จะไม่มีผลกระทบต่อหน่วยงานของท่านที่ให้ข้อมูล

จึงเรียนมาเพื่อโปรดอนุญาตให้นักศึกษาดังกล่าวในการขอข้อมูลจำนวนบุคลากรจากหน่วยงานของท่าน เพื่อประกอบการจัดทำงานวิจัยต่อไป หากท่านต้องการข้อมูลเพิ่มเติมประการใด สามารถติดต่อประสานงานโดยตรงกับ นายจิรพจน์ สัตย์ทอง หมายเลขโทรศัพท์ 089-198-5405 หรือ อีเมล Jirapoj.s@gmail.com

ขอแสดงความนับถือ

(ดร.ณัฐริดา สุวรรณโณ)
รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

ที่ ศธ 0521.1.08 / ๒๕

คณะวิทยาการจัดการ
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
ผู้ ปณ.5 ค.คอหงส์
อ.หาดใหญ่ จ.สงขลา

16 มกราคม 2562

เรื่อง ขอลทราบจำนวนบุคลากรในสังกัด
เรียน นายกเทศมนตรีนครระสา

เบื้องต้น นายจิรพจน์ สิงห์ทอง รหัสนักศึกษา 5910521506 นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่ กำลังดำเนินการจัดทำวิทยานิพนธ์เรื่อง "ปัจจัยการบริหารที่ส่งผลต่อความสำเร็จของนวัตกรรมท้องถิ่น : กรณีศึกษาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตภาคใต้" โดยมี ดร.สาขานีย์ ช. บุญพันธ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ในการนี้จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านและหน่วยงานของท่านในการขอข้อมูลจำนวนบุคลากรในสังกัดของท่านซึ่งประกอบด้วย ข้าราชการ ลูกจ้างประจำ และพนักงานจ้าง โดยข้อมูลดังกล่าวจะนำไปประมวลผลและวิเคราะห์เพื่อหาค่าในการเก็บแบบสอบถามจากหน่วยงานของท่านต่อไป ทั้งนี้ข้อมูลทั้งหมดจะใช้ในแง่ของการศึกษาทางวิชาการเท่านั้น จะไม่มีผลกระทบต่อใด ๆ ต่อหน่วยงานของท่านที่ให้ข้อมูล

จึงเรียนมาเพื่อโปรดอนุญาตให้นักศึกษาดังกล่าวในการขอข้อมูลจำนวนบุคลากรจากหน่วยงานของท่าน เพื่อประกอบการจัดทำงานวิจัยต่อไป หากท่านต้องการข้อมูลเพิ่มเติมประการใด สามารถติดต่อประสานงานโดยตรงกับ นายจิรพจน์ สิงห์ทอง หมายเลขโทรศัพท์ 099-198-5405 หรือ อีเมล Jirapoj.s@gmail.com

ขอแสดงความนับถือ

(ดร.ณัฐธิดา สุวรรณโณ)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

บัณฑิตศึกษาวิทยาการจัดการ(โครงการจัดตั้ง)
โทร 0 7428 7858-9

ที่ ศธ 0521-1.08 / ๒๕

คณะกรรมการจัดการ
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
คู ปณ.5 ต.คลองสี่
อ.พาดใหญ่ จ.สงขลา

16 มกราคม 2562

เรื่อง ขอรบกวนจำนวนบุคลากรในสังกัด
เรียน นายกเทศมนตรีเมืองปาดตานี

เนื่องด้วย นายจิรพจน์ สังข์ทอง รหัสนักศึกษา 5910521506 นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขต พาดใหญ่ กำลังดำเนินการจัดทำวิทยานิพนธ์เรื่อง "ปัจจัยการบริหารที่ส่งผลต่อความสำเร็จของนวัตกรรมท้องถิ่น : กรณีศึกษาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตภาคใต้" โดยมี ดร.รายณีษ์ ช. บุญพันธ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ในการนี้จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านและหน่วยงานของท่านในการขอข้อมูลจำนวนบุคลากรในสังกัดของท่านซึ่งประกอบด้วย ข้าราชการ ลูกจ้างประจำ และพนักงานจ้าง โดยข้อมูลดังกล่าวจะนำไปประมวลผลและวิเคราะห์เพื่อหาค่าในการเก็บแบบสอบถามจากหน่วยงานของท่านต่อไป ทั้งนี้ข้อมูลทั้งหมดจะใช้ในแง่ของการศึกษาทางวิชาการเท่านั้น จะไม่มีผลกระทบใดๆ ต่อหน่วยงานของท่านที่ให้ข้อมูล

จึงเรียนมาเพื่อโปรดอนุญาตให้นักศึกษาดังกล่าวในการขอข้อมูลจำนวนบุคลากรจากหน่วยงานของท่าน เพื่อประกอบการจัดทำงานวิจัยต่อไป หากท่านต้องการข้อมูลเพิ่มเติมประการใด สามารถติดต่อประสานงานโดยตรงกับ นายจิรพจน์ สังข์ทอง หมายเลขโทรศัพท์ 089-198-5405 หรือ อีเมล jirapoj.s@gmail.com

ขอแสดงความนับถือ

(ดร.ณัฐธิดา สุวรรณไฉ)
รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

บัณฑิตศึกษาวิทยาการจัดการ(โครงการจัดตั้ง)
โทร 0 7428 7858-9

ที่ ศธ 0521.1.08 / ๖๕

คณะวิทยาการจัดการ
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
ตู้ ปณ.5 ต.คอหงษ์
อ.หาดใหญ่ จ.สงขลา

16 มกราคม 2562

เรื่อง ขอรายจำนวนบุคลากรในสังกัด
เรียน นายกเทศมนตรีตำบลปริก

เนื่องด้วย นายจิรพนธ์ สังข์ทอง รหัสนักศึกษา 5910521506 นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่ กำลังดำเนินการจัดทำวิทยานิพนธ์เรื่อง "ปัจจัยการบริหารที่ส่งผลต่อความสำเร็จของนวัตกรรมท้องถิ่น : กรณีศึกษาล่องครกปรกครองส่วนท้องถิ่นในเขตภาคใต้" โดยมี ดร.สายนีย์ ช. บุญพันธ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ในการนี้จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านและหน่วยงานของท่านในการขอข้อมูลจำนวนบุคลากรในสังกัดของท่านซึ่งประกอบด้วย ข้าราชการ ลูกจ้างประจำ และพนักงานจ้าง โดยข้อมูลดังกล่าวจะนำไปประมวลผลและวิเคราะห์เพื่อหาค่าในการเก็บแบบสอบถามจากหน่วยงานของท่านต่อไป ทั้งนี้ข้อมูลทั้งหมดจะใช้ในแง่ของการศึกษาทางวิชาการเท่านั้น จะไม่มีผลกระทบใด ๆ ต่อหน่วยงานของท่านที่ให้อิทธิพล

จึงเรียนมาเพื่อโปรดอนุญาตให้นักศึกษาดังกล่าวในการขอข้อมูลจำนวนบุคลากรจากหน่วยงานของท่าน เพื่อประกอบการจัดทำงานวิจัยต่อไป หากท่านต้องการข้อมูลเพิ่มเติมประการใด สามารถติดต่อประสานงานโดยตรงกับ นายจิรพนธ์ สังข์ทอง หมายเลขโทรศัพท์ 089-198-5405 หรือ อีเมล Jirapoj.s@gmail.com

ขอแสดงความนับถือ

(ดร.ณัฐริดา สุวรรณไฉ)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

บัณฑิตศึกษาวิทยาการจัดการ(โครงการจัดตั้ง)
โทร 0 7428 7858-9

ที่ ศธ 0521.1.08 / ๒๕

คณะวิทยาการจัดการ
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
ตู้ ปณ.5 ต.คอหงส์
อ.หาดใหญ่ จ.สงขลา

16 มกราคม 2562

เรื่อง ขอทราบจำนวนบุคลากรในสังกัด
เรียน นายกเทศมนตรีเมืองทุ่งสง

เนื่องด้วย นายจิรพจน์ สังข์ทอง รหัสนักศึกษา 5910521506 นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่ กำลังดำเนินการจัดทำวิทยานิพนธ์เรื่อง "ปัจจัยการบริหารที่ส่งผลต่อความสำเร็จของนวัตกรรมท้องถิ่น : กรณีศึกษาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตภาคใต้" โดยมี ดร.พานิชย์ ช. บุญพันธ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ในการนี้จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านและหน่วยงานของท่านในการขอข้อมูลจำนวนบุคลากรในสังกัดของท่านซึ่งประกอบด้วย ข้าราชการ ลูกจ้างประจำ และพนักงานจ้าง โดยข้อมูลดังกล่าวจะนำไปประมวลผลและวิเคราะห์เพื่อหาค่าในการเก็บแบบสอบถามจากหน่วยงานของท่านต่อไป ทั้งนี้ข้อมูลทั้งหมดจะใช้ในแง่ของการศึกษาทางวิชาการเท่านั้น จะไม่มีผลกระทบต่อหน่วยงานของท่านที่ให้อข้อมูล

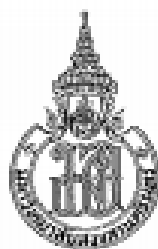
จึงเรียนมาเพื่อโปรดอนุญาตให้นักศึกษาดังกล่าวในการขอข้อมูลจำนวนบุคลากรจากหน่วยงานของท่าน เพื่อประกอบการจัดทำงานวิจัยต่อไป หากท่านต้องการข้อมูลเพิ่มเติมประการใด สามารถติดต่อประสานงานโดยตรงกับ นายจิรพจน์ สังข์ทอง หมายเลขโทรศัพท์ 089-198-5405 หรือ อีเมล jirapoj.s@gmail.com

ขอแสดงความนับถือ

(ดร.พานิชย์ ช. บุญพันธ์)
รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

บัณฑิตศึกษาวิทยาการจัดการ(โครงการจัดตั้ง)
โทร 0 7428 7858-9

ที่ ศบ 0521.1.08 / ๖8

คณะวิทยาการจัดการ
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
ตู้ ปณ.5 ต.คลองสี
อ.หาดใหญ่ จ.สงขลา

16 มกราคม 2562

เรื่อง ขอลดจำนวนบุคลากรในสังกัด
เรียน นายกองค้การบริหารส่วนจังหวัดกระบี่

เนื่องด้วย นายจิรพจน์ สังข์ทอง รหัสนักศึกษา 5910521506 นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขต หาดใหญ่ กำลังดำเนินการจัดทำวิทยานิพนธ์เรื่อง "ปัจจัยการบริหารที่ส่งผลต่อความสำเร็จของ นวัตกรรมท้องถิ่น : กรณีศึกษาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตภาคใต้" โดยมี ดร.วาทย์ ช. บุญพันธ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ในการนี้จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านและหน่วยงานของท่านในการขอข้อมูลจำนวน บุคลากรในสังกัดของท่านซึ่งประกอบด้วย ข้าราชการ ลูกจ้างประจำ และพนักงานจ้าง โดยข้อมูล ดังกล่าวจะนำไปประมวลผลและวิเคราะห์เพื่อหาค่าในการเก็บแบบสอบถามจากหน่วยงานของท่าน ต่อไป ทั้งนี้ข้อมูลทั้งหมดจะใช้ในแง่ของการศึกษาทางวิชาการเท่านั้น จะไม่มีผลกระทบใด ๆ ต่อหน่วยงานของท่านที่ให้ข้อมูล

จึงเรียนมาเพื่อโปรดอนุญาตให้นักศึกษาดังกล่าวในการขอข้อมูลจำนวนบุคลากรจากหน่วยงาน ของท่าน เพื่อประกอบการจัดทำงานวิจัยต่อไป หากท่านต้องการข้อมูลเพิ่มเติมประการใด สามารถ ติดต่อประสานงานโดยตรงกับ นายจิรพจน์ สังข์ทอง หมายเลขโทรศัพท์ 089-198-5405 หรือ อีเมล Jirapoj.s@gmail.com

ขอแสดงความนับถือ

(ดร.นัฐธิดา สุวรรณิน)
รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

บัณฑิตศึกษาวิทยาการจัดการ(โครงการจัดตั้ง)
โทร 0 7428 7858-9

ภาคผนวก ญ

หนังสือขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลเพื่อการศึกษาวิจัย

ที่ ศบ 0521.1.08 / 214

คณะวิทยาการจัดการ
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
ตู้ ปณ.5 ต.คอหงส์
อ.หาดใหญ่ จ.สงขลา

14 กุมภาพันธ์ 2562

เรื่อง ขอลาอนุเคราะห์ตอบแบบสอบถามเพื่อการวิจัย
เรียน นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดกระบี่
สิ่งที่แนบมาด้วย 1. แบบสอบถามเพื่อการวิจัย จำนวน 10 ชุด

เนื่องด้วย นายจิรพจน์ สังข์ทอง รหัสนักศึกษา 5910521506 นักศึกษาระดับปริญญาโท
หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
วิทยาเขตหาดใหญ่ กำลังดำเนินการจัดทำสารนิพนธ์เรื่อง "ปัจจัยการบริหารที่ส่งผลต่อความสำเร็จของ
นวัตกรรมท้องถิ่น : กรณีศึกษารองครุฑปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตภาคใต้" โดยมี ดร.มานีย์ ช.
บุญพันธ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์

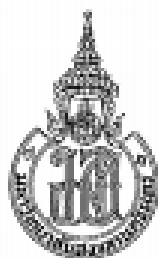
ในกรณีนี้ จึงขอความอนุเคราะห์จากหน่วยงานของท่านในการเก็บข้อมูลแบบสอบถาม
เพื่อการวิจัยจากข้าราชการ ลูกจ้างประจำ และพนักงานจ้าง ในหน่วยงานของท่าน โดยข้อมูลดังกล่าว
จะนำไปประมวลผลและวิเคราะห์ในภาพรวม และใช้ในแง่ของการศึกษาเท่านั้น จะไม่มีผลกระทบใด ๆ
ต่อหน่วยงานของท่าน และผู้ตอบแบบสอบถาม ทั้งนี้ขอขอบคุณผู้ตอบแบบสอบถามที่ให้ความร่วมมือ
ในการตอบแบบสอบถาม

จึงเรียนมาเพื่อโปรดอนุญาตเก็บข้อมูลแบบสอบถามเพื่อการวิจัยจากข้าราชการ
ลูกจ้างประจำ และพนักงานจ้าง ในหน่วยงานของท่าน เพื่อการวิจัย ประกอบการจัดทำงานวิจัยต่อไป
หากท่านต้องการผลการวิจัยในครั้งนี้ หรือ ข้อมูลเพิ่มเติมประการใด สามารถติดต่อประสานงาน
โดยตรงกับ นายจิรพจน์ สังข์ทอง หมายเลขโทรศัพท์ 089-196-5405 หรือ อีเมล jirapoj.s@gmail.com

ขอแสดงความนับถือ

(ดร.เมธีศา สุวรรณโณ)
รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

บัณฑิตศึกษาวิทยาการจัดการ(โครงการจัดตั้ง)
โทร 0 7428 7858-9

ที่ ศธ 0521.1.08 / 214

คณะวิทยาการจัดการ
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
ตู้ ปณ.5 ต.คอหงส์
อ.หาดใหญ่ จ.สงขลา

14 กุมภาพันธ์ 2562

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ที่ครบแบบสอบถามเพื่อการวิจัย
เรียน นายกเทศมนตรีตำบลปริง
สิ่งที่แนบมาด้วย 1. แบบสอบถามเพื่อการวิจัย จำนวน 40 ชุด

เนื่องด้วย นายจิรพจน์ สังข์ทอง รหัสนักศึกษา 5910521508 นักศึกษาระดับปริญญาโท
หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
วิทยาเขตหาดใหญ่ กำลังดำเนินการจัดทำสารนิพนธ์เรื่อง "ปัจจัยการบริหารที่ส่งผลต่อความสำเร็จของ
นวัตกรรมท้องถิ่น : กรณีศึกษาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตภาคใต้" โดยมี ดร.สายนิษฐ์ ช.
บุญพันธ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์

ในการนี้ จึงขอความอนุเคราะห์จากหน่วยงานของท่านในการเก็บข้อมูลแบบสอบถาม
เพื่อการวิจัยจากข้าราชการ ลูกจ้างประจำ และพนักงานจ้าง ในหน่วยงานของท่าน โดยข้อมูลดังกล่าว
จะนำไปประมวลผลและวิเคราะห์ในภาพรวม และใช้ในแง่ของการศึกษาเท่านั้น จะไม่มีผลกระทบใดๆ
ต่อหน่วยงานของท่าน และผู้ตอบแบบสอบถาม ทั้งนี้ขอขอบคุณผู้ตอบแบบสอบถามที่ให้ความร่วมมือ
ในการตอบแบบสอบถาม

จึงเวียนมาเพื่อโปรดอนุญาตเก็บข้อมูลแบบสอบถามเพื่อการวิจัยจากข้าราชการ
ลูกจ้างประจำ และพนักงานจ้าง ในหน่วยงานของท่าน เพื่อการวิจัย ประกอบการจัดทำงานวิจัยต่อไป
หากท่านต้องการผลการวิจัยในครั้งนี้ หรือ ข้อมูลเพิ่มเติมประการใด สามารถติดต่อประสานงาน
โดยตรงกับ นายจิรพจน์ สังข์ทอง หมายเลขโทรศัพท์ 089-198-5405 หรือ อีเมล jirapoj.s@gmail.com

ขอแสดงความนับถือ

(ดร.นิตติศา สุวรรณิน)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

บัณฑิตศึกษาวิทยาการจัดการ(โครงการจัดตั้ง)

โทร 0 7428 7858-9

ที่ ศบ 0521.1.08 / 214

คณะวิทยาการจัดการ
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
ตู้ ปณ.5 ต.คลองสี่
อ.หาดใหญ่ จ.สงขลา

๒๑ กุมภาพันธ์ 2562

เรื่อง ขอลาอนุเคราะห์ตอบแบบสอบถามเพื่อการวิจัย
เรียน นายกเทศมนตรีเมืองทุ่งสง
สิ่งที่แนบมาด้วย 1. แบบสอบถามเพื่อการวิจัย จำนวน 1๐๑ ชุด

เนื่องด้วย นายจิรพจน์ สังข์ทอง รหัสนักศึกษา 5910521506 นักศึกษาระดับปริญญาโท
หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
วิทยาเขตหาดใหญ่ กำลังดำเนินการจัดทำสารนิพนธ์เรื่อง "ปัจจัยการบริหารที่ส่งผลต่อความสำเร็จของ
นวัตกรรมท้องถิ่น : กรณีศึกษาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตภาคใต้" โดยมี ดร.ชายนิษฐ์ ช.
บุญพันธ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์

ในกรณีนี้ จึงขอความอนุเคราะห์จากหน่วยงานของท่านในการเก็บข้อมูลแบบสอบถาม
เพื่อการวิจัยจากข้าราชการ ลูกจ้างประจำ และพนักงานจ้าง ในหน่วยงานของท่าน โดยข้อมูลดังกล่าว
จะนำไปประมวลผลและวิเคราะห์ในภาพรวม และใช้ในแง่ของการศึกษาเท่านั้น จะไม่มีผลกระทบใด ๆ
ต่อหน่วยงานของท่าน และผู้ตอบแบบสอบถาม ทั้งนี้ขอขอบคุณผู้ตอบแบบสอบถามที่ให้ความร่วมมือ
ในการตอบแบบสอบถาม

จึงเรียนมาเพื่อโปรดอนุญาตเก็บข้อมูลแบบสอบถามเพื่อการวิจัยจากข้าราชการ
ลูกจ้างประจำ และพนักงานจ้าง ในหน่วยงานของท่าน เพื่อการวิจัย ประกอบการจัดทำงานวิจัยต่อไป
หากท่านต้องการผลการวิจัยในครั้งนี้ หรือ ข้อมูลเพิ่มเติมประการใด สามารถติดต่อประสานงาน
โดยตรงกับ นายจิรพจน์ สังข์ทอง หมายเลขโทรศัพท์ 089-196-5405 หรือ อีเมล jirapoj.s@gmail.com

ขอแสดงความนับถือ

(ดร.ณัฐธิดา สุวรรณใจ)
รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

บัณฑิตศึกษาวิทยาการจัดการ(โครงการจัดตั้ง)
โทร 0 7428 7858-9

ที่ ศธ 0521.1.08 / 214

คณะวิทยาการจัดการ
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
ตู้ ปณ.5 ต.คอหงส์
อ.หาดใหญ่ จ.สงขลา

14 กุมภาพันธ์ 2562

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ตอบแบบสอบถามเพื่อการวิจัย
เรียน นายกเทศมนตรีนครยะลา
สิ่งที่แนบมาด้วย 1. แบบสอบถามเพื่อการวิจัย จำนวน ๒๐๐ ชุด

เนื่องด้วย นายจิรพจน์ สังข์ทอง รหัสนักศึกษา 5910521506 นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่ กำลังดำเนินการจัดทำสารนิพนธ์เรื่อง "ปัจจัยการบริหารที่ส่งผลต่อความสำเร็จของนวัตกรรมท้องถิ่น : กรณีศึกษาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตภาคใต้" โดยมี ดร.ชายนิษฐ์ ช.บุญพันธ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์

ในการนี้ จึงขอความอนุเคราะห์จากหน่วยงานของท่านในการเก็บข้อมูลแบบสอบถามเพื่อการวิจัยจากข้าราชการ ลูกจ้างประจำ และพนักงานจ้าง ในหน่วยงานของท่าน โดยข้อมูลดังกล่าวจะนำไปประมวลผลและวิเคราะห์ในภาพรวม และใช้ในแง่ของการศึกษาเท่านั้น จะไม่มีผลกระทบต่อต่อหน่วยงานของท่าน และผู้ตอบแบบสอบถาม ทั้งนี้ขอขอบคุณผู้ตอบแบบสอบถามที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม

จึงเรียนมาเพื่อโปรดอนุญาติเก็บข้อมูลแบบสอบถามเพื่อการวิจัยจากข้าราชการ ลูกจ้างประจำ และพนักงานจ้าง ในหน่วยงานของท่าน เพื่อการวิจัย ประกอบการจัดทำงานวิจัยต่อไป หากท่านต้องการผลการวิจัยในครั้งนี้ หรือ ข้อมูลเพิ่มเติมประการใด สามารถติดต่อประสานงานโดยตรงกับ นายจิรพจน์ สังข์ทอง หมายเลขโทรศัพท์ 089-198-5405 หรือ อีเมล Jirapoj.s@gmail.com

ขอแสดงความนับถือ

(ดร.ณัฐธิดา สุวรรณไธ)
รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

บัณฑิตศึกษาวิทยาการจัดการ(โครงการจัดตั้ง)
โทร 0 7428 7858-9

ที่ ศธ 0521.1.08 / 214

คณะวิทยาการจัดการ
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
ตู้ ปณ.5 ศ.คอทงส์
อ.หาดใหญ่ จ.สงขลา

14 กุมภาพันธ์ 2562

เรื่อง ขออนุญาตเผยแพร่ตอบแบบสอบถามเพื่อการวิจัย
เรื่อง นายกองค้ำการบริหารส่วนจังหวัดสตูล
สิ่งที่แนบมาด้วย 1. แบบสอบถามเพื่อการวิจัย จำนวน 40 ชุด

เนื่องด้วย นายจิรพจน์ สังข์ทอง รหัสนักศึกษา 5910521506 นักศึกษาระดับปริญญาโท
หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
วิทยาเขตหาดใหญ่ กำลังดำเนินการจัดทำสารนิพนธ์เรื่อง "ปัจจัยการบริหารที่ส่งผลต่อความสำเร็จของ
นวัตกรรมท้องถิ่น : กรณีศึกษาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตภาคใต้" โดยมี ดร.ชายนิษฐ์ ช.
บุญพันธ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์

ในกรณี จึงขออนุญาตเผยแพร่จากหน่วยงานของท่านในการเก็บข้อมูลแบบสอบถาม
เพื่อการวิจัยจากข้าราชการ ลูกจ้างประจำ และพนักงานจ้าง ในหน่วยงานของท่าน โดยข้อมูลดังกล่าว
จะนำไปประมวลผลและวิเคราะห์ในภาพรวม และใช้ในแง่ของการศึกษาเท่านั้น จะไม่มีผลกระทบต่อ
ต่อหน่วยงานของท่าน และผู้ตอบแบบสอบถาม ทั้งนี้ขอขอบคุณผู้ตอบแบบสอบถามที่ให้ความร่วมมือ
ในการตอบแบบสอบถาม

จึงเวียนมาเพื่อโปรดอนุญาตเก็บข้อมูลแบบสอบถามเพื่อการวิจัยจากข้าราชการ
ลูกจ้างประจำ และพนักงานจ้าง ในหน่วยงานของท่าน เพื่อการวิจัย ประกอบการจัดทำงานวิจัยต่อไป
หากท่านต้องการผลการวิจัยในครั้งนี้ หรือ ข้อมูลเพิ่มเติมประการใด สามารถติดต่อประสานงาน
โดยตรงกับ นายจิรพจน์ สังข์ทอง หมายเลขโทรศัพท์ 089-199-5405 หรือ อีเมล jirapoj.s@gmail.com

ขอแสดงความนับถือ

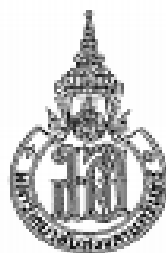
(ดร.ชัยพิชิตา สุวรรณไฉ)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

บัณฑิตศึกษาวิทยาการจัดการ(โครงการจัดตั้ง)

โทร 0 7428 7858-9

ที่ ศธ 0521.1.08 / 214

คณะวิทยาการจัดการ
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
ตู้ ปณ.5 ต.คอหงส์
อ.หาดใหญ่ จ.สงขลา

14 กุมภาพันธ์ 2562

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ที่ตอบแบบสอบถามเพื่อการวิจัย
เรียน นายอภิศมนศรีเมืองปัตตานี
สิ่งที่แนบมาด้วย 1. แบบสอบถามเพื่อการวิจัย จำนวน 10 ชุด

เนื่องด้วย นายจิรพนธ์ สังข์ทอง รหัสนักศึกษา 5910521506 นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่ กำลังดำเนินการจัดทำสารนิพนธ์เรื่อง “ปัจจัยการบริหารที่ส่งผลต่อความสำเร็จของนวัตกรรมท้องถิ่น : กรณีศึกษาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตภาคใต้” โดยมี ดร.สายนีย์ ช. บุญพันธ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์

ในการนี้ จึงขอความอนุเคราะห์จากหน่วยงานของท่านในการเข้าเก็บข้อมูลแบบสอบถามเพื่อการวิจัยจากข้าราชการ ลูกจ้างประจำ และพนักงานจ้าง ในหน่วยงานของท่าน โดยข้อมูลดังกล่าว จะนำไปประมวลผลและวิเคราะห์ในภาพรวม และใช้ในแง่ของการศึกษาเท่านั้น จะไม่มีผลกระทบใด ๆ ต่อหน่วยงานของท่าน และผู้ตอบแบบสอบถาม ทั้งนี้ขอขอบคุณผู้ตอบแบบสอบถามที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม

จึงเรียนมาเพื่อโปรดอนุญาตเข้าเก็บข้อมูลแบบสอบถามเพื่อการวิจัยจากข้าราชการ ลูกจ้างประจำ และพนักงานจ้าง ในหน่วยงานของท่าน เพื่อการวิจัย ประกอบการจัดทำงานวิจัยต่อไป หากท่านต้องการผลการวิจัยในครั้งนี้ หรือ ข้อมูลเพิ่มเติมประการใด สามารถติดต่อประสานงาน โดยตรงกับ นายจิรพนธ์ สังข์ทอง หมายเลขโทรศัพท์ 089-198-5405 หรือ อีเมล jirapoj.s@gmail.com

ขอแสดงความนับถือ

(ดร.ณัฐธิดา สุวรรณโณ)
รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

บัณฑิตศึกษาวิทยาการจัดการ(โครงการจัดตั้ง)
โทร 0 7428 7858-9

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ สกุล	จิรพจน์ สังข์ทอง	
รหัสประจำตัวนักศึกษา	5910521506	
วุฒิการศึกษา		
วุฒิ	ชื่อสถาบัน	ปีที่สำเร็จการศึกษา
รัฐประศาสนศาสตรบัณฑิต (สาขาวิชาการบริหาร และการปกครองท้องถิ่น)	มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์	2558

การตีพิมพ์เผยแพร่ผลงาน

จิรพจน์ สังข์ทอง. 2562. ปัจจัยการบริหารที่ส่งผลต่อความสำเร็จของนวัตกรรมท้องถิ่น กรณีศึกษา
องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตภาคใต้. การประชุมวิชาการด้านการบริหารจัดการ
ครั้งที่ 11, 29 มิถุนายน 2562 ณ อาคารวิจัยและพัฒนาองค์ความรู้เพื่อการจัดการ คณะ
วิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.